

העולם הזה

בגיון:

לקראת

הסוף?

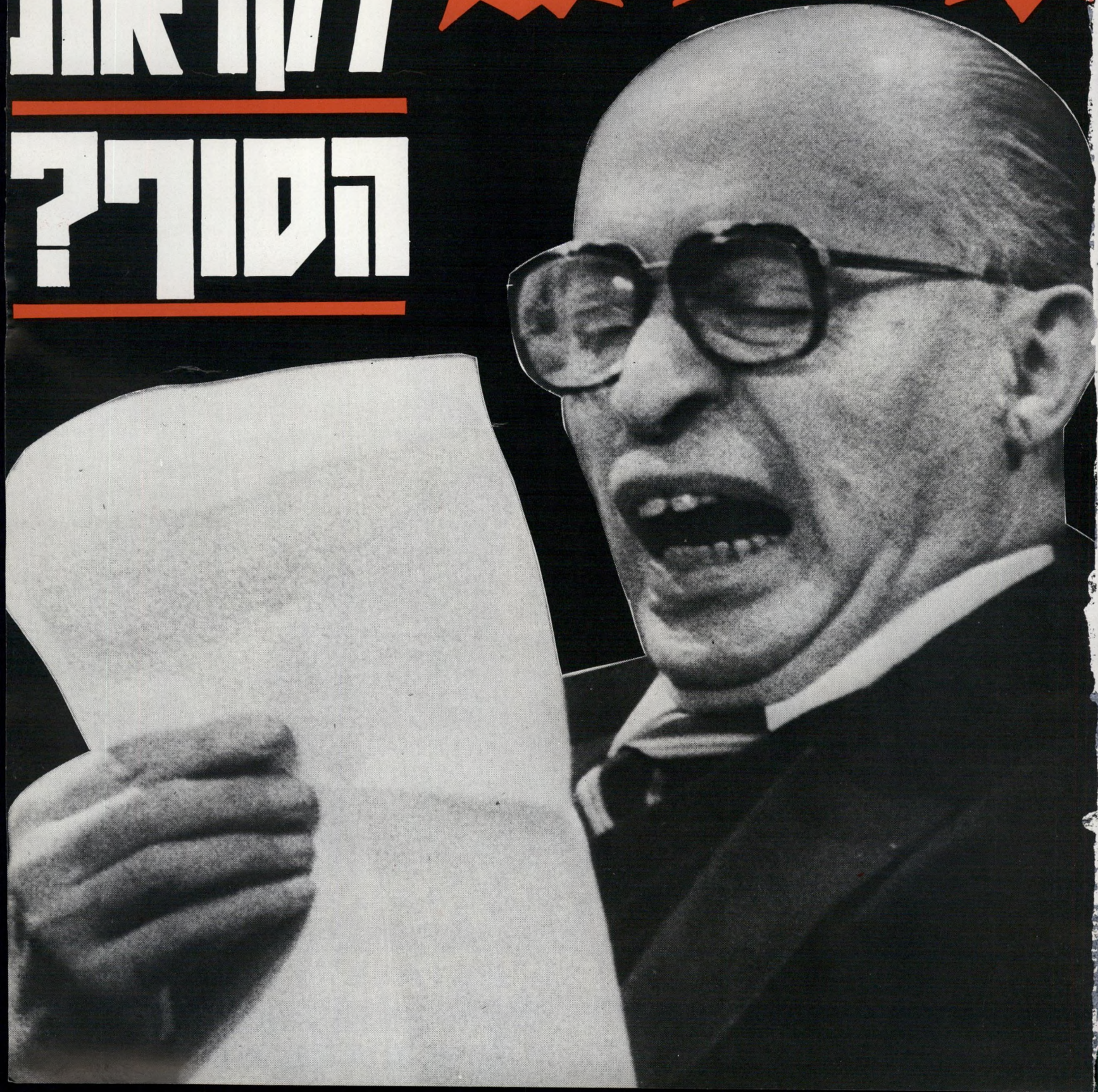
אייאמון

יום האדמה

ימית

הגולו

הגדה

על לחם או לחמניה
שוקולד למריחה,
כמו עוגה מן התנור
לא השארתי אף פירור...
הממרחית הכי הכי
של עלית!"

„בהפסקה אני צריך
לאכול את הכריך,
אמא שמה בילקוט
הפתעה של מתיקות...
הממרחית הכי הכי
של עלית!"

טוב לי עם מלוח

„אמא לא יודעת
שאני גומר את הממרחית
כבר בדרך לבית הספר”

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בנית: יופי שנון • רכז מערכת: שרית ישי ושמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מוטוביץ וגורא גוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת מרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המוד"ד: "העולם הזה" בע"מ • מורפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה, "גד" בע"מ • גזופות צינוקוגרפיה, "כפסי" בע"מ.

קיא ירי

ביום הרביעי שעבר דמתה רמאללה לעיר-רפאים. התנויות היו סגורות, מלבד אותן שנפתחו בכות עליידי הצבא. בפני גות שונות התגודדו קבוצות של צעירים, שאך המתינו לגירוי כלשהו כדי לפתוח בהפגנה אלימה. בכיכר המרכזית ובמקור מות אחרים עמדו צנחנים, כשנשקם מור כן לירי. הרחובות היו כמעט ריקים.

מלבד החיילים היתה רק קבוצה אחת של ישראלים בעיר: צוות-הסיקור של העולם הזה. שרית ישי והצלמת ענת סר-גוסטי, שתי צעירות הסרות-מגן, עברו באופן חופשי בין החיילים ובין הצעירים

מצופים משוחחים עם שרית מדוע הם מסכימים לדבר?

הממתנים להפגנה, בין הפצועים בבית החולים (ששום יהודי אחר לא בא לבקר רם) וראשי-הערים. את תוצאות הפגישות האלה אפשר לראות בעמודים 34-37. כסיפורתי על כך לאחר-מכן לידידים בתל-אביב, ששמעו ברדיו על המאורעות בגדה באותו יום, שבו נהרגו שלושה צעירים ערביים בירי של כוחות-הביטחון, הם נדהמו. איך זה העזו השתיים לנוסע לרמאללה? האם לא חששו שמא יסולקו באבנים עליידי הצעירים הזועמים בגדה, ששוב אינם מסוגלים להבחין בין מתנחלים רצחניים ובין ישראלים סתם? האם לא חפרו להיקלע אל תוך התגושות אלי-מה, בין החיילים היורדים "באוויר" ובין המפגינים יודי-האבנים?

בטח פחדתי, מודה שרית ישי, אך ברגע שהגעתי לרמאללה, פגו החששות. הערבים קיבלו אותנו בזרועות פתוחות.

ברגע ששמעו שאנחנו מהעולם הזה, ענת, הצלמת בעלת המראה השברירי, רגי לה להפגנות. בשבת שלפני כן, כאשר סיקרה ברחוב דיזנגוף בתל-אביב את ה הפגנה הספונטאנית נגד הריגת הצעירים בגדה, התנפלו עליה בריונים ממתגודדי ההפגנה ושברו את מצלמתה.

מה מביא בעלי-חגיויות ומפגינים ברמא-ללה לדבר באופן חופשי עם אנשי (ונשות) העולם הזה, נציגיו של עיתון ישראלי, בבטוחם בכך שלא יפרסמו דברים או תמו-נות אשר יסכנו אותם? מה מביא צנח-נים צעירים לשפוך את ליבם לפני אנשי של עיתון אשר דיעותיו על המתרחש בר-שטחים בוודאי אין תואמות את דיעותיהם של רבים מהם?

נדמה לי שזהו עניין של אמון. הם מאמינים בהגינות העולם הזה, בכנות דיי עותיו, ביושר העיתונאי שלו.

אחרת קשה להסביר מדוע הקדישו אני שי ימית, כמה ימים לפני כן, שעות ארו-כות לאותה כתבת עצמה כדי להסביר את דיעותיהם ורגשותיהם. שרית ישי היא שכתבה בגליון האחרון (העולם הזה 2325) את הכתבה הגדולה על המתרחש בפית-חתי-רפיח ("ימית: מסיבת-הסיום"). אז ביקרה שם בחברת צלמת אחרת, גילה רוי. גם אז לא התקשו במגניהם עם אנשי המקום, ואף עם "הרב" מאיר כהנא. הכל דיברו ברצון עם שתי הצעירות מן העולם הזה, שדיעותיו על פינני ימית ידועות.

החל בשבוע שעבר התחדש נוהג, שי היה קיים בהעולם הזה לפני 30 שנה - להעניק פרס שבועי למי שתורם את ה-תורמה החשובה ביותר לגליון - כתבה, צילום, רעיון. הפרס הראשון הוענק בר-שבוע שעבר לשרית ישי, על הכתבה על ימית.

אגב, כאן המקום להתנצל על כך שה-שמות של שרית ישי וגילה רוי הושמטו מהכתבה. אותו גורל נפל בחלקה של אי-לנה אלון, שתחיתמה נשמטה מתחת לי-כתבה על סיכוייו של אברהם סטבסקי לצאת זכאי במישפט רצח ארלוזורוב. אי-לוי נערך היום על פי החוק הקיים עכשיו. מסקנתה של אלון היתה חד-משמעית: הוא היה מורשע כיום בדין, על פי הראי-יות שהיו מונחות לפני בית-המישפט או. (אז זוכה בעירעור).

אני מגיח שניחשת מיהי בעלת הכתבה, גם בלי החתימה. כי אילנה אלון, שהיא עורכת-דין מוסמכת, התמתחה בסוג זה של כתבות מקוריות, הממלאות תפקיד חשוב בשבועון זה.

לופי אבינין

כתבות השער הקידמי: רעשי-אדמה פוליטי!

הקרקע מתנוודת מתחת לרגליו של מנחם בגין. המדי-נה כזהכות, האמרי-קאי, שרון ופרס אורי-כים לו. האם יפול?

המילחמה של שרון

האיש ממישרד הבי-טחון נוהג לתכנן את מהלכיו, אך לא תמיד מתנהל הכל על פי התוכנית. מדוע הוא הצית את הגדה המערבית דור-קא עכשיו? הנדון של אורי אבנרי.

הצנחנים נגד רמאללה

ההרוגים נקברו בלילה. הפצועים שוכבים בכתי-החולים. הכומות האדומות פשטו על רמאללה כדי לדכא את ההתקו-ממות. צוות העולם הזה מדווח מן העיר הנצורה.

הקרב על הקסבה

אבנים מול נגמ'שים. אלה הם יחסי-הכוחות בשכם. ראש-העירייה המו-דח מכריז: אנשי אגודות הכפרים הם בוגדים וקוויר-לינגים!

פארים - בזול!
הכתבת לענייני אופי-נה של העולם הזה מדווחת מעיר-האיר-רות: בפרים אפשר להתכבש יותר טוב, יותר מהר וגם יותר זול מאשר בתל-אביב!

אין גביע!
נשות הכדורסלנים של מכבי תל-אביב ישבו מול הטל-וויזיה וכסו ציפורניים. איך נראה ההפסד מתל-אביב? דו"ח מצולם.

מדורים קבועים:

- 4 תשקוף
- 5 כמדינה
- 7 הנדון - התוכנית של שרון
- 10 אתה והשק
- 14 מיכתבים
- 18 תשבץ
- 20 הורוסקופ
- 23 איש ממארים
- 25 חישובן עובר ושכ עולם קטן - בריטניה, מרכז אמריקה, נאט"ו וסוריה
- 27 אנשים בעולם
- 29 אנשים
- 31 בזונים
- 33

כתבת השער האחורי:

גווייה על החוף

הסיפור המזעזע על הילדה שנהי-טפה, וגווייתה המכותרת נמצאה על החוף. מה אמר הפסיכולוג על הפתק שהשאירה, ו-גילויים אחרים של העולם הזה.

להיכן נעלמו המיליונים?

הח"כ אריק נחמקין קנס לפני שבע שנים את המושבניקים משדות. למושבניקים נודע שהקנס לא הועבר ליעדו. לכיסו של מי נכנסו מיליוני הלירות?

מילחמה או מישחק?

השחקנים המפורסמים דליה פריד-לנד ומישה אשרוב התגרשו כבר לפני שנים, אך המאבק ביניהם נמשך. הפצצה אחי-רונה: מאבק מישפטי על גבה של הבת הקטינה.

מסמר בארון האהבה

רפי פרי אהב את אפרת גינגולד עד מוות. כאשר התברר לו שהיא רוצה לנתק את הקשר ביניהם, הוא רצח אותה באקדה מס' מרים. השבוע ניתן פסק-הדין במישפט המזעזע.

לי לה לו

הביקיני

רוח הקודש

בערב היא מופיעה על המסלול בלבוש נועז. הבוקר מוקדש לתפילה. טלי גולדברג בין האלו-הים והביקיני.

- 38 יומן אישי - אבא, איפה היית? ישראל באופ"ק וטילו עם קרייסקי
- 46 מה הם אומרים - שמואל טולידאנו, צלי רשף, יורם המיזרחי, האלה סאויל, דלף קליין, טוביה צפיר
- 49 קולנוע - היוצרים הספרדים: בניזאק, ברלאנגה, סאורה וקאמינו
- 50 שידור
- 51 מרריך שידורים
- נמר של נייר - ספרות וטבע: בריטאן, אלון, דפני, ברייאר, גול-דינג וארדרי
- 27 זה היה העולם הזה שהיה רחל מרחלת
- 68 ספורט
- 71
- 74

הבחירות - במאי '83?

אחד מאנשי מחנה הירבין במערך הגיש מיסמך, שבו הציע למערך לחתור לעריכת בחירות לכנסת ולרשויות המקומיות באותו היום, בחודש מאי 1983. במקביל, וללא קשר עם יוזמה זאת, מתגבשת גם כסיעת למיפנה שבמפד"ל הערכה כי אפשר לערוך בחירות בתאריך זה. הדבר יאפשר לשר יוסף בורג, העומד בראש סיעה זו, לעמוד בראש רשימת המפד"ל גם בבחירות לכנסת.

מהלכים

לליכוד הליכוד

שרי הליברלים, שימחה ארדוף, יצחק מודעי, אברהם שריר ומשה נסים, עומדים להיפגש עם ראשיהם במשנה, מנחם בגין, כדי לתאם עימו את מהלכיהם לקראת איחוד הליכוד במיפגה אחת. במסגרת המאמצים להשיג תמיכה במיפגה, ביקשו השרים את סיועו של איגוד העובדים הליברליים, שיש לו חמישית מהכוח במוסדות המיפגה. אך נראה כי איגוד העובדים נוטה עתה לשתף פעולה עם השרים יצחק ברמן וגידעון פת, המתנגדים לליכוד הליכוד.

מרידור יפרוש

מהחיים הפוליטיים

בניגוד לדבריו בפומבי, כאילו הוא זוכה בפופולריות רבה בתנועת החרות בעיקבות פירסום "המצאתו", מאבד השר יעקב מרידור מכוחו כמיפגה. היום כבר ברור כי בבחירות לכנסת הבאה לא יהיה מרידור מועמד, והוא יפרוש מהחיים הפוליטיים.

חקירה בליברלים

במסגרת ועדת החקירה, שהוקמה במיפגה הליברלית שבליכוד כדי לבדוק את אי הסדרים שהיו בהרכבת הרשימה של המיפגה לכנסת, יש מימצאים נגד כמה אישים במיפגה.

המימצאים נוגעים ליו"ר מרכז המיפגה דאז, יצחק שיפמן, ליו"ר ועדת הבחירות, אברהם כ"ץ, ולשר משה נסים, שהעדיף חברי סיעתו על פני חבר אחר, שזכה באותו מיספר הקולות. הוועדה, שבראשה עומד המישפטן והח"כ לשעבר ליאון דיציאן, תגיש בקרוב את מסקנותיה, והדבר יעורר תסיסה במיפגה.

נמיר לעירייה?

פעילי מיפגת העבודה במחוז תל-אביב עומדים לפנות לח"כ אורה נמיר, אלמנתו של ראש העירייה קודם, לדרוש ממנה שתעמוד בראשות הרשימה לבחירות העירוניות.

סקר סודי, שערך המערך, גילה שהתומכים במיפגה מעדיפים אותה על פני מועמדים אחרים. אך בכל מיפגה אפסיים סיכוייה. בהתמודדות נגד שלמה להט, על-פי הסקר, תמכו בלהט 40 אחוז מהנשאלים, בנמיר 10 אחוז, ואילו דב בן-מאיר ואליהו שפינור קיבלו כל-אחד חצי אחוז.

צנוורה בטלוויזיה

בכתבה ששודרה ב"זמן השבוע" של הטלוויזיה, ושעסקה במתרחש ברמת הגולן, צונזר קטע שלם מדבריו של העיתונאי מנחם הורביץ.

בקטע זה שצונזר שיבח העיתונאי את פעולת דוברי ר"ח, שהיו היחידים - לדבריו - שמסרו מידע מהימן על המתרחש בכפרי הדרוזים.

השופט אלון בראש

ועדת החקירה

לרצח ארלוזורוב

בראש ועדת החקירה שתוקם, כיוזמת ראשיה הממשלה, כדי לחקור את פרשת רצח ארלוזורוב, יועמד, כנגד הנראה, שופט בית המשפט העליון, מנחם אדון.

עצומה נגד פרס

במיפגת העבודה גוברת התסיסה נגד הצגת שימרון פרס בראש רשימת המערך, כמועמד לראשות הממשלה.

תמיכה זו הולידה עצומה שהוחתמה בעיקר בתנועות הקיבוציות של המערך. אחד מיוזמי העצומה עמד להגישה לפרס, אך התוכנית השתבשה עם פרוץ המשבר הפוליטי.

החתמה זאת נעשתה ללא תיאום עם יצחק רבין. המנסה בעת האחרונה לשמור על "שלום-בית" עם פרס.

מגן נגד מרידור

עיריית קריית גת הוציאה צו הפסקת עבודה נגד חברת "מכט" ברחבי העיר, במטרה שהחברה לא שילמה מיסים עירוניים.

ראש העיר הוא דויד מגן, ח"כ חרות, הנאבק בשר יעקב מרידור, מבעלי החברה.

שינויים ב"מעריב"

במערכת מעריב יחולו בקרוב שינויים מרחיקי-לכת. הם יעשו במיסגרת המאבק שמנהל יומון זה נגד מתחרהו, ידיעות אחרונות, על חלקו בתפוצה. אחד השינויים יהיה בדרג העליון ביותר של העיתון.

לחץ על

מישרדי פירסום

האחראים על מחלקת המודעות ב"מעריב" מפעילים בעת האחרונה לחץ על כמה מפרסמים גדולים לשנות את אופן הקצאת הכספים לפירסומם, וחלוקתם בין העיתונים השונים.

רבים ממישרדי הפירסום עורכים את תקציביהם בחודש ינואר, ואנשי מעריב טוענים כי ההסכם החדש בין מעריב והארץ על פירסום לוח משותף ישנה במהירות את נתוני התפוצה. של-פיהם נערכים תקציבי הפירסום.

תלונות נגד

כתב "הארץ"

כמה תלונות הופנו למועצת העיתונות נגד כתב "הארץ" בתל-אביב, איגן שחורי.

עילת התלונות: כתבתו של שחורי על הפגנת הוועד לסולידריות עם בירזית, שנערכה בשבת ב-20 במארס ברחוב דיזנגוף בתל-אביב. המתלוננים טוענים ששחורי לא היה כלל במקום בעת פיזור ההפגנה, וכתב את הידיעה שלו על-סמך הודעתו הכתובה של דובר המישרה, מבלי לציין זאת.

סמל חדש לחרות

סמל ועדת צעירי-חרות, המתכנסת בחול-מועד פסח, עשוי להיות לסמל החדש של תנועת-החרות. הסמל מראה דיוקן של זאב ז'בוטינסקי על רקע ארץ-ישראל השלמה, הכוללת את עבריה הירדן, והוא יוצע עדידי הצעירים למיפגת-האם.

קשיים בושאי-ומתן

על הקו לקאהיר

חברת "אגד" נתקלת בקשיים כמשאי-ומתן, שהיא מנהלת עם החברה המצרית, האמורה להיות שותפתה בקו בין קאהיר ותל-אביב. נציגי החברה, שהוהים בארץ, לא יצליחו, כנראה, להגיע להסכם עם הישראלים, וההחלטות יועברו לדרגים פוליטיים.

בריזוהר כותב

על אש"ף

ח"כ המערך, מיכאל ("מיקי") בריזוהר, כותב ספר על אחד מלוחמי אש"ף, ביחד עם העיתונאי איתן הבר. הספר התיעודי, שיופיע באנגלית מטעם מ"ל אמריקאי, יספר על פרשת לוחם של אחד האירגונים שאביו נהרג בבילחמת-העצמות בקרב עם ישראלים.

מיבצע-מכירות

של "שיכון ופיתוח"

החברה הממשלתית לבנייה "שיכון ופיתוח" עומדת לצאת במיבצע-מכירות ארצי לדירות במחיר מוזל. מטרת החברה היא לזוזת את מחירי הבנייה. המיבצע הוא, כנראה, תגובה על פרשת השותפות שבין הקבלן זכריה דרוקר וסולל בונה ההסתדרותית. הידיעה על המיבצע עוררה זעם רב בחברת רסקו, הקשורה בשרי-העל יעקב מרידור.

עיתונאים נשאלו

על גיל

עיתונאים ירושלמיים נשאלו במישרה על מידע שיש בידם על ח"כ המערך, יעקב גיל, בענייני קבוצת הכדורגל הפועל ירושלים.

לא ברור אם המישרה זכתה בשימוף-פעולה. החקירה הקודמת, שפורסמה בכלי-התיקשורת, לא העלתה מימצאים שאישרו העברת התיק ליועץ המישפטי.

טוביה צפיר

וכבוד הכנסת

יו"ר הכנסת, מנחם סכידור, פנה לבדרן-חקיין טוביה צפיר, בתביעה שיוציא מתוכניתו קטע, אשר לדעת היו"ר, מהווה פגיעה בכבוד הכנסת. צפיר החליט מידה אחת בקטע שהכי עיס את היו"ר. עכשיו הוא אומר: "כשזורקים כדום למעלה, הוא נעשה חכר-כנסת". כגירסה הקודמת היתה מידה אחרת, במקום המידה "כדום".

תיבת פנדורה

בסורוקה

אם אכן יעזוב הד"ר נטליו קריסטל את היחידה לטיפול נמרץ של בית-החולים "סורוקה" בבאר-שבע, בטענה שמצרים את צעדי, צפויה פתיחת תיבת-פנדורה, שתעסק במחריבים שונים של בכירים בבית-החולים ההסתדרותי.

בית-החולים היה מעורב בעבר במיספר שערוריות של הונחה רפואית.

העם

שליח הטרור

הרב בעז ה"עוזי", שהכריז על צום נגד הנסיגה, יפכיר את מחשבות בנין

מנחם בגין לא יכול היה לבחור בשליח מתאים יותר. הרב הראשי האשכנזי, שלמה גורן — כך נמ' סר רשמית — יצא בשליחות מדיניות חשובה כדי להסביר לגשיא רונלד רגן את מדיניותה של ממשלת-בגין: פעולות ארי-

הפגנות

הדגל השני

הפגנת "שלום עכשיו" היתה נגד הריכוזי אך לא נגד מילסון, והקהל היה רדיקלי יותר מאשר המנהיגים.

ליד שערי תיאטרון הבימה, מתחת לשלט שהודיע על מועדי ההצגה מרי סטיוארט, התקבצו אנשי הוועד לסולידריות עם מיכ-

שלא פרש את הכרזה שהיתה ב' ידו. עליה היו מצויירים שני דג' לים, זה בצד זה: הדגל הישראלי והדגל הפלסטיני. כאשר הונף ה' דגל הזה, מאוחר יותר, הוא גרם לסערה.

היתה זו ההפגנה הראשונה של שלום עכשיו מזה תקופה ארוכה. 20 אלף המפגינים שבאו להביע את מורת-רוחם נגד המתרחש ב' שטחים הכבושים הוכיחו שהעם ב' ישראל אינו מאוחד סביב מעשיו של שר-הביטחון, אריאל שרון, ו' עושה-דברו, הפרופסור מנחם מיל-סון. אך הקהל לא היה מאוחד גם סביב כמה מהסיסמות שהושמעו

כרות הדגל הפלסטיני * והדגל הישראלי — אך לא איחוד בעד

מפגיני "שלום עכשיו" בתל-אביב איחוד נגד

מינהל האורח", שהוא מבקש להקים. בקשה זו נתקלה בסירוב, אך מאו הפגישה מגלה האגף הימני במפ"ם אורך-רוח כלפי מילסון ומדיניותו. בראש אנשי אגף זה, שהם תומכי תוכנית-אלון, עומדים יעקב חזן וח"כ אימרי רון, שלא נראו בהפגנה. השבוע התפרסם ב' ביטאון מפ"ם, על המישור, מאמר המביע תמיכה עקרונית במדיניותו של מילסון. עמדה מפתיעה זו של הנהגת הקיבוץ הארצי של מפ"ם הביאה לכך שלהפגנת שלום עכשיו ב' שבת לא הגיעו רבים מהקיבוצ' ניקים של מפ"ם, שבעבר היו מרכיב חשוב בהפגנות התנועה. **פעו'ת ברגל**. שני מאורעות שאירעו בשולי ההפגנה ביטאו יותר מכל את הניתוק שבין מאר' גני ההפגנה ובין הקהל שהפגין. הרחק מהבמה, באחד האגפים, הונפה הכרזה שעליה הופיעו זה בצד זה הדגל הישראלי והדגל ה' פלסטיני. למעשה היה הדגל ה' פלסטיני מוטעה: האיש שהכין אותו, באופן פרטיזני, לא הכיר את הדגל הלאומי הפלסטיני וטעה במיקום הצבעים.*

השמיעו המארגנים ברמקולים ש' בידיהם. כאשר נשמעה מן הבמה הסיסמה "לא, לא, לא בשמי, אין קונסנזוס לאומי!" הם נענו מן הקהל בקריאה "שלום כן! כיבוש — לא!" כמה מהעיתונאים שניצבו ליד אחד ממקמי שלום עכשיו, יוסי בן-ארצי, שמעו מפיו כי שלום עכשיו אינה מתנגדת לפעולותיו של הפרופסור מנחם מילסון, ואינה מבקשת למחות נגד הדחתם של ראשי-העיריות בגדה המערבית. בן-ארצי טען גם ששלום עכשיו מתנגדת לרבות מהכרזות שנאו בהפגנה שאירגנה התנועה. **בשרות מילסון**. דבריו של בן-ארצי היו ביטוי לרצון ההנה' גה של שלום עכשיו לשמור על שלום-בית עם הקיבוץ הארצי של מפ"ם. לפני כמה שבועות הזמין אליו הפרופסור מנחם מילסון את מזכירות הקיבוץ הארצי. הוא יצא עם חברי המזכירות לסירי בגדה המערבית, והפגיש אותם עם ראש הקוויזלינגים מהר-הברון, מוצטפא דודין. מילסון רצה שהקיבוץ ה' ארצי יתרום אנשים לשירות.

הידברות

דובר שלום עכשיו, צלי רשף, מיהר לומר שהתנועה מסתייגת מן הצירוף הזה. עיתונאי הארץ, אילן שחורי, סבר שחובתו המיקצועית אינה מסתיימת בדיווח על הנפת הדגלים. הוא ניגש אל קציני-מיש' טרה, שניצב ליד הבמה, והצביע לפניו על הדגל. הקצין תזעיק קבר' צת שוטרים, והם יצאו למסע מפרך בתוך קהל-המפגינים הצפוף, כדי לקרוע את הדגלים. ליד המקום שבו הונפו הדגלים התפתחה קטטה קצרה, אך האיש, שהניף את ה' כרזה קיפל אותה בעוד מועד, והיא לא נקרעה. כאשר הסתלקו השוטר' רים, היא הונפה מחדש. באותה שעה שבה שבו הדגלים והונפו, הציגה קבוצת-שחקנים מ' החוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב מחזה סאטירי קצר, שבו נהרגים ערבים כתוצאה של "יירות באוויר". הערבים הוצגו בצורה עלעגת ומשפילה, בדיוק בשעה שהפלסטינים בגדה ניצבים כש' בידיהם מקלות ואבנים מול ה' נגמ"שים והמיקלעים של צה"ל.

* בטעות צייר בעל הכרזה המאולתרת משולש שחור במקום האדום, ופס אדום במקום השחור.

GMC VANDURA

רכב מסחרי-של ג'נרל מוטורס

נוחות, שיכלולים וביצועים, כל אלה אפשר למצוא רק ברכב אמריקני ג'י.מ.סי. מציג עידן אחר של רכב מסחרי אמין עם מנוע 6 צילינדר (4100 סמ"ק)! הונדורה של ג'י.מ.סי. הינה מסחרית המשלבת פאר עם בטחון, אמינות עם נוחיות, עוצמה עם חסכון. הונדורה כוללת שיכלולים מרשימים ביותר, ומצטיינת באורך החיים הידוע של מכונית אמריקנית מעולה.

זוהי המכונית היחידה מסוגה שבה ציוד סטנדרטי כולל (ללא תוספת תשלום): הגה כוח, הילוכים אוטומטיים, שמשות כהות, ועוד. מזגן-אוויר אורגינלי Built-in, ניתן לקבל בתשלום נוסף. הונדורה של ג'י.מ.סי. הוא רכב רב-תכליתי (נוסעים ומטען), והוצאות אחזקתו מוכרות לצורך מס הכנסה.

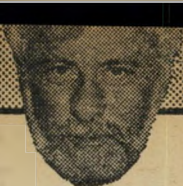
הג'י.מ.סי. ונדורה הינה סוס עבודה אמריקני אמיתי!

THE NEW AMERICANS
FROM GENERAL MOTORS

חברת המזרח למכוניות בע"מ

תל-אביב — דרך פתח-תקוה 76, טל: 335235
חיפה — הנאמנים 2 טל: 523086

לא מאורעות, לא מדיניות חדשה - אלא מילחמה טוטאלית

תוכנית עבודה

מדינה פלסטינית לצד ישראל, תוך הסכם ושלום עימה. לכן גורשו, נפגעו בהתקשיות רצחניות או פוטרו. יש הבדל תהומי בין פלסטינים, מתונים ובין קוויזלינגים. הקוויזלינג אינו שותף לפיתרון מוסכם. הקוויזלינג הוא סוכן, משתף פעולה עם שילטון הכיבוש נגד בני-עמו.

אין: עצם מינויים וחמושים שזקוקים מעיד כאקף עדים על הכוונה לחיסול היישובים הלא-רצחניים של העם הנכבש.

גירתה של אוניברסיטת בירז'ות, המרכז הרוחני-האינטלקטואלי של היישוב המערבית, יחד עם ההפרעה השיטתית לקיום המוסדות האחרים להשכלה גבוהה, היא חלק טיבעי של מדיניות זו.

הוא הדין לגבי השיטה המעורבת זכרונות נתעבים - איסור הרפסות והפצתם של ספרים.

איסורם של מאות רבות של ספרים עריביים בשטחים הכבושים (ורבים מהם גם בישראל עצמה, תוך הסתמכות על חוק אחר) הוא מרכיב אופייני של הנסיון לחיסול היישוב הלאומי. מי כמונו יודע כי במאבק על הקיום הלאומי ספרים חשובים מרובים, שירים חשובים מפגנים. איסורם של עיתונים, סגירתם או איסור הפצתם הם אמצעים חיוניים נוספים להגשמת מדיניות זו. כל אלה ביחד מיועדים לחיסול היישוב המדיני-תרבותי-חברתי של היישוב הפלסטיני. אין ספק שהמגמה היא לגרשה או לשכנעה להסתלק מרצונה או לפחות להשתיקה על-ידי הפחדה, ריבוי, תוק, הגלייה, מאסר-בית או מעצר מינהלי - וכל השיטות האלה כבר נהוגות עתה ביד רחבה. (הסובייטים והגרמנים ניסו להשיג את אותה המטרה בפולין הכבושה על-ידי חיסולם הפיסי של רבבות פרוי-סורים, סופרים, מחנכים, פוליטיקאים ורפאים.)

מכילי לבצע מיבצע זה עד תום. לא יתכן סיפוח של שטח, שבו שוכן העם המתפקד ביישוב לאומי.

זהו ההבדל בינו ובין קודמיו. אין שחר לטענה כאילו משה דיין, שימעון פרס ועוזר וייצמן, "נכשלו", ואילו אריאל שרון בא לתקן את שגיאותיהם. לשרייה-ביטחון הקודמים היתה מטרה אחרת: שמירה על הסטאטוס-קו, תוך הרגעת האוכלוסיה ומניעת התגבשותה של תנועת-שיחורר פעילה בתוך השטחים הכבושים.

לשרייה-ביטחון הנוכחי יש מטרה חדשה: חיסול היישובים הלא-רצחניים של העם הפלסטיני.

והי מטרה טוטאלית, ועל כן גם נבחרו שיטות טוטאליות להגשמתה.

הקרב על שכם: חיילים מסתערים על הקסבה

הירייה הראשונה היתה פיזור מועצת העירייה של אר-בירה.

והי מילחמה טוטאלית - טוטאלית מבחינת היעדים המוצבים לה, טוטאלית לית גם מבחינת השיטות. "האויב" במילחמה זו אינו גוף מעורפל, ששמו אש"ף. "האויב" הוא העם הפלסטיני כולו, פשוטו כמשמעו.

מטרת-המילחמה היא לשבור את התנגדותו של העם הפלסטיני לסיפוח היישובים הכבושים. לאיכולוס המאסיבי על-ידי ישראלים, להפיכתם לשטחים ישראליים לכל דבר.

מכיוון שהדבר אינו אפשרי כל עוד קיים עם פלסטיני בעל יישוב לאומי ואירגון לאומי, המטרה

ראש וראשונה יש להגדיר את המציאות לאמתה, בלי כחל ושרק. מה שקורה עתה בגדה המערבית וברצועת-עזה אינו גל נוסף של מהומות, הפרעות-סדר, התפרעויות.

אין זה סיבוב חדש של הפגנות, פעולות-דיכוי, שביתות, עונשים. כאלה היו גם בעבר, גם אז נהרגו מדי פעם מפגנים מכדורים שנורו בתים, נאסרו עיתונים, גם אז גורשו אישים, פוצצו חולפת של שר או פרופסור.

מה שמתרחש עכשיו הוא דבר שונה לגמרי. בגדה המערבית וברצועת-עזה נטרשה עכשיו מילחמה.

שוב לקבוע מי הכריז את המילי-תיה, חמה הזאת, מהי מטרתה ומהן שיטותיה.

אין שמץ של ספק בכך אריאל המילחמה הזאת הכריז אריאל שרון, בשם ממשלת-ישראל.

בדרך כלל נוהג הצד התוקף במילחמה להאשים בכך את הצד השני. כל תוקף מתימר לפעול מתוך "הגנה עצמית", כי תגובה על "פרובוקציה בלתי-נסבלת", כדי "לקדם פני התקפת-זרוע צפונית" וכו'. כל זה נאמר גם הפעם.

אריאל שרון ואנשיו אינם מנחמים שזוהי מילחמה לכל דבר. הקלגס האקדמי שלו, מנחם מילסון, אף הכריז שזוהי המילחמה התמורה ביותר שפקדה את ישראל מאז 1948. את האשמה לכך הם מייחסים לאש"ף.

האמת היא שאש"ף לא עשה דבר כדי להביא לעימות זה - חוץ מעצם קיומו. האירגון הפלסטיני חושש מזה כמה חודשיים מפני ההתקפה הישראלית הצפונית בלבנון, ודעתו אינה פנויה לענייני היישובים הכבושים. מזה זמן רב נוצר בגדה וברצועה מצב של קיפאון, והוא יכול היה להימשך במשך שנים נוספות.

המילחמה שחלה עתה היא כזו, כזוהי, באופן כלעדי, פרוי וזומתו של אריאל שרון. הוא שתיכנן אותה, הוא שפתח בה, הוא שקבע את יעדיה ושיטותיה, הוא המנהל אוי תה יובי-יום.

אריאל שרון פתח בתיכנון מילחמה זו ביום שהתמנה לשר-הביטחון. את התוכנית הסתיר במסך-רשת של הרצועת-עזה על כוונתו לכוונן מישטר ליברלי. לי הוא הבטיח לשים קץ לשיטות משפיריות, כגון המחסומים לערבים בכבישים. במשך כמה חודשים הכין את המערכה שפתח בה, ברכו, תיכנן את הכל היטב, בנה את הכוחות, הישב את המהלכים.

שרון אינו אדם הפועל באופן ספונטאני. החושב במהירות והיורה מן המותן, הוא רגיל לפעול באופן איטי ושיטתי, לגבש את מחשבותיו בתהליך ממושך ולהכין מראש תוכנית-פעולה מפורטת לכל פרטיה. לאחר מכן הוא דבק בתוכנית שקבע ל-עצמו, גם כשהיא נכשלת, ואינו מרפה ממנה עד הסוף המוחק או המר.

כך הוא נוהג גם במילחמה זו. הוא כונן את "המינהל האזרחי", שנועד למלא תפקיד חשוב ביותר במילחמה זו. הוא הפקיד עליו את מנחם מילסון, אחד מגמאני עוד מימי יחידת-הטרור 101.

הוא תיכנן וגיבש עימו את המהלכים, ואז - בלי הודעה מוקדמת, בני פתח במילחמה. מתוך מסך-הרשת - הוא היתה זאת מכת-פתע, תוך ניצול מלא של מומנט האפתעה.

בד בבד עם שיטות אלה מתנהלת המערכה בשטח הכלכלי.

המגמה הברורה היא למנוע מן הפלסטינים בשטחים הכבושים כל אפשרות של קיום כלכלי עצמאי, קץ והנמך הקמת תשתית כלכלית עצמאית.

בצורה זו נגזר על המוני הפלסטינים - החל במזומנים בעלי רמה בינלאומית וכלה בפועלים ובחקלאים - לבהור בין עבודת-כפיים בישראל, בבחינת "חוטבי עצים ושואבי מים", ללא זכויות סוציאליות ואף ללא זכויות-אדם כלשהן, ובין הגירה. סגירת האוניברסיטה נועדה, בין השאר, להשיג יעד דומה לגבי האינטליגנציה הי צעירה.

כמעט כל שאר הפעולות הבניות כליות בגדה המערבית וברצועת-עזה תלויות ברצון השילטון שיש ביכולתו להחניקן בהיתקף על-ידי סגירת הגשרים, הדבר נשקף עתה, ואין שמץ של ספק כי אריאל שרון ינקוט שיטה זו כשימצא זאת לנכון, בשלב המתאים של המילי-תמה.

בעוד שהאוכלוסיה המקומית נדחקה הי-חוצה, ותשתית-המחיה שלה מצטמק והולך בדרך של הפקעת-אדמות, החלה תנופה כבירה של איכולוס השטחים האלה בישראל לים. לא רק הקמת התחלואות ליקות-למחצה, והבאת מאות ספורות של קנאים רצחניים למקומות-מפתח, אלא הקמת שיי-כונים עירוניים למאות-אלפים, ישראלים טובים ותמימים, במרחק קצר מן הערים (החשך בעמוד 8)

משמע: התקפה בעת ובעונה אחת על כל המיגורים של היישוב הלאומי הפלסטיני.

המאבק לשבירת המנהיגות הלאומית של העם הפלסטיני החל עם פיזור העיריות, שיהיו תאים של מנהיגות לאומית מקומית, במיסגרת המנהיגות הלאומית הכוללת של העם הפלסטיני.

הכוונה אינה להחלית "קיצוץ ניים", ב"מתונים". הכוונה היא לחסל את המנהיגות כולה, על חברה הקיצוניים והמתונים כי אחד, ודהחליפם בסוכנים שכירים שיש להשיטון הישראלי, שכירי-חרב ומוגרים - קוויזלינגים בקצו.

כל הזרמים המדיניים והחברתיים הקיימים בעם הפלסטיני - הקיצוניים והמתונים כאחד - מקובצים באירגון-הגג הממלכתי של המדינה-בדרך - אש"ף.

סכנה חמורה יותר ב"מתונים" דווקא, מכיוון שאלה חותרים לפיתרון מדיני שאינו מקובל עליהם. הרעיון המתון של דיקוים בשתי מדינות, זו לצד זו, מסיכון למגמת הסיפוח יותר מאשר הרעיון הקיצוני של "שיחורר פלסטין כולה".

ידו של "המינהל האזרחי" יורדת על המתונים בשטחים הכבושים יותר מאשר על הקיצוניים. פאחד קווסמה, מוחמד מילחם, כרים ח'לף וי-אחרים דגלו תמיד, ובפה מלא, בהקמת

הוא לשבור את עמודי-השררה של העם הפלסטיני ולחסלו ביישוב לאומי.

איך מחסלים ישות לאומית במאה ה-20? אם נוציא מהחשבון את השיטה הפיסית של השמדת-עם, שאינה בתי-ביצוע ב"מיקרה זה (אם כי לפחות פעמיים במאה הנוכחית נוסחה במידה רבה של הצלחה נגד הארמנים והיהודים), באות בחשבון השיטות הבאות:

● שבירתה ופיזורה של ההנהגה המדינית, הרוחנית והחברית. כהעדר הנהגה כזאת, הופך עם לאוסף של פרטים, נטולי יכולת של התנגדות והתלכדות.

● הריסתם של מרכזי ההשכלה והתרבות, המטפחים את היישוב הלאומי.

● חיסולם של אמצעי-ההקשור רתי, המנהילים לבני העם את תחושת השייכות והאחדות הלאומית.

● השתלטות על אמצעי-המחיה של העם, כגון אוצרות הקרקע והמים ושאר המשאבים הטבעיים.

● מניעת היווצרותה של תשתית כלכלית עצמאית, ושילוב הנכבשים בכלכלת העם הכובש.

מעבר לכל אלה, קיימת כמובן השיטה המרחיקה-לכת - גירוש פיסי של העם ממולדתו, והפיכתו לעדר-פליטים בנכר. אריאל שרון יודע כי אין להגשים את סיפוח השטחים הכבושים

(המשך עמוד 7)
הישראליות. המשתכנים, המקבלים את הר דירות כמעט במתנה. הפוכים אוטומטית לתאריספחה.
יש להם עניין הונו, אישי, כי מניעת כל פיתרון של שדום, שיבי ריה אותם לנטוש את דירותיהם.

מ ידחמתו של אריאל שרון בעם הפלסטיני אינה יכולה להצטמצם כי גדה המערבית וברצועת-עזה. היא מחייבת את שבירת הבסיס הטריטוריאלי העצמאי של הפלסטינים שמעבר לגבול.
מכאן הצורך לפגוש לדבנון, שבה מרוכזות עתה הוועות המ דיניות, הפוחות הצבאיים והמופי דות המינהליים והתרכותיים של המדינה הפלסטינית בדרך.
שרון מקווה כי כיבוש השטח הזה כולו, עד למדינת-זוטא המארונית בצפון לבנון, יחסל כליל את הישות הלאומית הפלסטינית.
אייפשר להתייחס ברצינות לכוונתו הר מוצרת: להעביר את הוועות הפלסטי

מרכז שכם: מישמר הגבול
האויב הוא השטן

גיות האלה לירדן, כדי שתוקם שם מדינה פלסטינית בהנהגת אש"ף. הכוונה האמיתית היא חיסול הישות הלאומית, לא שיקומה במדינה שכנה. כי הקמת שילטון פלסטיני לאומי מעבר-לירדן תביא בהכרח לחיזוק הישות הלאומית הפלסטינית גם בצד זה של הירדן.

הרעיון של שיתוף-פעולה בינינו כעמאי נראה עתה כהסוואה ליעד האמיתי של המיזחמה: חיסול שרי טאלי של הישות הלאומית הפלסטינית באשר היא.

עד כה נמנעה המערכה הלבנונית של מילחמת-שרון עליידי האמריקאים, שהטילו עליה וטו. אך אין כל ערובה לכך שווטו זה יהיה קיים גם מחר בבוקר. באופן כללי נתנו האמריקאים הכשר להשמדת הישות הלאומית הפלסטינית, ואין לדעת מהו מישקלו של יעד זה על כף הר מאזניים של ארצות-הברית, לעומת מישקל האינטרסים האמריקאים האחרים בעולם הערבי.

היעד הסופי של תוכנית זו, על כל חלי-קה, הוא חיסול הישות הפלסטינית כלאום וכעם; שבירת התשתית המדינית, החברתית, הכלכלית והתרבותית שלו; היעלמו כגורם מדיני בינלאומי; גירוש העילית המדינית והאינטלקטואלית שלו מן הגדה המערבית ומרצועת-עזה; הפיכת המוני הפלסטינים בשטחים אלה לאבק-אדם ציירי תני, חסר זהות ואווה; ואולי — אם תהיה שעת-רצון — סילוקם המוחלט מן ארץ-ישראל.

זו היא המערכה שהחלה לפני כמה שבועות, ושאונו עדים עתה למהלכה הפתיחה שלה.

ל זה נעשה תחת הסיסמה: מיל-חמה באש"ף.
זוהי שיטה קלאסית, ממציאים אויב דמיוני, מעורפל ככל האפשר: "הבורגנים", או "היהדות הבינלאומיות". מעניקים לו בתעמולה שיטתית דמות של שטן, הזר מם להשמד את כל הטוב והיפה. לאחר

ובכל זאת:

מהעשרות לייכוד לאומי?

בשקט אל המישרה השקטה והמכובדת של סגן-שר במישרד-הדתות. אין כל הבדל משמעותי בין המרכיב העיקרי שבליוכוד — חרות — ובין התחייה וגוש-אמונים בכל הנוגע לגדה המערבית. רצועת-עזה ורמת-הגולן. גם בגין וגם גאולה כהן מבקשים לספח איזורים אלה, ואנשי התחייה כבר הביעו את שביעות-רצונם מן מהלכי כינונו של "המינהל האזרחי" נוסח שרון.

אך בגין לא הסכים להסתפק בצירופה של התחייה, שהיתה מעניקה שלושה קור לות נוספים בליבד לקואליציה שלו, בת 61 החברים. בגין זוכר בנוסטלגיה את ימי ישיבתו בממשלת-הליכוד-הלאומי, כי ימי כהונתה של גולדה מאיר כראש-ממשלה. ברור לו היטב כי אם יסיים את הקאריירה שלו כראש-ממשלה העומד בראש ממשלה רחבה, הכוללת את הליכוד והמערך כאחד, יקנה את מקומו בהיסטוריה כמנהיג לאומי כללי.

ואכן, לאטילאט הוכשרו התנאים להצטרפותו של המערך לממשלת-בגין. בשורה ארוכה של שיחות, שנערכו בין אנשי הליכוד והמערך מן הדרגים הבכירים ביותר, כבר סוכמו הקווים הכלליים של ממשלה רחבה.

המפד"ל

והאגודה: בעד

ת חילתם של המגעים הללו נעשתה בתיווכם של אנשי אגודת ישראל ור

ר אש הממשלה, מנחם בגין, ושרי ממשלתו מרבים להאשים את הטל-ווזיה הישראלית על כך שבעצם נוכחותה היא מלבה הפגנות והפרות-סדר בגדה המערבית וברצועת-עזה. בגין ושריו שור כחים טענה מעניינת זאת כאשר מדובר בהם עצמם.

כאשר קם בגין מכיסאו, בתום ההצבעה בכנסת, שבה ניצלה ממשלתו על חודו של קול, היתה זו מחווה שכל-כולה נועדה לטלוויזיה.

בגין, האיש שהעם התרגל לראותו בן משך חודשים יושב על כיסא-גלגלים, קם לפתע וניצב זקוף, ללא עזרת מקל, ודרש את סיום ישיבת הכנסת. התחלה נאה למערכת בחירות.

זה היה שיאה של ישיבה סוערת, שי שיבשה את המהלך הצפוי של האירועים הפוליטיים.

תחייה

לממשלה

ע ד לאותה ישיבת-כנסת, אפשר היה לשרטט כימעט בדיוק את תוויו של ההסדר הקואליציוני החדש, שתחילתו בן 27 באפריל, יום אחרי פינוי סיני ומסירת חבל-ימית לידי המיצרים.

השלמת הפינוי היתה מסלקת, בבת אחת, את כל הניגודים האידיאולוגיים שבין סיעת התחייה, בת שלושת החברים, ובין חנו עת-החרות, גם הח"כ המרדני של הר מפד"ל, חיים דרוקמן, היה יכול לחזור

מכן מכנים בשם זה כל מי שרוצים להשי מידו או לדכאו ולגשלו.
בעיני המישטרים הקומוניסטיים, כל מי שאינו מוצא חן בעיניהם הוא "בורגני" או "סוכן הבורגנות", ואחד דינו — נר שול, שיתוק, מאסר, שליחה למחנה של עבודת-כפייה. לדברי המישטר הנאצי בר שעת, רווולט ורצ'זיל היו "סוכני הר יהדות", ובמלחמת-העולם אשמה "היה דות הבינלאומית", שאותה הבטיח היטלר "לעקור אחת ולתמיד". כיום מדברים בר רוח זו על "הקשר הציוני", על "האימפי ריאליו האמריקאי" ועל "המוימה הקור מוניסטית להשתלט על העולם".

בגדה וברצועה לא נטושה מילחמה לי שבירת עמוד-השדרה של העם הפלסטיני, כדי שיסכים לסיפוח ולהתנחלות, אלא — כדברי אריאל שרון — מילחמה "לשבירת האחזיה של אש"ף ביהודה, שומרון וחבל עזה". כך בדיוק מדברים הקיצוניים הר פלסטיניים על "חיסול הישות הציונית ושיחזור היהודים מעול הדיכוי הציוני". איגוון-השיחורר הפלסטיני הוא אירגון-גג של כל הרומים הפוליטיים הפלסטיניים. הוא מייצג את העם הפלסטיני כשם שהנהלה הציונית ייצגה אותנו לפני 1948. ארבעה מיליון פלסטינים — וביכללם כל הפלסטינים בגדה וברצועה, רואים בו את הנהגתם הלאומית.

"לשבור את אחיות אש"ף" כי גדה וברצועה פירושו לשבור כל קורטוב של רצון לאומי, של אחי דות לאומית, של שאיפה לאומית. כי בכל מקום שבו מתקבצים שלושה צעירים ברמאדה, בחכרון או בעזה, שם קיים אש"ף."

אפשר, כמובן, למצוא כמה קווי-לינינים, להעיק להם ערימות של כסף וגשק, ולט עון כי זוהי "הנהגה אלטרנטיבית", שאי תה "אפשר להידבר", כל מי שרוצה יכול למצוא, בעם של ארבעה מיליון, כמה עלובי-נפש, שניתן לקנותם. בוגדים יש בכל עם, גם בעמנו.

יהיה-נא הדבר ברור לחלוטין: מי שי מדבר על "שבירת אש"ף", מתכוון לשביר רת העם הפלסטיני. מי שאוסר את "דגל אש"ף", אוסר את הדגל הלאומי הפלסטיני. מי שארבעה מיליון פלסטינים מצדיעים לו בהדרת-קידוש, האויב של אריאל שרון אינו קבוצת-אנשים היושבת בבירות, השולחת מזה שנים איתותים ברורים על נכונותה לפשרה ולדו-קיום — אלא שני מיליון הפלסטינים בשטחים הכבושים ובי ישראל עצמה.

מי שמדבר עז, חיסול הישות הציונית" מתכוון לחסל את מודי נת-ישראל ואת הקיום הלאומי הר ישראלי. האויב של אריאל שרון אינו "האחזיה של אש"ף", אלא שני מיליון הפלסטינים היושבים בשטחים הכבושים ובישראל.

ל כל מיזחמה יש שני צדדים. רק מצביא טיפש מאוד מזלזל באויב שלו.

נדמה כי אריאל שרון ואנשיו, ובראשם הקלגס הפרופסורלי, לוקים בטעות חמור רה זו. הוילול בערבים הוא בדמם, פרי היגוכם ונסיגונם ביהודה 101. כמו אבותי הם, ש-הכירו את הערבים בפרדסי פתח תיקוה", אין הם מסוגלים לתפוס את הר משאבים הרחוקים והמעשיים של הקורבן המיועד.

האמת היא כי העם הפלסטיני רחוק מאוד מלהיות חסר-ישע. מוד לאומית, מתחוללים בו עתה שרי נויים מהירים ומרשימים.

כל מי שביקר בימים האחרונים בגדה וברצועה, ושידבר שם עם בני כל השכר בות והגילים, מוכרח היה להתרשם מן המוראל הגבוה שם. אף כי עוצמתה והיי קפה של תוכנית-שרון אולי לא נתפסו שם עדיין, מרגישים הכל במעומעם כי זוהי שעת-הגורל של העם הפלסטיני, וכי הוא לוחם עתה על עצם קיומו הלאומי, כשר גבו אל הקיר.

מצב כזה משהרר תעוצמות-נפש שקיור מן לא נודע קודם לכן. ומי כמונו, יהודי דים, יודע.

הנשק העיקרי של אוכלוסיה כי מצב כזה הוא כוח-הסבל. העם הר פלסטיני מצוייד בכוח זה בשפע. ההפגנות הסוערות בגדה וברצועה הן רק הביטוי החיצוני לכוח-התנגדות. דור שלם של פלסטינים צעירים עובר עתה כור-היתוך זה: לעמוד חשופים מול חיי כור-היתוך זה: לעמוד חשופים מול חיי

(המשך בעמוד 72)

טיסות אל-על בשבת — יתקבלו עוד לפני 26 באפריל. כלומר: לפני שתחוקם הר ממשלה הרחבה, וכוח המיקוח הפוליטי שלהם ירד פלאים.

● המערך:

הנימוקים בעד

גם במערך היה הכל כימעט מוכן לקראת הקמת ממשלה רחבה. מצדדי הצעד הזה באו כימעט מכל אנפי מיפלגת העבודה, יונים וניצים כאחד. היו בפייהם נימוקים כבדי-משקל:

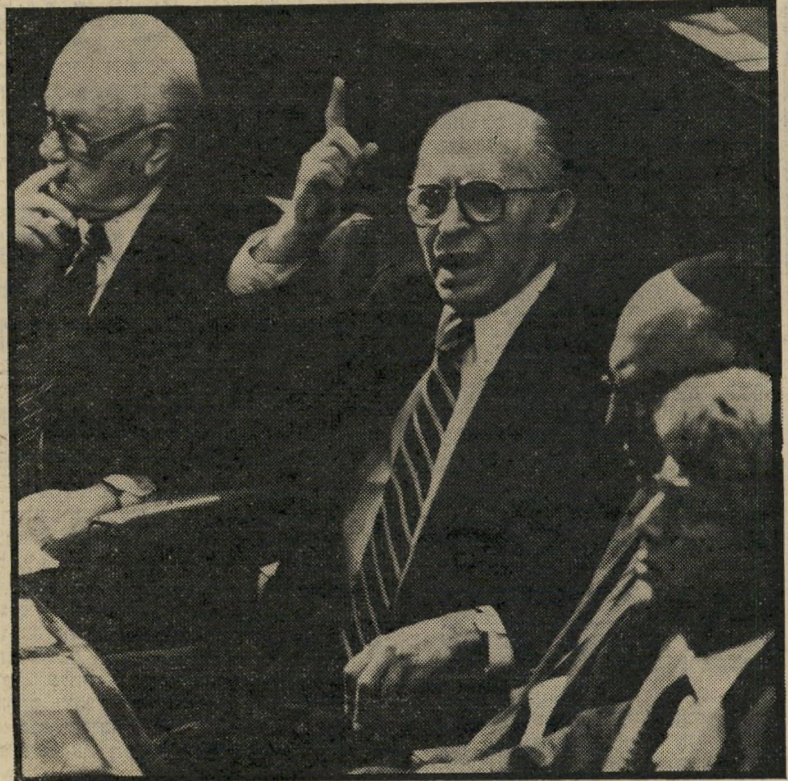
● **„תרכות שילטון“.** אנשי-המערך חששו שמה ישיבה ממושכת מדי באופר יוציה התפוך אותם למיפלגה עקרה של

המפד"ל. למפד"ל יש עניין רב בהקמת ממשלה רחבה. פחות מכל דבר אחר מעוניינת המפד"ל בשעה זו בממשלה צרה, הי עלולה ליפול בכל רגע, ולגרום לבחירות מוקדמות. המפד"ל אינה ערוכה לבחירות כאלה. רק לפני שבועות מעטים הסתיים הסיכסוך הממושך שבין סיעת למיפנה וסיעת הצעירים, על חלוקת ירושתו של השר אביר-הצירא וסיעתו. הפצעים מתחיי-לים להגליד רק עכשיו.

רפאל בן-נתן, האיש החזק של למיפנה, תושר וזולו המר עדיין לא התחילו ב- מסע שהם מתכננים לשיקום המיפלגה, שמחירו יהיה מאה מיליון לירות.

המפד"ל גם אינה מעוניינת בקואליציה צרה, שתצטרף אליה סיעת התחייה בלבד. אנשי-המפד"ל רואים בהצבעה למען הר תחייה בגידה במפד"ל, ואין הם רוצים שלמיפלגה זו ינתנו עמדות-כוח בממשלה.

צירוף המערך לממשלה היה שב ו-

מנחם בגין צועק

נואמים ודברנים. תומכי ההצטרפות ל- ממשלה שבו והזכירו את דמותה של חרות במשך 29 שנות היותה באופוזיציה. בהקי-שר זה הדאיגו את ראשי המערך גם דברים אחרים: הם חששו שמה בעיני קהל הבוחרים הם מאבדים את התדמית של מיפלגה המסוגלת לשלוט.

לנימוקים אלה נוספה עובדה-חיים של סיעת המערך בכנסת. סיעה זו הורכבה

מציב את המפד"ל בתפקיד החביב עליה, של „לשון המאזניים“, עמדת-סחיטה ש- אין שניה לה.

אנשי אגודת-ישראל, שידעו על המהלכים השקטים לקראת הרכבת ממשלת-ליכוד-מערך, הודרו מאוד, הגישו את הרשימה האחרונה של תביעותיהם. הם הציגו אול-טימטום חד-משמעי, ותבעו כי דרישות אלה — שינוי חוק „מיהו יהודי“ והפסקת

אריאל שרון מסתיר את צחוקו

תר. בידי המערך גם יהיו עמדות-כוח חשובות — מישרד-החוץ או מישרד-הבי-טחון, וכך יגורל לפחות אחד משני הר ניצים הקיצוניים של חרות: יצחק שמיר או אריאל שרון.

הכל היה מוכן. במערך אף לא התייחסו ברצינות רבה לאימוני-הפילוג של מפ"ם, שולמית אלוני ויוסי שריד. למפ"ם אפשר להזכיר תמיד כיצד ישבו שריה בממשלה אחת עם מנחם בגין, ובעת האחרונה מת-גלים באגף הימני של מפ"ם סימני-תמיכה במדיניותו של הפרופסור מילטון (ראה במדינה). אגף זה יתנגד גם לפירוק הר מערך, ואילו יוסי שריד ושולמית אלוני לא יפרשו ללא מפ"ם.

הפשרה שהסתמנה היתה: למפ"ם לא ינתנו מישרות של שרים, והמערך יוכל להיות רחב-לב, ולתת לאגפו הימני חופשי הצבעה בעניינים שונים.

● הליכוד:

שרון נגד

דווקא בתוך הליכוד עצמו היו מת-נגדים להקמת ממשלה רחבה, וכוחם אינו מבוטל.

רבים מעסקני הדרג השני והשלישי התנגדו להקמת ממשלה כזאת, ודווקא בגלל הנימוקים שגרמו למערך לרצות בה. עסקנים כסגן-השר דוב שילנסקי או ח"כ רוני מילוא אינם רוצים להעניק ל- מערך איזהשהו חלק בשילטון. הם רוצים לראות את שילטון „מאת השנים“ של הר ליכוד. הם מבקשים לדחוק את המערך ל- פינה ולגמד אותו, לשלול ממנו את בסיסי-

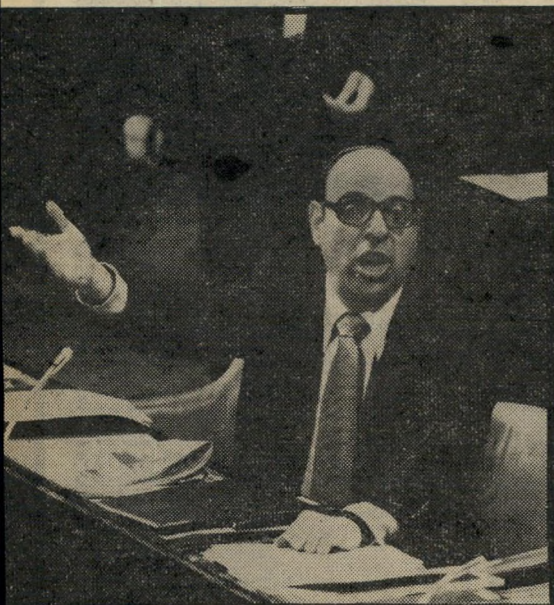
(המשך בעמוד 72)

בתקופה שבה היה ברור — עליפי סיקרי דעת-קהל — כי המערך ירכיב את הממר שלה, הח"כים של המערך תפרו לעצמם חליפות של שרים וסגני-שרים, וכל אלה מסתובבים עכשיו בכנסת מתוסכלים, ו-בלית-ברירה הם מקדישים את מיטב מא-מציהם למאבקים פנימיים נוקשים, על עמדות חסרות-חשיבות. הסיעה עצמה היא עלובה ואפסית ככוח פרלמנטרי.

● **הפחד מפני בגין.** אנשי-המערך חוששים מאוד מלשונו החדה של מנחם בגין. אין היום בצמרת המערך איש הר מסוגל להתמודד עימו, והפחד הגדול ב- מערך היה שבגין יצליח לעשות מה ש- כינו במערך „דיסקרדיטציה“ של המיפלגה. כלומר: הוקעת המערך בעיני ציבור-הבוחרים. רמז ברור לכך ראו פרס ו- רבין בהחלטה להקים את ועדת-החקירה ב- עניין רצח ארלוזורוב, וכן את רמזו הר גלויים של שרון כאילו שירת פרס את מטרת אש"ף. ראשי המערך חששו שבגין יצליח להדביק להם תווית של „גייס חמישי“, שהם יתקשו להילחם בה.

● **אובדן עמדות-כוח בכניזות“.** נציגי ההסתדרות והמיפעלים הכלכליים הר מסונפים למערך ראו בדאגה רבה את הצלחתו היחסית של שר-האוצר, יורם ארידור, בהדברת האינפלציה, שהיקנו לו פופולריות רבה דווקא בקהל הבוחרים של ההסתדרות. הם חששו גם שמה תצליח הממשלה להעביר בכנסת את החוק ל- ביטוח-בריאות ממלכתי, שהיה עתיד ל- גוע בצורה קשה בעוצמתה של ההסתדרות.

● **השפעה עז השילטון.** הנימוק שבו משתמשים „היונים“ שבמערך כדי להצדיק את הסכמתם להצטרף לממשלת ליכוד-מערך, הוא זה: אם יהיה המערך שותף לממשלה, הוא יוכל להשפיע למיתון עמדותיה, ולאייץ מדיניות „שפויה“ יו-

ההסכם על תוספת-יוקר - לא השבוע

מה ההבדל בין תוספת-יוקר מלאה ובין תוספת-יוקר של 100%? לכאורה אין הבדל. תלוי בדובר. למשל, כשאומר שר האוצר, יורם ארידור, "תוספת-יוקר מלאה", הוא מתכוון לבערך בין 75% ל-100% תוספת-יוקר. ירוחם משל, מזכיר ההסתדרות, כשהוא אומר תוספת-יוקר מלאה, הוא מתכוון ל-110% עד 130%. הוויכוח בין השניים, בהשתתפות נשיא-התעשייה ג'יימס הורביץ, הוא לא כמה לשלם, אלא כמה זה מאה אחוז.

אומר שרה-אוצר: לשכיר מגיעה מלוא

מזכ"ל משל ושר-אוצר ארידור
כמה אחוזים שווים 100%?

הבורסה

איך השקעה טובה יותר

גליון העולם הזה של השבוע מופיע בדיוק בסוף שנת הכספים: "זה צריך להיגמר טוב", אמר לי אחד מחכמי הבורסה, "את כל הבלגנים כבר עברנו. שום דבר כבר לא יפחיד אותנו". תאמינו לי שהוא צודק. כמו שכבר כתבתי לפני כמה שבועות, הסוף יהיה טוב. בעיקר לאלה שקנו בירידה ועוד לא מכרו. ברור שיש יוצאים מן הכלל.

איצטג'נן אחר, מיקורי הבורסה הסביר כך: "אם תירגע הגדה הממשלה תמשיך למעוד ולא תהיה מסוגלת להטיל גזרות חדשות, מוכתה לבורסה שלא תרד חזק ולא תעלה חזק. עדיין הרבה כסף מחכה בחוץ כדי להיכנס פנימה, ובחזרונות הראשונה."

אחד מוותיקי הבורסה הסביר לי שעכשיו תתחיל גם עונת הטירטורים. או בר לשון נקיה, הרצות. כולם ינסו לנצל את ירידות השערים בשבועיים האחרונים. כדי לתקן את הפרופיל של התיק.

כתור התחקה אני מציע לעקוב מקרוב אחרי "אדסקה 1 שקל", "טרומאסקבט 1 שקל", "דובק", "לרשימה אפשר לצרף גם את "ציון 1 שקל".

אני מוכרח לספר לכם על ברוקר ותיק המתמחה בצמודים, והמחזיק תיקי השיר קעות גדולים של חברות גדולות במיוחד, שמטעמי צניעות לא אזכיר את שמו. מספרים עליו, שהוא כל-כך לא אוהב מניות, שגם אם המניות בתיק האישי שלו יורדות, הוא שבע-רצון.

ועוד סיפור: לחשו לי בבורסה, אבל לא הספיקו לגמור את המישפט: "את קירשטיין אתה מכיר?" אמרתי שלא. "בו, זה מבגן מימון, אתה לא מכיר אותו?" לא חשוב, מה העניין, שאלתי, הוא מתר חתן? "עזוב, מה פיתאום, הוא יכול לספר לך בדיוק איזה מניה יריצו מחוץ תודה."

בהזדמנות זו אני חייב התנצלות לבעלי העניין באפיק. כתבתי לפני מיספר שבועות שהם עוד לא הקימו מיפעל, הם הודיעו לי שהמיפעל חי וקיים במיגדלי העמק.

..אתא" על הכונת

אתם חושבים שקבוצת רינג'ר פישמך-אלבין מכינה מאזן ואין להם זמן לבורסה. טעות. הם לא מכריזים מאזן ויש להם הרבה זמן. בתחום ההתעניינות שלהם לאחד רונה "נחשתן", גם "אתא", ומזמן הם לא טיפלו במניה כמו "עוץ". בכלל, האפשרויות בלתי-מוגבלות. כשתגיע השמועה הראשונה על עיסקת ענק שכבר עומדת להתייצב, אודיע לכם מייד. ושוב להזכירכם, אפשר להיות שותפים שקי מים של החברה האלה, אבל צריך לדעת מתי לרדת ולצאת מהשותפות.

תזכורת נוספת. ביום החמישי בבוקר יתחיל המיסחר הרציף בבוקר ושערי-הסגירה יהיו שערי-הפתיחה של המיסחר הרגיל בצהריים. עליפי הכללים החדשים, יכולה מניה לעלות ביום אחד ב-20%. צריך לעקוב. אגב, גם ירידה של 20% מותרת.

לסיכום: אין היום השקעה טובה יותר מאשר בבורסה.

ההתייקרות, תוספת-יוקר מלאה וזהו זה. מתי ואיך תחושב התוספת זה סיפור אחר. אומר משל: גם תוספת יוקר של 80% טובה, אבל צריך להשאיר גם משהו לחצי-לתישכר, לשחיקת-שכר, לפיריון-עבודה, לתוספת מפעלית, לפיצוי מיוחד ועוד. יחד, כמו שזה קרה בשנה המסתיימת היום, השכר לחלק גדול של השכירים עלה על עליית-המדד. אצל עובדי חברת החשמל למשל, היתה עליית שכר של יותר מ-30% מעל למדד, ולכן במיקרה שלהם הפכו 80% ל-130%.

התעשיינים, מטבע הדברים, רוי צים לשלם, אך לא יותר מדי. אם אפשר, תוספת יוקר מלאה. אך מכיוון שלא ברור מה זה, לא ייתר. תם הסכם תוספת-היוקר השבוע, ואז נובד לפתוח את שנת-הכספים החדשה בני תקציב ובלי הסכם על תוספת-יוקר. אל דאגה, את המשיכורות נקבל בזמן.

הפטנט:

יותר מזומנים

פחות ריבית

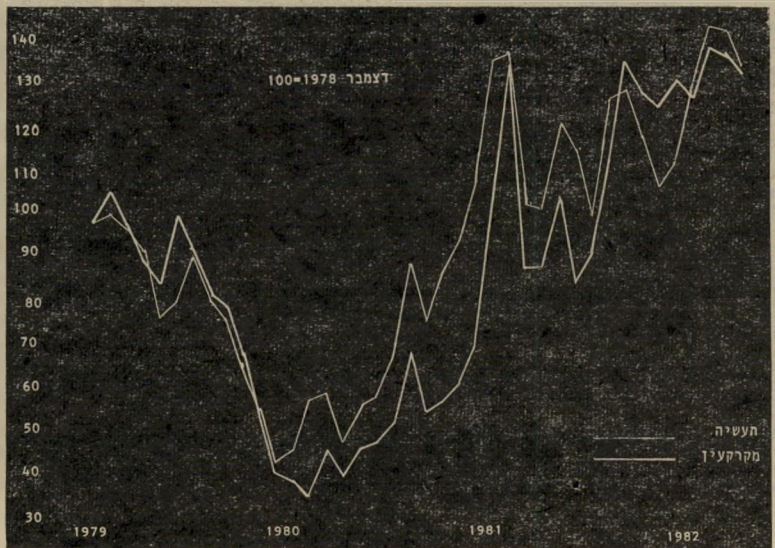
יש עכשיו פטנט חדש בשטח העסקים: איך לעשות עסקים ולקחת פחות אשורים בבנקים, העולים במיקרה הטוב בריבית של 160%, ולרוב הרבה יותר. הפטנט עצמו הובא מאמריקה, ארץ האפשרויות ה-פיננסיות הבלתי-מוגבלות. ובכן, נתחיל באמת בארצות-הברית. מאז התחיל שם המיתון הכלכלי לפני כשנתיים, עלתה הריבית העסקית משישה אחוזים ל-20 אחוז ויותר — פי שלושה. זו אגב הסיבה לחלק גדול מן הצרות הפוקדות את המשק האמריקאי.

עכשיו אנחנו מגיעים לפטנט. איך אפשר להשיג כסף זול מבלי להודק לבני-קום? למשל, רוכשים עסק שבו כמעט הכל עובד על מזומנים, החל בחנויות לצורכי-מזון, עסקי השכרת-רכב, עסקי-תיירות וכל מיני עסקים קימעוניים, שבהם המזומנים זורמים.

הנקודה המעניינת ביותר היא, שחברות גדולות הרוכשות עסקים כאלה, מעוניינות לא ברווח — שיערותם לא קיום — די להן שהעסק מכסה הוצאותיו, אבל המזומנים זורמים לחברת האם. לשיטה זו יש יתרון נוסף בארץ, יתרון של מוסיו — משלמים הרבה פחות על הרבה יותר, ואם אינכם מאמינים, תבדקו את המא"ץ האחרון של "שופרסל".

הלהיטים הבאים: תעשייה ומקרקעין

בגלל סיבות שלא כדאי לפרטן, בעיקר בשל חוקי-המס החדשים, הלהיטים של 1982 יהיו מניות המקרקעין והתעשייה. בדיאגרמה מתוארות התנודות של מניות המקרקעין והתעשייה מאז תחילת 1979 ועד 1982. מתברר שבינואר '82 השיגו ה-מניות בשני ענפים אלה את שיאן הקודם מינואר 1981. מניות התעשייה עברו את השיא ב-7% ומניות המקרקעין ב-2%. המדובר בעליה ריאלית לאחר ניכוי ה-אינפלציה.

מטבעות לחוסנות אינפלציה

אחת הסיבות להופעת השקל תחת הלירה היתה — ערך המתכת שבמטבעות הנמרים עם סידרת הלירה הלך וגדל ככל שהאינפלציה גדלה. או, במילים אחרות, ערכה של הלירה ירד, אבל לא של ה-מתכת, שמחירה לרוב צמוד לדולר, או ללירה סטרלינג הבריטית. זו גם הסיבה מדוע המטבעות מסידרת השקל קטנות

כליך ועשויות ממתכת פחות יקרה. כמו למשל נתן של נחושת תחת נתן של בדיל וניקל. מישוהו העדה רעיון חדש. מדוע צריך לשנות את המטבע, גודלו, צורתו ונתן המתכת שממנה הוא עשוי, אם אפשר לייצר מטבעות ממתכות יקרות שישמרו על ערך כן, מבלי להתחשב באינפלציה? תצחקו, יש כבר כאנה בארץ, הנה אחת הדוגמות: מטבע שערכו ה-נקוב 1 שקל וערכו היום 300 שקל, בתנאי שמצירו השני מופיעה הנרי כיה מפורין. תחת להפוך, בעיקבות האינפלציה, 10 שקלים לזו אחד ומה שקלים לעשרה זווים, יהיה ערכו של שקל-חנוכה-פולין, צמוד לאינפלציה, וערכו במטבע זר יהיה קבוע: 15 דולר.

נהגי אגד לעולם אינם יודעים אם איציק בז'ה עוקב אחריהם

**התחביב של איציק בז'ה
הוא בניית טיסנים.**

...והם גם לא ידעו. כי איציק בז'ה, קצין בטיחות ארצי של אגד, הוא איש בטיחות ותיק ומנוסה. הוא רואה הכל ורושם הכל. בסיוע צוות עוקבים סמויים הנמצאים בתוך האוטובוסים, הוא מדווח על כל נהג הנוהג שלא כחוק, וזה מוזמן מיד לראיון, לתדרוך ולהכוונה. איציק בז'ה אחראי לשלומם של נוסעי אגד ושל הציבור כולו. בנוסף למעקבים, הוא מארגן פעולות רבות בנושאי נהיגה מונעת: ערבי בטיחות, השתלמויות וסדנאות לנהגים. ואם ילדך למד כיצד חוצים כביש בבטחה, מהם כללי הרכיבה הנכונים על אופניים או אידן יש לעלות ולרדת מאוטובוס-גם בכך היה לאיציק חלק. איציק בז'ה מאגד לא רק מאחל לך שתסע לשלום, אלא עושה למען כך שתגיע בשלום למחוז חפצך. נ.ב. אם תגלה את איציק בז'ה עוקב אחרי האוטובוס בו אתה נוסע-אל תספר לנהג.

אבות/אם מין | שיפור | נעמן

המין החזק.

הרמס, אטלס, אפולו, הקטור.
 גברים אחד אחד אהוד, וכולם של
 סבריינה.
 תחתונים וגופיות באיכות
 הידועה של סבריינה, בגזרה
 הצמודה, בצבעים היפים
 והיציבים.
 מאחורי הגברים האמיתיים –
 תמצאו תחתוני איכות
 אמיתיים של סבריינה, כמוכן.
 המין החזק עומד על שלו.
 תחתוני הגברים של סבריינה.
 לא פחות. לרשותכם בחנויות
 ההלבשה וברשתות השיווק
 הגדולות.

**תחתוני הגברים
של סבריינה.**

sabrina

סבריינה
 סבריינה ✓ סימן שזה טוב.

המתנחלים נוטשים את סיני - ותוך כדי כך מתגלים סקנדלים כספיים חדשים. אחד מהם הוא הסיפור המדהים הזה

קיעם ולהקיאם ממנה, וכי מגיע לנו עונש כבד על כך. השלושה נבהלו. הם הסכימו לתנאים שקבע נחמקין, למרות שלא הבינו את המניע לפעולותיו. נחמקין, שירש בכנסת איש נהלל אחר, עמוס הדר, היה מאז ומתמיד נץ קיצוני, תומך נלהב בהתנחלות ליות, ומעולם לא היה ידוע כ"יפהנפש" או כמי שסובל מעודף אידיאולוגיה. כוכב, מנה ואמיר מכרו על פי דרישתו של נחמקין את השטח שהיה ברשותם, והסכימו כי בבוררות שתקיים בינם ובין תנועת-המושבים ייקבע גובה הקנס שיהיה עליהם לשלם. בתחילת דצמבר 1975 קיבלו המושבניקים משדות מיכתב מזור מתנועת-המושבים,

"א" תם פרשעים! אני אשלח לכהן טנקים שיחרשו לכם את השדות אותו על הביכורים!" ואת הצירוף שלכם, ואחריכך תצטרכו לחפש שלוש המושבניקים ממושב שדות שבפיתחת רפיח התבוננו בתדהמה ובפתח במוכר תנועת-המושבים, אריק נחמקין, הצנום והמשופם, שצעק עליהם. הדבר היה ב-1975 והם ידעו כי נחמקין, שהיה קצין בכיר בצה"ל ובעל קשרים מצויינים בצמרת שילטון המערך, עלול להגשים את איומיו. באותה תקופה לא חלם איש כי שילטון המערך יתחלף אייפעם, או שסאדאת יבוא לירושלים וייתחם הסכם קמפ-דייוויד שיאלץ את ישראל לפנות את הפיתחה. המושבני-

שוכים וגובה

הח"כ אריק נחמקין, איש נהלל (במרכז), היה הבורר בפרשת העגבניות, וגבה את הכסף שנעלם. כאן הוא נראה בכנסת, בין הח"כים יצחק רבין ועוזי ברעם ממפלגת העבודה.

כל היבול הצפוי מהשטח, כשהמשמעות הכספית האישיות שהיו נובעות מכך הן קיצוניות. מתוך הערכה שהחברים לא יחזרו בעתיד

חלפו כמה ימים, והמושבניקים התבשרו כי הקנס שהושת עליהם הוקטן ל-90 אלף לירות, וכי סכום זה הופקד בבנק ע"י רח"י עד ל"גמר פסק-הדין". אך "גמר פסק-הדין", כפי שעולה מכתב התביעה, לא היה מעולם. אחרי שתנועת-המושבים ומזכירה שימשו כתובעים ב"הסכם הבוררות" שלא נערך בינם ובין השלושה משדות, ואחרי ששימשו גם כבוררים בהסכם שלא נערך, ואחרי שקיבלו את כספי הקנס, הם נרגעו, ושוב לא היה להם עניין להגיע לפסק-דין סופי.

הכסף נעלם בדרך

במשך שנים ארוכות לא אירע דבר. המושבניקים סברו כי כספם אמנם הועבר למועצה לשיווק ירקות, כפי שהור דיעה להם תנועת-המושבים (ראה גלופה), והפרשה חוסלה.

אך אז הגיע אל-סאדאת לירושלים, נחתמו הסכמי קמפ-דייוויד, והתחיל להתבצע פיגוי מושבי הפיתחה. המושבניקים משדות התחילו להרבות ולבקר בתליאביב, ולהתראות עם פרקליטים, וכל זה עורר בהם זיכרונות על אותה פרשה, מלפני שבע שנים. הם פנו בתמימות למועצה לשיווק ירקות, כדי לברר מה עלה בגורל הקנס שלהם, שהועבר אליה.

ואז, לתדהמתם, קיבלו מיכתב מהמועצה לשיווק ירקות, שבו היא הודיעה להם כי מעולם לא התקבל בקופתה סכום של 90 אלף לירות, או סכום דומה לו! (ראה גלופה תחתונה).

90 אלף לירות של 1975 ערכם היום לא פחות מ-3 מיליוני לירות, והוא סכום נכבד למדי אפילו עבור המושבניקים משדות, שאינם סובלים בימים אלה מחסרון-כיס. השלושה פנו לעורך-הדין משה זינגל, וזה הגיש בשמם תביעה, שבה הם מבקשים את כספם בחזרה.

שלושת התובעים, כוכב, מנה ואמיר, אינם מנסים להעלות השערות מחשדות באשר למקום שאליו הלך כספם. הם רק קובעים בכתב-התביעה:

"הנתבע מס' 2 (אריק נחמקין) שימש כמנכ"ל הנתבעת מס' 1 (תנועת-המושבים), עשה בה כרצונו, הכתיב, תבע והטיל את מרותו על התובעים, קבע מתי והיכן להפי" קיד את הכסף וקבע מה ייעשה בכסף זה בשם הנתבעת מס' 1. הנתבעים מס' 1 ו/או 2 גבו את הכסף מהתובעים שלא כדין ובניגוד לחוק, ועבור הנתבעת מס' 3 (המור" עצה לשיווק ירקות) כביכול, אולם לא העבירו אותו אליה."

בימים פשוטות: אריק נחמקין הטיל על המושבניקים קנס שאותו אמורה היתה לקבל המועצה לשיווק ירקות. לשלושה אף הודיעו כי הקנס הועבר לייעודו — אך זה היה שקר. הכסף מעולם לא הגיע לייעודו, הוא נעלם בדרך. שלושת המפונים משדות תובעים אותו עתה מהח"כ אריק נחמקין. כתבהגנה עדיין לא הוגש בתביעה זו, שלמנה פרנק

קונס הנכסים

על מעשה זה, ואמונה בדבריהם שאמנם כך הוא, החלטנו על פיצוי מוגבל שיהיה בסכום של 132,000 ל"י, שיועברו ישירות למועצת הירקות. **עד כאן דבר המיכתב.** הוא נראה מזור למושבניקים, משום שלא

קיים משדות — שהיה המושב הראשון בפיתחת רפיח — חשבו שיכלו במקום עד זיקנה ושיבה.

שאל כוכב, צבי מנה ומרדכי אמיר לא הסתפקו בשטח שהוקצה להם במושבים. הם רכשו חלקה בת 80 דונם ליד העיר הערבית חא'יינס מרחק כמה קילומטרים משדות, והתחילו לגדל עגבניות.

כאשר התקרב מועד הקטיף, פנו שלושת המושבניקים אל המועצה לשיווק ירקות, בבקשה שזו תאשר להם מיכסה. הם לא ראו בכך שום דבר יוצא דופן.

מחבלים באידיאולוגיה

מכתב התביעה שהגישו השלושה בבית-הדין המחוזי בתליאביב נגד תנועת-המושבים, מזכירה דאו והיום הח"כ אריק נחמקין, ונגד המועצה לשיווק ירקות, עולה כי הפנייה הזאת עלתה להם ביוקר. היא גרמה לפרשה מזוהה ביותר, שבמהלכה נעלמו מיליוני לירות מכספם של חברי המושב שבפיתחה.

במועצה לשיווק ירקות הוסבר להם כי אם ישווקו עגבניות מעבר למיכסה שתותר להם, יהיה עליהם לשלם קנס. כמקובל במקרים כאלה בכל המושבים בארץ, אך לקראת סוף 1975 התחילו העניינים להסתבך, כפי שעולה מכתב-התביעה. לאריק נחמקין נודע על שטח האדמה הנוסף של המושבניקים משדות, ועל מה שאירע בעקבות כך סופר בתצהיר-בשבור עזה, שצורף לכתב-התביעה:

הנתבעת מס' 1 (תנועת-המושבים) באמי צעות נתבע מס' 2 (אריק נחמקין) הפעילו איומים קשים ולחצים ממשיים עליו, על-ידי ביצוע המעשים הבאים:

- מיפגשים עם עלות השחר במשרדי התנועה ובפונדק חנה על אם הדרך, בנור כחות אישים בכירים ממנה, כגון אחיעם בן-יעקב, שי בן-אליהו, ו"מרה" — מרכז ועדת המשק של תנועת-המושבים.
- איומים קשים במיוחד על-ידי אריה נחמקין, שהיה קצין בכיר בצה"ל ושימש מזכיר התנועה והינו היום ח"כ, שימנעו בכל דרך, לרבות כוח, שיווק התוצרת, ומישלוח טנקים של צה"ל לחרוש השדות שלנו.

● העמדתנו כ"פושטים", המחבלים באידיאולוגיה של התנועה, אשר יש להור

הסתדרות הפועלים החקלאיים בישראל
תנועת מושבי העובדים
 רח' לואנורו דה-יוניצי 19, תליאביב מיקוד 64733, טל. 258473

לכבוד
 הח"כ כוכב שאול, צבי מנה, מוסי אמיר
 מושב שדות.

ח.נ.י.

בהתאם לבקשתם הננו להודיעכם שבהתאם לפסק הבוררות מ- 21.12.75 הננו מהחייב להעביר למועצה הירקות סך - 90,000 ₪ (תשעה אלף לירות בלבד) מחוץ הכספים שהכנסתם למשמרת בבנק ע"י ח"י עד לגמר פסק הדין.

איפה הכסף?

ב-1975 הודיעה תנועת-המושבים, שאריק נחמקין היה מזכירה, שהקנס הועבר למועצה הירקות (בגלופה העל' יונה), אך ב-1982 נודע למושבניקים משדות שהכסף שלהם לא הגיע למועצת הירקות.

המועצה למוצרי ומשיווק של ירקות

תליאביב 67132, רח' קולניך 2 • טל. 289271 • ת.ד. 20130

ח'פה, רחוב קבוץ גלויות • טלפון 668483

אגף הכספים

לכבוד

מושב שדות

ד.נ.י. חוף עזה

ח.נ.י.

הנדון: אישור על קבלת - קנס

בהפסק למכתבכם מיום 21.1.82, הננו להודיעכם, כי מבדיקה שערכנו מסתבר כי לא נתקבל אצלנו הסכום האמור ו/או סכום דומה.

כיום ראש הממשלה להקים תחתם ישובים ברמת-הגולן?
רפי אליהו, קרית-אתא

צירציל, הלורד מיון

החלוקה

אורי אבנרי דן בקשר שבין ההתנשקות בלורד מיון ובין המדיניות הבריטית (יומן אישי, "הערות לזה" 2320).

צינת כי מסקנתו של עמוס אי-לון, שצירציל החליט שלא לדון ביאלטה בנושא החלוקה בשל ההתנשקות בלורד מיון, היא נכונה. ברצוני לציין שרוב החוקרים סבורים אחרת. לדוגמה: שמואל דותן,

מדינאי צירציל יאלטה יוק

בספרו המאבק על הקמת המדינה, ד"ר גבריאל כהן - צירציל ובעיית ארץ-ישראל, נתנאל קצבורג - מדיניות במבון, יעקב שביט - עונת הציד - הסוון אין בסיס, איפוא, למסקנתו של אילון. שמעון הכיב, רמת-השרון

מהכלא לחו"ל?

האם כל מה שיכולו אסיר לעשות אחרי שיחרורו הוא להגר מישראל כדי למצוא עבודה?

אני יליד בולגריה. עליתי לארץ ב-1961 ושירתתי בצה"ל שירות מלא, גם בסדיר וגם בקבע, והיום אני רס"ר במילואים. ב-1980 הסתבכתי עם החוק ונשפטתי לתקופה של 46 חודשי מאסר בפועל. בקרוב אני משתחרר, אני בודד בארץ, לא קרוב משפחה, גרוש ללא ילדים. אחרי שיחרורי אין לי לאן ללכת.

אני בעל מיקצוע מעולה, ולמיקצוע שלי יש ביקוש רב בארץ ובחו"ל: אני עובד למכונאי וכמפתח עיל ציוד כבד. לפני ארבעה חודשים הופיעה באחד העיתונים מידע על עבודה בחו"ל. פניתי אליהם, ולהפתעתי קיבלתי תשובה חיובית. התבקשתי לבוא לראיון באחת החופשות שלי במישרדם. הייתי שם, ואחרי שסיפרתי להם את קורותי חייהם, היתה תשובתם חיובית.

שאלתי את הו"ד: מדוע עלי לעזוב את הארץ, בשעה שקיימת תנועה למניעת ירידה, שולחים שליחים לחו"ל ודנים בכעיה בכנסת? (המשך בעמוד 16)

ארלוזורוב וז'בוטינסקי

רק גנהריה יכולים לקרות דברים כאלה.

נתגלו מיסמכים חדשים המצביעים על כך שארלוזורוב היה ממשיך דרכו של ז'בוטינסקי! רק בגנהריה אתה יכול ללכת במעלה רחוב ז'בוטינסקי, ובהמשך דרכו של הרחוב אתה נכנס לרחוב ארי לוזורוב...

רוני כבשה, נהריה

הפרעוש

והליוויתו

עוד על פרשת מרידור-ברמן.

פרעוש סידר ליוויתו / הפך אותו בדרן / אני-את-אתה אזי רח קטן / סופגים מכות בי-ישבן / כי תמיד הליוויתו הוא קורבן. יהודה נקש, קרית-אתא

העמל בזול

הקורא מן הקיבוץ גם הוא ממציא, ולא ברור אם הוא צוחק או רצוני.

כפי שידוע, יש בישראל הרבה קילומטרים של צינורות המובילים מים, דלק לסוגיו, גז, כימיקלים ועוד ועוד. בחומרים אלה מושקעת אנרגיה כדי שיגיעו ליעדם. בי-אנרגיה זו, וגם בתוספת לה, אפשר להפעיל בתוך הצינורות מדחפים שיהיו מחוברים לגנרטורים לייצור חשמל. לצינורות הקטנים יהיו מדחפים קטנים, ואילו לצינורות הגדולים יהיו מדחפים גדולים. שיוכי לוי יצור חשמל רב.

אם נבניא בחשבון מדחפים לאורך כל הצינורות במדינה, יהיו הרבה אלפי מדחפים וגנרטורים, שיוכלו ליצור חשמל זול-יחסית, ולא יהיה צורך באנרגיה גדולה כדי לעשות זאת.

עמי לבנה, עין-חרוד מאוחד

עקירת הנטועים

מינוי הפיתחה מעורר מחשבות מעניינות על המשך ההתליד.

ראשה-הממשלה סמך את ידיו על הצעת שר-החינוך, זבולון המר:

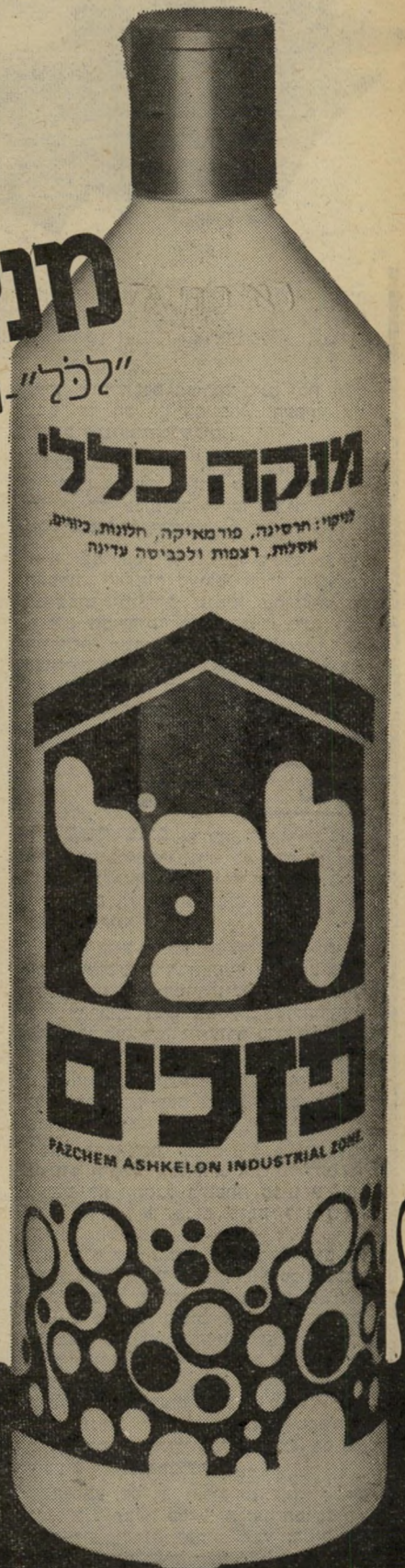
שר המר ישוב חדש

על כל נטוע שיעקר יוקם ישוב חדש בגדה המערבית. מעניין לשאול: כאשר ייעקרו הישובים בגדה המערבית, האם יס-

ש וורש חדש חדש

"לכל" מנקה הכל!

מוצר מהפכני בביתך.

מיכל אחד, רב-תכליתי וחסכוני להפליא, ממלא היום את כל התפקידים; "לכל" - תרכיז רב עוצמה - טיפות אחדות מספיקות - מדללים במים לפי הריכוז הרצוי, לניקוי חרסינה ופורמייקה, להברקת רצפות, כיורים ואמבטיות ולהחזרת הגוון הטבעי של משטחי צבע וסקוי. "לכל" - ההפתעה לכביסה העדינה: מכבס במהירות ובזהירות אריגים עדינים ומוסיף להם ניחוח נעים. "לכל" - במיכל פלסטי סגור הרמטית ונוח לטילטול: אידיאלי לנסיעות ולטיולים. "לכל" - עוד מוצר מתקדם מבית פזכים.

פקק טפטוף מיוחד פקק קפיצי נפתח בתנועה קלה ונסגר באופן הרמטי, חוסך עד הטיפה הרצויה.

"לכל" של פזכים - והכל נקי!

הפרסום

בידיעות אחרונות

עולה פחות ממחצית

הפרסום בעתון מס' 2

בידיעות אחרונות, מחיר הפרסום הבסיסי (נכון לינואר 1981) הוא 61 אגורות לאינץ' לאלף, בעוד שב"מעריב" המחיר יותר מכפול – 1.43 שקל לאלף וב"הארץ" הוא יותר מפי שלושה – 2.13 שקל לאלף* זאת מפני שכל מודעה ב"ידיעות אחרונות" מגיעה להרבה הרבה יותר קוראים מאשר "מעריב" ו"הארץ" ביחד.

ידיעות אחרונות העייתון של המדינה.

*הנתונים חושבו על-ידי מר דן ביברו, סגן יו"ר איגוד המפרסמים, ופורסמו ב"אותות" בהוצאת איגוד המפרסמים גליון פברואר 1982.

מכתבים

(המשך ממעמד 14)

כיצד אוכל להיות בארץ ללא עבודה, כאשר אני צריך לשכור דירה שמחירה 200 דולרים לחודש? האם אין אף גוף או גורם שאוכל לסנות אליו? ישראל מיליק, אסיר עבודה, בית-מעצר הקישון, חיפה

שוחפי אמת

הקורא לא מתרגש מהחלפת הגידופים שבין מזכ"ל ההסתדרות ושר-האוצר.

שר-האוצר, יורם ארידור, ומזכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, נאבקים זה בזה רק כאשר מדובר ב"הצטרפות מפוצצות לעיתונות וב"ראיונות לכלי-התיקשורת. כאשר מדובר בעניינים של ממש, כמו כסף, שכר ורווחים, מתגלה ביניהם המימות-דעים מופלאה. ארידור, על פי מדיניותו החדשה, אינו עומד על דעתו לתת תוספת יוקר של 100%, ואילו ירוחם משל, "נציג העובדים", בוודאי שלא עו"ל על דעתו לדרוש דבר שהוא כלי-כך טוב לפועלים. הם שניהם דואגים קודם-כל לאלה שנותנים את המשכורות, ולא לאלה שמקבלים אותן.

אבי כחלון, חיפה

השופטים וזן התביעה

בעיקבות הכתבה על שופ-

מזכ"ל משל ושר-אוצר ארידור, דואגים לנחתי המשכורות

ביקורם, אליבא דפרח? האם בשל דעותיהם הפוליטיות, שאינן עולות בקנה אחד עם השקפותיו הליברליות-כביכול?

לעומת זאת: ח"כים מהתחיה מתגוררים בפיתח-הרפיה, מסייתים את צאן מרעיתם כנגד החלטות הממשלה, מעודדים אלימות ועבריינות, וכל זה בשטח הנתון לשלי-טון צבאי. נגדם לא יצא משום מה הח"כ פרח. אולי חופפות דעותיהם

ח"כ פרח

איזה מין ליברל?

לדעותיו של הח"כ הליברלי? אכן, פרח הדמוקרטיה בנוסח שנות ה-80.

דן יהב, תל-אביב

שביחות מין

לא רק הנשים יכולות (המשך בעמוד 18)

אל נא תשובות רעבי!

ברדיו ובטלוויזיה מודיעים כי יהושע כהן שובת רעב ליד הכותל במחאה נגד הנסיגה הצפויה מימית. יהושע כהן שייך לדור של נפילים, איש אדמה, קשור לארץ ולנופיה, ממפקדי לח"י.

יהושע כהן והתאומים חקק דור הנפילים

אנו מבינים לליבו של יהושע כהן. מי שמכיר את האיש יודע כי על מעשיו שורה אהבה עזה לארץ, ואמונה בצדקת דרכה של הציונות. הנסיגה מסיני היא נסיגה מן הציונות. את הנסיגה הזאת חייבים לעצור. יהושע כהן שובת רעב לבטא מחאה זאת. אבל שביתת רעב אינה יכולה להיות כלי לשינוי החלטות מדיניות. אנו מקווים שיהושע כהן אינו מתכוון לשביתת-רעב בלתי-מוגבלת, "נוסח אייבי נתן". כשם שהתנגדנו לשביתות-הרעב של אייבי נתן ומישע משכן, כך אנו מתנגדים לכל שביתה כאמצעי לחץ פוליטי.

אנו פונים בזה ליהושע כהן לחדול משביתת-הרעב. מציאות פוליטית משנים באמצעות הדרך הפוליטית. העם הזה לא נתן כוח רב למתנגדי הנסיגה. אפשר לשכנע את העם בפנייה אל ליבו ואל ההגיון שלו. לא באמצעות אולטימטום של שביתת-רעב. יהושע כהן, ידידנו, חדל לשבות!

הרצל ובלפור חקק, ירושלים

פרח הדמוקרטיה

הקורא מבקש לבדוק אם אמנם ליברל הוא ח"כ הליברלים יהודה פרח.

לאחרונה פנה פרח בתלונה חריפה אל שר-הביטחון, עלי-כי הותר לח"כים של ח"ש לבקר בכפרים הדרוזים שבגולן. והרי חבל ארץ זה נמצא תחת חוק השיפוט הישראלי, והח"כים גם הם ישראלים. לכן, מדוע אין הצדקה חוקית ל-

טי בית-המישפט העליון ("העולם הזה" 2322).

אני מברך אתכם על הכתבה הרמוכחה ששני-שליש משופטי בית-המישפט העליון הם מהתביעה הרכללית, וזה נוגד מה שאומר שר-המשפטים לשעבר, שמואל תמיר, שממנים שופטים לפי הישגיהם.

אהרון בומברג, אילת

פטנט חדש!

סינן

סבון נובע

תענוג להתרחץ עם סינן- הרבה יותר מסבון

תיא

שי חינם

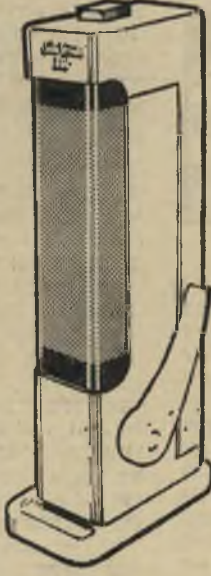
320

עכשיו - כולם עושים זאת!
שותים סודהסטריום - ועוד
מקבלים סודה'בל חיים!
שוב סודהסטריום מחלקת
מתנות!
מי שיקנה עכשיו
סודהסטריום-201, המכשיר
הביתי המופלא לייצור
משקאות קלים, יקבל מיכל
סודה'בל נוסף - ללא תשלום
דמי פקדון. וזה מצויין. כי יש
הרבה אורחים צמאים. וכך
אפשר להבטיח אספקה
שוטפת של משקה קל ומרענן
לאורחים הצמאים - במשך
כל הקיץ כולו. בחוץ הסודה.
האהוב עליך, בטעם האהוב
עליך. וזאת - בחצי ממחיר כל
משקה קל אחר בבקבוק או
בפחית.

סודהסטריום-201
החדש, הגדול היחיד. עם
הבקבוק הגדול - 330
מ"ל. מחיר מומלץ לצרכן
- 1,798 שקלים כולל
מ.ע.מ.
עם 6 בקבוקים, 6 פקקים
ומיכל סודה'בל.
פרטים בכל נקודות המכירה.
סודהסטריום. המכשיר הביתי
המופלא להכנת משקאות
קלים בשלוש לחיצות.

סודהסטרים

מבקש לקבל את מוצרי סודהסטרים ישר הביתה?

רק באזור ת"א וירושלים - להזמנות טלפן
ת"א - טל. 721255 03 - ירושלים - טל. 537619 02

אור למופת. סמילנסקי 1. כליינות. שטמפר 2. רדיו אקספרס. הרצל 39.
נהריה: פינת הפרח. שד' הגעתון. עכו: כהן דוד. ז'בוטינסקי 6. פרדס כץ:
מוצרי חשמל. ז'בוטינסקי 129. פתח תקוה: סלון ברק. חובבי ציון 30.
פרידמור. חיים עוזר 1. ש את ש, רדיו אפרים. אורלוב 80. צפת: גנון.
ירושלים 70. קדיה מלאכי: כלבו לחקלאי. אוור תעשיה. קריית גת: כלבו
שטרית. שכונת גליקסון. מקור הפרי. מרכז מסחרי. קיראון: אלקטרו און.
מרכז מסחרי. קריית שמונה: כלבו טל. מרכז מסחרי. קריית אתא: משה
פטמן. העצמאות 50. שבת את כהן. זבולון 1. ברק מאיר. הוגו מולר 38.
קריית ביאליק: צדוק ראובן. מרכז מסחרי. קריית מוצקין: שילי. קדיש
לוא 11. זולדן בתיא. דרך עכו 197. קריית ים: מכולת אבנר כהן. שד'
ירושלים 5. דמלה: גברשות המגדל. (נובק) הרצל 84 (פסג). ראשון לציון:
יורם כהן. דוטשילד 42. סלון תומר. הרצל 22. חלום 81. ברניצקי 31.
רחובות: גזית. בילוי 52. דמת גן: נוריאל. ביאליק 68. דנירם. הרוא"ה 13.
דמת השרון: רדיו עוז. סוקולוב 65. דעננה: אחווה. מרכז גולן 198.
שדרות: מכלת שרה יוסף. ככר מסחרי 224. לישע חנון יוספטל 153.
תל אביב: שייפלד. מקוה ישראל 2. שהרבני. אצ"ל 14. שרונת משרד.
בית גבור קויפמן 6. זקרי יהודה. סלומון 7. סלון חביבה. אלנבי 63. חמד.
שד' הר ציון 12. דרייבסטור. דרך חיפה 170. נורי זבידה ובניו. סלמה 35.
אהרונת. הרצל 23. קפ קפה. שלבים 16. תל מונד: חקיה. מרכז מסחרי.

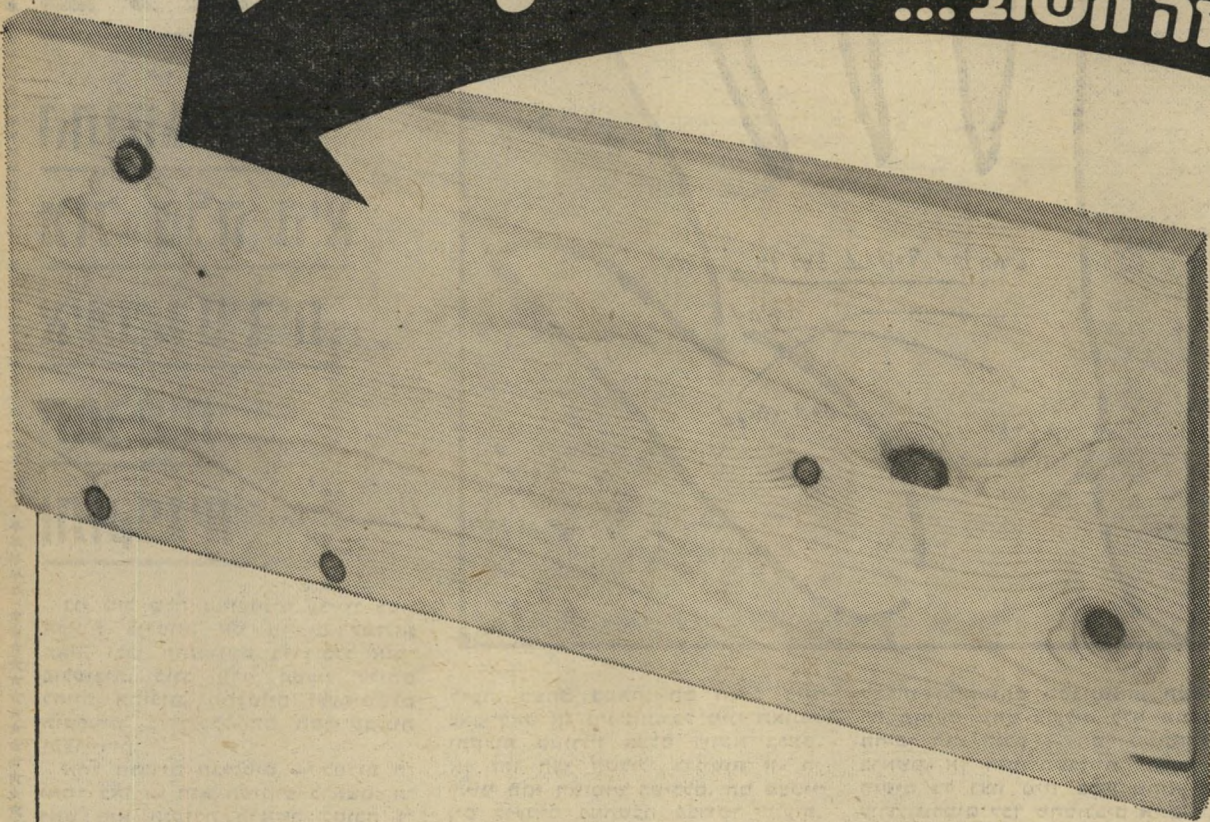
אופקים: "סוכנות אמיראגו". הרצל 1. אור יהודה: "אלקטרו אבי".
ההגנה 130. אילת: "מעדניה דרומית". האלמוגים 405/2. אשקלון:
"בהנא". צה"ל 1. "ריויפמן". מרכז נפתח. אשדוד: שירותי משרד. נמל -
ביתן 8. מ.י.א. - שירותי גז. הראשונים 111. כליבו חביב. מ. מסחרי ב'א/58.
עם בע"מ. תחנת פז גלים. בתיים: כליבו ליפשיץ. בלפור 33. שי אלקטריק.
בלפור 87. גלובוס. שד' העצמאות 62. בנימינה: מרכוס ושות'. באר שבע:
אודיל. הרצל 7. שכטר. השלום 31. באום. העצמאות 30. בני ברק:
שילי. רבי עקיבא 61. בית שמש: אלברטו אלקטרוניקה. השבעה 6.
גבעתיים: שיווק כינרת. ק. שמואל. 25. דליית אליכרמל: ואסר אמין. הוד השרון:
שנהב. דרך השרון 72. הרצליה: כליבו שוחט. סוקולוב 37. פינת הוול. רבי
עקיבא 2. זכרון יעקב: יורם אהרון. המייסדים 33. חולון: רדיו אביגדור.
סוקולוב 120. אלקטרו רונן. שנקף 65. נאות קור. אילת 36. חדרה: שחר
המאור. הנשיא 36. חיפה: ניסים לוי. חורב 18. אמסלם אליהו. סילידיאן
27. סגל ובניו. החלוץ 61. מגב נע. צידון 61. פרימר ישראל. הנמל 59.
אלול. העצמאות 39. טירת הכרמל: בן אבו שלמה. ז'בוטינסקי 55.
טבריה: שיווק כינרת. ק. שמואל. יבנה: פיונטי. מרכז מסחרי 6. יפ"ו: סלון
גידון. יפת 103. שופייקופי. שד' ירושלים 64. יהוד: מינימרקט בן דוד.
סירקין 1. ירושלים: שלמה לוי. השזוף 3. טבריא. מרכז כלל. שושני את
גליק. שבטי ישראל 26. סעתי. הרברט סמואל 2. בן בן סופר זול 2. מרדכי בן
הלל 3. כפר סבא: יצחק כהן. מקור הוול. ויצמן 134. לוד: מרכז החרסינה.
הרצל 1. אור כוכב. הנשיא א'ב'. שניב. תעופה בן גוריון. חגי' חנוך. הרצל
49. מגדל העמק: מעדניה מיכל. מ. מסחרי חדש. נצרת: בני איברהים
יוסף. 720/24. ארוין כץ. שכונה דרומית 722. נתניה: בין השי. הרצל 11.

ניתן להשיג גם בחנויות: שק"מ, שופרסל, המשביר המרכזי, בכלבו שלום
וברשת חנויות המשביר לצרכן.

בלי עין הרע!

כמה שזה חשוב...

עץ אשה (מילע) - סוג עץ מיוחד המצטיין בקשיחותו חוזקו וגוון השנהב האופייני לו. מיטות עץ ה"אשה" (בשמע בעברית כמו "אשל") הינן חידוש בלעדי של מפעלי א.מ.י לעיצוב חדרי הילדים והתינוקות באביב 1982.

"עינים" (או בעברית "סיקוסים") הן גורם המחליש באופן טבעי כל סוג עץ! המועצה הישראלית לצרכנות קבעה לפני למעלה משלוש שנים (בבטאונה "מה כדאי" - אוגוסט 1978), כי אסור שיהיו "עינים" בעץ ממנו מיצרים מיטות תינוק. התקן הישראלי לייצור מיטות תינוק - פוסל מפורשות שימוש בעץ בעל "עינים"...

...ובכל זאת, מספר יצרנים מרשים לעצמם לייצר ולמכור לך מיטות "עם עינים"...

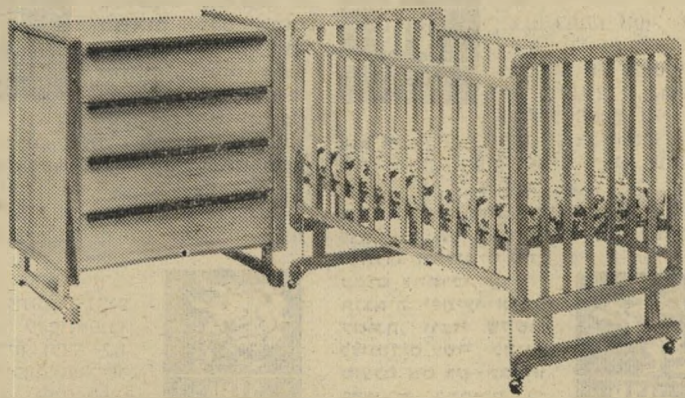
בעת בחירת מיטת תינוק לילדיך, נותרו לך אם כן שתי אפשרויות. האחת - לבדוק היטב אם לא "עובדים עליך בעינים"...

והשניה, הבטחה יותר - הקפידו לקנות מיטת תינוק מתוצרת א.מ.י.

מיטות התינוק ורהיטי הנוער של א.מ.י מיוצרים משלושה סוגי עץ "נטולי עינים"!

עץ אשור (בוק) - עץ קשה וחזק במיוחד, המשמש בעיקר לייצור מיטות צבועות. צביעת המיטות נעשות בצבעי "דור" שאינם רעילים.

עץ אורן אמריקאי - עץ דקורטיבי הדומה בחיצוניותו לעץ האורן הפיני, אך עולה עליו ביופיו ובחוזקו. בניגוד ל"אורן הפיני" - באורן האמריקאי אין כלל עינים! מיטות ורהיטי האורן מצופים בדרך כלל ב"לכה שקופה" המדגישה את מבנה העץ וצורתו.

להשיג בחנויות המובחרות

א.מ.י רהיטי ילדים ונוער בע"מ
רח' נוסבוים 23, אזור התעשייה, בתיים
טל' 03-873315, 03-590944

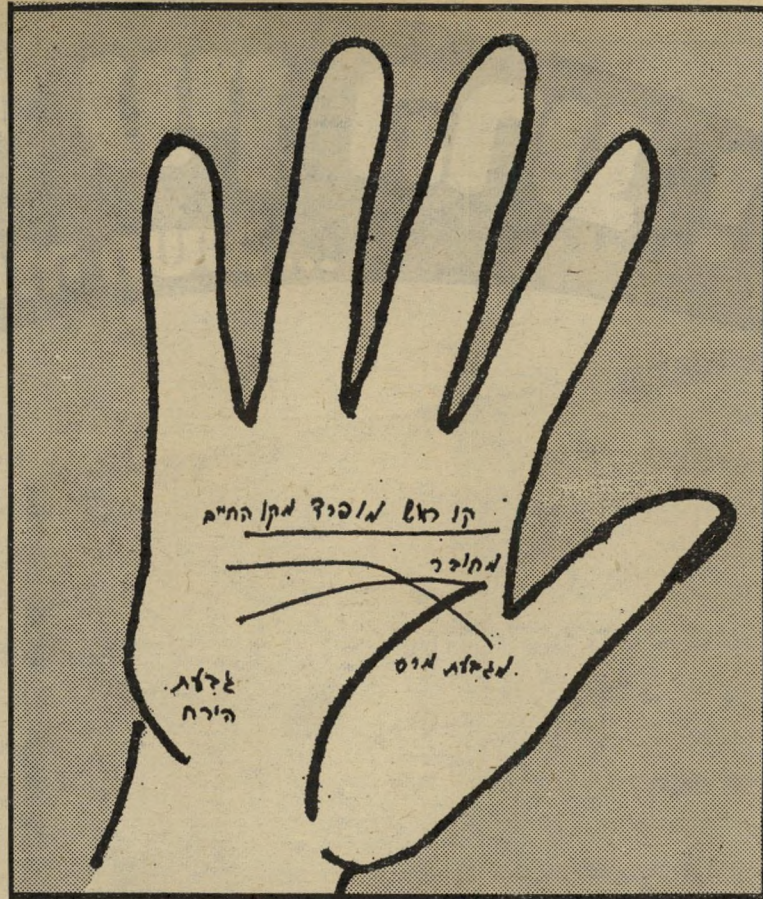

חיים
בנימיני

מזל החודש: טלה התנהגות בני מזל טלה היא אימפולסיבית, החלטית ותוקפנית

בני מזל טלה מאופיינים עלידי כמה תכונות בולטות. הם שייכים למזלות האש, ולכן התנהגותם בדרך-כלל אימפולסיבית. כוכב מרס משפיע עליהם להיות תקיפים, החלטיים ולעתים גם תוקפניים. בדרך-כלל הם חסרי-סבלנות וקצרי-רוח.

אחד הדברים הבולטים - למרות ה- נאמר כאן - הוא השימוש בראשם. ה- ראש הוא הנקודה הרגישה לטובה ו-

למרות התנהגותם הספונטנית, המשאית רה תחושה שהם פועלים ללא מחשבה. ההיפך הוא הנכון - הם "משתמשים" בראשם, אך חוסר-הסבלנות, והצורך להגשים כל רצון מייד ברגע שהוא מתעורר, גורמים לכך שהסובבים אינם מבי-

לרעה. כשהם במתח, הם חשים מייד כאב-ראש או מיגרנות. כל מיני תאונות ותקלות קשורות אצלם דווקא בראש. אך זהו הצד השלילי ברגישות זו. ה- חיוני הוא השימוש בשיכלם. הם מצטיינים לפעמים במחשבה מבריקה ונועות,

נים אותם ואת דרך חשיבתם. וכבר נאמר, "ככל שאדם גדול, יצרו גדול ממנו". בכף-היד קיים קו, הנקרא קו-הראש. למעשה, הוא הקו החשוב ביותר המשמש לקביעת אישיותו של האדם. ניתן לראות בקו זה את האינטלקט, את סוג החשיבה, הדמיון וכוחות-היצירה, נדיבות-

האיבר הבולט של בני-מזלות האש: הראש. משתמשים בו, אך גם סובלים ממנו

לב, יושר, קמצנות ויכולת לבצע את ה- כישרונות. חשוב באיזה סוג יד מופיע הקו, מכיוון שלפעמים היד יכולה להראות אדם בעל דמיון רב, אך קו-הראש מראה על חוסר-דמיון, וכאן יש לדעת לשפוט מה גובר על מה. ברור שאי-אפשר לבטל אף אחת משתי התכונות המנוגדות. נקודות המוצא לקו-הראש חשובות מאוד. קו-ראש הנוגע קלות בתחילת קו- החיים מגלה חוכמה ויישוב-הדעת. בעל הקו אינו תוקפני מדי, הוא צועד בדרך האמצעית, ולעתים רחוקות מגיע לקיצוניות בהתנהגותו.

כשקו-הראש קשור בקו-החיים בתחילתו, ונפרד ממנו רק בהמשך הדרך, מר- אה הדבר שלבעלו טבע מאוד זהיר ו-

(המשך בעמוד 23)

היחסים עם בני-הזוג מתקררים וגורמים להתלבטויות. התנהגותו התוקפנית ודרישותיו ההחלטיות גורמת לחרדה. ניתוק זמני עשוי לעזור לשניכם לדעת היכן אתם עומדים ומהו הרצון האמיתי. קיימת נטייה להיזהר בנהיגה. צפויה התנהגות קיצונית בגלל מתח ניכר ועצבנות. כדאי לארגן סדר-יום שקט ושלווה לתקופה הזאת. בני מזל טלה או גדי מושכים, אך יש בעיות איתם.

22 באוקטובר - 21 בנובמבר

עבודה רבה מעסיקה אתכם כעת, הגבלות שונות גורמות לרוגז ולהתמרמרות. בקרב המישפחה קיימת מתח חזק, אך כל הבעיות האלו הן זמניות בלבד, ואפשר להתירחם אליהן בקלות ובהומור. אסור להנחית השבוע ענייני-בריאות, ואין לזלזל בהחלטות של חולשה. רצוי לגשת לרופא ל- היבדק. בכל מה שקשור בחז"ל - יש להיזהר מלתכנן תוכניות לטווח רחוק השבוע. אני שים שאינם מוכרים היטב עלולים להטעות.

22 באוקטובר - 21 בנובמבר

החיים מתנהלים פחות או יותר בשיגרה החדשה, שאליה התרגלתם כבר. בשטח היצירה צפויה התקנת מות רבה - בתקופה זו תוכלו לפתח כשרות נות אמנותיים, ותחושת שמתעורר בכם מרץ מחדש. תוכניות ש- דחיתם זמן ממושך, מצליחות לקרום עור וגידים. אהבות חדשות צפויות בקרוב, וכבר כעת אתם מבוקשים על-ידי בני המין השני, אולם תמימות וחסר-עירנות, מערפלים את המציאות.

22 בנובמבר - 21 בדצמבר

במקום העבודה אין שקט, וקשה למצוא הרגשה של ביטחון. אנשים הקשורים עימכם גורמים לרוגז ולאכזבה - בידקו הי- טב עם מי אתם קשורים קרובים מבוגרים או הורים עלולים לג- זול מזמנכם, וזה יג- רום למתח נוסף. עניי- נים רומנטיים עולים השבוע על פסים יותר חיוביים, צריך להשקיע פחות מאמץ כדי למ- צוא חן בעיני בן-הזוג. המצב המדיני אינו נותן מנוח, ואחם חשים דאגה עמוקה.

21 ביוני - 20 ביולי

תוכניות הקשורות לנסיעה עלולות להת- עכב, אך אל דאגה, תוך זמן קצר זה יסתדר. סטודנטים מת- קשים להתרכז, אך ה- תוצאות יפתיעו אותם לטובה, ורצוי שקשור ללימודים עשוי להיות מוצלח אם רק תבטחו בעצמכם. בתחילת ה- שבוע צפויים יומיים שקטים שבהם יעשה שוב חשבון-נפש, אולם המשך השבוע יהיה שמח. פגישות מיוחדות יביאו הנאות מהסוג האהוב עליכם. עיסקו בספורט.

21 ביוני - 21 באוגוסט

התחייבויות כספיות עלולות להביא אתכם לאישקט, התקופה לא קלה והדאגות שמאפיינות אתכם ב- דרך-כלל מתגברות ה- שבוע. ביקורת עצמית מוגזמת לא גורמת לכם להיות יותר אופטימיים, ומקשה עליכם להירדם בלילות. החלטות נמר- רות יכולות להסתבר פגיעות גופניות. התי- להבות מסכנות אינה מתאימה לתקופה. ה- נטייה לעבוד מעבר לכוחות יכולה גם היא לגרום לסיבוכים ולמריבות מישפחיות.

22 באוגוסט - 22 בספטמבר

שינוי במצבכם גורם להרגשת הקלה, אך אתם עדיין חשים לחץ בתחומים שונים. בעבודה ההתקדמות איטית ואינה משביעה רצון, ותוכניות חד- שות עוד לא נראות ב- טווח הגשמה. קשרים ממושכים מעייפים ו- מביאים אתכם להתי- לבטויות רבות, ועם הניתוקים שהיו לאח- רונה אינכם שלמים. היכרויות חדשות צפו- יות בקרוב, אך למרות הציפיות עדיין אי-אפשר למצוא קשר פשוט ונוח.

21 במרץ - 20 באפריל

מצב הבריאות אינו מועדף, יש לגשת להי- בדק ולהשגיח על עצמכם. גם בבית צעות בעיות, ורצוי להישאר קטה ולהימנע משינויים. לא כדאי לקחת סיכ- נים כספיים, וכדאי לה- סוך עד כמה שאפשר. מבחינה רומנטית המצב עצוב - כל מה שנר- אה קודם כמשמח את הלב, משאיר אתכם אדישים וחסרי-עניין אמיתי. ההרגשה הכבדה והמדכאת מביאה עימה מחשבות עגומות, אל תכנעו להם.

21 באפריל - 20 במאי

תקופה לא רעה אך די מבלבלת. מבחי- נה כספית המצב יראה השבוע יותר טוב, ורצוי עדיין לא להי- כנס להוצאות גדולות ולא להשקיע כספים במקומות שאינם בטו- חים. ידוים רחוקים עשויים לבוא לביקור, וגם אתם תהיו מוצפים בהזמנות לכל מיני אי- רועים חברתיים. נטי- עה קצרה עלולה לג- רום למתיחות בבית, אך לא נראה שיהיה אפשר לבטלה. קש- רי ידויות חדשים יוצרו בזמן הקרוב.

21 במאי - 20 ביוני

אתם מקדישים זמן רב לשיפוץ הבית ונאלצים להמשיך הרב שבו אתם חיים כבר נותן אותותיו. סיכונים ומריבות ב- מקום העבודה עלולים לפרוץ בכל רגע. יש להיזהר במיוחד ולהי- מנע מלומר את דעת- כם - דיבורים מיר- תרים רק יגרמו לנזק, שקשה יהיה לתקנו. ידידים, שעמים חלה אי-הבהנה מוכנים לפיוס, אלא שאתם חיי- בים לקחת את היומיה. הפתעות.

21 בדצמבר - 19 בינואר

שינויים בדיעות ובהשקפות עלולים לג- רום לאי-הבנות במישפחה ובמקום העבודה. נסו להסביר את עמדתכם, אך אל תוותרו על רצונכם. ידידים חדשים מעו- דים אתכם ומעוניי- נים להעמיק את הקש- רים. התעניינות בשט- חים חדשים מביאה עימה רצון לצאת ולל- מוד. הישגים כספיים בלתי-צפויים יוסיפו מצב-רוח מרומם. למעשה, אתם עומדים לפני שינויים בקאריירה ובחייכם.

20 בינואר - 18 בפברואר

בני דגים נתונים במצבי חרדה וביבלוב, וזקוקים ליד תומכת כדי להישען עליה. כדאי להתייעץ עם אדם אובייקטיבי, שאינו מ- עורב בבעיות וששופר- טו היגיוני ובהיר, מב- חינה כספית יש להש- גיח במיוחד שלא לש- גות - המצב אינו כה טוב כפי שהוא אולי נר- אה ברגע זה. בתחילת השבוע צפויה פגישה רומנטית מרתקת, יש אפשרות לפתח קשר מעניין, בונה ומושך, אך המחדרת תשלוט בו. הינפשו קצת.

19 בפברואר - 20 במרץ

תראו איזה יופים לובציה

נראו את הצגת הקיץ הגדולה של לודז'ה. תראו איזה יופי. איזה יופי של צבעים והחולצות? הביטו בדוגמאות! קרנבל אמיתי. קו ספורטיבי צעיר ורענן לגברים. מבחר אופנתי מקסים לנשים ולילדות. עם הדפסים, רקמות פרחים וגימורי זהב מחמיאים. על חולצות הילדים שלל ציורים עליזים. הביטו שוב. הכל באיכות הידועה של לודז'ה. מתאים.... נעים.... ומבליט את כל הצדדים היפים.

יש משהו רענן בטרזיקו של לובציה

הקטנה של TALBOT

סמבה של טאלבוט

יותר עוצמה - פחות דלק
TALBOT

צעד בטוח, צעד יציב - הרובוטים הממוחשבים המרכיבים את סמבה ואביזרי הבטיחות המשוכללים יוצרים שלמות ובטחון לאורך כל הדרך, ובאיכות הידועה של טלבוט. יש לך שנת אחריות חינום, ללא הגבלת ק"מ, ולמעלה מ-30 מוסכי שירות בכל רחבי הארץ. **קרנבל של נעורים** - תהליך צביעה אלקטרופורזי מחסן את סמבה מפני חלודה, ושומר על נעוריה.

בקיצור, יופי של סמבה - עיצוב וטיב צרפתי, זה ברור. אז הכנסו לקצב טרופיקל, קחו את סמבה של טלבוט לנסיעת מבחן, בבית "מכשירי תנועה".

פנו את הרחבה, רכזו את האורות, פנו מקום **לקטנה של טלבוט** - ותראו מה זה סמבה. כי הסמבה, המשלימה את המבחר של דגמי איכות טלבוט - היא פשוט סמבה אמיתית. **ויקוד מלא מרץ** - סמבה LS יוצאת למחול של 18.5 ק"מ - עם ליטר אחד בלבד של דלק. הודות למנוע חסכוני של 954 סמ"ק, בעל הנועה קדמית.

יש לה מיכל דלק של 40 ליטר, לקרנבל ארוך של נהיגה.

תנועה קלילה ללא מאמץ - 3 דלתות, מושבים הניתנים להזזה בקלות, דלת אחורית הנפתחת מלמעלה, נוחיות, קלילות. כל הבמה שלכם.

מרוסן. הוא אינו מהיר החלטה, נפגע בקלות. הוא מודאג ממה שהאחרים חושבים עליו, מגיב באופן חיובי על הערצה של הזולת, אך אינו סובל ביקור רת. תכונה זו עלולה לשמש מעצור ב־ דרכים רבות של בעל הקו.

אם הקו יורד לכיוון גיבעת הירח, ה־ דבר מגביר את רגישותו והעדד ביטחונו העצמי. אך אם הקו ממשיך ישר, גישי־ תו לחיים יותר אופטימית, ובעל־הקו מסוגל להתגבר על ביישנותו ויכול להת־ מודד עם המציאות של החיים ביתר קלות.

קו ראש המתחיל בתוך קו־החיים, על גיבעת מרס — הדבר מצביע על אישיות שבה חברו יחדיו רגישות, רגשנות, רגזנות ורעון להיכנס לריב ומדון, חוסר־יציבות, חרדות ועצבנות. האדם מושפע במיוחד מתכונות של כוכב מרס, אך בלי ה־ סוגנויות המאפשרת להוציא את הכעס המצטבר החוצה בצורה מאוזנת. אדם עם התחלת קוראש כזה רואה כל דבר של מה בכך כפגיעה אישית, ומחפש את הריב בכל מקום. אם אינו מוצא אותו,

רוח בין קו־הראש וקו־החיים מעיד על כושר שיפוט מהיר ועל דחפים חזקים

הוא „חוטף את הריב בצפוניו". אין ב־ יכולתו לשלוט במזג זה שלו, לכן הוא מגיע לרוגז גם בקשר לדברים חסרי־ ערך. גם בביתו וגם בעבודה הוא תמיד מוקף בריב וכעס.

הפרדה בין קו־הראש וקו־החיים מגלה אי־תלות מחשבתית, כושר שיפוט מהיר, אומץ־לב, פתיחות מחשבה ונכונות ל־ קידמה, חוסר־סבכנות ודחפים חזקים. אדם כזה מרגיש עצמו חופשי לנהוג לפי רצונותיו, אינו רואה במיוחד לביקור רת של האחרים. הוא אוהב להושיע ב־ ציבור, ויש לו כוח להשפיע על דעות ורגשות של אחרים. חשוב לו שתהיה לו מטרה שתעורר את התלהבותו, אחרת הוא מבזבז לריק את כשרונותיו.

רוח רחב מדי בין קו־הראש וקו־ החיים מעיד על אישיות אנוכית, חסרת־ התחשבות וחסרת־מחשבה, עודף אימ־ פולטיביות ואומץ־לב המגיע עד איווה וטיפשות. בעל הקו מסוגל להגיב בצו־ רה ספונטנית מבלי להתחשב בתוצאות. הוא בדרך־כלל אדם חסר־בושה, מגיב ביטחון עצמי מופרז. בחיי היומיום, מוג סוער וחוסר־הירות, היעדר ריסון עצמי מובילים אדם כזה לצרות. חוסר־המוני־ חח שלו מקשה עליו להתמיד בדבר אחד לזמן רב. אם הקו ישר, האדם יותר מעשי וחומרני, ויכול בכל־זאת לחשב את דרכו. אך אם הקו פונה לגיבעת הירח, זה מראה על נטיה לעצבנות ולדיכאון, מצביה־הרוח שלו משתנים, כמו החלטה־ תיו הפזיזות.

קוראש ישר וארוך מעיד על אישיות המסוגלת לצפות לטווח רחוק, בעלת זיכרון טוב. זהו גם סימן לפיקחות, הכי־ מתחיים, כושר־הגדרה טוב ויכולת ל־ גשת ישר לעניין מבלי לחלום עלומות. הדמיון אינו הצד החזק של בעל קו כזה, וגישתו יותר חומרנית.

כשקוראש משתפל לגיבעת־הירח, ה־ דבר מצביע על מגו אמונותי רגיש, ועל בעל דמיון רב. זהו הטיפוס הרומנטי, חולם עלומות ובעל נדיבות־הלב. כשהקו מגיע לגיבעת־הירח ממש הוא מסוגל אינטלגנציה, דמיון יוצר, כישרון הבעה עצמית — הקיימים בהרבה ספורים ו־ ממצאיים, ביחוד עם סימום בזמל.

קוראש הנוטה בשיפוע חד לכיוון חלקה התחתון של לונה, ורץ לאורך קו־החיים, בדרך־כלל אינו סימן טוב. זה מעיד על דמיון המוביל לביצועיות. אדם כזה מנותק מהמציאות, חי בעולם משלו ולעתים אף שוקע במרה שחורה.

קוראש קצר, המגיע בערך עד אמצע היר, מראה על אדם שראשו עוסק ב־ ענייני היומיום. אין הוא הטיפוס ה־ אינטלקטואלי, אמנם, הוא מסוגל להת־ מחות בתחום מסויים ואף להצליח בו, אך לא יהיה בעל דמיון או נטיות פילו־ סופיות.

יעקב שרת / איש מאדים מנחם מלך ישמעאל

מכונת־האמת של החיסטוריה שאינה יודעת רחם? מה, מה אתה חושב לך, מנחם, שאם עוני עבד־אל־האדי מת ואינו, הוא לקח אתו לקבר את המילה כבוד ואת המושג כבוד לאומי? ואפילו נלחם שכן, האם המוח הערבי הוא כל־כך רפה וקהה עד שלא ימצא את המושג הזה מחדש? ובכוח האמצאה הזה, הבלתי־נדלה, עמוק השורשים בתור דעה האנושית, שהשתייכות לאומית ומסורת לאומית הן חלק כה מהותי בתוכה, אתה רוצה להלחם? במה? בנערי ישראל שעוד טרם התקוממו לתפקיד שמנחם הראשון ואחשתרניו כופים עליהם, ובנערי ה„אגודות הכפריות“ שמנהיגם, המדינאי הדגול מוצטפא דודין, כבר משמיע בגלוי דרישות הבה־ב כסף רב — וזה שעה שאתה מדבר בביטול על שכירי אשׁף?

לא, פרופסור־מלך אנטי־אפלטוני שכמותך, אתה כבר הפסדת במערכה. את הכבוד הערבי לא שבת. את הכבוד היהודי הכפשת לדראון עולם.

ועכשיו השאלה היא רק של זמן: מתי, אחרי כמה קטילות הדדיות, אחרי כמה גלי מרי והתקוממויות, אחרי כמה דיר דורים שתדורדר ישראל לתהום הבידוד המדיני, הכלכלי וה־ ביטחוני (זוכר את רודזיה, או שמא אתה עדיין רק בדרום־אפריקה?) אתה תכה על חטא ותאמר: „טעיתי. הערבים, לעזאזל, הם כמו כולם. המניאקים הללו אינם מוכנים לוותר על כבוד לאומי. מוכרחים להתחשב בה, אחרת תהיה לנו פה אירלנד בריבוע לנצח, אם לא גרוע מזה — או שמא אתם מוכנים לתת לי עוד הזדמנות אחת לפתור את הבעיה במשאיות וכיתות־לירויים?“

כדי שאתה לא תידרדר לתהום הזאת, מנחם מלך ישמעאל מטעם־עצמו, ורק משום כך, כתבתי לך תמו־שלשום: לפרופ' מנחם מילסון שלום רב, 21.3.82

אתה תיזכר לדראון עולם כמי שבמינו זורו תהליך הכפשתה של הציונות — אם לא של יהדות ימינו — כתנועה של דיכוי עם על־ידי עם.

תמינה מניין אתה שואב את הכוח הנפשי למעשיך, שבהם אתה מחייב לא רק את עצמך באופן אישי, מסכן דורות ומסתכן בקללתם.

אם תאמר שאינך מעצב מדיניות, אלא מכשיר ליישור מה — הלא תבוש ותכלם להיות פרגול דמים? את התשובה קיבלתי ב„מוקד“ שלך. לא, לא בדבריך הבלתי־משכנעים. בארשת־פניך, שחדת נביא־השקר מן האמת שתתגלה מחר כבר היתה נסוכה עליהם.

קרנפת

ממקורות רפואיים נסמר על תופעה מגפתית מוזרה המור־ גשת יותר ויותר ברחבי הארץ, אם גם בין תושביה היהודים בלבד. יהודים ישראלים במספרים גדלים והולכים שחים שעורם מתחפסס והולך, מתעבה ומתקשה על פני הגוף כולו, אך בעיקר באיזור העורף (דבר שמקשה על מי שבו מדובר להניע ראשו ולזאת את כל השטח סביבו) וסביב העיניים (בצורה המטביעה את העין עמוק יותר ויותר בתוך גוש בשר קשיח עד כדי הגבלת הראייה באורח ניכר ביותר). הנתקפים בתופעה זו מרבים להתאונן גם על הפרעות קשות בכוח החושב שלהם.

הערבים, לעזאזל, הם כמו כולם:

המניאקים אינם מוכנים לוותר על כבוד לאומי

מן המקורות הרפואיים הנ"ל נמסר, כי הקרנפת — כך מכונה התופעה כפי מי שטרם נפגעו בה — היא מחלה ידועה למדי, המופיעה במצבים היסטוריים־היסטוריים בלא הבדל עם זרתי. יש אומרים, כי מחלה זו חשוכת־מרפא והיא שהעלימה לבסוף את הדינוזאורים — אבות הקרנפים — מן הארץ. אחרים טוענים שאפשר, לפעמים, לרפאה בקלפי.

גבורה והיפוכה

להגדרת התנהגותם של 12,000 דרוזים מלוכדים, מגובשים, העומדים רובם ככולם זה שבועות מיספר בהסגר — שהוא קיצור המונח במחנה־הסגר (שווה־ערך למחנה־ריכוז, אלא שב־ אחרון מרכזים את הנוכחים אחרי שמעתיקים אותם ממקומות שונים, ואילו במחנה־הסגר פשוט סוגרים אותם במקום היותם מכבר) — שהטילה עליהם ממשלת הליכוד השניה של מנחם הראשון על ישראל, בעבור שהמישנה למלך ישראל, ישראל קניג, אומר לשבור אותם משום שהם עומדים על כבודם, וכבוד הוא מלה גסה בישראל של 1982 אחרי שנלה מישראל כולה — להגדרת התנהגותם של הדרוזים שבצפון רמת־הגולן הכבושה יש מילה אחת, רק מילה אחת: גבורה.

מעניין, היפוכה של גבורה זו אינה פחדנות או מורד־לב אצל הלחמנים בה. איכשהו, בדרכיה הנעלמות של שפת־ ההגיון, היפוכה של גבורה זו היא איווה.

ובעד איווה מישלמים הרבה יותר ביוקר מאשר בעד פחדנות או מורד־לב. מפני שפחדן עשוי במצבים מסוימים להיעשות אמין־לב, אפילו עד כדי הודאה בטעות. אוויל נשאר אוויל.

מנחם השני, מנחם מלך ישמעאל, ישב שם סתור־לבוש מול מראייני „מוקד“ המעונבים, המאופקים, הלא־תוקפניים (המ־ עוקרים?), אבל נראה כמי שהועלה על המוקד ממש. ולא־ דווקא משום שהשאלות שנשאלו, אם גם היו מאופקות ולא־ תוקפניות, קלעו אל השערה, הוא נראה כמי שהועלה על המוקד עוד בטרם נשאל שאלה אחרת.

יכול להיות שהוא לא ישן לילה או שניים. יכול להיות. אבל ארשת־פניו העידה לא־דווקא על עייפות. לא־דווקא. אני חושב שמנחם השני, מנחם מלך ישמעאל, תפס סוף־ סוף את המימדים האמיתיים של הבעיה שאותה התיימר לפתור מעשה־פרופסור.

פעם, בימים אחרים לגמרי, לפני איזה 40 שנה, קראתי ספר מאת אביגדור המאירי, שאם זכרוני הבודני אינו מטעני שמו היה משהו מעין „חכמת הבהמות“: הפרק שהתרשמתי ממנו ביותר היה על המדעים. הבהמות — כתב שם אביגדור המאירי — לוקחים שפנים וכותרים את ראשיהם. אחר־כך הם לוקחים שפנים אחרים וקוטעים את רגליהם, ואחר־כך הם כותבים חיבורים מדעיים תכופים־עמודים על ההבדלים שבין שפנים כרותי־ראש ושפנים קטועי־רגל. אדרבה — הוסיף המחבר (בלעג) — יקחו נא הפרופסורים המלומדים לא שפני ניסוי למחקריהם הנעלים, אלא דובים, ויערו בהם את ניסוייהם המופלאים לצורך מחקריהם הכבירים: אראז ניווכח כולנו לדעת מהו ההבדל בין פרופסורים כרותי־ראש ופרופסורים קטועי־רגל!

כן, הפרופסור שלנו תפס פתאום עם מה ועם מי יש לו עסק בניסויי המדעים. מפני שכמובן, הוא יכול להצליח ולהעניק לעצמו ולמדינתו הנאורה סם־עולם: הפרופסור הרא־ שון בתולדות האנושות שהוכיח כיצד לגדל שפנים־קווילינגים במעבה צבאית, והמדינה הראשונה בתולדות המדינות בעולם המודרני שהוכיחה כיצד אפשר לאנוס עם נשלט, כבוש לאהוב את העם הכובש, השולט.

אבל! אבל הוא גם עלול להוכיח, הפרופסור, את הכלל ולא־דווקא את היוצא־מן־הכלל, ואם ראיתי כפסיכולוג־בגרוש נכונה את ארשת־פניו, היא העידה בו כי בימים אלה ממש הוא תפס כי יש סיכוי רב מאוד שבקרב של עם ישראל נגד הפלסטינים ינצח לא היוצא־מן־הכלל אלא הכלל. שימו לב: איני אומר ינצח הצדק ולא הזדון, ינצח הטוב ולא הרע, ינצח האינטרס הזה את האינטרס ההוא. לא. אני בסך־הכל רוצה לקבוע, שינצח הכלל, האומר שלאורך ימים אין עם אחד יכול לרדות לאחר; שלאורך ימים מוכרח עם נשלט להתקומם נגד עם שולט, חרף כל מיני טובות הנאה ממשיות או מדומות שהשולט מרעיף עליו.

מדוע? ככה. זו דרכם של עמים, שהם מבקשים עצמאות לאומית חרף כל קורבן וקושי. מוזר, לא?

ואם העובדה שהישמעאלים של מנחם השני גם הם מין עם שזכו אולי אינה ידועה לפרופסור מילסון מתוך מחקרו הספרותיים המעולים בערבת, אבוא לעזרתו ואצטט לו פה משהו בעברית ממה שדיווח משה שרת, מנהל המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית לארץ־ישראל, ב־2 במאי, 1937 — לפני 45 שנה — להנהלת הסוכנות על פגישתו עם הערבי הפלסטיני המתון יחסית עוני עבד־אל־האדי, שבה שוחח עימו על בעיית חלוקת ארץ־ישראל לשניים והאפשרות למונעה, אם יושג הסכם יהודי־ערבי. כאשר משה שרת ניסה

לחוכיח לעמיתו הערבי את ההנאה הכלכלית שתצמח לערביי ארץ־ישראל מהסכם ושיתוף־פעולה עם היהודים, קרה דבר כזה:

„על כך העיר עוני, שהערבים עניים הם בין כה וכה, ולגביהם אין השאלה הכלכלית קובעת. לגביהם זוהי שאלה של כבוד לאומי. ייתכן מאוד, שהערבים יפלו במלחמה. אבל אין זה פטר אותם מהיחלם. לפנייהם הברירה: נצחון או מפלה. אין הוא שונא ליהודים. הם עושים את מעפלים הלאומי והוא מבין אותם. אולם הוא רואה את האנגלים כאחרים העיקריים למצב שנוצר בארץ.“

לבסוף אמרתי לו: לדעתי אתה מוביל אתה עמד לחורבן.“

(„יומן מדיני“, כרך ב', ע' 118, „עם עובד“, 1971).

מלת המפתח היא כמובן, כבוד. כבוד, הציונות הלאומית לא אשׁף המציא אותה, כשם שלא הציונות המציאה אותה. האדם המציא אותה אי־א, והוא חוזר ומציא או מגלה או חווה את קיומה את סתיונה שוב ושוב, לפי הנסיבות. מנחם השני מלך ישמעאל עלול לישמעאל (בפירוש מטעם־עצמו, שכן אם, למשל, אדם מקבל על עצמו תפקיד של תליין מרצון אין הוא יכול לתלות בולתו את העובדה שהוא עוסק בתפקיד מגועלי, אם גם חוזני ביותר, כידוע סבור בכיכול, שהוא נלחם באיזה קיקיון זו ששמו אשׁף — או כך היה סבור עד תמו־שלשום. האם עד כדי כך הוא נכון להוליד שולא את עצמו — ולכבו לעולם ומלואו לרבות לבני עמו — ולאחר שהסתבך בשקרים אין הוא תופס שעליו להכיר בעובדה הניצחת שהחיים בשטחים הכבושים ממצאיים את אשׁף, ולא אשׁף את החיים בשטחים?

למה לך להסתבך בשקרים, מנחם השני מלך ישמעאל, אם מאחר־מחרתיים הם ייחשפו לעיר־כל, וביתר שאת, על־ידי

סקיפאניס

לא הגדולים ביותר - אבל הטובים ביותר

vilar

להשיג גם בארצות שי | היצרן: LEMARC - PARIS - FRANCE

עם וילאר - כל תינוק אושר!

וילאר בייבי
סדרת מוצרים נפלאים
מתוצרת צרפת
להנאת נכריאות תינוקך.

- * שמן לתינוקות
- * טלק לתינוקות
- * שמפו לתינוקות
- * מי קולון לתינוקות
- * קרם לתינוקות

TASTE OF SZE-CHUAN

המסעדה הסינית - סצ'ואנית בכפר שמריהו

- * ארוחות ערב מיוחדות באווירה אינטימית.
- * ארוחות צהריים עסקיות.
- * שרותי קייטרינג ברמה בינלאומית.
- * אוכל סיני מוכן הביתה.

"טייסט אוף סיצ'ואן"
מרכז מסחרי - כפר שמריהו
טלפון להזמנות 052*70448

איתן עמיחי
הדברת מזיקים

מומחים לחדרת תיקנים (ניזקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגזים. בשמירה על בריאותך ורכושך.
רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 790114-5-6 רש' מס' 21 עסק 481/75

קבוצות לשכלול יכולת התנועה בשיטת פלדנקרייז

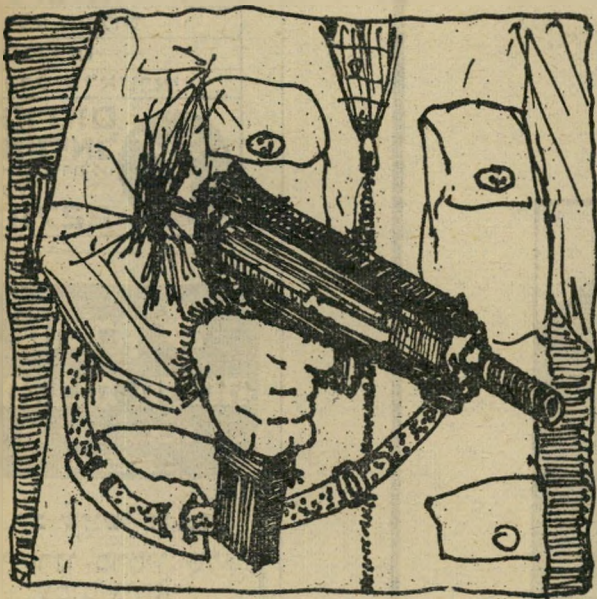
מתקיימות באבן-גבירול 103 ת"א קונסרבטוריון "רון" מול השקם בימי שני וחמישי - בוקר ואחה"צ.

פרטים: טל. 03-232182 - אלי ודלר

וידיאוסקרט

הסרת ארועים בוידאו!
צילום חוטטה, בר מצווה וארועים מיוחדים
רח' רזנבאום 5, ת"א, טל. 296662
רח' ירושלים 13 חיפה טל. 662757

הדם עלה לי לראש!

ישר העלה את האס-16 שלו לכתף והלך לטווח אותם. אמרתי לו: דומבה, חכה, הם ילדים, בוא נתפוס אותם וניקח אותם למימשל. אז דומבה רק העלה קצת את הקנה וירה באוויר בשביל להפחיד אותם, וצעק להם: תעצרו! אבל הם לא נעצרו.

התחלנו לרדוף אחריהם. הם רצו למעלה במידרון, ואנחנו בעיקבותיהם. היו שם שניים. אחד יותר קטן, ואחד יותר גדול. בחיים שלנו לא היינו משיגים אותם, אם אחד מהם, הגדול, לא היה מתחלק על סלע ונופל. השני ניסה לעזור לו, ואנחנו התקרבו במהירות. כשראה זה שלא נפל שאנחנו הולכים לתפוס אותם, הוא ברח והשאיר את השני. אופייני להם.

הוא שכב על הארץ, נאנק מכאבים. ופתאום, כשאנחנו עומדים לידו ואני מסתכל על הפרצוף שלו, כמעט נפלתי על הארץ מרוב הפתעה. זה היה אריה.

אני לא יודע מה קרה לי באותו רגע. פשוט עלה לי הדם לראש, אני חושב בכל אופן, ממש איבדתי כל שליטה. תפסתי את העוץ שלי, דרכתי במכה, וככה, מהמותן, ממרחק שני מטרים הכנסתי לו שני כדורים בראש. דומבה הסתכל עלי וחיך, והכניס לו עוד שני כדורים בבטן עם האס-16 בשביל לגמור את העבודה, והסתלקנו משם במהירות.

אני זוכר שאחרי-כך במכונית, חשבתי לי שזה הגיע לו. אחד שאנחנו פירנסנו, מקומי שאני בעצמי נתתי לו כוס מים קרים ואחרי-כך גם קפה, ודיבר עברית כזאת — הוא בטח היה מרגל של אש"ף, ומי יודע מה הוא עשה בהתחלפות! ועכשיו — זרק אבנים ושובר לי את השמשה! הפקרות כזאת לא יכולה להימשך פה!

אני לא מבין מה קרה שם. תאמינו לי, עד עכשיו אני לא מסוגל לתפוס. אתם זוכרים את אריה? לא, לא זה הנמוך עם השיניים הבלוטות. ההוא היה מוחמד. אני מדבר על אריה הצעיר הנחמד הזה, אחמד היה השם הערבי שלו, אם אני לא טועה. זה שבנה לנו כאן את החדר הקטן, בתוספת לבית-הכנסת של ההתנחלות, ואחרי-כך עבד בגינון.

תשמעו, אריה היה מקומי נחמד, באמת נחמד. באיזה שהוא מקום היינו קצת ידידים אפילו, הייתי אומר. אני זוכר שבאיזה יום הם אחד בספטמבר הוא ביקש לשנות משהו, והזמנתי אותו הביתה ונתתי לו כוס מים קרים מהמקרר, ודיברנו קצת. לא תאמינו איך הוא דיבר עברית, הלוואי על כל היהודים, ממש עברית טובה. הוא היה בחור אינטליגנטי מאוד, האריה הזה. אני זוכר שהוא סיפר לי שגמר בהצטיינות בית-ספר תיכון בשכם. שאלתי אותו למה הוא לא לומד באר-ניברסיטה, אז הוא צחק ואמר שהוא דווקא לומד באוניברסיטה, אבל האוניברסיטה סגורה. הוא בטח למד בקר-המרא"חיים הזה, בגיריזית.

נו, וככה התחילה הידידות שלנו. את זוכרת, דינק'ה, איך הוא בא ותיקן לנו את הלול של אליהו-דוד? כן, זה האריה הזה. הוא לא רצה לקחת כסף. הוא אמר שהוא מקבל משכורת על הגינון. את תיקון הלול הוא עשה על חשבון הזמן של העבודה שלו, ובגלל זה הוא לא יכול לקחת כסף בנפרד. אז עשינו לו קפה, ואני זוכר שאז דיברנו קצת על פוליטיקה. שמע אריה, אמרתי לו, אתם יש לכם 27 מדינות, או אולי 23, אני לא זוכר כבר, אז מה אתם צריכים עוד אחת? אנחנו, יש לנו רק מדינה אחת. ואני זוכר שגם דינק'ה התערבה ואמרה שזו הארץ שאלוהים הבטיח לנו. הוא לא אמר שאנחנו צודקים, וגם לא אמר שאנחנו לא צודקים, אלא סתם חיך ככה, ואמר שהוא צריך לחזור לעבודה.

שמע, אני חושב שהיחסים שלנו עם אריה היו ממש דוגמה של יחסי שכנות טובה. הוא גר באיזה כפר פה בסביבה, אני לא זוכר את השם שלו — ג'ינסיל, סינגיל, או אולי ניסגיל — תהרוג אותי אם אני זוכר. פעם הייתי צריך לגשת לשם לקחת כמה מקומיים כדי לבנות את הכביש למיפעל, אז לקחתי את אריה שיעזור לי, ובדרך דיברנו ככה, איך אומרים, שיחת גברים. שאלתי אותו אם הוא לא חושב להתחתן ולעשות ילדים, והוא אמר שהוא קודם רוצה לגמור את הלימודים שלו. אחרי-כך שאלתי אותו מה דעתו על הנשים היהודיות ואם הוא הולך לתל-אביב לרחוב הירקון, אתם יודעים. הוא היה נבון מאוד, ואמר שאף פעם לא היה עם אשה. תתארו לעצמכם, היה בן 19, ואף פעם לא היתה לו אשה. ודווקא היה בחור יפה.

אז שילשום, אתם שומעים, אני נוסע עם דובה ממועצת הישובים לסדר משהו במימשל, ואפג — בדרך — מחסום! כמה אבנים על הכביש וזהו. לא ראינו אף אחד בסביבה. היה די מוקדם בבוקר, קריר קצת אבל יפה, אז לא התעצבנו במיוחד שצריך לצאת מהאוסו ולפנות את האבנים. איך שאנחנו מתחילים לפנות, פתאום אנהנו שומעים רעש, וזכוכית נשברת. מה התברר? בכל זאת היו שם שני ילדים מקומיים שהתבאזו מאחורי השיחים, וכשאנחנו פנינו את המחסום, אז הם זרקו אבן ושברו את השמשה האחורית של האוסו.

זה העלה לנו את הדם לראש. ראינו אותם בורחים, ודומבה

חשבונו
נובר
ושב
מאת שילה דוקל

מתרועעת מתרועעים מתרועעות

תקראו טוב-טוב-טוב את הסיפור ה"קטן-קטן הזה על החיילת שהת-רועעה עם תאילנדים ואמריקאים, ירחמו השמיים. אם היה לי זמן, הייתי עושה דוקטורט על הסיפור הזה, שהוא בחזקת מעט מאוד המכלל את המרובה מאוד. שר-הביטחון והרמטכ"ל בכבודם וב-עצמם הוציאו הוראה מפורשת שלא להתרועע עם הזרים האלה. זה כש-לעצמו — ההסכמה הזאת בין השניים — היא כבר עילה לדוקטורט. עילה שניה היא הפועל "התרועעה" שאפשר להטות אותו בצורות שונות ומשונות, ועדיין לא להבין מה בדיוק מקופל בו. מה זאת אומרת, שאותה חיילת, "הת-רועעה" עם זרים? ולמה בדיוק זה

חיילת לדין על "התרועעות" עם זרים

מאת איתן רביך

חיילת צה"ל, המשרתת ב"שדה עובדה" בנגב, הועמדה לדין לפי נ"י כחדשים. לאחר שנתפסה על ידי מפקדה כשמיא עוסקת ב"התרועעות" עם תאילנדים וה-אמריקאים העובדים בנגב — כך נודע לסופר "דבר" ממקורות צבאיים.

הרמטכ"ל ושר הבטחון הוציאו צו מפורש לחיילי צה"ל בא"י, זור, ובמיוחד לחיילות, שלא ל-"התרועע ולבוא במגע כלשהו עם הזרים העובדים באיזור. לסופר "דבר" נודע כי החיילת נשפטת על ידי מפקדה ובטופס התלונה מציינין רס"ר המתנה כי עבירה החיילת היא אי מילוי הוראה.

(דבר, 24.3.1982)

אסור? מסיבות ביטחוניות? או מסיבות של טוהר הגזע? האם גם לחיילים אסור להתרועע עם זרות מסיבות אלה? אתם רואים? אפשרויות אינסופיות. ובכל זאת יש נקודת-אור קטנה אחת בכל הסיפור הזה. ליד שדה עובדה שב-נגב כבר לא נשארו בדואים. אילו היו בדואים, בוודאי היו שר-הביטחון וה-רמטכ"ל מטעימים בכל לשון של הטעמה שלחיילות צה"ל אסור להתרועע גם איתם.

קריאה בשטחים המוחזקים, כדי שהיל-דים הערביים לא יקבלו רעיונות. זה כשלעצמו רעיון מעניין מאוד. מעניין מ-איוה ספר קיבל אותו מילסון. דהיינו: הוד מעלתו הפוט-פרוסוסור סבור שש-קפת סכנה חמורה שהילדים הערביים יקבלו רעיונות מספרים אלה או אחרים. זו מחשבה אקדמאית מובהקת ש-מעידה על מוצאו של הנציב העליון. הוד מעלתו אינו חושש, לעומת זאת, ש-הילדים האלה יקבלו רעיונות ממראה מכריחים את הוריהם לפתוח חנויות, ויורים באוויר פה וגם שם. זה לא נותן להם רעיונות. מעניין מאוד.

ועוד למדנו מדברי הפוט-פרוסוסור ש-הוא אינו סבור שאפשר לעשות מינהל אורחי בטחון שאין בו תושבים. האם אומנם סבור כך גם הממונה עליו, שר-הביטחון? אני בכלל לא בטוח. וככל שחושבים על כך יותר, זה נראה יותר ויותר מפתה, העניין הזה. למה בעצם שהאוטונומיה לא תחול על שטח בלבד, ללא תושבים? לשם מה, בעצם, אנהנו זקוקים לתושבים האלה, שרק צרות הם עושים לנו? לפי דעתך, אפשר יהיה בתוך זמן קצר ביותר לכונן מיטטר מופלא של אוטונומיה, שיהיה מוסכם על כל הצדדים? על ישראל מצד אחד, ועל ההררים והאנזיות וכיכרות השוק הרי-קים מן הצד השני. המידרכות והחנויות יבחרו להם בראשי ערים — אפשר יהיה לבחור למשל את המיסוד על שכם, או אחת הכנסיות בבית-לחם. גם בבחירות למועצה שדובר עליה בהסכמי קמפ-דייוויד לא היו שום בעיות מייודע-מה. למועצה הזאת יוכלו הערים והכפרים לבחור כמה עצי זית, כמה עצי חרוב, וגם אטד או שניים!

פוט פרוסוסור

יש לי שתי הערות לפרופוסור מנחם מילסון, שאני, לאור מה שקורה בזמן האחרון, הייתי קורא לו דווקא פוט-פרוסוסור ולא פרוסוסור.

מדברי הפוט-פרוסוסור למדנו לדעת כי אסורים ספרים מסויימים להפצה ול-

זקים, הגיע הזמן שנלמד מניסיונם של אחרים, ונקים צבא קולוניאלי של ממש, או בעברית — חיל-מושבות, ובקיצור חמו"ש.

חיילי החמו"ש ייבחרו בקפדנות. יהיו להם מדים משלהם, צחורים ויפים, עם מנכסיים קצרים וחולצות ספארי ומגב-עוט שעם שדי בהן כדי לחסום מטר אבנים. החיילים האלה לא יעברו אי-מונים מיותרים בכל-ינישק כבדים כגון מרגמות ותותחים. הם יהיו מזויינים ברימוני גאז, באלות ובמגינים, ילמדו להשתמש בכדורי גומי, ובמיוחד ילמדו לירות באוויר. אחת הצרות הגדולות ביותר שאני רואה בכל המצב הקיים היא, שהחיילים שלנו פשוט לא למדו כנראה בטיחות לירות באוויר, והם כל הזמן מפספסים בירות האלה את ה-אוויר. אני בטוח שבתוך זמן לא ארוך יהיו חיילי החמו"ש לאלופי העולם ב-קליעה באוויר, וכל המצב בשטחים יש-תפר בלי הכר.

סוף סוף קונסטרוקטיבי

רק לעיתים רחוקות מאוד יוצא לי במדור הזה לגלות רוח אזרחית. למופת, ולהיות מה שנקרא קונסטרוקטיבי. כל-ומר: להציע הצעות מעשיות לשיפורים בתחום זה או אחר בחיי מדינתנו. בכל פעם שנופלת בידי הזדמנות כזאת אני קופץ על המציאה כמוצא שלל רב, וכך אעשה גם הפעם הזאת.

הרעיון הקונסטרוקטיבי הבא צץ בי-מוחי בשעה שחזיתי במשך כל הימים האחרונים במה שהראתה לנו הטלוויזיה. ובכן, מה ראינו שם? ראינו מפגינים ערביים, וראינו חיילי צה"ל שמנסים לפזר אותם.

מה שבלט מאוד, וצרם את עיני בכל המחזה הזה, היה חוסר המיומנות ה-משועשע של חיילי צה"ל. תשלוח לא ידעו מה שקורה איתם, תשלוח לא הביטוי. משהו נורא. התבלבלו להם ה-ידיים והרגליים, הם התרוצצו לכל עבר, וממש רחמנות עליהם.

וממה כל זה נובע? פשוט מאוד. מחוסר מחשבה ומחוסר אימון מתאים. החיילים האלה פשוט מאומנים בלהס-תער על יעד מבוצר, בלפרוץ לתוך בית, בלעשות לחימה בשטח בנוי, בדברים כ-לה. אין להם שום קשר למה שהולך עכשיו בגדה וברצועה.

אז הנה הרעיון הקונסטרוקטיבי שלי, ומכתבים בעניין זה כבר שירתתי לשר-הביטחון וגם לרמטכ"ל שלנו: אחרי 15 שנים של שילטון ישראלי בשטחים המוח-

אל תמתין לחדשי הקייץ לקבלת דרכון או להארכת תוקפו

אל תמתין לחדשי הקייץ
לקבל דרכון או להארכת תוקפו
פנה עוד היום לאחת מהלשכות
האזוריות למינהל אוכלוסין
תן למשרד הפנים לתת לך שירות מהיר ויעיל.

משרד הפנים/מינהל האוכלוסין

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

• שרות ח.ד.
ללא תשלום
• מכבדים
כרטיסי אשראי

כרסום
אידיאם
אבו גבירול סווי
טל: 227117

מועדון 5
לתרבות חדשה
רח' הס 5, תל-אביב
טל' 297263

יום שלישי 6.4.82
יוקרנו סרטיו של
עמוס גיתאי
הבית
(הסרט שנאסר להקרנה
בטלוויזיה)
הוואדי
בתום ההקרנה דיון עם הבמאי
במועדון מוצגת תערוכת
תמונות מהשטחים
הכבושים

המועדון פתוח בימי שלישי
משעה 8.30 בערב. התוכניות
מתחילות בשעה 9.00.

הגיע ונמצא במלאי
קרטון טריפלקס
אמריקאי
TRIPLEX
663 מ"מ x 917 מ"מ
כיוון ארוך 300 ג"ר
טל. 827315, 822926

תן טרמפ לחייל

מסג' כללי

ורפואי
לנשים בלבד

ע"י מעסה מוסמכת ומנוסה.
אפשרי בבית-הלקוחה.
טלפון: 03-737905

לוחות פלסטיים

סוף מהמלאי, גליונות, פיל-
מים במידות עוביים, צבעים
ודוגמאות שונות, קשיחים או
רכים (כולל כסף וזהב) עם
או בלי דבק. וגם תחליף
לזכוכית וכן פלטות רובקס.

רבי טריזינג,
טלפון: 822926, 827315

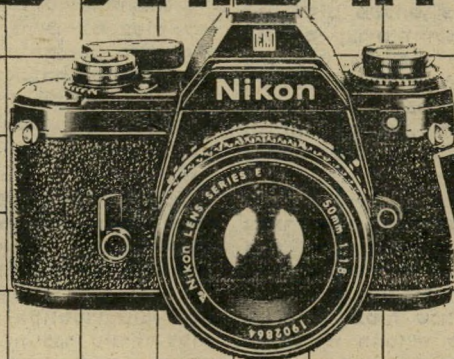
רובקס

מעודפי יבוא

למוסדות, מסעדות, ועדי עובי-
דים וקיבוצים. קערות, מגשים
ועלחות במחירים מיוחדים,
אפשרות יצור מגשים בהזמנות
מיוחדות.

קיבוץ גלויות 26 תל-אביב,
טלפון: 830141, 822962

כן, אתה יכול להרשות לעצמך Nikon

5 צא"ט לבחירתך
להשיג גם משקפות "ניקון"

בואו
"הדר" אחד העם 36 ת"א

תנופה

בריטניה: קמפינג למען השלום

המועצות מותקפת כיום במערב בעטייה של פרשת פולין. כליהתיקשות האירופיים מרבים לעסוק במישטר הפנימי בתוך ברית-המועצות. ובדיווחים מרתקים על מאבקי ירושה המתנהלים במוסקבה נוכח מצב בריאותו הרופף של המנהיג הסובייטי. הקומוניזם, בעיקר הגירסה הפרו-

כדבר מעורבותו הישירה של צבא אל-סלבדור ברצח. מאז תחילת השנה האזרחית נרצחו באל-סלבדור 9 עיתונאים ואנשי-תיקשות. כולם מתחו ביקורת קשה על הכת השלטת במדינה זו. חלקם היו נתונים לאיומים שיט-תיים ברצח ובאלימות, שבוצעו לבסוף. עיתונאים נוספים, חלק מהצבא הענקי של אנשי-תיקשות העובדים כיום באל-סלבדור, מתלוננים על מסע הפחדה נגדם. לאחרונה פנו עיתונאים מבליטניה ומברזיל זיל לשגרירויות ארצותיהם וביקשו הגנה. שגריר ברזיל יעץ לעיתונאים בני-ארצו לצאת את אל-סלבדור. הבריטי,

בתקופת מלחמת העולם השנייה עזבו עשרות אלפי גברים בריטיים את מישפוחותיהם כדי לצאת לקרב. יתכן שעתה הגיעה שעתנו לעזוב את המישפחות כדי להאבק למען השלום. המורה הולשית שהשמיעה השבוע דברים אלה אינה מסתפקת בדיבורים. לפני חצי שנה היא נטשה את בעלה האמן ואת שני ילדיה, ומאז היא מתגוררת, בחברת עשרות מפגינות אחרות, במחנה קרוואנים קטן ליד בסיס הטילים בניובורי, אנגליה. המפגינות הקימו את המחנה במחאה על כוונת ממשלת

סובייטית שלו. הוא בשפל ברוב ארצות-אירופה. המיפלה הצרפתית הגדולה שרוייה במשבר כמעט נצחי, תחת מנהיגותו הכושלת של ז'ורז' מארשה הדוגמטי. אחותה האיטלקית יצאה בגלוי נגד ברז'נייב, ובעד סולידאריות. התגובה הסובייטית החריפה פורסמה, אומנם, בכל העיתון גים הפרו-סובייטים בעולם, כולל זו הדרך של ר"ח, אבל נכשלה ביומרתה ליצור תסיסה נגד הנהגת המיפלה הקומוניסטית האיטלקית. במצב דברים זה נעוצות כל תיקותיו של ברז'נייב בטעותיו הרבות מספור של רונאלד רגן, ובשדולה האנטי-גרעינית הענקית, שכוחה גובר והולך גם בתוך ארצות-הברית. מימרה תעמולתי. במדינות אחרות בארצות-הברית נוצר רוב העשוי לאסור הצבת טילים גרעיניים. הסנא-

מפגינות-הקבע בניובורי מצור על בסיס הטילים

ליאנוניד ברז'נייב שוב הכניס את רגן ללחץ

טור אדוארד קנדי לוחץ בקונגרס להגבלות קשות על ייצור טילים חדשים, וזוכה בהצלחה בלתי-מבוטלת, חרף זעמו הגלוי של שר-החוץ, אלכסנדר הייג. קבוצות אנטי-גרעיניות קמות בקמפוסים האמריקאיים, ומשקיפים לא מעטים מנבאים את תחיית השמאל בארצות-הברית עד לממדיו בשנות ה-60, מסביב לעניין הגרעיני. סובייטולוגים סבורים שלברית-המועצות אין הרבה מה להפסיד מההקפאה הגרעינית באירופה. ברוסיה האירופית מוצבים כיום 200 טילים מטיפוס SS-100 טילים נוספים הורחקו, אומנם, לרוסיה האסייתית אבל ניידותם הגבוהה מאפשרת את שיבוצם המחודש בזירה האירופית בתוך זמן קצר. משקיפים אלה סבורים שלסובייטים יש יתרון של אחד לשלושה בזירה האירופית, ולכן יש להצעותיהם מימד תעמולתי בעיקרו.

לעומת זאת, הגיש מחאה רשמית, זכה לתשובה מנומסת שהכחישה כל כוונה לפגוע בעיתונאים. עיתונאים העובדים בניקרגואה השכנה מתלוננים על צנזורה, אך לא על איומים או אלימות. בניקרגואה שורר מתח עצום נוכח הידיעות על תוכניות אמריקאיות לפליי-שה ולהפלת המישטר הסנדיניסטי. הם ביקשו את התי-ערבותה של מכסיקו, וכו לביקור מרגיע של שר-החוזק המכסיקאי. ניקרגואה אף פנתה למועצת-הביטחון והזהירה נגד תוכניות תוקפניות מושינגטון, אך עד כה לא ננקטו שום צעדים מיוחדים, חרף הידיעות על מאבק פנימי בממשלת ארצות-הברית בין מצדדי הפלישה ומתנגדיה.

נאט"ו: סכנה

בסן-פרנסיסקו

פגישת שר-הביטחון של ברית נאט"ו בקולוראדו ספרנינגס, ארצות-הברית, התקיימה בצל הצעתו השנוייה במחלוקת של נשיא ברית-המועצות, ליאנוניד ברז'נייב, להקפיא הצבת טילים גרעיניים נוספים באירופה. צעדו של ברז'נייב הושב בערמומיות רבה. ברית-

בריטניה להציב בו 96 טילים גרעיניים אמריקאיים מטיפוס קרוז. הנוכחות שלהן היא הפגנה מתמדת נגד הטילים, שזכותה לכיסוי רחב בכלי-התיקשות האירופיים והבריטיים. אך הן אינן מסתפקות בעצם נוכחותן באתר, שקיומו באיזור מאוכלס כלי-כך מסכן באורח ממש את חייהם-החיים והופך אותם למטרה אסטרטגית ראשונה במעלה במיקרה של התלקחות גרעינית, אפילו "מוגבלת". נשים מכל רחבי בריטניה עולות לרגל לניובורי, משב-שות באורח קבע את הפעילות בבסיס הצבאי, חוסמות שערים ודרכי-גישה, מהוות מיטרד בלתי-פוסק לקציני וחילי-האוויר המלכותי.

היעד: מליון מפגינים. השבוע אירגנו הנשים את פסטיבל החיים - אירוע ציבורי ומרגש, שבו נטלו חלק אלפי מפגינים. הפסטיבל כלל קונצרט, הצגות ותיאטרון, טקסים דתיים, תערוכה שבה השתתפו כמה מטובי האמנים הבריטיים, קריאת שירה ופרווה אנטי-מילחמיתים. בסופה הוכרו "מצור" על בסיס הטילים. נערכו כמה מעצרים, אך המישטר נהגה, בדרך-כלל, בהתאפקות.

ההמונים התפזרו, אך הגרעין הקשה של המפגינות הקבועות נשאר במקומו. הן הקימו מעין עיירת קבע בניובורי, מתעדות לקיים אותו כנקודת-ימצא אירגונית והשואתית לפעילות תקיפה יותר ויותר.

כל הנשים הן בעלות מיקצועות חופשיים, בדרך-כלל בתחום מדעי-החברה. חלומן הוא לארגן מיעד מחאה ענקי, כנוסח המוראטוריום האמריקאי נגד מלחמת וייטנאם, שבו ישתתפו מליון מפגינים מכל רחבי אירופה.

מרכז אמריקה:

האוייב -

כלייהתיקשות

אלפי ההולנדים, שהשתתפו בהלוויית ארבעת העיתונאי-אים שנרצחו על-ידי צבא אל-סלבדור, לא היו דווקא קומוניסטים. סוציאליסטים, ליברלים, ואפילו כמה אנשי מיכוס מבהקים הפכו את מסע ההלוויית להפגנה אדירה נגד מישטר הדיכוי הסלבדורי, ונגד ארצות-הברית, הרי מקיימת אותו בחיים ובשילטון. אשר לשמאל - הוא היה מיוצג בהפגנה על כל פלגיו וחלקיו המגוונים. את החיה המשונה, "שמאל פרי-אמרי-קאי" מכירים רק בישראל. בהולנד מגויסים כל אנשי השמאל למערכה נגד מדיניותו של רונאלד רגן, ובעיקר נגד הצבת טילים גרעיניים נוספים על אדמת אירופה. תוכניות לפרוייקט? אולי התסיסה נגד מישטר האיים באל-סלבדור הגבירה עזותו של עיתונאי מערב גרמני, שהציג לפני הציבור ההולנדי הוכחות חותכות

סוריה:

מגפיו של שרון

"לסורים אין מזל", אמר השבוע עיתונאי אמרי-קאי בכיר לעולם קטן. "אזרחיה נמצאים תחת שילטון דיכוי גם בתוך ארצם, וגם תחת מגפיו של אריאל שרון ברמת-הגולן." "רא שמע על הדרוזים." הטון החרף מייצג היטב את תדמיתה של ישראל בכלייהתיקשות העול-מיים. המצור שהוטל על אזרחים סורים ברמה, שהיו עד כה האוכלוסיה הקטנה ביותר בשטחים הכבו-שים, נראה בעיני עיתונאים זרים כמעשה שירוף מרושע. סיבלם של הדרוזים מדווח בפרטי-פרטים בעיתונים אמריקאיים ואירופיים, שעד לפני חודשים מעטים התעלמו מעצם קיומם. "העורך שלי לא ידע בכלל שיש דרוזים בגולן." סיפר השבוע בירושלים עיתונאי אמריקאי. "היום כולם יודעים, בזכות שרון." המצור ברמה הסורית וההשתוללות הקלגסית בגדה ובעוז הפכו אורחים קבועים בחדרי-המגורים של כל צופה טלוויזיה בארצות-הברית ובמערב-אירופה. פרי-שת הגולן נראית בעולם חמורה עוד יותר, נוכח היומרה לראות בה שטח ישראלי לכל דבר, תוך כדי קיום הווי כיבוש מר ומדכא.

השחק הטלויזיה של פיליפס

רוצים ללמוד לנגן? קחו קסטה 31 והרי לכם אורגן חשמלי עם תווים. תוכלו ללמוד תווים, לחבר מנגינות ולנגן באורגן להנאתכם ולהנאת כל בני הבית!

רוצים להכנת החשבנים? קחו קסטה מספר 9 ויש לכם מחשב ביתי של ממש! באמצעותו תוכלו ללמוד את עקרונות תכנות המחשבים כולל חיבור וכתובת תכניות מחשב עם כושר של 100 צעדי תכנות!

השוו אותו עם ה"דברים" האחרים שמנסים למכור לכם ותבינו שכל מי שעד היום ניסה למכור לכם "משהו" שנקרא מחשב טלויזיה, פשוט מעליב את G 7000 ה"מוח" של פיליפס. מהיום, כשאתם חושבים על מחשב טלויזיה אתם חייבים לראות את G 7000 - מחשב הטלויזיה הממוחשב של פיליפס!

פרטים והדגמה בכל חנויות החשמל הנבחרות המשווקות את מוצרי פיליפס בארץ.

הביטו בו היטב הוא כובש את העולם בסערה ועשרות מיליונים קוראים לו "המוח" ורואים בו יריב, ידיד ומחנך.

זהו ויראופק G 7000 משחק הטלויזיה של פיליפס - המילה האחרונה במשחק הטלויזיה בעולם היום.

ויראופק G 7000 - משחק טלויזיה ממוחשב באמת!

רוצים לשחק? לרשותכם עשרות קסטות מלהיבות.

רוצים ללמוד? קחו למשל קסטה מספר 7 ותוכלו ללמד את ילדיכם מתמטיקה במספר רמות. או קסטה A ההופכת את מסך הטלויזיה למסוף המאפשר לך לכתוב חיבורים באנגלית.

איתמקט

פיליפס. אתה יודע.

הם המציאו את האלקטרוניקה

אנשים בעולם

מארגנת תאצ"ר: בידנת ברוך-הבא בהוד"ח

רוח בראנדט: קאר"רה בג"נס

לפני שנה ריחמו כל עקרות-הבית בגרמניה על רות בראנדט רב: בעלה, יו"ר המפלגה הי-סוציאלי-דמוקרטית הגרמנית, עזב אותה לטובת מזכירתו, ברייט זיבאכר. שנה אחרי גירושי הזוג בראנדט שינתה רות את מינהגיה מקצה לקצה: היא לובשת מיכנסי ג'ינס תחת חליפות קלאסיות, ועו-סקת בכתיבת רפורטז'ות לעיתון דני. הסיבה העיקרית למראה החדש ולעיסוק המרענן: גבר חדש שהוא גם ישן: עורך-העיתון הדני נילס נורלונד, שעמו חיה רות.

זה היה טקס יוצא-דופן ו-ציורי מעט, בהתחשב בגברות הנוכחות: בתולת-הברזל של אנגליה, ראש-הממשלה מארי גרמ תאצ"ר, באה לקבל את פניה של בתולת-הברזל מ-הודו, ראש-הממשלה אינדרה רה גנדי. על הבימה שהוקמה לכבוד האורחת ההודית נגמל-התעופה היתרו ליד לונדון, עלתה ילדה קטנה, כשבידיה גר דולק, מכוסה בזכוכית אדומה, בתוך קעריית זהב. הנר, סמל הודי לרצון טוב, הוגש לגברת גנדי בהגיעה לבי-קור ממלכתי באנגליה, מלווה במישמרי-ביטחון כבד. בשל ה-הפגנות שנערכו מחוץ לנמל, אבל בתוך הנמל נמשך הטקס הצבעוני של קבלת הפנים: תאצ"ר צעדה עד כבש המטוס, ומשירדה ראש ממשלת הודו, חזרו השתיים על השטיח ה-אדום שבקצהו עמדו חמישה ילדים. ילד הודי שם על צווארה של הגברת גנדי זר פרחים, ואחרי-כך שם זר זהה על צווארה של הגברת תאצ"ר.

אוזי אוסבורן: טירוף משחלים

האם האיש המעווה פרצופו בתמונה נראה מטורף? הוא עצמו טוען כך. "כל הדברים האלה יוצאים לי שלא בכוונה", אמר. בעבר היה אוזי אוסבורן בן ה-32 סולגה של להקת השבת השחורה, ובאחת מהופעותיו מלק את ראשה של יונה, טען שבצעם לא היו בה חיים. היום הוא כובש בסערה את מצעדי-הפיומונים בשני אלבומי סולו רבי-מכר. או מי כאן המשוגע - הקהל או הפוזל?

אנשים בעולם

ויליאם קונראד:

הקאריירה המתרחבת

של הבלש רחב

המידות - נרו וולך

אין זו תחפושת פורים של השחקן ויליאם קונראד לכבוד הטל-וויזיה הישראלית. זהו המראה היפאני החדש של הכוכב. המוכר לציבור בישראל משני תפקידים בלשיים פופולריים - בימים אלו הוא נראה על המרקע בדמות נרו וולך, הבלש הפרטי המגדל סחל-כיס כחממות ולא יוצא מפתח ביתו. בעבר זיהו אותו על בלש אחר, בעל סיגנון אחר, קנון, שאהב אוכל ויין אבל התרוצץ כל העת. קונראד, בעל המידות הנדיבות והפנים הטובים, חזר לא מזמן לסוג אחר של מישחק. שגם בו הפליא לעשות: הוא הופיע בתפקיד הראשי באופרטה הקלאסית של גילברט וסאליבן המיקאדו, כשהוא מגלם את הקיסר של יפאן. למרות שהיה מזור במיקצת לנתק את דמותו הטלוויזיונית מן הדמות שעל הרי בימה. הרעיפו עליו המבקרים שבחים.

חולין איגלסיאס: הפלידת נמשך

בחגיגה ארוכה אל תוך הלילה, משובצת בכוכביזמר ובכוכבניות זהרות. נראה חולין איגלסיאס במועדון-הלילה הניו-יורקי של הזמרת רז'יק, כשהוא עובד במלוא המרץ: הוא רקד עם הכוכבנית הצעירה והיפה ליונורה או'מאלי, אבל הערב לא הסתיים בכך. יפהפיה אחרת הגיעה למקום וכבשה את לבו - ג'יאנינה פאצ'יו (הנראית איתו בתמונה) נערת-רשעבר של פיליפ ז'ונן, בעלה-לשעבר של הנסיכה קארוליין. האצילות מחייבת.

בילי ג'ואל: חגיגה עם האשה

אחרי מסיבת הבכורה של להיט חדש בברודוויי, נערות החלומות, נטל עימו בילי ג'ואל את האמרגנית הפרטית שלו אליזבת, שהיא גם אשתו, לארוחה חגיגית. לכבוד להיטו החדש שיצא-לאור על תקליטון. ושמו יש לה דרך.

כוכבים ברקיע: אח, איזה לילה!

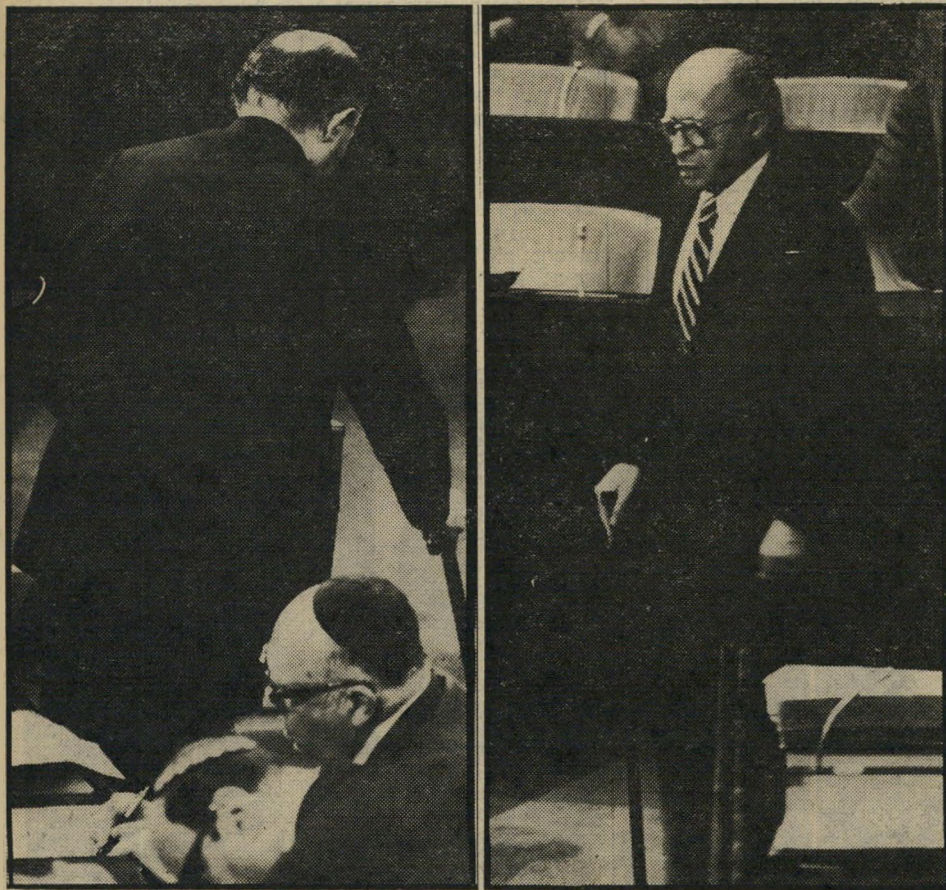
ידועה הנראית בתמונה כשהיא נהנית מכל החצגה: גרגורי פק, לייזה מינלי ודין טיינור.

הצלמת שהנציחה את השלושה היא כוכבת נוצצת לא פחות: ג'ינה לולובריג'יירה, המתמחה מזה כמה שנים בצילום של דמויות מעניינות וצילומיה זוכים להערכה מיקצועית.

במשך חמש שעות רצופות סנוור הקהל שבא לאולם רדיו-סיטי המפורסם בניו-יורק, כדי לחזות בליל מאה הכוכבים. רשימת הכוכבים שהופיעו בזה אחר זה היתה מהממת: לורן באקול והארי בלאפונטה, סמץ דיוויס, מארטין פלדמן, ג'ין פונדה, אנה מופר, ליב אוזמן, סטפאני פאווארס, לארי הגמן, פול ניימן, ושלישייה

האם תפזר המישטרה את ההפגנות

בעזרת רימונים של גז מסמם?

זו הרצאה פוליטית הוסיף: "אני מודה לגברת בורג ולגברת ציפורי..."

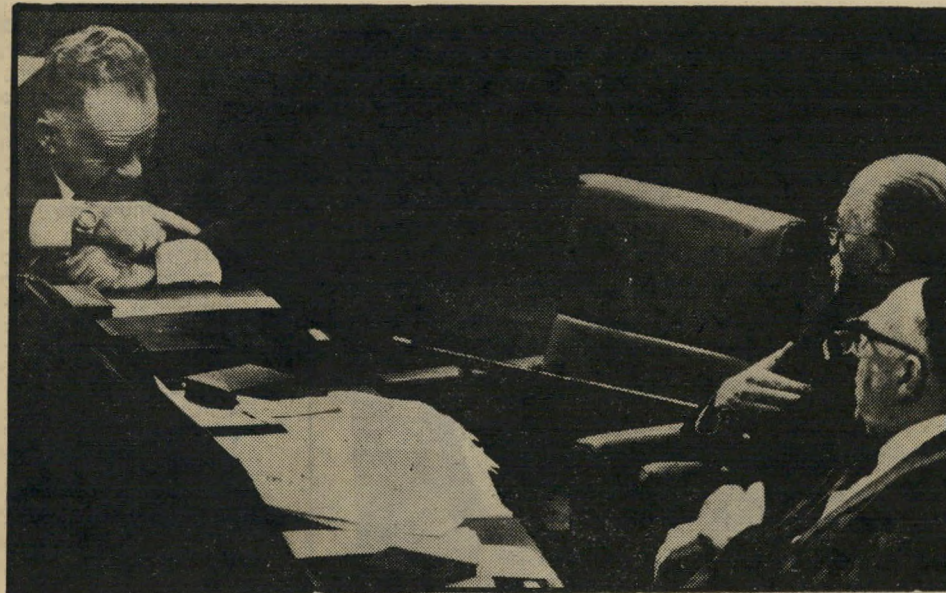
על שיטות המישטרה לפיזור ההפגנות בימית וברגה המערבית העיר דן בן-אמון: "אם המישטרה תשתמש בגזאז מסמם, יבואו הרבה יותר מפגינים!"

במיסדרון הכנסת התגורר דדו כמה ח"כים סביב שרי הביטחון אריאל שרון וח"כ המערך, נפתלי ברנמן, אמר לו שתחת למתוח עליו ביקורת הוא יספר לו בדיחה. "פעם היה שר, שהיה צריך להתחלף, והוא הוריש לבא אחריו שלוש מעטפות. והסביר לו שאחרי כל כישלון יפתח מעטפה אחת. המחליף נאלץ לפתוח תוך זמן קצר את כל המעטפות. בשתי הראשונות היה כתוב: "תאשים את קודמך, ותגיד שהכל בא בגלל לך". בשלישית היה כתוב: "תמלא שלוש מעטפות, חד-

ערב הדיון בהצעות אי-האמון בממשלה נשמע במיזנון הכנסת קול רם מהמיסדרון הסמוך: "אל תבלבל לי בי ביצים!" כששמע זאת עוזי ברעם, הוא קרא בקול: "זה רדיו, זה?" וכשיצאו הח"כים לברר מי אמר זאת, התברר להם שהיה זה שריהתיקשורת מרדכי ציפורי, שענה כפי ש-ענה לחברו לסיעה, פינחס נורדשטיין. הח"כ המזוקן ניסה להניע את ציפורי שלא יפטר עובד בכיר במישרדה-תיקשורת בירושלים, מאנשי השר יצחק מודעי, וזכה בתשובה זו.

שריהתיקשורת אינו מרבה, כנראה, להחליף דברים עם אשתו. כשענה לשאלה של ח"כ המערך רב בן-מאיר, שעסקה בהרצאות שנתנו נשות-השרים לבקשה בורג וטובה ציפורי, לי-עובדות-דואר-הנדסה, (העולם הזה 2325) הוא הכחיש שהיתה

מנחם בגין הופיע לראשונה בכנסת, כשהוא הולך בעזרת מקל בלבד, ואינו יושב בכיסא-גלגלים (למעלה, מימין). כשבא ראש-הממשלה לישיבה הדרמתית, שבה זכתה הממשלה בקושי בהצבעת אי-האמון, הושאר כיסא-הגלגלים שלו מחוץ למליאה, והוא פסע למקומו, מלווה בנהגו, מנחם דמתי. באמצע הדיון הוא קם לפתע (למעלה, משמאל) וצעד לבדו לעבר היציאה, כשכל הנוכחים עוקבים אחריו בדאגה שמה יפול. מנחם בגין הגיע ליציאה בכוחות עצמו. כאשר סגנו, שימחה ארליך, יצא מהאולם, הוא הניח את המקל על כיסאו של סגנו (בתמונה למטה).

טור שם-טוב, עדי אמו-ראי, אימרי רון ועקב צור. ואילו משופמי הליכוד שנכחו באולם היו סגן שריה-תחבורה דוד שיפמן, וסגן שריה-חקלאות פסח (סיסי) גרופר, והח"כים יוסף רום, מאיר כהן, בני שריטא, ויצחק פריץ.

ביום-הדיונים הדרמתי בכנסת על התקציב, תפס גרור פר את שריה-אוצר, יורם ארידור, במיסדרון-הכנסת ואמר לו: "אני רוצה לדבר איתך על החקלאים". ארידור הניף ידו בביטול: "אין צורך. כבר שמעתי אותך בטלוויזיה בעניין זה."

הח"כים של אגודת ישראל - אברהם שפירא, מנחם פרוש, שדמה לזרניץ ו-שמואל אלפרט. שניים מהמספר: אברהם מזלמן וחיים דרוקמן לעומת 12 מוזקנים, נכחו באולם 21 משרי פמים. היו אלה שריה-חוק יצחק שמיר, שריה-תירות אברהם שריר, שריה-על לי-ענייני-כלכלה יעקב מרידור שריה-מישפטים, משה נסים, כולם מהליכוד. שניים מהח"דים: תאופיק זיאר, ותופיק טובי. במפד"ל נכחו משופם אחד: אליעזר אבי-טובי. במערך נכחו רענן נעים, אריק נחמקין, רפי סויסה עוזי ברעם, ויק-

שות, ותן אותם ליורש שלך. שרון הגיב עליךך במהירות: "את זה אני לא יכול לעשות!"

נאומו של יושב-ראש מיסלגת העבודה, שמעון פרס, כשנימק את הצעת אי-האמון שהגישה מיסלגתו, היה כליכך משעמם. עד שאחד ה-כתבים הפרלמנטריים במליאה החליט לערוך רשימות מרת-קות, כדי שלא להירדם. הוא רשם את בעלי הזקנים ובעלי השפמים, שנכחו באולם. בעלי-הזקנים מהליכוד הם: אליהו בן-אלישר, פינחס גולד-שטיין, עקיבא נור, ומיכה רייסר. במערך רק שבח זיים ויאיר צבן. ארבעת

הנסיכה די'אנה

הופיעה בתצלומים בעיתונים אי-רופיים בשימלה הוזה לשימלה שלבשה אופירה נבון (למטה) בארוחת-הערב שערך נשיא-המדינה, לנשיא צרפת פרנסואה מיטראן בכנסת. נגד אופירה הועלתה הטענה שהיא אינה אופנתית, ושהיא חסרת טעם בלבוש. מסתבר כי השימלה, שעוצבה על-ידי עודד פרוביזור, ושכולה קטיפה ומלמלה, דומה להפליא לאופנה של בית-המלוכה הבריטי. הנסיכה די'אנה לבשה אותה באירוע רישמי באיטליה, לפני האירוע בכנסת.

להתבייש בציונות. והרב דרוקמן הביאם להתבייש ביהדות

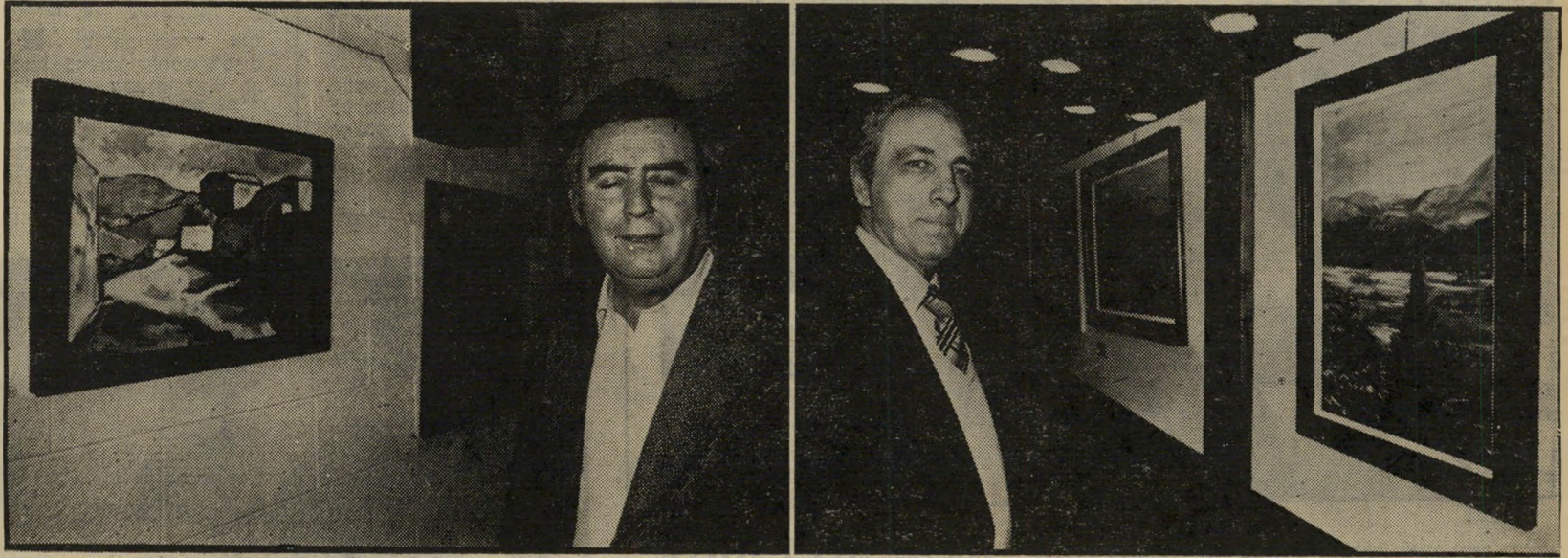
נאומו של פרס, ונאום התשובה של שריהביטחון, אריק שרון, לוו בקריאות-ביר ניים משעשעות. כשיאיר צבן השיב למישור שקטע את פרס קרא יושבראש הכנסת, "כנ" חם סבידור: "צריך לשי מור על רמת-הדין ולא על רמת-הגולן." כשהתרבו קרי-אותהביניים, הציע סבידור מפתח חדש לקריאות: "הן צריכות להיות לפי הפרופור-ציות של הייצוג בכנסת." אריק שרון הציע שהדיונים בכנסת יהיו על נושאים שכל העם מאוחד בהם. התערב צ'ארלי

אלה בארץ עבור הטלוויזיה היפאנית דווקא. הגורם לכך הוא מוכ"ל הפועל המיוחה, רפ" אד"כ בן-נתן, האיש החזק במפד"ל. צוות של הטלוויזיה היפאנית בא לארץ כדי לצלם סרט קצר על עלייה של יהודים פולניים לישראל, דרך רוסיה ויפאן, בימי מלחמת-העולם השנייה, ונפגש לצורך זה עם בן-נתן, ור"ח ור"פ טיג ואחרים. בן-נתן הצליח לשכנע אותם לצלם סרט שני על המפד"ל. הבמאי היפאני סיפר לבן-נתן שגם ביפאן יש תנועה הדומה ברוחה להפועל

כמחאה מפני החשש למילי-חמת-אחים. בתערוכת-הנגד הוא הציג מגוף עם סל שבתוכם נמצאים בתיימית; בית-קבר רות שמתחתיו פרחים, המסמ-נים את קבורת ימית; מפת ארץ-ישראל, כשהאצבע הצפור נית חבושה בתחושת רוויית-דם. בתערוכת-הנגד בלטה יור-נת השלום, הוא המשיך בציר-ריו במקום, וכל מי שרצה היה יכול ליטול מכחול בידו ולצייר, או להוסיף סיסמות לאלה שכתב אור. בתחילה היו התגובות לאירוע קרירות. אחר-כך התחילו תושבים לנהל

לקח את תמונותיו שלא נשי רפו, ועזב את המקום. כתב הארץ, מיכאל גרטי, שחשף את סוד המצאת האנרגיה של מרידור, ביחד עם רוני דניאל מהרדיו, סיפר שתחת לשמוע מוסיקה, הוא משמיע לעצמו בשעת נהיגה את הקלטת מרידור. כשהתחיל לטפל בעניין האמ-צאה, הוא חשש ששרי-העל לענייני כלכלה יכחישי את דבי-ריו, ולכן הקליט גרטי מה-רדיו את כל התבטאויות השר. גרטי הסביר שהוא ודני-

התיידדו השתיים ושימקו אף נפגשה עם קוויןלן לארוחות-בוקר משותפות. "מה שלא האמנתי" סיפרה דליה, "זה שהיא אמרה שהיא מתקיימת מקולנוע." טפח מהיחסים בחברת הצמרת התל-אביבית גילה הי-בימאי הצעיר עוזי פרס, כי-סרט חדש, אהבה ראשונה נדו-נה לכישלון, המספר על אם הבוגדת בבעלה עם אהבתה הראשונה מהקיבוץ. המאהב מצליח להפיל ברשתו גם את בתה התיכונסטית של האם,

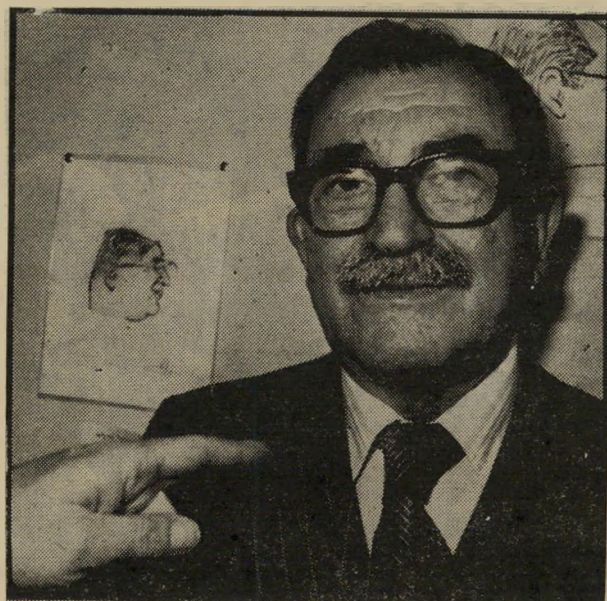
עזרא ברוך

עומד ליד ציור שלו. ברוך, העובד כמוזכיר ראשי בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, היה אחד המישפטנים, שפתחו תערוכה מפרי מיכחולם ב,בית הפרקליט" בתל-אביב. ברוך המשיך בתפקידו המישרדי גם באולם שבו הוצגו התמונות. הוא עמד בפתח וכיוון את הבאים לתערוכה.

עמי פאלקוב

שופט-השלום מתל-אביב, היה השופט היחידי שיצי-רותו הוצגו בתערוכה. כשעמד עלם, "העולם הזה", ציון צפריה, לצלם את תמונותו, העיר לו פאלקוב הערות מיקצועיות לגבי זוויות-הצילום, ואחר-כך נזכר שכבר פגש בצלם והרשיע אותו על צילום במקום אסור.

ביטון מחד"ש: "...כמו יהודי ברית-המועצות." שרון טען שהצעה טובה לאי-אמון היא שממשלת ירון הוציאה גיורי-דין-מוות על חברי אגודות הכפרים בנדה. התערב יוסי שריד: "אתה רוצה שנביע אי-אמון לממשלת ירון?" כשי-תקף שריהביטחון את יושבי-ראש מיפלת-העבודה, קרא כלפיו רפי סוויסה: "של נע-ליך מעל רגליך, כשאתה מדבר אל פרס!" קרא פינחס גולד-שטיין: "לפי התקנון אסור ללכת יחף בכנסת."

יצחק שילה

ניצב ליד פורטרט שלו שצייר עורך-הדין טדאוש טומשבסקי, שמוצג גם הוא בתערוכה. שילה, נשוא-יתורן של ביה"מ-המישפט המחוזי בתל-אביב, אמר שמאז שעורך-הדין צייר אותו, הוא גידל שפם. אם זה יגרום לאי-הבנות בויהוי, הוסיף, הוא מוכן להסיר אותו.

למחרת הצבעת התיקו בכנסת איחר ח"כ שנינו, מר-דכי וירשובסקי, לישיבה של ועדת-החוקה, שדנה על החוקים האחרים. כשנכנס ל-חדר שאל אותו יושבראש הוועדה, ארי קולאס, לסיבת איחורו, וירשובסקי ענה: "הי-פעם יש לי סיבה טובה, כי-מיסדרון המוביל לכאן הצלתי כמה אנשי-מערך, שסבלו מ-הרעלת נפסליו." ולקול צחוקו של הח"כ השני שנכח בישי-בה שבח וייס, שישב בוועדה, הוסיף: "מה הם מיתרו להי-ציא את הפראקים מהארונות?"

את דעתו על המתרחש בארץ בשבועות האחרונים, בי-טא חבר מרכז מיפלת-העבר-דה, צבי כסה: "מפא"י הבי-אה בנייארדס להתבייש בסוצ-יאליוז. מנחם בגין הביא בני-אדם להתבייש בציונות, והרב חיים דרוקמן מביאם להת-בייש ביהדות."

סרטי-טלוויזיה תיעודי על המפד"ל, אנשיה, ישיבותיה והתיישבויותיה, מצולם בימים

המנסה לסכסך בדרך טראגית בין השניים. בערב קולנוע חי, שנערך בניבעת-שמואל, ושבו הוקרן הסרט בהקרנת-בכורה, סיפר עוזי, בנו של הקבלן גיגי פרס ובן-אחיו של יושבי-ראש מיפלת העבודה, על הי-סיבות לעשיית הסרט: "אני מכיר את החברה הזו. החברה הטובה של צפון תל-אביב, ויש בה זיוף. רק כאשר הם צריכים לדפוק על השולחן הם נהגים בטבעיות, ואז הם אגרי-סיביים."

המאהב שבסרט, חנן גולדברג, נשאל עליידי אחד הצופים כיצד הוא התכוון ל-תפקיד, והוא אמר: "ניסיתי לחפש מישהי שאהבתי לפני 20 שנה, אך היא לא הייתה בארץ, ולצוות לא היה כסף לשלוח אותי אליה."

אחרי שנה של חופשה ללא-תשלום, ועבודה אינטנסי-בית ברדיו, חוזר השחקן יוסי גרבר לתיאטרון. הוא מחליף את אלברט כהן במחזה מקום אחד, המוצג בתיאטרון הקאמרי, ומשתתף בחזרות של המחזה טוב, שיועלה בחודש יוני. חזרתו של גרבר לתיאטר-רון מלווה בלימוד נגינה על כלי חדש, מי שלמד על כינור במחזה כל יד טוב ראוי לקצת חסד, לומד עכשיו לנגן על אקורדיאון לצורכי מקום אחר.

יצחק ליבני מספר שכאשר הוא לבדו במכונית, הוא נוהג לשיר שירים ביידיש. "אני מתבייש לעשות זאת כשי-מישהו שומע." ליבני הצליח, בדרך מיוחדת ליצור קשר עם

אל הגיעו לסקופ הגדול לפני הטלוויזיה, בשיטות די אפוי-רות. השניים הניחו שהממצאי פנה לחברות אחרות המשקי-עות בפנסונים, לפני שהגיע למרידור, כשהגיעו לחברת דנות, סופר להם שהממצאי, דני ברמן, אכן פנה לחברה, והיא דחתה אותו. השניים נק-טו באותה שיטה, גם לגבי הי-מומחים שבדקו את ההמצאה. בארץ יש מעטים בלבד העוס-קים בנושא זה. הם עברו מ-אחד לשני, וכשהגיעו לפרו-פסור אהרון רואי, מאו-גיברסיטת באר-שבע, אמרו לו: "אתה בדקת את ההמ-צאה?" הוא לא הכחיש, ואף העניק לשניים הוותידעת.

כוכבת הסרט נועה בת 17, השחקנית הצעירה רליה שימקו, עובדת כמורה בבית-הספר עממי שימקו. שהשתת-רה לפני חודשים מעטים מ-שרות צבאי בתיאטרון צה"ל, הופנתה עליידי קרובי-מישפחה לביית-הספר תל-חי שבשכונת סלמה ג', שליד רמת-חן. שימי-קו, שאין לה ניסיון כחורא-לתקבלה לעבודה כמורה לדר-מה יוצרת, בכיתות הנמוכות, ורכשה את לב התלמידים. אחר-י שהסרט, שבו היא מככבת, יצא למסכים, התחילו תלמידיה לאסוף את כל קטעי-העיתונות הקשורים בה, והביאו אותם לכיתה.

כשהופיעה הכוכבת הי-צעירה בתוכנית שעה טובה, של הטלוויזיה, היא התוודעה לשחקנית האמריקאית קתלין קוויילן, שרואינה באותה תוכנית על תפקידה בסרט יש-ראל המצולם בימים אלה. מאו

עם אור ויכוחים, ואחר-כך בא מישהו והציג עצמו כאלוף-על מישנה במילואים וציווה על אור לטלף את יצירותיו. הצייר סירב ואז התחילו תושבים לטלף את התערוכה שהיתה בעד הנסיגה ואף שרפו את התמונות. הם רצו לקנות מאור, בכסף מלא, את התמונות נגד הנסיגה שלו, אך הוא סירב,

זה נכון שאין לך שום השכלה?

אני דווקא גמרתי לא מזמן אוניברסיטה

נכון, הוא גמר את ביר-זית

העיתונאית זיווה יריב על הצעד הבא שייעשה בשטחים: "עכשיו לא נותר אלא להחליף גם את תושבי הערים ולאכלסן בחיילי צה"ל, ושרידי השפעת אש"ף ימוגרו סופית."

העיתונאי עמוס קין, על הנ"ל: "שתוסייעו, לפחות ראה נכוחה בעין אחת. גנרל (אריק) שרון עיוור ב-שתי עיניו."

הנ"ל: "לא נותר לי אלא לאחל לפלסטינים שיתגעגעו אל הימים האלה, כמו שאני מתגעגע להפגנות נגד הספר הלבן, ולאחל להם שיקרה להם מה שקרה לנו."

העיתונאי יגאל ג'לאי, על המתנחלים בגדה ה-פוטחים באש: "אנשים יוריי שמיים."

נשיא-המדינה יצחק נבון, כשיחתיטלפון עם הרב האשכנזי הראשי, שלמה גורן, שהכריז על יום-צום לרגל סינוי סיני: "אני לא צם!"

ח"כ יובל נאמן, על המאמצים לשכנע את דרוקמן שיצביע נגד הממשלה: "הרב (משה צבי) נריה וכל החבריא אצלו, מחזיקים לו בידים. אני

בני-מישפחה, גם אחרי שהלכו לעולמם. הוא הקליט את אביו ואת אמו לפני שנפטר, ואורך הסלילים המוקלטים הוא יותר מעשר שעות-האור. גה. בהקלטות סיפרו ההורים על עצמם, ובעיקר על בני-מישפחה קודמים. התברר לו שאחד הדודים הרחוקים שלו מת באמצע תחרות-אכילה, ובת-מישפחה אחרת, שהמתינה לארוסה הכלואה, נהגה לשבת בנדנדה מחוץ לבית-הסוהר, ולהתנדנד עד לגובה חלון ה-אסיר. ליבני אומר, שבמבט לאחור הקלטות אלה הן החשובות שיש, משום שהן שומרות בצורה מעניינת על הקשר עם בני-המישפחה. הוא ייעץ להבריו לעשות זאת, אפילו כאשר ההורים אינם חולים, משום שלעיתים קרובות עלול המקליט לפספס את התאריך המתאים להקלטה.

פסוקי השבוע

נשיא מצריים, חוסני מובארכ, בראיון עיתון נאי: "יש איהו מלון, שבונה קבלן ישראלי, רפי נלסון. איבני

שאל בן-שימחון

לא תיאר לעצמו, שצויר של תו, יגרום לסערת-רוחות באשדוד. בן-שימחון, יושב-ראש האירגון העולמי של יהודי צפון-אפריקה, ערך בביתו תערוכה שהכנסותיה הן קודש למרכז-קשישים בעיר. בהזמנה, שנערכה בשיתוף העירייה, הופיע הצויר של הנערה חשופת-השדיים. חלק מההזמנות הגיע לגורמים דתיים בעיר, שזעמו על-כך שתמונות כאלה מוצעות למכירה בעיר, ועוד בשבת. לבסוף לא נמכרה התמונה בתערוכה, אף שהוצגה. מחירה הנקוב של התמונה: 1500 דולר.

מקווה שזה אכן יעזור.

הפסיכולוג הפרופסור הנס קרייטלר, בהרצאה על פסיכולוגיה מדינית באוניברסיטת תל-אביב: "אפשר להניח שההיסטוריונים בעוד 30 שנה יגידו על בנין שהוא לא אמר שום דבר גדול או חשוב, אך עשה שני דברים חשובים וגדולים — חוזה השלום עם מצרים והנסיגה מימית."

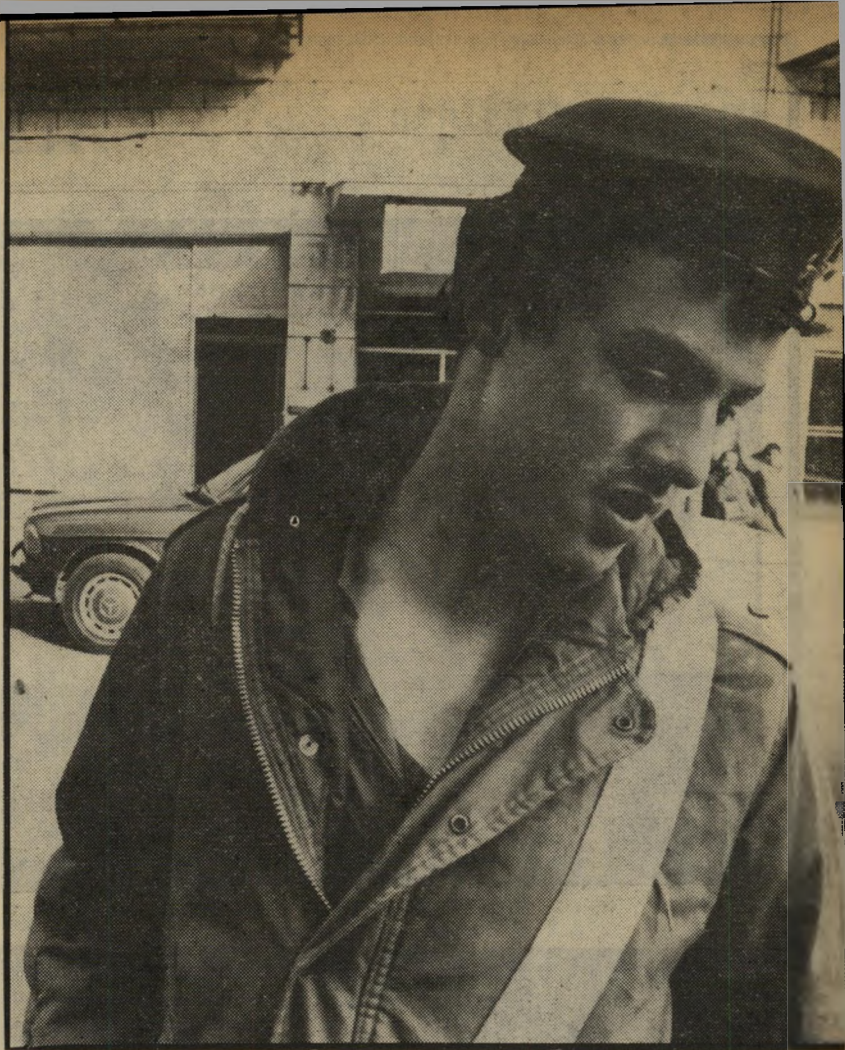
מצליח להבין מהיא הבעייה הקשורה במלון הזה. הם נסו גים מכל סיני, אבל עושים בעיות בגלל הדבר העלוב ה-זה."

ראש עיריית-שכם המזרח, כסאם אל-שכי, לקצין צה"ל, שאסר עליו להיכנס ללישכתו: "אני אי-בדתי את רגלי ואתה איבדת את דעתך."

רמאללה הכבוד האבוד של הצנחנים

צריכים להיעשות, אז כל מה שאני עושה להם בחזרה מגיע להם." אני מסתכלת בילד וחושבת לעצמי: איך זה יכול להיות שהוא בטוח כל-כך במעשיו, שהוא אינו עושה רגע "חושבים" אני שואלת: גם כשאתה יורה בנשים ובילדים אתה חושב שאתה עושה מה שמגיע להם?

לגאווה יחידה, כאותם שבמיצעדי יום-העצמאות היו מעלים דימעה בעין, שלר-שה צנחנים מהיחידה המפורסמת שהשי-תתפה במיצע אנטבה, שצנחה במיתלה, הכנים הכי-מוצלחים מתגייסים לצנחנים. חברי-צנחן נחשב כשיא ההצלחה לבנות. כעת הם יושבים בכיכר של רמאללה, העוין דרוך, והעיניים עוקבות אחרי כל

גאווה היחידה

מאיר שריקי מברא-שבע, חייל בחיל-הצנחנים, טוען כי נוח לו יותר לטפל בערבים מאשר ביהודים. הוא טבור כי זו הדרך הנכונה. הוא מוכן ללכת עד הסוף, ואפילו להתהרג על הדרך הזאת.

בדרך חזרה לתל-אביב אנחנו שומי עים ברדיו מפי הכתב אריה גוס שהשבתה ברמאללה נכשלה, והחיים התי נהלו כתיקנם.

השעה שמונה בערב. במשך יום שלם עשינו באל-בירה וברמאללה. דיווחו של גוס איננו נכון. איוה עניין יש לכתב הרדיו למסור דיווח כוזב?

החנייות ברמאללה ובאל-בירה היו נעור לות על מנעול וברית. אותן שהיו פתוחות נפתחו על ידי חיילי צה"ל — עלידי חיתוך המנעול והברית. לקראת שעות אחרי הצהריים נפתחו כמה חנויות בכיכר הר מרכזית של רמאללה בכוח עלידי החיי לים. שפרצו את המנעולים או אילצו את הבעלים לפתחן. ריימונה טאויל, העיתונאית מרמאללה.

„עד הסוף המור!“ צעירים פלסטיניים שי-מוכנים למות בהפגנות ואינם פוחדים מהצבא. רבים אומרים באי לבקר את חבריהם שהדרוזים בורמת-הגולן גרמו להם להתמיד בשביתות ובהפ-הפצועים, טוענים כי יפגינו עד הסוף המור, הם מכריזים שהם גנות. „אם הדרוזים לא נשברו, גם אנחנו לא נשברו.“

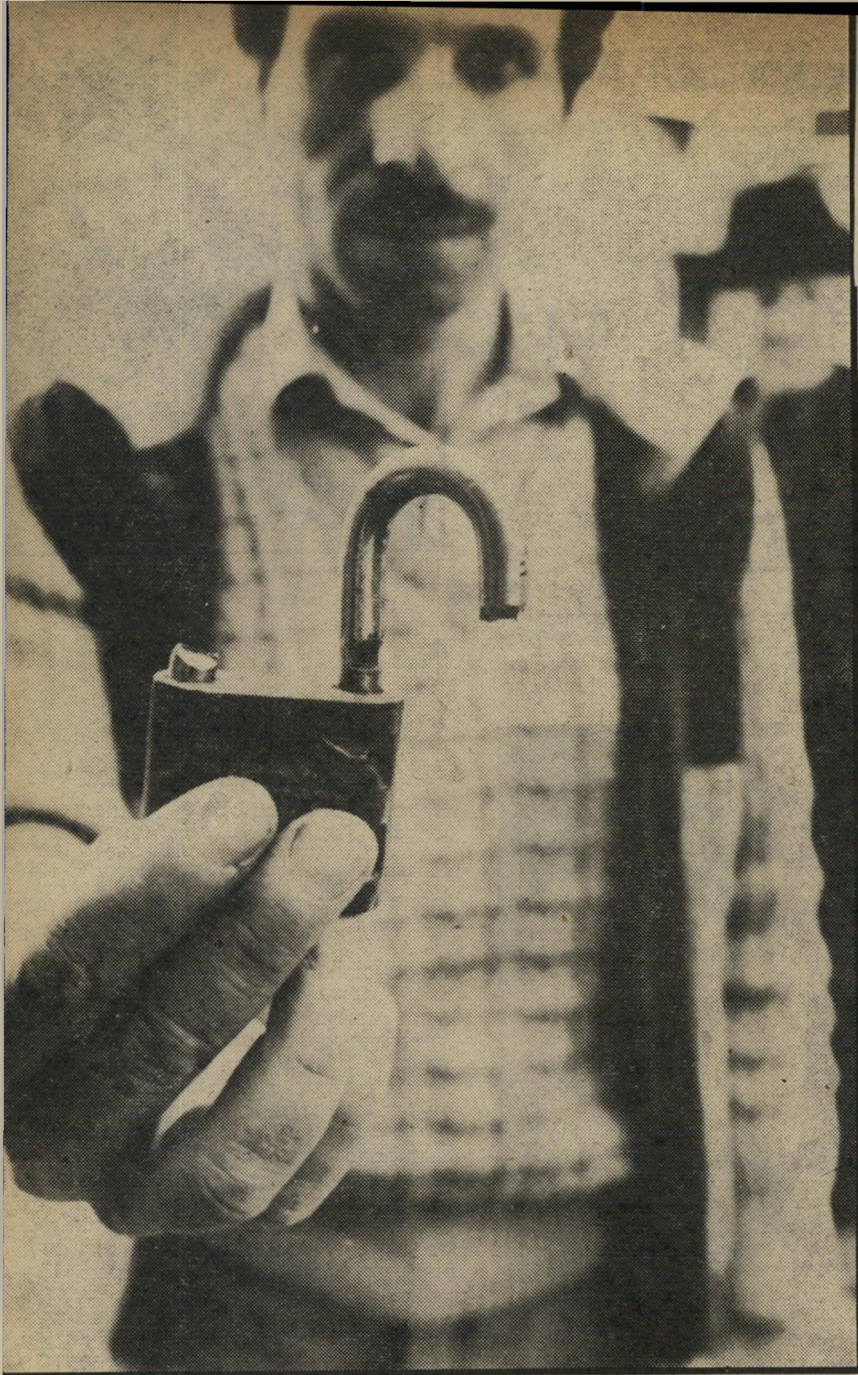
תנועה חשודה. צבא-ההגנה-לישראל מתפ-קד כאן כצבא-הכיבוש-לישראל. מאיר שריקי מברא-שבע עושה סיבוב. אנחנו באות לקראתו. הוא מתייך חיוך של ילד. בקושי צימח לו זקן. אני שואלת אותו: „איך אתה מרגיש ברמאללה?“ והוא עונה: „בתור חייל או בתור בן-אדם?“ „בתור חייל“, אני אומרת. „תראי, באתי לפני יומיים מימית. שם הייתי יותר מוגבל, הייתי צריך להתנהג עם יהודים כאילו הם אויבי. חוץ מזה שהפיגוי נוגד את הדיעות הפוליטיות שלי. פה זה סיפור אחר. פה מדובר בערבים, באוייב. הערבים עושים פה דברים שלא

„תראי, קיבלנו הוראה לא לירות, רק אם אנחנו בסכנת-חיים.“ „נאמר שמצמידים אותי לאינו פינה, וגם אז יש לירות רק ברגליים. אם אני מוקף ערבים מכל צד, אני רשאי לפתוח באש שלא במטרה להרוג.“

בבית-החולים של רמאללה שוכבים פצוי עים שנורו בידי חיילי צה"ל. הוא לא שמע עליהם. עוד לא יצא לו לירות בבני-אדם. הוא נמצא ברמאללה רק יו-מיים. אתריכך אני שואלת אותו איך הוא מרגיש בבן-אדם, כשהוא מסתובב בכיכר של רמאללה, כשהוא חובש כובע-צנחנים

כדור אחד הצעירים שנפצעו על-ידי חיילי צה"ל זוכה לעי-רוד מבן מישפחתו. טוען כי ישוב להפגין.

סמל הכיבוש

מנועל שבור הפך לסמל הכיבוש ברמאללה. אחד מבעלי החנויות, שאולץ לפתוח את חנותו בכוח, מצביע על המנועל השבור שנפרץ עלידי הצנחנים. אותם שנפרצו חנויותיהם חוייבו להישאר בהן.

הרגשה שהפעם כולם הולכים כאיש אחד למאבק ממושך. האלה, בת ה-16, אומרת בהתרגשות: "זהו מהפכה, אף פעם לא היה דבר כזה. הפעם אנשים מוכנים למאבק ממושך!" החנויות פתוחות, אך איש אינו בא בי שעריתן. תושבי רמאללה מצאו דרך להתמודד גם עם בעיית החנויות הפתוחות שכופה הצבא. איש אינו בא לקנות. הד חנויות פתוחות, המיסחר אינו מתנהל.

פרופסור

להרג

בפיתחה של חנות-התקליטים עומדת מכונית פזו מלאה באנשים. אני פונה אליהם. הם לא עונים. איבראהים, מרצה מאוניברסיטת בירזית המתלוצח אלינו, מסביר כי זוהי מכונית-אבלים. אחד מבני המישפחה נהרג עלידי חייל צה"ל. בביתה של ריימונדה, כרגיל, תכונה רבה. היא עונה על הטלפונים המצלצלים ללא הרף. אינה יושבת לרצע, מקפצת מ מקום למקום. בעלה מגיש קפה לעיתונאי אית שוודית ולצלמת פלסטינית. המתגוררת בשוודיה, הן יושבות במירפסת הסגורה, הצופה אל הנוף הנפלא שבחוץ. הבית מלא בצעירים, חלקם סטודנטים מושבתים של אוניברסיטת בירזית חלקם עובדים של עיריית אל-בירה, שהחליטו לשבות לאות הזדהות עם ראשי-עירם המודה, איבראהים טאויל.

ביום הזה עדיין לא ידוע כי כרים חלף, ראש עיריית רמאללה, יודח למחרת מ תפקידו, ובמקומו ימונה הפקיד הישראלי נועם טל. אנתנו נוסעים לביתו של סגן ראש-העירייה, עודה רנטיסי, כומר ערבי אנגליקני, שאשתו היא אנגליה, והמתגורר

אדום, עונד כנפי-צניחה ובידיו נשק דרוך. "שכל מה שאני עושה זה זה מאה אחוז, ואני מוכן להיהרג על זה, עם יד על הלב."

יותר קל לשנוא

מאיר שריקי ממשיך בסיום. ליד מכשיר-הקשר יושב זוהר שורגי מ אשדוד. אני שואלת גם אותו להרגשתו והוא משיב: "לא טוב. בכלל לא. זהו עבודה בכלל לא-נעימה, לשבת ולעשות להם בייבי-סיטר. להילחם באורחים בי ילדים — זה לא נעים. אבל אין ברירה. צריך לדאוג שהחיים יתנהלו כרגיל, למנוע מהילדים לזרוק אבנים." אני שואלת אותו על התנהגות הצבא, והוא עונה: "התנהגות של הצבא בסדר." כך, ללא תוספות.

לידו יושב אלון. הוא לא מוכן למסור פרטים נוספים על עצמו. הוא רק מוכן להגיד: "אין לי גאוות-יחידה. זה לא הגיבוי שלי, לשבת כאן ברמאללה. כרגע אני צריך להתאמן, לא לפתוח חנויות ולא לפזר הפגנות. אני מרגיש גרוע. אני לא אוהב את מה שאני עושה."

המגיד מגיע במכונית אסקורט בעלת מיספר אורח, הוא קורא לאחד החיילים.

הוא לא מוכן למסור פרטים נוספים על עצמו. הוא רק מוכן להגיד: "אין לי גאוות-יחידה. זה לא הגיבוי שלי, לשבת כאן ברמאללה. כרגע אני צריך להתאמן, לא לפתוח חנויות ולא לפזר הפגנות. אני מרגיש גרוע. אני לא אוהב את מה שאני עושה."

המגיד מגיע במכונית אסקורט בעלת מיספר אורח, הוא קורא לאחד החיילים.

פריצה נכח

אחד מסוחר רמאללה מראה על סימני הפריצה שבוצעה בחנותו עלידי הצנחנים. לדבריו שהה בביתו והוזעק את חנויותיהם, אך המיסחר שבת. לא היו קונים ביום הרביעי ברמאללה.

הוא מדבר במיבטא אמריקאי טוב. אחר כך הוא מספר כי הוא פלסטיני שירד ל- ארצות-הברית וחזר לפני ארבע שנים. החלטתו נחושה: הוא ימשיך לסגור את החנות, הישראלים ימשיכו לפתוח אותה. אף אחד לא ימות מרעב, כל זמן ש- ישראלים יחזיקו מעמד, אנחנו נחזיק מעמד." הוא אומר.

אני אומרת לו שהוא בעצם בעל העסק המצליח ביותר בעיר. הצבא שובר את המנעולים, ובעלי-החנויות באים אליו לקנות מנעולים חדשים. הוא מספר שמכר בימים האחרונים עשרות מנעולים חדשים, אבל: "אני לא עושה כסף. אני מפסיד, מוכר את המנעולים במחיר הקרן. אני לא ארויח על אנשים הסובלים מהכיבוש היהודי!"

האווירה ברמאללה שונה מאוד מ- האווירה בה נתקלתי בביקורי הקוד- מים בעיר זו. יש הרגשה של אכזרה. יש

החייל מגיע עם הוראה: "מותר להצטלם, אסור להתראיין, או אם את לא רוצה לסבך אותנו, לך עכשיו."

אני הולכת כשבלבי הרגשה כבדה מאוד, ונוכרת בצעיר שאני מכירה מקרוב, ש- שירת כחייל בשטחים הכבושים. הוריו אנשי תנועת-העבודה, והוא חונך לאהבת האדם. בבחירות האחרונות, כשניתנה לו הזכות להצביע בפעם הראשונה בחייו, הצביע עבור תנועת-התחייה. לא הסתרתי את תדהמתי, וכשביקשתי הסברים השיב לי חד וחלק: "אני שונא ערבים!"

בשלב יותר מאוחר הסביר לי: "כשאת משרתת כצבא-כיבוש בשטחים, כשאת מתעסקת עם ילדים שזורקים אבנים, עם אורחים שרוחשים לך בוז, יש לך שתי אפשרויות: או לשנוא את עצמך, או לשנוא את הערבים. הרבה יותר קל לשנוא את הערבים." קשה להשתחרר מההרגשה של הטרנדיה.

מעולים

אללה לפני ארבע שנים מחזיר לרמאללה בניין שחזר לרמאללה לפני ארבע שנים מפילדלפיה.

הכבוד האבוד של הצנחנים

מספר, לעומת זאת, כי הלך לתומו ברחוב וירו בו. אם קודם לכן חשבתי כי הצבא אכן יורה ברגליים, מכיוון שווגידי אל-רחמו נפצע ברגלו, הרי שפציעתו של עבד אל-חכים הוכיחה כי טעיתי. הוא נפצע בכתפו. הוא מספר לי שלא התכוון כלל להפגין. הוא הלך הביתה, ונקלע להפגנה. אין לו עניין בהפגנות. הוא רק רוצה להיות בשקט.

איברהים חסן חטיב בן ה-17 מהכפר צור-אל-עאמר הוא חברו הטוב ביותר של מחמד חמד הצעיר, שנהרג מפגיעת חיילי צה"ל. מיטתו של איברהים מוקפת בחבריו ובחברי הצעיר שנהרג. הוא מספר: "ראי תי כמה אנשים מתאספים. הבנתי שיש הפגנה. מיד הצטרפתי אליה. פיתאום הגיע הצבא ועמד במרחק של 400 מטרים מהימנים. החיילים התחילו לירות. אילו היינו עשרים-שלושים חברים, היו פוגעים בכולם. למזלנו היו מאות. הם הצליחו לפגוע בי בצלעות. אני אחלים ואצטרף לעוד הפגנה, ולעוד הפגנה. עד שאמות, עד החופש".

לקבור

בליה

ה שבאב מנפנים בידיהם בהתלהרבות, ומדברים כולם בבת אחת. הם נרגשים מאוד. יש להם מה להגיד. אחד מהם אינו מבין מדוע אני כותבת בעברית. הוא היה בטוח שאני עיתונאית זרה. אין הוא מאמין שמה שקורה ברמאללה מעניין את הישראלים. אחד מהשבאב מבקש לדבר איתי. הוא מספר לי כי מחמאד חמד, הילד שנהרג בהפגנה, היה איתם. "זרקנו אבנים ביחד. הצבא רדף אחרינו, אבל לא היה איכפת לנו מהצבא. ידעתי שאני הולך למות. הילד שנהרג הרים את הדגל הפלסטיני. הוא עמד לצדי." **עבד אל-חכים** אנוור מהכפר בית-עילו

אנשים ליד השילטונות הישראלים. הם בוגדים, הם יותר גרועים מהישראלים!" בבית-החולים ברמאללה מאושפזים ארבעה צעירים ושתי צעירות. שנפצעו על ידי חיילי צה"ל. חדריהם מלאים בשבאב. שבאב לבקר אותם. חדר מלא עשן-סיגריות, שוודאי אינו מוסף בריאות לפצועים. השבאב יושבים על המיטות. הרופאים מאפשרים את הבאלאגן. יש תחושה כי גם הם מכירים בחשיבות הרגע ובחשיבות המעשה.

וג'די אל-רחמי בן ה-18, גינגי מנומש, נפצע ברגלו. והוא מספר: "היתה הפגנה נגד הכיבוש, וכל האנשים הצעירים של מחנה-הפלטים גילוון הפגינו. באתי להפגין את רגשותי. פיתאום, ללא אזהרה, הגיע הצבא והתחיל לירות."

"הלכנו לכיוון הצבא. עמדנו במרחק מאה המישים מטרים מהחיילים, והם התחילו לירות עלינו ישר". אני שואלת אותו אם לא פחד מהצבא. והוא משיב: "לא, לא פחדתי. ואם זו הדרך — אני ממשיך ואמשיך עד הסוף".

עבד אל חכים שנפגע בכתפו טוען כי כלל לא התכוון להפגין. לדבריו הלך לתומו בכפרו, נקלע להפגנה לידו עומד אחיו, אשר חילק סוכריות לאורחים את חדר-האורחים בבית-החולים אשר ברמאללה

רמאללה, ג'מיל חטיב. סיפורו של חטיב זה מדהים: אחיו נהרגו על-ידי הפדאיון. אחרי ש' הפכו סוכני השילטונות. הבן ממשך בדרכו, והוא האיש המנוחה ביותר ברמאללה. ה' רמאלאים רואים בו ובאנשיו בוגדים. אך הוא עיקש כפרד, המשיך לשתף פעולה עם המינהל האזרחי הישראלי. בנו בן ה-16, שהיה מבקר במועדון הצופים, הפך גם הוא מנוחה. חבריו התעלמו ממנו. הוא לא יכול היה לשאת בבושה, ואיבד עצמו לדעת. אשתו של חטיב לא החזיקה גם היא מעמד, וניסתה לשרוף את עצמה. היא מאושפזת עד היום במצב אנוש בבית-החולים של רמאללה.

ע"ד

ה"סוף"

ה צבא אינו מאפשר לאיש להתקרב לביתו של חטיב. החיילים הקימו עמדה של שקיחול על גג הבית, והם שומרים עליו מכל מישמר. אנשיו של חטיב מסתובבים ברמאללה

גילוח מוחמד סעד אל-דין, שגר בדרך לירושלים העתיקה, סיפר כי חיילים באו אל ביתו וגילחו את שיער ראשו כעונש.

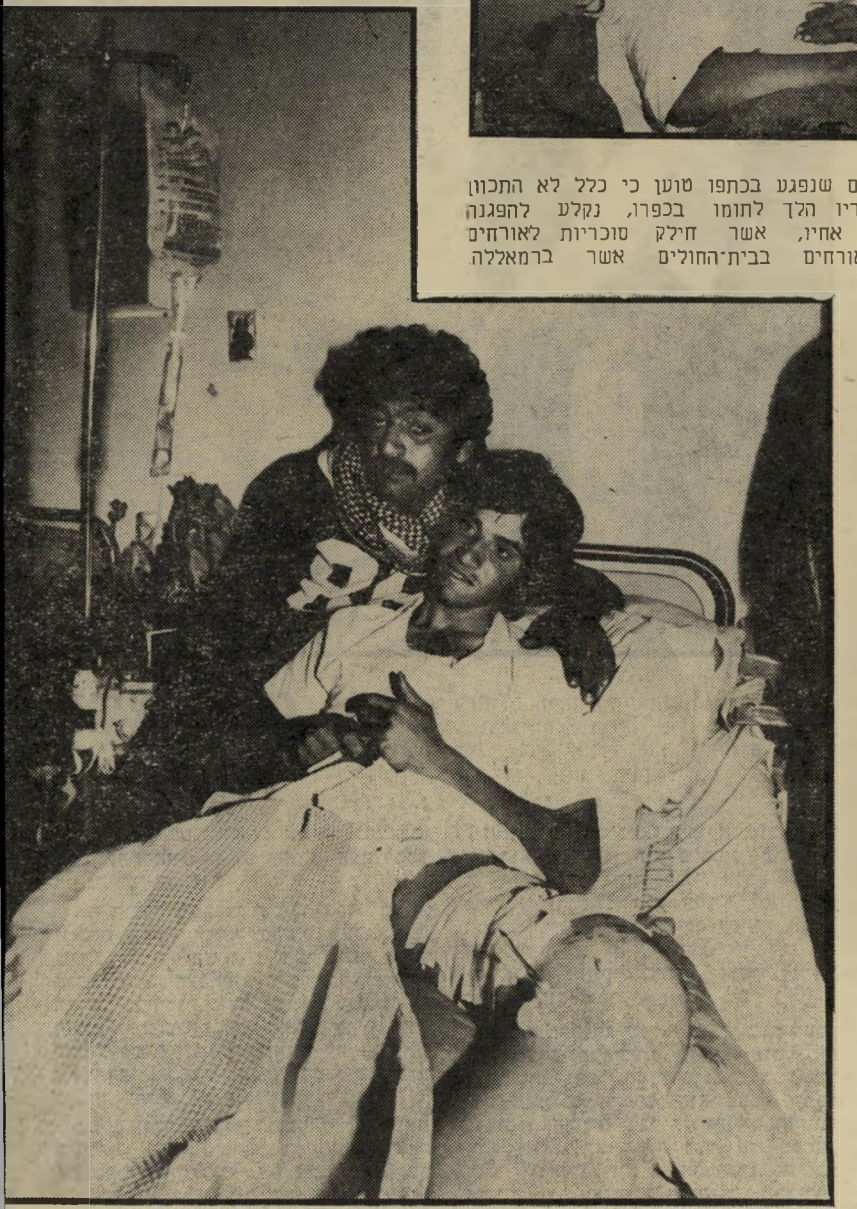
(המשך מעמוד 35) טייחם הלונדוני, עיתונאי שוודי ידוע. ה' שוודים, כך מסתבר, מגלים עניין רב בי בעיה הפלסטינית. יושבים בחדר האורחים ומאזינים לרדיו-מונטה-קארלו בשפה הי ערבית, המודיע כי צעיר נהרג בחאניינס על-ידי חיילי צה"ל.

ההיים ברמאללה מתנהלים מסביב ל' רדיו: קול ישראל בערבית. רדיו מונטה-קרלו, רדיו עמאן, ובשעות הערב קול 97.5.

כרים חלף, גבר יפה-תואר, הנעזר ב' מקל מאז שנקטעה רגלו בעיקבות ההת-נגשות בחייו לפני שנתיים, נכנס לחדר. כרגע הוא עדיין אינו יודע כי למחרת יודח מתפקידו. הוא מספר כי זימן אליו את כל הקונסולים הזרים מירושלים המיוזמת, כדי להביע לפנייה את דאגתו הרבה על המתרחש בגדה, ולבקש כי יעירו לכך את תשומת-לב ממשלותיהם. הוא מדבר בנעימות, בקול שקט, ומספר כי בשיחה ש' היתה לו עם הפרופסור מנחם מילסון ניסה להבהיר לפרופסור כי אינו פוליטיקאי, אלא ראש-עירייה הממלא את התחייבותיו ה' מוניציפליות. "אמרתי למילסון" אומר חלף, "שאם הוא רוצה לדבר עם פוליטי קאים, שידפוק לאש"ף על הדלת. איתי הוא יכול לדבר רק על ענייני העיר רמא ללה". שמו של מילסון נאמר בבזו. "פרופסור,

נדוד בכתף

וחיילי צה"ל ירו בו. הישראלים אשר מילאו

המודח הראשון

איברהים טאויל, ראש העירייה הוחד של א-בירה, ולידו שני ילדיו, סיפר כי הקצינים שבאו עם פקודת ההדחה ליישכתו לא איפשרו לו אפילו לקחת את עיתון הבוקר שלו. החפץ היחיד שהותר לו לקחת מהמישרד היתה המיקסרת שלו. הקצינים ציוו עליו ללכת לביתו.

אם הוא פרופסור, מקומו באוניברסיטה, לא כאן". אומר חלף, וסגנו, הכומר, מוסיף "איזה מין פרופסור הוא זה? פרופסור להרג!" אנו יוצאים מבית-הכומר. ג'יפ של צה"ל דוהר ברחוב הצר. אחד האנשים המתלווים אלינו מספר כי זהו ג'יפ-הסיוע, המגן על ראש האגודה הכפרית של

חיבוק של אה מחבק ילדו של וג'די אל-רחמי, בן ה-18, שהצטרף להפגנה במחנה הפליטים. וג'די טוען כי אינו פוחד מהצבא ואם הדרך היא הפגנות, הרי שימשיך בה עד הסוף. הוא נפצע מכדור ברגלו.

בדרך לעמאן

עמאנה אל ברעוטי בת ה־18, תושבת עמאן, באה לרמאללה לביקור מישפחתי, ונפצעה כאשר נורתה על ידי חיילי צה"ל. עמאנה טוענת כי לא הפגינה, אלא הלכה לכיוון בית-העירייה.

בגובה הלב

נפצעה עיישה אל ברעוטי, שליוותה את בת־דודתה לבית העירייה על מנת להוציא רשיון יציאה לעמאן. מקום מגוריה, לדבריה לא הפגינה כלל. היא הלכה לתומה עם בת־הדודה והחיילים ירו בה.

רמאללה, שלמד ארכיטקטורה ביוגוסלביה, הממשל אומר שבנתי את הבית בכספים שקיבלתי מאש"ף" הוא אומר, "האמת היא שבנתי אותו בכספים שהוריישה לי אמי".

אסור לאסוף אשפה

ט אויב היה ראשי-העירייה שניצל לפני שנתיים מההתנשקות בראשי הערים בגדה, כעת הוא יושב בחדרי האורחים מוקף בחברי מועצת-העיר שלו. שני ילדיו לידו. הוא מעשן מקטרת. "כשהוציאו אותי מבית-העירייה, לא הירי שו לי להוציא אפילו את עיתון-הבוקר שלי. רק את המקטרת. באו עשרה קצינים, וכמאה חיילים הקיפו את בית-העירייה, הורידו אותי במדרגות, ואמרו לי: לך הביתה. יחד עם הקצינים היה סגן-אלוף יוסף בריכוכבא שהכרתי אותו כששירת בממשל. אנחנו מכנים אותו מוריס. בי זמנו יצר קשרים טובים עם האנשים כאן. לכן הם מינו אות כראש המועצה הקרואה".

אני שואלת את טאויל למה בחרו דווקא בו מבין כל ראשי הערים. מדוע הדיחו אותו ראשון? הוא משיב: "אולי מפני שעיריית אל-בירה היא עירייה למופת, והם היו מקומים לצעד הפגנה. אולי מפני שאני היחיד שניצל מההתנשקות בראשי הערים, והם פחדו שאם ידחו תחילה את שכנה או חלף, קטועי-הרגליים, ההדחת תעורה התנגדות עצומה מצד האזרחים, מה קדם להצתה?"

"ביום שבו קיבל מילסון את תפקידו, החלטנו להחרים אותו. כל ראשי-הערים בגדה החליטו שלא להיפגש איתו. הוא שמע על ההחלטה הכתובה, כי שלחנו למימשל העתק ממנה. אני מאמין כי פעולת-ההדחה היא פעולה מאוד לא-מחוכמת של מילסון, מכיוון שחמש דקות אחרי שעזבתי את העירייה נגעלו כל ה־110 חנויות ופרצה שביתה ספונטנית. השביתה חזקה, לא יצליחו לשבור אותה".

על דעת כל תושבי אל-בירה התקבלה החלטה שלא לבוא במשאומתן עם פקיד מילסון, שהשתלט על בית-העירייה. 110 עובדי-העירייה, שקיבלו צווי-ריתוק, הפרו את הצוים, והם שובתים. הם מוכנים לשבת בבית-הסוהר, ויבלבד שלא לשחף פעולה עם אנשי מילסון.

"אנחנו מנסים לתפקד מבלי להזקק לשירותיו של מילסון".
צעירים התנדבו לאסוף את האשפה ולשרוף אותה בתוך בורות. אנשי-הצבא באו לחקור ולקחו מהם את תעודות-הזהות. "כל ההדחה שלי נעשתה כמו הפיכה צבאית", אומר ראשי-העירייה בקולו ה־תרבותי השקט. הם נכנסו למישרד כולם ביחד. הייתי מופתע ונתנו לי ביד את (המשך בעמוד 74)

מכה ליד הקבר

רוקאיה חמד, אחותו בת ה־20 של הילד מוחמד חמד, שנהרג על ידי חיילי צה"ל, שוכבת בבית החולים ברמאללה אחרי שחייל היכה בבטנה בכת של רובה, בעת שצווחה ליד קברו של אחיה. רוקאיה חמד היא בודדש הטביעי להריונה.

הם רוצים "לסגור את העיר". סגן-ראש העיר אסר זאת עליהם ומבקש מהם להתפור בשקט.

צעירה בת 16 אומרת: "הוא עושה שגיאה. אסור לו לאסור עליהם להפגין. הם ישנאו אותנו ביגלל זה". היא ממחרת לדרוף אחרי הצעירים ומשכנעת אותם להפך את הוראותיו של סגן-ראשי-העיר, משכנעת קבוצת-נשים לארגן הפגנה, משכנעת בעלי-חנויות לסגור את חנויותיהם. תלמידת-תיכון במכנסי גינס וחולצה הדר"קה, גוף חטוב, מתערבת בין הגברים, מחלקת להם פקודות. אין זו הערביה המסורתית, המסתרת מאחורי הרעלה. והיא ערביה מסוג חדש. דור צעיר ושונה צומח בגדה, דור המפתח לעצמו לאט לאט אורח-חיים מודרני, דור בעל דרך מחשבה עצמאית. דור גאה.

בשיתה יותר אינטימית מודים הצעירים כי שביתה הממושכת והמוצלחת של ה־דרוזים בגולן השפיעה עליהם ודירבנה אותם. הדרוזים תמיד נחשבו לנחותים בעיני המוסלמים, והצלחתה הבלתי-מעוררת של שביתה הממושכת הבישה את תושבי הגדה. היא הנותנת להם כוח להחזיק מעמד בשביתות ובהפגנות.

ביתו של ראש עיריית אל-בירה המודת, איברהים טאויל, מלא באורחים. שוב מרגשים ספלי קפה תורכי. ממול לביתו ה־נוכחי בונה איברהים טאויל בית יפהפה, שתוכנן על ידי אדריכל פלסטיני תושב

הנוכחים אינם מופתעים. הם רגילים לשיטת-השפלה זו.

הביקור בבית-החולים קשה. יש פצועים ויש הוכחות כי הצבא אמנם ירה במפגינים ולא ברגליים. אפשר רק לקוות כי הן פצועים מגוימים. כי אם להאמין באופן מוחלט לסיפוריהם ולעדויות שנגבו, הרי שמהו חמור מאוד מתרחש ברמאללה. הצבא הישראלי מאבד מהאנשיות שלו. אשה בהריון שחייל מכה בבטנה; שתי צעירות הנורות ליד בית-החווה שלהן כשהן הולכות ברחוב; צבא המאלץ אב לחפור קבר לבנו; צעירים המבריחים פצוע דרך ההרים מכיוון שהצבא אסר עליהם להביאו לבית-החולים — סיפורים מועזים, בלתי אנושיים. האם זה מה שקורה לצבא-ההגנה לישראל?

מנהיגה

בת 16

מ גיעה שמועה כי ליד בית סגן-ראש העיר מתארגנת הפגנה. אנחנו ממהרים לשם. מעט צעירים סובבים את הבית ומנסים לארגן הפגנה. סגן-ראשי-העיר מורה להם להתפור. הקונסולים הזרים מתחילים להגיע כדי להיפגש עם כרים חלף. ראשון מגיע הקונסול הבלגי. הצעירים רוצים להפגין ליד הבית בעת ביקור הקונסולים הזרים,

"הצבא לא הזהיר אותנו. החיילים ירו באוויר, אלא בנו. הם הרביצו לנשים, סחבו אותם. כשאברהים חסאן נפצע, רצינו לקחת אותו לבית-החולים. הם לא נתנו לנו. סחבו אותו על הגב שני קילומטרים דרך ההרים, עד שהגענו לבית-החולים.

"אני לא פוחד לדבר. כולם פה לא פוחדים לדבר. כי המשל הצבאי, סרן יוסף, בא לבית-החולים ולקח לכולנו את תעודות-הזהות. אחר-כך הם באו לכפר וחקרו איך הגיעו איברהים לבית-החולים."

הסיפורים קלזוזים. אחד אחר מבקש לספר מה אירע לגופת הילד שמת: "המישפחה חטפה את גופת הילד מבית-החולים, וברחה את הגופה לכפר. זה נודע לצבא. החיילים התחילו לתקוף את המיסגד שבו נערכה התפילה, לקחו את גופת הילד ורצו לקבור אותה ב־3 בלילה.

"אנשי הכפר יצאו מהבתים. החיילים הפחידו אותם שהם יכו אותם ויהרגו אותם, אם יגעו בגופת הילד.

המישפחה ואנשי-הכפר לא איפשרו לי צבא לקבור את הילד. הצבא בא תמיד באמצע הלילה, ורוצה לקבור את המתים בשקט. כדי שההלווייה לא תהפוך ל־הפגנה.

אחרי-כך, ב־7 בבוקר, נערך טקס הקבורה. הצבא מנע מהקברן ומהכהן הדתי לערוך את הטקס. הם הורו לאביו ולדודו של הילד לחפור בעצמם את הקבר. אחותו של הילד, שהיא בחודש השביעי להריונה, יונה זעקה. הם הכו אותה. היא מאושפוט פה בבית-החולים."

האחות, רוקאיה חמד בת ה־20, שוכבת במחלקה הגינקולוגית. אין היא זוכרת הרבה ממה שאירע. היא רק זוכרת כי אחד החיילים היכה אותה בבטנה, היא איבדה את הכרתה. היא דיממה במשך יומיים. הרופאים הורו לה מנוחה מוחלטת, ומנסים להציל את ולדה.

בחדר סמוך מאושפוט שתי צעירות. האחת, עמאנה אל-ברעוטי בת-18, הגיעה לרמאללה מעמאן לביקור מישפחתי. היא מספרת כי הלכה עם בת-דודה, עיישה ברעוטי גם היא בת 18, להשיג היתר יציאה חזרה לעמאן. ליד בניין המימשל התנהלה הפגנה. לדבריה ירו בה החיילים מ־20 מרחק. סטורים. הצבא לא העביר אותה לבית-החולים. מכונית שעברה בימקרה אספה אותה ואת בת-דודתה, עיישה.

שתי הצעירות ניצלו ממוות בנס. הן נפצעו בורוען, מרחק סנטימטרים מעטים מליבן.

על מדרגות בית-החולים עומד מוחמד סעד-אלידין, מתקן מכשירי-טלוויזיה, הי מתגורר בדרך לירושלים. לדבריו ידחה חברות-ילדים אבנים ליד ביתו. הצבא בא ולקח אותו לחקירה. הוא מסיר את כובעיה-השקט שהוא חובש, ומראה לנו כי חלקת-ראשו הקדמית מגולחת. "זה מה שהצבא עשה לי", הוא אומר.

אבא, איפה היית?

במחוז מצטיירת הבעה של חיבה אמיתית, חמה. כך קיבלו אבותיהם, בימים הטובים, את הקיסר פראנץ יוזף, לא בכדי מתלחשים לא פעם בווינה, בטובלב, שקרייסקי הוא אחרון הקיסרים מבית האבסבורג. אחרי שהציג אותי לפני הצמרת המקומית (זהו יד שלי מישראל, עיתונאי אימץ מאד...) ישבנו בשורה הראשונה. האולם מלא מפה אל פה בגברים ובנשים בני כל הגילים, בבגדי-שבת. כולם נראים כאיכרים וכבעלי-מלאכה מסודרים. זהו עמוד-השדרה של המפלגה הסוציאליסטית במחוז — כנס המזכיר את מפא"י מלפני 40 שנה, לפני שהפכה אגודה מיקצועית של עסקנים שכירים ומנהלי-חברות, חסרי אידיאלים, מוסר ושושנים, כאו, אחרי מאה, שהמפלגה עדיין חיה ומתפקדת.

שניים מראשי המפלגה המחוזית נואמים על המצב, ואז עלה קרייסקי לדוכן, הזהיר אותי מראש כי מצב בריאותו התערער, שאינו מה שהיה פעם. אך לא הבחנתי בכל סימן לכך כשדיבר. הוא נאם בשפה עממית, שגלשה לא פעם לניב אוסטרי, התחלתי להבין את סודו של איש זה, שבעודו נוקט ביוזמות בינלאומיות נועזות, השנויות לא פעם במחלוקת קיצונית, הוא נשאר מושרש עמוק בקרקע-הצמיחה המיפלגתית העממית.

בדרך אמר לי שאינו רוצה לדבר על פרשת-השחיתות, המסעירה את אוסטריה, ושבה מעורבים ראשי המפלגה היריבה. (וזהי שערוריה עסיסית מאוד, שנולדה ממש בשביל העולם הזה: כספים של חוסכים קטנים בקרן בנייה הועברו למנהיגי-המפלגה במומנים, במעטפה סגורה, על-ידי מזכירה יפה. יש חשש שמא אשת-מיסטרין שנייה התחזתה כאותה מזכירה, ומה עוד.) אבל ברגע שהוא עולה על הדוכן, אין הוא יכול להתאפק, הוא עושה קציצות מן המפלגה היריבה ונשבע כי מיפלגתו הסוצ' יאל-דמוקרטיית תחזור לאוסטריה את תדמיתה הגדולה והנקייה. אלף הפעילים באולם צוחקים, מחאבים כפיים, נהנים.

קרייסקי מסביר בצורה עממית פשוטה בעיות מסובכות למדי: איך משפיע שיעור-היריבה באמריקה על הכלכלה האוסטרית, כיצד ניתן להתגבר על המשבר הכלכלי הפוקד גם את אוסטריה, מדוע הזמין לביקור את מועצת קד'אפי הנוראי, את ישראל הוא מזכיר רק פעם אחת, בחצי מישפט. הוא מזוהר מפני האשליה כי מחייר-הנפט יישאלו נמוכים, "אשר לסמוך על הר בגין שיעשה משהו, שיעלה את המחיר". רמו למילחמה אפי שרית בלבנון, הקהל מבין, מחייך.

קרייסקי

בסוף: קריאה בנוסח מאמץ-כדורגל לקבוצתו ל" התגייס למאמץ, לצנח ב" בחירות הקרובות ולתת דוגמה לאוסטריה כולה. אחרי האסיפה מחיאות כפיים סוערות. הקהל מל" וזה את הקאנצלר החוצה, הכל רוצים ללחוץ את ידו, נוסעים למיסעדה יפה פיה בכפר סמוך, על גדת אגם נויזידל, כדי לאכול ארוחת-צהריים עם ראשי ההנהגה המקומית.

שותים שנאפס של תפוחים, אחר-כך בירה, ויושבים לאכול עשרה גברים, ותיקי המפלגה, שקרייסקי הוא כאב שלהם.

מדברים על המפלגה, על השערוריה (שערוריה מתוקה, מפני שהיא מתרחשת הפעם אצל היריב) ועל כל מיני אישים, קצת ניתוח פוליטי, קצת רכילות, תקופת הקיסר עדיין תופסת חלק גדול מן השיחה. (הקיסר הזקן רצה לראות פעם מנהל סוציאלי-דמוקראטי אמיתי, המנהיג שהזומן סירב ללבוש פראק, כנדרש, אך לבש חליפת-זנב, כששאל אותו הקיסר מדוע, השיב הסוציאלי-דמוקראט הוותיק באופן חגיגי: "גם לפרולטריון יש מערכת נימוסים והליכות משלו!") בסוף מעניקים בעלי המקום לקאנצלר שלושה בקבוקים של יינות מקומיים, שאותם נתן לו הקאנצלר אחר-כך כמתנה. (אני מקווה שמעניקיהישי לא יקראו שורות אלה).

בדרך הלך החזור, במכונית מדברים על המצב, על ישראל, על איראל שרון, על אש"ף, על כוונות האמריקאים, על ביקור קד'אפי, על שימרון פרס, על מילחמת איראן-עיראק. קרייסקי מדבר בחופשיות גמורה, בידעו כי לא אפרסם מילה.

יש הבדל עצום בין תדמיתו בישראל לבין האמיתי. אני כימעט חושש לכתוב זאת: קרייסקי אוהב את ישראל במעמקי נפשו, דואג לה וחרד לגורלה. זהו האהב נכזבת, הגורמת מדי פעם להתפרצויות, ביגלול העלבון הבלתי-מודע על החייה הלא-צודקת, יש לו ביקורת נוקבת מאוד על דרכה של ישראל, אך בלב רבים וטובים בישראל יש ביקורת דומה. הוא חרד בי מה שקורה בשטחים הכבושים, והתפתחות היחסים בין ישראל והערבים, עלולים להביא לאסון היסטורי, החלפנו מידע ודיעות, וחוששני שלא עודדנו איש את רעהו. כשהחזיר אותי למלון שלי (ועידת אוסק' הסתיימה שעה קלה לפני כן, והשוטרים האחרונים בשטח פערו זוגות-צעניים לכשיא אוהו בכמונית) יכולתי רק להגיד לעצמי, בפעם המיירוע-כמה, שהיחסים בין קרייסקי וישראל הם טרגדיה לשני הצדדים. לא נותרו הרבה יהודים חכמים ונבונים כמוהו בעולם.

"מה היה השם, בבקשה?" שאלה. "הר אבנרי", אמר ידיר. "לאיוו מישלחת הוא שייך?" שאלה האוסטרית. "הוא ישראלי", הסביר ידיר, שלא הבין במה מדובר. האשה פישפשה, כנראה, ברשימותיה, ואחר-כך קראה בייאוש: "אבל אין לנו כאן מישלחת מישראל!" איך הגעתי לחדר זה, בין השייח' אחמד זאקי ימאני ובין השייח' מאנה סעיד אל-עוטייבה, מהאמירויות המ" אוהדות? נראה כי המישלחת מן האמירויות הסתפקה בפחות חדרים מכפי שזמינה, וכך השתחרר במפתיע חדר בקומה זו. אנשיהקבלה של המלון לא ראו כל רע

במסירתו לאורה אחר, אבל השמפניה והברכות, שהוכנו לשייח' מן המפריץ, נותרו בו.

כך השתפפתי במשך יומיים עם גדולי העולם. פגשתי אותם במעלות, באכסדרה, חשתי בטיבה של עוצמה — עוצמה אמיתית, שאינה זקוקה לנשק, למליצות נפוחות, לדיבורים על "קומה זקופה". היא היתה מורגשת על כל צעד ושעל — במבטי העובדים, בהצטופפות העיתונאים, קומץ האנשים האלה שולטים בכלכלת העולם. החלטה אחת שלהם יכולה לעצור את הגלגלים בעשרות ארצות, להביא אבטלה ועוני למיליונים, או לדרבן שוב את הכלכלה הצולעת ולהביא לפריחה חדשה.

מאות רבות של עיתונאים (ובניהם עיתונאיות נאות מאוד) מארצות-רבות עשו במלון ימים ולילות, ברגע שעבר בלובי אדם בעל חזות ערבית נדלקו זרקורי הטלוויזיה של תריסר צוותים. יפאנים, רוסיים, הרבה צרפתים, אמריקאים, אחרים הכירו אותי ועטו עלי. מה מעשי כאן? כשהסברתי להם כי הדומנתי למלון לגמרי במיקרה, וכי אין לי כל עניין בשכרם הערביים, החליפו ביניהם מבטים בריימשמות וחייכו. כמוכן, כמוכן... ואז, ביום האחרון לפני שחרתי הביתה, הכל נגמר. הניידות צפרו, המרצדסים הששורות הגדולות (והמשור-יינות) התמלאו בשייח'ים, הששירה הגדולה דהרה לעבר נמל-התעופה. תוך דקות נעלמו השוטרים, המכשירים האלקטרוניים, אנשיהביטחון. ההתרגשות נגווה. המציאת-האפורה חזרה.

טיול עם קרייסקי

ברונו קרייסקי שמע שאני נמצא בווינה, ושאל אם אני רוצה להילוות אליו בנסיעה למחוז בורגנלנד שעל הגבול ההונגרי, הודעתי לו שאשמח מאוד. יום לפני כך עוד ירד בווינה שלג, שנמש עם הגיעו ארצה, אך בשבת היה מוגה-אוויר חמים ונעים (חוששני שאכן חיללנו את השבת, שני יהודים חנטאים שכמונו, אך ישראל גם כשהוא חטא, ישראל הוא). שדות, חורשות, כרמים, בורגנלנד ("ארץ המצודות") היא מחוז אוסטרי, אך יש בו גם אכילוסיה ותיקה של הונגרים וסלובאקים. בדרך האחרון התפתח האזור הנחשל בכוחות עצמו בצורה מוחייה תחת ההנהגה סוציאליסטית. הכפרים והעיירות פורחות. נוסעים לעיירה איינושטאט, בירת המחוז, בעלת 8000 תושבים, במכוזה הטירה היפהפיה של מישפחת אסטרהאוזי ההונגרי, שאחד מבניה מילא תפקיד כה עגום בפרשת דרייפוס. כאן חיבר יוזף היידן רבות מיצירי רותיו, כאן היתה גם קהילה יהודית פורחת, שבניהמקום מדברים עליה בחיבה. רק לאחרונה הוסכם להעביר את המיסמכים של קהילה זו לידי מוסדות היהודיים. עד כה התנגדו לכך הפטריוטים המקומיים. בטענה שהוא "חלק מן המורשה התרבותית של המחוז". בשולי העיירה, לפני בניין המועדון הסוציאלי-דמוי קראטי, עוצרת המרצדס השחורה שלנו. תימורת-ניווער קרואטית מקומית, במדים, פותחת במנגינת-מארש כליות. קרייסקי מתקבל במחאות-כפיים חמות — לא כמנהיג רם ונישא, היורד מן האולימפוס של השלטון, אלא כאבא טוב, בפני האנשים והנשים, פעילי המפלגה

אילו הייתי יודע, הייתי — — — מובן שמעתי מדי פעם שמעות על מה שמתרחש במיזרח. חיילים שהיו שם ושחזרו הביתה סיפרו לי כל מיני דברים. אך מה יכולתי לעשות? — — — הסתובבו אצלנו כל מיני שמעות. אבל ידעתי שחיילים שלנו אינם מסוגלים לעשות דברים כאלה — — — חשבנו שזה יעבור, שההירדררות תיעצר

איכשהו — — — בליבי התקוממתי נגד הדברים האלה. תאמן לי, לא פעם נדדה השינה שלי בלילות, אך הרגשתי שאני בודד — — —

תראה, יכולתי לעשות מעשה-שטות, ואז היו זורקים אותי מהעבודה שלי, ואולי היו קורים לי דברים רעים עוד יותר. חשבתי שכל זמן שאני נמצא בעמדת-מפתח אני עוד יכול לעשות משהו כדי למנוע הידרדרות אימה עוד יותר — — — אל תשכח שהיינו במילחמה. במילחמה אתה מתייצב מאחרי הממשלה שלך, מבלי לשאול הרבה שאלות — — —

לא רציתי לעזור לתעמולת-הזוועה של הר אויב — — —

אילו צעקתי, מה זה היה עוזר? מילא לא היו מקשיבים לי, והייתי מקריב את עצמי סתם ככה — — — כל זמן שאפשר היה לדבר, היינו אדישים. כשהרגשנו שצריכים לעזוק, כבר אייאפשר היה לי דבר — — —

הצרה היתה שכל אחד מאיתנו, ששמרנו על שפיות-הדעת שלנו, היה בודד. כל אחד מאיתנו היה מוקף בהמון צורת, שהלך אחרי המנהיגים בעיניים עיוורות — — —

אמרתי לעצמי: אם עושים להם ככה, הם בוודאי אשמים בזה בעצמם. אף פעם לא אהבתי אותם — — —

מה כבר קרה להם, לעזאזל! גם אנחנו סבלנו, לא? — — —

האמת היא שהיינו שיכורים, חשבנו שאנחנו יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים, וכשראינו שזה לא כך, זה כבר היה מאוחר מדי — — — ידעתי שזה יסתיים באחד הימים באסון נורא. בכיתי על זה בליבי, אבל — — —

ישראלי באופ"ק

היה עלי להיות במשך שלושה ימים בווינה. ביקשתי מחברת-התעופה להזמין לי חדר בבית-מלון. הסתבר כי באכסניה הרגילה שלי היו כל החדרים תפוסים. הזמינו לי מקום במלון אינטרקונטיננטל.

כשבאתי למקום, הוא דמה למחנה צבאי. מסביב עמדו שוטרים מיוחדת-עלית, המושים בתת-מיקלעים דרוכים. הרחובות היו כימעט חסומים במכוניות-מישטרה.

בכניסה למלון הותקן מיתר קל לבדיקה האלקטרונית. כאילו לא די בכך, נפתחה מיוזודתי ונערך בה חיפוש מדויק.

מה קרה? העובדים הי אוסטריים האדיבים האירו את עיני. במלון עומדת היום להיפתח ועידת ה" אירגון של המדינות ה" ייצאות נפט — אופ"ק, בי וועידה האחרונה של אוסק' בווינה ביצע הטוריסט האגדתי, קארלוס, את החי טיפה הגדולה שלו.

עברתי בקושי את הי אכסדרה, שהמתה מרוב כתבים, אנשי-טלוויזיה ור

אנשי-ביטחון, והגעתי לשולחן-הקבלה. שם היקצו לי את החדר מס' 1209, בקומה העליונה של המלון. כשנפתחו דלתות המעלית בקומה 12, מצאתי את עצמי בארץ ערבית, כעשרים אנשי-ביטחון ערביים, וגם כמה אוסטריים, עמדו וישבו במיסדרון, דרוכים. שלושה מהם ישבו לפני הדלת מס' 1209.

השרת, שפתח לי את הדלת, התייחס אלי ביראתי כבוד, שהיתה בלתי-רגילה גם בארץ זו של אדיבות קיצונית. העני לו טיפ נדיב וסגרתי אחרי את הדלת. באתו הרגע עצמו יצלע הטלפון.

קול מיורחי המסיר על משפטים ערביים, שהבינותי את תוכנם רק בקושי. גימגמתי תשובה. הקול עבר לאנגלית מיורחית: "האם זהו חדר המישלח של האמרי ריות המאוחדות?"

התבוננתי בחדרי. על השולחן עמד בקבוק גדול של שמפניה אוסטריה, בדלי של קרח, ולידו כוסות וכרטיס ברכה של מנהל המלון. במקום אחר הודקרה מעטפה גדולה נוספת, שהכילה ברכות חמות עוד יותר. מעולם לא הייתי אישיות כה חשובה.

ידיד ערבי, שעמו נפגשתי כעבור כמה שעות, השלים את הסיפור. הוא טילפן אלי זמן-מה אחרי בואי, אך אשתי-המרכייה לא איתרה אותי ברשימת-האורחים.

ימאני

KENT

מפעם לפעם מגיע לי...

קנט. הנאה אמיתית. השילוב
הנפלא של רעננות וטעם עדין, נקי ורך.
הטעם המיוחד של תערובת הטבק
האמריקאית ופילטר המיקרונייט המפורסם.

KENT

שווה כל מחיר.

סוד, בכל כביסה מרגישים.

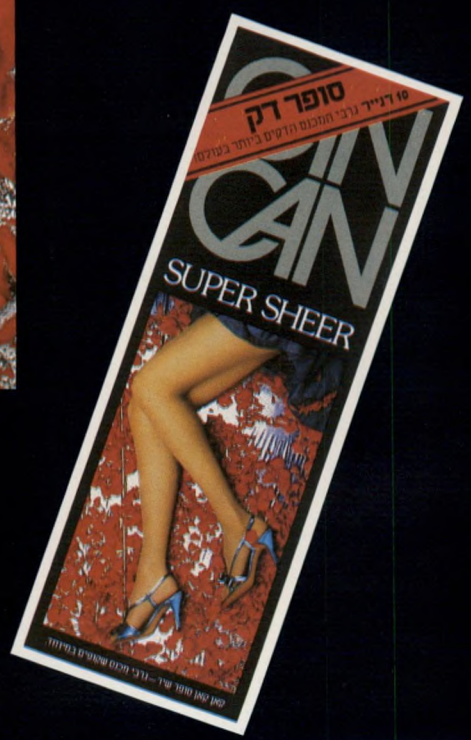
סופר דק. גרבי מכנס שקופים כמו אויר.

כשאת יוצאת לאירוע מיוחד, כשאת יוצאת עם שמלה מיוחדת, עם מישהו מיוחד – לבשי את גרבי המכנס סופר שיר. גרבי המכנס הדקים ביותר והשקופים ביותר בעולם (10 דנייר). הם מלטפים כמו מגע המשי על הרגל, ואת מרגישה כאילו רגליך יפות יותר. ארוכות יותר. סופר שיר. גרבי המכנס של גבור.

קאן קאן סופר שיר
עכשיו לשרותך בחנויות.

CAN CAN

קאן קאן סופר שיר. יופי של רגלים.

א"י חריו!"

בקריאה צה"לית מפורסמת זו הסי- תער ביום השבת סרן קובי אל סימטות הקסבה של שכם. אולם אחרי לא היו חיילים. הכות שרץ אחרי הקצין היה על טהרת העיתונאים.

מראה יוצא-דופן זה התרחש לנגד עיניהם של מאות מתושבי שכם, שהתקהלו במקום וצפו בתימהון במתרחש.

אל מול הכוח המסתער עמדו צעירים פלסטיניים, אשר ידו לעבר קובי מטר- אבנים. צוותי-טלוויזיה וצלמיי-עיתונות מכל רחבי העולם, שנצמדו לסרן הנועז, מצאו עצמם לפתע בלב ליבה של הפצצת-האבנים. למולם הגנו עליהם גוגני החנויות, המציר לים על סימטות השוק.

בשלב זה יכלו אנשי-התיקשורת ללמוד פרק בהילכות לחימה בשטח בנוי. הם חיקו את מפקדם, שהתקדם בנשק דרוך, צמוד לקירות הקסבה. הצעירים נסוגו, כשהם ממשיכים בידי האבנים. קומנדרי-היתור נאים עקב אחריהם מפינה אחת לשנייה. הסימטות היו אפופות עדיין בגאוו, מריי מונים שהושלכו קודם לכן על-ידי הצבא.

לפתע הופיעה מאחור קבוצה נוספת של מידי-אבנים. קובי ומלוויו מצאו עצמם לכודים בין הפטיש לסדן. צעקות של "פליס טין ערבייה" הידהדו מכל עבר, בליווי קולות האבנים הנוחתות.

את המצב הציל המאבטח הצמוד של צוות הטלוויזיה הישראלית, החמוש בטורי, שנשארו מאחור. נוכחותו שם הרגיעה את מי שניסו להתקיף מכיוון זה.

ואז קרה מה שהיה כימעט ודאי שיקרה: קובי, שרץ ללא קסדה, נפגע מאבן בראשו. למזלו החטיאה אותו אבן נוספת, גדולה בהרבה מקודמתה. הוא פתח במנוסה פרי אית, והפקיר את "חייליו" מאחור. העיתור נאים, שהבינו לפתע כי נשארו לבדם מול המפגינים, נסוגו באופן לא-פחות נמרץ. ואילו מידי האבנים, שהבחינו כי רודפיהם נמלטים, שינו כיוון והתחילו לרדוף אחרי הקצין ומלוויו. המרדף הסתיים בכיכר- השוען, ביציאה מן הקסבה, שם המתניו

שכם

הקרב על הקסבה

שם ידו מתוך הסימטות אבנים לעבר הר צבא. מולם עמדו חיילי-המימשל בסיוע כוחות צנחנים. נגמ"שים ("זלדות") סיירו בהובות העיר המורדת ללא הפסק. יחס משפיל הופגן גם כלפי התושבים שלא לקחו חלק בהתקוממויות. כוחות- הצבא עצרו צעירים שעברו בסביבה לתור מם, והכריחו אותם לאסוף את האבנים מן הכביש. כדי לפנות את מצבורי האבנים עצרו החיילים כלירכב מיסחריים והכריחו את נהגיהם להעמיס על ריכבם את הר אבנים. בתחילתו של כל מיבצע פיגוי כזה רוכזו פועלי-הכפייה במסדר תעודות- זהות, שנלקחו מהם עד לגמר העבודה.

פיגוי האבנים בוצע תוך צעקות ודברי- עלבון מפי החיילים. איש מישמר-הגבול אדום-שיער, דרך בכוח על רגלו של אחד הצעירים שהתרושל בעבודתו. "עשיתי את זה בלי כוונה, וחייך מזה רק ככה הם מבינים", השיב לשאלות עיתונאים, שהבי חינו במעשה. הצעירים המושפלים ביצעו את המשימה הבלתי-מוזמנת, ומיהרו להסי- תלק מהמקום אחרי שקיבלו את תעודותיהם בחזרה.

בעיר התקיימה שביתת-המיסחר במלואה. הצבא הכריח בעלי-חנויות לפתוח את עיסי- קיהם, והם חזרו ונסגרו שוב בהסתלק החיילים. כשהשתררה הפוגה במילחמת הרימונים באבנים, התחילו החיילים לפרוק את מנעולי-החנויות בעזרת מיספרי-פלדה. עד מהרה הצטברה באחד הגיפים הצבאיים ערימת מנעולים שבורים. לפי עדותו של ראשי-העיריה המודח, בסאם אל-שכעה, נוהג המימשל, מסיבה בלתי-ברורה, לזרוק את המנעולים מול פתח ביתו.

"בוגדים!"

קוויזלונגים!"

ה סימטות הסבוכות של הקסבה מני- עו מן הצבא ללכוד את מידי-האבנים. כתחליף נתפס באחד הרחובות הסמוכים ילד כבן עשר, שהואשם בידי אבן. הוא הועלה לגיף והובל למעצר. "זה חומר טוב למידע", הסביר אחד מאנשי מישמר-

קובי, שהיה מפקד כוחי-הפעולה במקום. הירבה להתלוצץ ולהתבדח, ונראה היה שהוא שואב הנאה מרובה מן ההתנגשויות עם בני-העיר. הוא החליט לבצע את הור- ראתו של אריק מעל ומעבר למצופה, ובהור- דמנות זו גם להפגין את כושר-מנהיגותו. "מדוע שרק הטלוויזיה הישראלית תיכנס?" השיב לבקשתו של יערי. "בואו כולם! אחרי!"

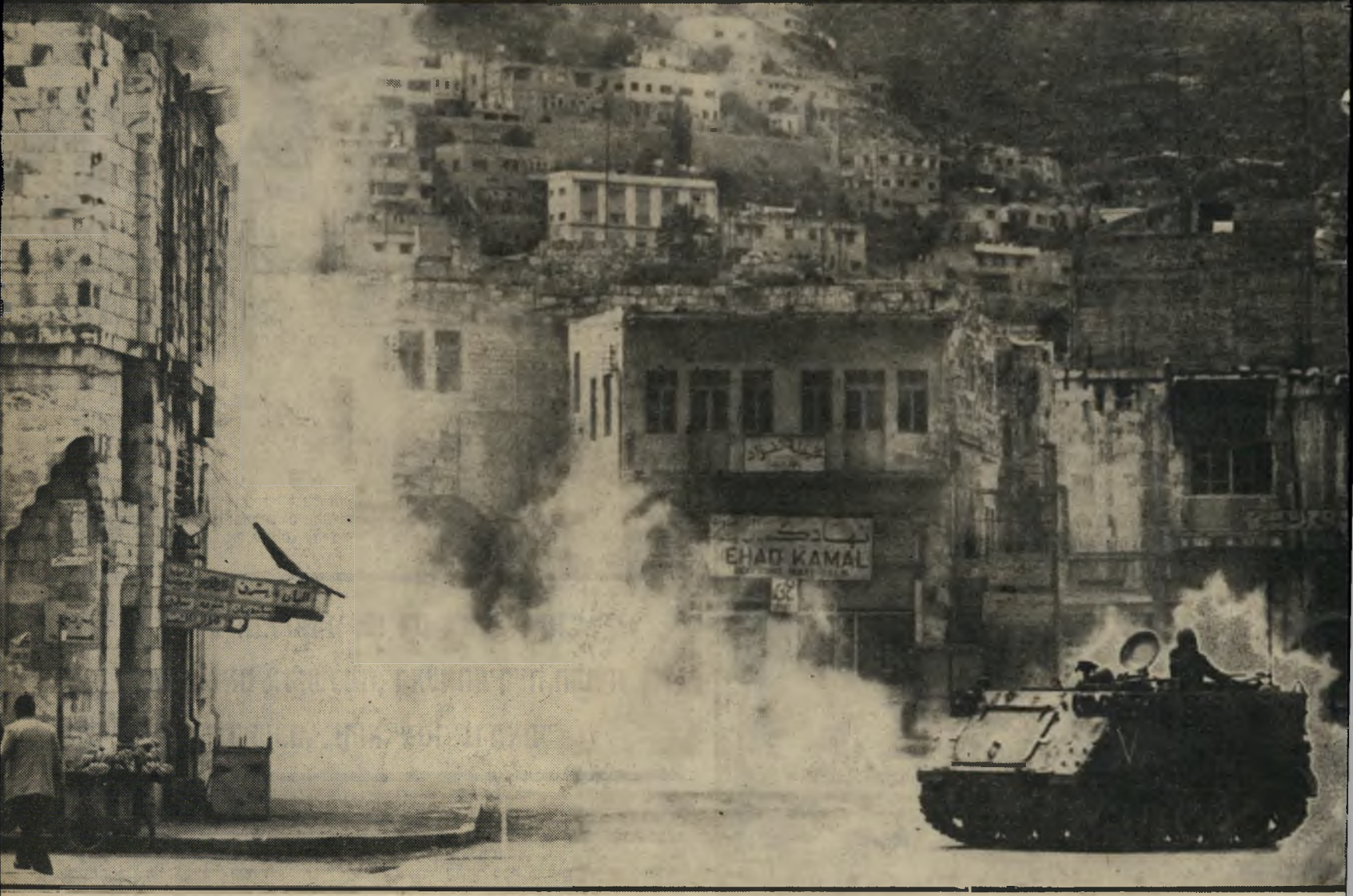
בניגוד לשיפור ביחס כלפי העיתונאים, עמדה הפעילות כלפי התושבים. אנשי מישי- מרי-הגבול ירו עשרות רימוני-גאז ישירות אל תוך קהלי-המפגינים. פגיעה ישירה של רימון כזה בראש עשויה להיות קטלנית. כפי שהוכח בשבוע שעבר בבית-הלחם (העולם הזה 2325). המתקוממים, שהתבצרו בתוך הקסבה, התקדמו מפעם לפעם לעבר כיכר-השוען,

כוחות-צבא, שהבריחו את הצעירים, באמי- צעות רימוני-גאז, חזרה לעומק השוק.

"בואו כולם!"

אחרי!"

ה אירוע הכתתי-שינרתי החל כא- שר. אהוד יערי, כתב הטלוויזיה הישר- ראלית (ראה שידור) ביקש מסרן קובי לאפשר לציונותו לצלם בתוך הקסבה. באור- תו בוקר פתחו כוחות-הביטחון במדיניות חדשה כלפי אמצעי-התיקשורת. שרי-הביי- טחון, אריאל שרון, ציווה לאפשר לכלי- התיקשורת לפעול בחופשיות. הוראה זו הוצאה בעיקבות הביקורת שנמתחה בעולם על יחס השילטונות לעיתונאים בשטחים הכבושים.

הביטחון, שחנו בכיכר, החיילים יירו לעבר המפגינים רימוני גאז מדמיע. הסימטות הסבוכות של הקסבה היקשו על הצבא ללכוד את מידי האבנים. בעיר התקיימה שביתת- מיסחס מלאה. התושבים התגודדו ברחובות, שבהם פיטרלו נגמ"שים חורקי ישראלות.

נאליש ועשן הגאז בכיכר השוען בשכם, מול הכניסה לקסבה, השוק העתיק של העיר, שבתוכו התבצרו הצעירים המתקוממים. הם התקדמו מדי פעם לעבר הכניסה ויידו משם אבנים לעבר כוחות-

גים! אין להם עתיד, והם ייעלמו במהרה. לעם הפלסטיני יש רק מנהיג אחד, וזהו 'יאסר ערפאת. הוא המנהיג בגדה המערבית, והוא המנהיג מחוץ לגדה. ערפאת הוא מס' 1 בהנהגה שלנו. כולנו אחריו. הצבא יגצל את דודין עד הסוף, ולבסוף יזרוק אותו. מה יש לדודין להציע לכפ' ריים? הלא הצבא, שהוא משתף איתו פעולה, לוקח מהכפריים את האדמות שלהם.

אליהם. הם מפגינים למען הצדק, למען זכויות האדם, למען השלום. הצעדים ה' אחרונים של המימשל לא יביאו את ה' שלום. הם רק הכניסו אותנו למצב הרציני והמסוכן ביותר שהיה אי פעם. אנחנו, ראשי הערים הנבחרים, ממלאים את התפקיד שהטילו עלינו בוחרינו. פיר' טורינו לא יחזקו את מוצטפה דודין וחבריו מאגודות הכפרים. הם בוגדים! קוויליני

המפקד

טרן קובי, שפיקד על כוח הפעולה במקום, הרבה להתלוצץ ולהתי' בדה, ונראה היה שהוא נהנה מהתנגשויות עם בני העיר. בידו מצלמה לצילום המפגינים, על מנת לזהותם. הוא הכניס את העיתונאים לקסבה.

מגלב ביד

מחזיק בידו שוטר מישמר הגבול, שדרך בכוח על רגלו של אחד מהתושבים שאולץ לאסוף את האבנים מן הכביש. עשיתי את זה בלי כוונה, הסביר השוטר, וחוז' מזה רק ככה הם מבינים."

עובדי העירייה קיבלו צווים, המחייבים אותם להופיע למקום עבודתם. שישה רא' שי איגודים מיקצועיים נעצרו על ידי ה' מימשל הצבאי. אחיו של אל-שכעה ובני' מישפחה אחרים זומנו למימשל, שם איימו עליהם כי המישפחה כולה תיפגע עם בסאם לא יישב בשקט.

אלישכעה שהה כל העת בביתה, הרחק מן ההמון הסוער. מחוץ לבית מוצבת דרך

(המשך מעמוד 43) הגבול, הילדים האלה מדברים מהר בי' חקירה ומגלים מי מארגן את הבאלאגן. הילד, שנראה המום ומפוחד, ידע כנראה מה מצפה לו.

מושיגים של חיילי מישמר הגבול, ה' מצויידים באלות ובמגלבים, לגבי ההת' נהגות עם התושבים, מתבהרים גם מהשיחות שהם מנהלים בינם ובין עצמם. הרבצתי

לעם הפלסטיני יש רק מנהיג אחד,"

אמר בסאם אל-שכעה, ראש העירייה המודח

של שכם, והוא יאסר ערפאת"

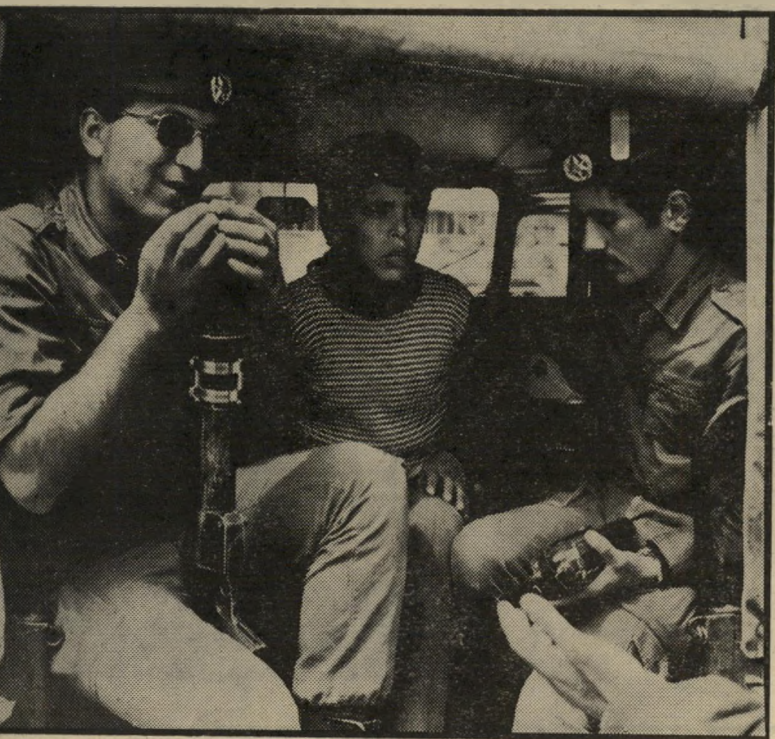
קבע חוליה של מישמר הגבול, שאינה מאפשרת לאיש להיכנס פנימה לפני קבלת אישור באלחוט מן המימשל. אלישכעה עצמו הוזהר כמה פעמים על ידי המימשל לבל ישמיע קולו, ויעצו לו כי לטובתו ה' אישית לא ייצא את ביתו.

סיפור בסאם אל-שכעה:

מקומי הוא יחד עם אחי המפגינים. אילו היה הדבר ביכולתי, הייתי מצטרף

לו, כי הוא לא נתן לי לעקוף אותו. הסביר איש מישמר הגבול שחזר מסויר ממוגע בעיר, לחברו שנלווה אליו. נראה שההסבר התקבל על דעתו.

המהומות התפשטו אל הרחבה שלפני בניין העירייה, שבו התמקם גיר צורף, קצין צה"ל שמונה תחת ראש העירייה המודח. המפגינים פוזרו בגאז מדמיע וברי' כדורי גומי.

להפחיד ולחקור!"

ילד המום ומפוחד כבן עשר, שהואשם בידוי אבן, נעצר והובל ברכב למעצר. זה חוסר טוב למידע, הסביר איש מישמר הגבול, הילדים האלה מספרים הכל."

כל העולם. ארצות-הברית כבר איבדה את השפעתה על מדינות אירופה ואת שליטתה בדרום-אמריקה. השלב הבא יהיה שכל העולם יעמוד נגד ישראל, ארצות-הברית ודרום-אפריקה. לבסוף תפסיד המעצמה האמריקאית גם את אמונם של אורחיה שלה. ביום הזה יפול שילטון השטן ועימו הכריז בוש הישראלי. גם היהודים הדמוקרטיים והטובים בישראל יודעים זאת, והם אופטימיים כמונו.

מישפתי נמצאת תחת איומים ולחץ מצד הממשלה, כדי לסתום את פי. אך אני לא אשתוק. אני אומר את האמת. אפילו אינני צריך לדבר כדי להצביע על האמת. גופי מוכיח זאת. לי עצמי אין כל ספק כי אלה שניסו להתנקש בחיי, ושבגללם אני נכה, באו מן הממשלה. אינני מאמין כי הם סתם מתנחלים, שפעלו על דעתם עצמם. אינני מאמין שהשב"כ עצר חשודים בהתנקשות ונאלץ לשחרר אותם בהוראת מנחם בגין. אינני מאמין שהיתה כלל חקירה.

נמצאות עימי כל הסיבות להשתכנע שזאת היתה פעולה מתואמת מראש ומתוכננת על-ידי הממשלה, בעת ובעונה אחת בשלש מקומות שונים. הוזהרתי גם לפני ההתנקשות על-ידי בנימין בן-אלעזר, כי אענש אם אמשך בפעילותי. הובהר לי בצורה ברורה ביותר כי הגרוע ביותר יקרה לי אם לא אחלל.

היום הצבא מעוניין שאנשי אגודות הכפרים יעשו את העבודה השחורה בשבילם. נותנים להם נשק ומעודדים אותם לפעול. הם שולחים לנו מכתבי איומים, נכנסים לבתי-ספר עם נישקם ומגרשים תלמידים שאינם מוצאי-חן בעיניהם. הם מנסים לזרוע פחד ואיומים בכל מקום.

עבודות כפייה

צעירים מובלים בליווי אנשי מישמר-הגבול, כדי לאסוף את האבנים שזרקו המפגינים. כוחות-הצבא עצרו צעירים שעברו לתומם בסביבה והכריחו אותם לאסוף את האבנים מן הכביש, תעודות-הזהות נלקחו מהם והוחזרו רק עם סיום העבודה. למטה משמאל: צעיר מרים אבנים בפיקוח איש מישמר-הגבול.

הם זקוקים לאדמות יותר מאיתנו, העירויים הם מעבדים את האדמה הזאת, רועים עליה את עדריהם וחיים ממנה. הם לעולם לא ישלימו עם נישולם.

"אין רגליים,

אבל יש שכל"

מ ילמון רוצה את כל הגדה. המינהל האזרחי הוא, בסך הכל, עוד תחבולה כדי לגשלו מאדמתנו. אין לנו מה לדבר איתו. אנו נאבקים כיום על השאלה: להיות או לא להיות. הבעיה שלנו היא אם נהיה כאן או לא. אם נהיה ראשי-ערים או לא.

אני נבחרתי על-ידי תושבי עירי בדרך חוקית, ופיטרו אותי בדרך לא-חוקית. לא נכיר בפוטורים האלה, ונעשה כל מה שביכולתנו כדי לסכל אותם. הצבא הישראלי משהמש נגדנו בשיטות פאשיסטיות. הוא מכיר רק שיטות של כוח. חיי אדם וזכויות אדם אינם מעניינים אותו. המימשל גם לא דואג ליהודים. אילו היה דואג להם לא היה משהמש נגדנו בשיטות כאלה. המעוררות נגד ישראל את זעם העולם כולו. המימשל הזה הוא אבי כל רע. אנשיו לא רק שמתמשים בשיטות נפשעות, אלא הם בעצמם אנשים לא ישרים.

אולם אנחנו לא נישבר. אנחנו אופטימיים. אמנם אין לנו נשק ואיננו יכולים

אולם שום דבר לא ישבור אותנו. אנחנו נמשיך להפגין, למחות, לשבת ולהסביר את עצמנו. נמשיך להתנגד למינהל-האזרחי, לכיבוש ולדיכוי עד לניצחון הצדק.

עד כאן דיברי אל-שכעה.

פיטוריו של אל-שכעה וניתוקו מבחוריו, העלו את המתח בכל רחבי שכם. ברחובות התגודדו המוני תושבים, מתבוננים בדומיה בכוחות הצבא העסוקים בדיכוי ההפגנות. הם עמדו מן הצד ולא התערבו. אולם ניכר היה בהם כי אינם אדישים. מיום ליום מצטרפים עוד כמה מהם לשורות המת-קוממים.

השאלה היא כמה זמן יעבור, במדיניות הנוכחית בשטחים, עד שלא יישארו שם יותר עומדים מנגד. **יוסי היימן** צילם: **ציון צפריר**

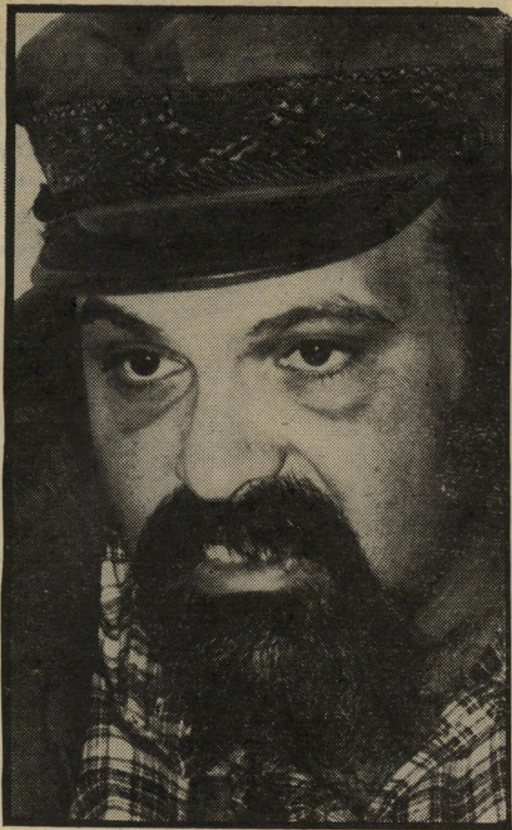
להילחם, אבל הכוח שלנו הוא הצדק. רק הוא ינצח. אנחנו לא לבד. העולם כולו תומך בנו יותר ויותר, כי הוא מגלה יותר ויותר את האמת.

אנחנו נמשיך להיות מאוחדים. זהו ניש-קנו החזק ביותר, המאפשר לנו להמשיך במאבק למען זכויותינו ולמען השלום. אמנם אין לי רגליים, אבל יש לי שכל. אני יודע שאריק שרון ואנשיו ירסו בסופו של דבר את עצמם. מישטרים כאלה אינם מחזיקים מעמד זמן רב. אלה הן עובדות היסטוריות.

אנחנו יודעים שהצבא הישראלי הוא חזק מאוד. אך גם הוא זקוק להספקה של נשק וציוד. הוא תלוי בארצות-הברית, שמחמשת אותו. ישראל וארצות-הברית הם כוחות השטן של עולמנו, כי הם רומסים את זכויות האדם. לאט-לאט מתאחד נגדם

צעירים נושאים אבנים שנאלצו לאסוף מן הכביש לחוך רכב מיסחרי שפינה אותם מן המקום. החיילים עצרו כל-י-רכב מיסחריים והכריחו את בעליהם לפנות בריכבם את האבנים.

תהלוכת האבנים

יורם המיזרחי:

**„אני עוזב לקנדה
ב־30 באפריל!“**

כתב הטלוויזיה לענייני הצפון, יורם המיזרחי, לא הופיע ביום השישי על המירקע. את הכתבה על הדרור זים הכין ישראל סגל. בשבת בבוקר פוצץ מופע שקט ותרבותי ב„תיאטרון ירושלים“ בהשתתפותו של המיזרחי.

יורם, מדוע פוצץ המופע בהשתתפותך ב„תיאטרון ירושלים“?

המופע היה בנוסח של שבתרבנות בתל-אביב. בחלק הראשון הופיע עורך הארץ גרשום שוקן, שדיבר על הסיכוי סוך בינו ובין בגין. בחלק השני הופיעו הפרופסורים מן ופוקס מהדסה, שדיברו על שישים שנה להדסה, ועל תרופת הד"ר רובין, ובחלק השלישי, שיועד לנושא הדרור זים בגולן, השתתפנו אני, ד"ר פאדל מנצור, שהוא אגרו-נום מדליית אל-כרמל והעיתונאי מרק"ח סלמן נטור. הוזמנו גם סאלמן אבריסאלח, ראש המועדון הדרורי-ציוני ממגדל שאמס, וח"כ עאמל נאסר אדין, אך הם לא הור פיעו. וכך התנהלה לה השיחה פחות או יותר בסדר, עד שסלמן נטור התחיל לספר סיפורים שהרגיזו את הקהל.

איך סיפורים?

כמו, למשל, שהליקופטר של צה"ל נחת בשדה על-מנת לגרש שני ילדים בני שמונה שרעו את עדרם. או אז התחילו צעקות — פעילי רק"ח מצד אחד, גוש אמונים מצד שני. השיא היה כאשר המנחה ביקש מהדובר להזיז דמות מבחינה פוליטית. ברגע שהאיש אמר שהוא קומוניסט, התחיל הבאלאגן. הקהל רק היה צריך לשמוע את המילה קומוניסט. התחילה התנפלות, אנשים התקוטטו בידניהם. כינו אותי „אשפיסט“, אוכל לחם של המדינה, כלב שמאלני — ומה לא?

איך זה נגמר?

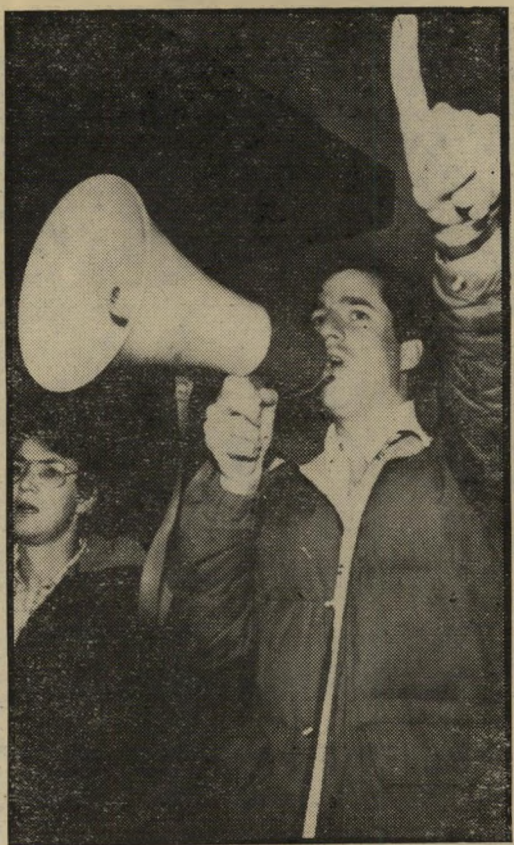
המנחה פיזר את המופע. הלכתי החוצה וראיתי את כל החברה עם הכיסות הסרוגות. זה היה משהו נורא. אני שים צרחו כמו פולטרפים. הסמן הימני קיצוני שניהל את המהומה כל-כך צרח על עמוס אילון שהיה שם, והתחיל להרביץ, עד שהבנתי שאני צריך לעשות תרגיל על-מנת להפריד ביניהם. מה עשיתי? ניגשתי להוא עם הכיספה, והתחלתי לצרוח עליו קומוניסט שכמור. הוא התחיל להת"ננין ואמר: „אני לא קומוניסט!“ הקהל שמע קומוניסט והתחיל לצרות: קומוניסט! קומוניסט!

מדוע לא הכנת אתה את הכתבה על הדרורים ב„יומן השבוע“? זה לא התחום שלך?

אפילו לא ביקשו ממני להכין. חוץ מזה שאני בשלבי סיום. בשלושים באפריל אני נוסע לקנדה.

החלטת לעזוב את קן הקוקיה?

משהו כזה. בשביל מה אני צריך את הבאלאגן הזה? אין לי יותר כוח. האלאס, אני רוצה לנוח. נשב בקנדה שנה, נבלה קצת בקוקטיילים, נסכן את נפשונו, נכתוב כתבות לארץ, ונחזור בעוד שנה עם כוח מחודש.

צלי רשף:

**„לא נרשה הנפת
דגל פלסטין בהפגנות!“**

„שלום עכשיו“ דוחרת שנית. אחרי תקופה ארוכה של שתיקה, אחרי שהפעילים התפורו והסיסמות נפוצו לכל רוח, הצליחה תנועת „שלום עכשיו“ לכנס אלפי אנשים להפגנה שהתקיימה במוצאי-השבת. אחד האני שים הבולטים בהפגנה היה צלי רשף, שהציג עצמו כדובר התנועה. צלי הוא אחד המעטים מבין ותיקי „שלום עכשיו“ שהצלחתי לזהות בהפגנה.

צלי, כמה זמן לקח לכם לאחות את הקרעים ולהתארגן מחדש?

לקח לנו בערך חודשיים. כעת אנחנו בשלב הסופי, ולפי מה שאני רואה פה, התוצאות טובות מאוד.

מדוע זה לקח לכם כדרכך הרבה זמן?

אני חושב שהבעיות עם פיגוי סיגני היוו זרו רציני. אתם הגדרתם את עצמכם כתנועה לא מיפלגתית. האם נוכח הנסיבות של היום, כאשר השמאל כמעט אינו מיוצג בכנסת, תקימו מיפגה?

כרגע אין תכנון לפעולה שכזאת. תמיד היינו, וגם עכשיו אנחנו, אי-מיפלגתיים, אך לא אי-פוליטיים. אנחנו לא מדברים על מיפגה.

לא ראיתי בין המארגנים את יודי תמיר או את עומרי פדן שהיו בין ראשי „שלום עכשיו“. האם הם עזבו את התנועה?

באופן רשמי הם לא פעילים. מכל מקום לא בפורום המוביל. אבל אני מניח שהם נמצאים בהפגנה.

יוסי בן-ארצי, אחד מפעילי „שלום עכשיו“ אמר קודם לכן לעיתונאים שההפגנה לא נעדרה עק מנת להחזיר את שקעה, חלף וטאוויל אל העיריות שלהם. האם אתה מסכים לדבריו?

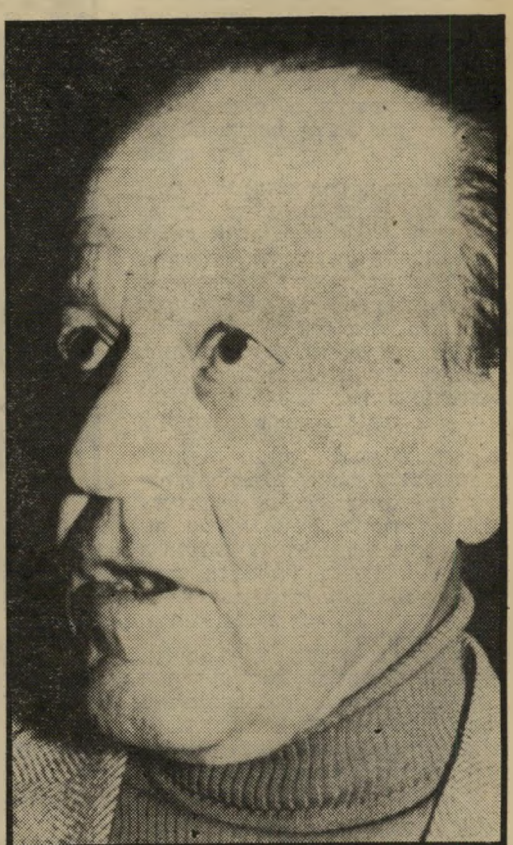
אני חושב שלא הבנת אותו נכון. הוא התכוון להגיד שפיטורי ראשי-הערים הם לא העילה הבילעדית להפגנה. ההפגנה היא נגד הדיכוי בשטחים וברמה, בכל המישורים ומכל ההיבטים.

האם אתה מתנגד לכך ש„הוועד לסולידריות לות למען אוניברסיטת בירזית“, מצפן ורק"ח מנפים שטרם ומשתתפים בהפגנה שאורגנה על-ידי „שלום עכשיו“?

אני מתנגד לכך שהם משתתפים בהפגנה, אך אין זה אומר שתנועת שלום עכשיו מסכימה עם דיעותיהם של שלושת הגופים שהזכרת.

בהפגנה הונף דגל פלסטין לצד הגל ישי-ראל. מה דעתך על כך?

אנחנו לא נרשה הנפת דגלי פלסטין בהפגנות של שלום עכשיו.

שמואל טולידאנו:

**„מילסון חי באשליה
וכולנו נשלם ביוקר!“**

שמואל טולידאנו היה במשך שנים רבות יועץ לענייני ערבים, של שני ראשי-ממשלות. בשבת פגשתי אותו בהפגנת „שלום עכשיו“, שבאה למחות נגד מדי-ניות הממשלה בשטחים הכבושים. אנשים רבים היפנו מבטם לעברו של היועץ-לשעבר, שלא נודע דווקא בגי-שתו הליברלית לערבים, בעת ששימש כיועץ לעניינים. שאלתי את טולידאנו:

כיועץ-לשעבר לענייני ערבים, מה דעתך על מדיניות הממשלה כשמתחם?

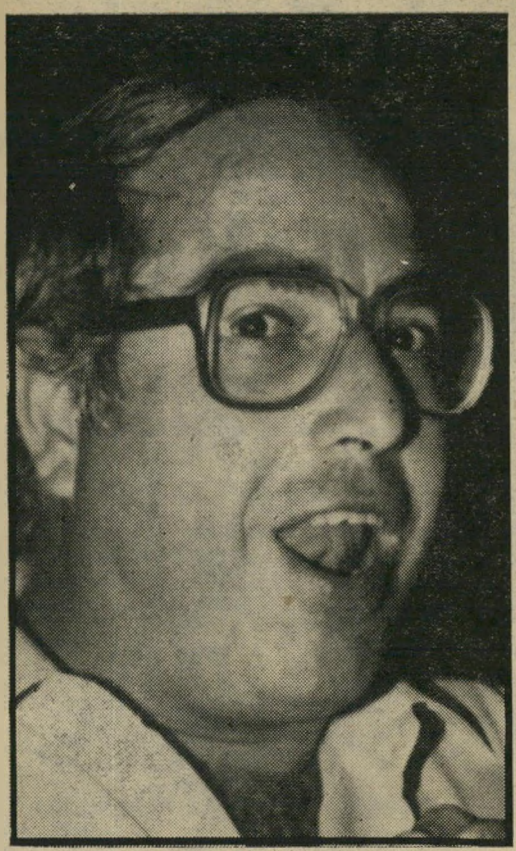
אני רואה את התנהגות הממשלה כהליכה מדחי אל דחי, ואינני יודע לאן נגיע. אם מישוה בממשלה מעלה בדעתו כי קיים סיכוי למנות ראשי-ערים נוסח מילסון, הוא חי באשליה, שכולנו נשלם עליה ביוקר.

מה אתה מצייע?

לנהוג בדרך של טובלנות ליברליזם. למצוא את הדרך לחיות עם הערבים בהיטיות.

ולמהחזיר את השטחים?

זאת לא אמרתי.

טוביה צפיר:

„בימים טרופים אלה הפכתי דיפלומט!“

אשף-הבידור והחיקוי, טוביה צפיר, עשה הסבה של 180 מעלות וחזר להיות שחקן תיאטרון. בימים אלה הוא משתתף במחזה „הנקודה“, מאת יוסף ברייוסף, בתיאטרון נווה-צדק.

● **אומרים שעברת דתיאטרון מפני שמת? חיל להיות מסוכן לחקות את אריק שרון?**
 בימים טרופים אלה הפכתי לדיפלומט: אין תגובה.
 ● **למה אתה מגדל זקן?**
 אני לא מגדל זקן, אני פשוט לא מתגלח. לצורך התפקיד אני צריך להיראות מוזנח. יש לי בעיות בבית. אשתי לא אוהבת את זה בשעות מסוימות. אנשים חושבים, חס וחלילה, שקרה משהו. ודי גמאס לי מזה. מישהו גם הציע לי לחקות בהודמנות זאת את בגין, בתקופה שבה ירד למחתרת.
 ● **מה התפקיד שלך בהצגה?**
 אני רופא כללי בבתי-חולים לחולי-נפש, אבל אפילו הביקורת לא שמה לב וחשבה שאני רופא נפש. זה טבעו של האדם, אנשים אוהבים לגלות שרופאי הנפש הם יותר חולי-נפש מהחולים שלהם.
 ● **אתה נהנה?**
 קשה לקרוא לזה הנאה. יש הצגות שבהם אני שלם עם עצמי ואז עוברת עלי חוויה, ויש הצגות שבהן אני מרגיש ריק ואז בסוף ההצגה אני נכון ומתבייש מעצמי.
 ● **איך מקבל אותך הקהל?**
 לפעמים אני כלי-כך בתוך התפקיד, שאני בוכה על הבמה ואז הקהל מופתע. בפעמים, שבהן אני לא מרגיש כלום הקהל יוצא מאוכזב ואינני מאשים אותו.
 ● **אתה עדיין מופיע בחלטורות?**
 יש לי מישפחה לפרנס, לא?
 ● **האם הוספת טיפוסים חדשים למסכת החיקויים שלך?**
 כן. את סבירור, איך שאני עולה על הבימה אני מתחיל להשליט סדר בקהל, כמו רס"ר. אחר-כך אני כועס שהכניסו את הקהל לאולם לפני, כי זה לא מכובד. טיפוס אחר שאני מחקה, הוא השר יעקוב מרידור, אני שר את שיר הפטנטים, כמו הרב אורי זוהר והקהל משתולל.
 ● **האם גם בימים אלה הקהל מקבל חיי קויים שבהם אתה יורד על מנחם בגין ואריק שרון?**
 בשימחה רבה. הקהל מת על זה. הסאטירה משמשת לו ססתום כדי להשתחרר מתיסכוליו.

רלף קליין:

„ארל ויליאמס לא היה בסדר!“

רלף קליין יכול היה להיות מלך ישראל, אילו הת-אמצו כדורסלני מכבי תל-אביב קצת יותר, וזכו בגביע אירופה לאלופות. אך מה לעשות? יום עסל יום באסל, ורלף קליין המיסכן, במקום להפוך למלך, הפך במחי הפסד אחד לאביון. שאלתי אותו:

● **איך אתה מרגיש אחרי ההפסד?**
 מרגיש בסדר. מתרגלים גם להפסד. מרוויחים פעם, מפסידים פעם. זה בסך הכל מישחק כדורסל.
 ● **איך היה מוראל השחקנים כשחזרתם מקיץ?**
 ברור שכל אחד מהם היה מאוכזב. אבל הם לא ילדים. מדובר פה בשחקנים עם הרבה נסיון. הם צרי-כים להתאושש. אין טעם לבכות על חלב שנשפך.
 ● **איך הגיב ארל ויליאמס הרגשני על ההפסד?**
 אני לא יודע עד כמה הוא רגשני. אני יודע שהוא מרגיש שהוא לא היה בסדר. אני מקוה שהוא ישתפר.

האלה טאויל:

„נקתי פוליטיקה עם חלב אמ!“

במיקרה של האלה טאויל, בתה בת ה-16 של העיר תונאית מרמאללה ריימונדה טאויל, אפשר להסכים בקלות למישפט „התפוח אינו נופל רחוק מהעץ.“

האלה, בת הזקונים של מישפחת טאויל, היא יד ימינה של אמה הפעלתנית. בבית המישפחה שברמי אללה, המלא בדרך-כלל אורחים, עונה האלה על הטל-פונים, ומכינה ארוחת-צהריים של חומוט, לבנה וסלט ערבי משגע, לעשרה אנשים רעבים. היא נלווית אל העיתונאים ומשתדלת להקל על העומס הרב המוטל על אמה.
 ● **האלה, איך זה להיות בתה של ריימונדה טאויל?**
 אני גאה מאוד באמא. אני חושבת שהיא אשה חכמה ונהדרת. היא עושה עבודה חשובה.
 ● **מתי יש לה זמן להיות אמא?**
 אני גדלתי בבית הזה. מאז שאני מכירה את אמא היא תמיד בפעולה. אני לא רגילה לאמא שמתעסקת רק עם הבית. אמא שלי תמיד עסוקה בענייני הציבור ובעניי-נים פוליטיים. אני חושבת שאפשר להגיד שאני ינקתי פוליטיקה עם חלב אמ.
 ● **האם ההמולה בכית אינה מפריעה לך?**
 העובדה שכמעט אין פרטיות, שיש כל הזמן אנשים בכית?
 אני אוהבת את זה. ואם אני רוצה, אני תמיד מוצאת לי פינה שקטה לשבת בה לנוח. הבית מספיק גדול. אני אוהבת שיש תנועת אנשים בבית, שיש אורחים. אני ארי הבת להכין קפה תורכי או ארוחת-צהריים לאורחים. אנחנו הערבים מכניסי אורחים.
 ● **האם את מתכוונת להיות עיתונאית כמו אמך?**
 לא! רק לא זה.

ההיט החדש

הוא לא סתם ריהוט מודולרי

גודולרי הוא להיט אמיתי. רהיט-להיט שצעירים אוהבים. ריהוט מודולרי מרהיב ביופיו, בצבעים עליונים, שתמיד תוכלו להגדילו עם הזמן, הצורך והיכולת. אם אתם צעירים שאוהבים להיות בעניינים, גודולרי הוא הרהיט-להיט שלכם.

הוא להיט

אווירה. אווירה מדליקה - הדבר החשוב ביותר בחדר השינה. לכן חשוב שיהיה גודולרי - ריהוט שובב וססגוני הגדל עם המשפחה. תמיד תוכלו להשלים את מערכת השינה בעזרת שידות ומדפים. אווירת גודולרי... מדליקה!

הוא מדליק

גודולרי להיט, גודולרי מדליק, יש לו סגנון. סגנון מיוחד וצעיר ההופך פינת עבודה סטנדרטית לפינת עבודה מקסימה, שובבה וצעירה המעוצבת לפי הטעם האישי.

יש לו סגנון

ההיט החדש

סגנון צעיר לצעירים שאוהבים סגנון

מיוצר ע"י הארגז-נצרת

משווק ע"י

חברה לשיווק רהיטים בע"מ

תצוגות בחנויות המובחרות שלהלן:

תל-אביב: כלבו שלום, אחד העם 9; שילב, אבן גבירול 14; מוניטין, בוגרשוב 72; מוניטין, ה' באייר 64 — כיכר המדינה; קליין, הרצל 32; ירושלים: גאנץ, הרצוג 61; באר-שבע: דולב, טרומפלדור 60; שילב, הרצל 90; אשקלון: סנטה, קק"ל 5; אשדוד: בזרהיט, רוגוזין 7; אזור א' חיפה: סולמון, נורדאו 4; קרית-אתא: שורץ, דרך חיפה 48; כביש קרית-אתא: עפולה; וולדמן, שד' ארלוזורוב; רמלה: מבט, הרצל 95; חולון: דויריט, אילת 18; דויריט, אזור התעשייה אזור-המלאכה 23; נתניה: נבנאל, שער העמק 7; רמת השרון: צפירה, סוקולוב 66; רעננה: רהיטי 110, אחווה 110.

הכל קרה בקיץ

את הקולנוע הספרדי אפשר לחלק לשתי תקופות ברורות מאוד: לפני פראנקו ואחרי פראנקו. הקו המפריד הפוליטי הזה, אינו קשור, לכאורה, לאמנות, אבל במה שנוגע לקולנוע בארצו של בוניואל, היתה לשינוי המישטר הפוליטי השפעה מכרעת על סיגנון היצירה של אנשי הקולנוע.

כל מה שנעשה בימי פראנקו — והכוונה מובן לסרטים שניסו להתמודד עם החיים

האם סוף סוף יהפוך הקולנוע לחגיגה?

הפתעה נעימה מצפה לאוהדי הקולנוע בארץ. החל ב-1 באפריל (הבה נקווה שזאת לא תהיה בדיחה של ה-1 באפריל) עומד להתבטל מס העינוגים המוטל על כרטיסי הקולנוע, והמהווה חלק נכבד מן התשלום שמשלם הקהל עבור כרטיס. זהו ניצחון גדול מאוד לבעלי בתי הקולנוע בארץ, ולענף כולו, הנלחם בנר-שא זה כבר שנים רבות, ויצא כבר לא פעם בכל מיני יוזמות, שהגיעו עד כדי שביתה.

הקהל אמנם לא יהנה ממלוא ההורדה של המס על הכרטיס, אבל נראה שכבר החלטת כי בינתיים יורדו המחירים של כל הכרטיסים למחיר אחיד של 50 שקל, ולא חשוב מה גילו של הסרט, אורכו או טיבו, לא חשוב אפילו מה איכות בית הקולנוע

צות ובעד דמוקראטיה, המשתמשים בדמויות חד-ממדיות, אלא תיאור של טראגדיה אמיתית, שמתירה עקבותיה בכל השכבות ובכל האנשים באשר הם אנשים.

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב — קבקבע העץ, נועה בת 17, פאדרה פאדרונה, אהובת הקצין הצרפתי, גאליפולי. ירושלים — חלף עם הרוח, מפיסטו, נועה בת 17, גאליפולי. חיפה — אהובת הקצין הצרפתי, בחור טוב.

תל-אביב

*** קבקבי העץ (אורלי, אייטליה) — שנה בחיי איכרים בצפון אייטליה, לפני כשמונים שנה. תיאור רגיש פיוטי, נבון ומלא אהבה והבנה לעולם ולחוקים השולטים בו. אורך הסרט — 3 שעות. לאינני טעם שאינם נחפזים.

הרפובליקה, והם מחליטים להישאר במקום, עד אשר יחלפו המהומות אשר פרצו בעיר. התוצאה היא — תחילת חופשה ארוכה שנמשכת שלוש שנים, שבהן מבלות מישהן חוות אלה יחדיו, בעיירה אשר המילחמה פוסחת עליה. שלוש שנים שבהן המילחמה משתקפת אך ורק באמצעות מיכתבים מן החזית, באמצעות אנשים היוצאים בבוקר מהבית ואינם שבים עוד, צעירים שמת-נייסים לצבא, ויכוחים פוליטיים, מחסור במזון, חוסר ודאות לגבי העתיד — מילי חמת אורחים מבעד לעיניהם של צופים המתבוננים בה מרחוק, אינם נוטלים בה חלק בעצמם, אבל תוצאות המתרחש בזירה עתידות להשפיע על חי כל אחד מהם.

קאמינו מחלק את הדמויות הרבות בסרט זה לכמה קטגוריות. מבוגרים וילדים, אדרינים ומשרתים, עירוניים ומקומיים. הוא עוקב אחרי התגובות של כל אחד מן הטיפוסים ברגישות, באהבה ובאנושיות רבה. ילדים המנהלים שוק שחור, מבוגרים שאינם יכולים לסבול את הרעיון שבן למישפחה טובה מתנה אהבים עם משרתת, מורה שמקריא לתלמידיו בנייה טובים שי-

מבוגרים נזופים בינדים המשחקים במילחמה, זה התחיל בקיץ '36 מיטחקים אטורים

ברצינות — נאלץ להסתתר בצורה מתוחכמת ביותר מאחרי משלים, סמלים ורמזים. בכל סרט כזה התחיל מחדש מישחק המחבר אים שבין האמן לצנזורה, כאשר כל החוכמה היתה למצוא את צורת הביטוי הנכונה, שהצנזורים לא יבחינו בה, אך שהמסר בה יהיה ברור לכל מי שניחן ברגישות פולירית. באותה תקופה היה הכלי החשוב ביותר לצפיה בסרטים ספרדיים, הרגישות הפוליטית.

כמה מן הדוגמות המפורסמות ביותר של אותם ימים יכולות להמחיש את המצב טוב יותר מאלף הסברים. קחו למשל את וירידיאנה של בוניואל, שלמיקרא התסריט, סברו הצנזורים כי אין בו כל דופי, עד שהסרט צולם, הוצג בפסטיבל קאן, קיבל פרס והתקבל כמסה אנטי-דתית קיצור גית וסאטירה חריפה נגד כל הערכים המקור דשים של המישטר. הסרט נאסר בספרד אבל כל העולם ליקק את השפתיים והבין בדיוק למי הכוונה בדמויותיהם של העיוור רודף הבע, או הקלפן הציני.

רופא בודק אשה הרח לידה בקיץ

מילחמת האזרחים במולדתו, תוך ניסיון להבין יותר בעצמו ולהבהיר יותר לעולם, נושא זה שהוא עדיין אחד הכאובים של המאה, מאחר שאני נולדתי בשנת 1936, אין זה יכול להיות סרט אישי, אומר קאמינו, אבל השתמשתי בזיכרון הקולקיטיבי של כל האומה הזאת, כדי לכתוב אותו.

אהבה ואנושיות. העלילה מתחילה בקיץ 1936, כאשר קבוצת בורגנים אמידיים מברצלונה, ויצאת לבלות את החופשה בעירייתקיטי שכנה. הרדיו מבשר להם על התקוממות פראנקו נגד המישטר החוקי של

או אנה והאבים של קארלוס סאורה, סרט שבו נערה מתאכזבת בזה אחר זה משלושה אחים — האחד מיליטריסט, השני קנאי דתי והשלישי מוגילב — החיים כולם תחת הצאית הברזל של אם תוקפנית וחרי גת. בקרוב אפשר יהיה לראות דוגמה של הקולנוע הספרדי, שנלכד בדיוק בשלב

שחקנית אנגינה מוזינה בתפקיד המשרתת המפתה בייטובים אהבה אטורה

*** פאדרה פאדרונה (גורדון, איטליה) — בן איכרים מסרדיניה קופץ במשך שנים מיספר קפיצה של דורות רבים, כאשר הוא הופך מרועה צאן חסר-דעת לבלשן המלמד באוניברסיטה.

ירושלים

** גאליפולי (בנייני האומה, אוטורליה) — שני אצנים מתגייסים לצבא האוסטרלי במילחמת העולם הראשונה. סרט אנטי-מילחמתי קיצוני, שאינו מסתפק ב התקפת המימסד הצבאי ואיוולתו, אלא יוצא נגד בית המטבחיים המאורגן המסית תחר מאחרי אידיאלים שאיש אינו מכיר.

חיפה

*** בחור טוב (שביט, ארצות הברית) — סרט תעודי על ילד בן 53, מפגר בשיכלו, שצריך ללמוד מידה מסויימת של עצמאות לקראת היום שהוריו לא יוכלו עוד לדאוג לו. חווייה אנושית אמיתית וכנה.

רים מהפכניים, אבל מאוחר יותר נאלץ להתחנן לפנייהם למעט מזון, רופא שמס-תגר עם שפני הנסיון ועם מבחנותיו ואינו מעז לעמוד מאחרי הרעיונות שהוא משריע בגאון, מכשיר רדיו המחדיר לתוך הפאסטורלה של הטבע את אייהמנוחה של מהפיכה המתרחשת רק מעט מעבר לאופק, חדשות מן העיר של אותם שמנסים בהתיחלה לנהל חיים נורמליים ולנסוע מדי יום לברצלונה, למישרד, כאילו שום דבר רציני לא קרה — כל אלה יחד מתחברים לתמונה מרשימה ביותר של עורף במילחמה.

מאחר שהסרט תוכנן כשפראנקו היה עדיין בחיים, יש בו מתינות ומידה רבה של זהירות. הוא נמנע מלנקוט עמדה ברורה כלשהי — גם אם ברור לצד מי נוטה ליבו של קאמינו — והוא מתייחס במידה שווה של אהדה, חיבה והבנה לעשירים ולעניים, למהפכנים ולאנטי-מהפכנים, לצעירים ו לזקנים. זה כמוכרן מוסיף לסרט מנה גדושה של אנושיות וחיבה, משום שאין זה עוד אחד מן המינשרים השיגרתיים נגד ערי-

● למערכת מבט, שחשה ערב הצבעת התיקו בכנסת באובדן הרוב שהיה לקואליציה וביצירת החזית הפרלמנטרית, בין הרב דרוקמן לתופיק טובי, כפי שכונה זאת שר-הביטחון אריאל שרון. עורכי חבט שיגרו מבעוד מועד לבניין הכנסת את נידתיה השידור, שאלה צורף צוותי פילם כמילואים, במהלך מהדורת חבט אחרי העורך, יאיר שטרן, את עובדי המערכת לישיבה מיוחדת, וכתוצאה ממנה שיגר כוח-אדם נוסף לבניין הכנסת. אחרי תום ישיבת-הממשלה המיוחדת, שנערכה בבניין הכנסת, הורה שטרן על ביטול התוכנית חיים שכאלה עם אמו, רוני שטרן-זמיר, לשם הבאת שידור חי מבניין הכנסת (ראו להלן). שידור חי זה הגיע לשיאו כאשר שודר מתוך מיס-דורות הכנסת ויכוח תוקפני בין חברי הכנסת אברהם שפירא מאגודת-ישראל ורונן פורת מהתחיה — ויכוח שדוגמתו לא שודר עדיין בתולדות הטלוויזיה הישראלית.

מאחרי הקלעים

מילסונויזיה

גם הסיקור המגומגם של הטלוויזיה על המרחש בשטחים הכבושים (ראו מס' גר) לא מצא חן בעיני ה"פרופסור" מנחם מילסון, שהביע ברבים את אי-שביעותו מאופן הדיווח מהשטחים הנתונים לשליטתו. העימות בין מילסון לטלוויזיה הגיע לשיאו כאשר שידור ראש-המינהל של כתבתו של רפיק חלבי, שעמדה להיות מוקרנת בהשבע — יומן אירוטי, עמד להיות קטע שבו נאמר: "אנשי האגודות הכפריות של מוצטפה דודין התאמנו בנשק בקריית-ארבע ובגוש-עציון...". מילסון תבע מהטלוויזיה להשמיט מידע זה מכתבתו של חלבי. עורך יומן אירוטי, יורם רונן, וחלבי התנגדו לתביעתו. מילסון הפעיל סוללת-לחצים על הטלוויזיה

לילות מילסון: הטרור והכניעה

אחת אף נראה בבידור כיצד הוא רוכן לעבר אחימאיר ומפציר בו לתת לו רשות לחזור על שאלה, אחרי שמילסון התעלם בבזבז משאלתו הקודמת.

בראיון עם מילסון לא יכול היה חלבי אלא להשמיע כמה ציוצים והירים. פעם

מירון מילסון המיפלץ בעל פני-הילד

התוצאה היתה שניתן למילסון להתייז באין מפריע סילון של שקרים, כמו באר ארטזי מורעל. כימעט ולא היתה אף מילה אחת של אמת במגולוג הארוך שלו. שבו התעלם מן השאלות הנפחדות ש-הוצגו לו. גם לפני שהידרדר אל תפקידו הנוכחי היה מילסון, איש היחידה 101 של אריאל שרון, בלתי-מסוגל לנהל דו-שיחה תרבותי, וכל שיחה עימו לא היתה אלא הקשבה למונולוגים ארוכים. בראיון זה הגיעה תכונה זו לשיאה.

פסיכולוגים מאומנים ומומחים אחרים יכלו להסיק מסקנות מהתנהגותו ומדבריו של איש זה, העלול להוביל את ישראל לאסון שלא היה כמותו. כל שאר העם הופקר לנחשול של שטיפת-מוח, בלי כל יכולת לבדוק את אמיתות הדברים של הפרופסור המגואל-בדם, ומבלי לשמוע דיעה אחרת כלשהי.

מילסון עצמו היה מתוח באופן קיצוני בשעת המישידה, ובסופו עוד העז להתריע על כך שהמראיינים "הגוימו" בהעלאת הנושא של איסור הספרים בגדה המערבית.

יתכן כי הטלוויזיה הישראלית — אי-מה שנשאר ממנה — הגיעה אל נקודת-השפל העמוקה ביותר שלה ביום הרביעי בערב, כאשר הופיע מנחם מילסון, המיפלץ בעל פני-הילד, בתוכנית מוקד. מול מילסון לא הושב אדם בעל דיעה אחרת, מידע וידע, שיכול היה להעמיד את דבריו של הפרופסור (מיל') באש צולבת של ביקורת עניינית. מולו הושבו שלושה כתבים נפחדים, אנשי-הטלוויזיה: יעקוב אחימאיר, רון כניישי ורפיק חלבי.

בניישי התנדב ברגע האחרון, אחרי שאהוד יערי סירב להשתתף בהצגה. לא היה לבניישי הידע הדרוש, וגם אילו רצה בכך לא יכול היה אלא לשאול שאלה אחת או שתיים, שלא זכו במענה. לאחימאיר אין כל ידע על הנושא, שהבקיאות בו יכולה לבוא רק מהתרשמות אישית במקום בשטחים הכבושים עצמם. הוא לא השתדל אלא לשמור איכשהו על אווירה תרבותית.

רפיק חלבי יודע היטב מה מתרחש בשטחים אלה. אולם חלבי הדרוני נתון באווירה של טרור, בלתי-פוסק, שאין הוא מסוגל להתמודד עימה. הדבר ניכר היטב בסיקור הנפחד והמגומגם של המאורעות הדרמטיים בגדה וברצועה, שרק הד קלוש ועלוב מהם מגיע אל מירקע הטלוויזיה.

היא גם ניסתה לנחם אותי ואמרה שהיא חשבה שהתוכנית תיפסק כבר בתחילתה, בעוד שהיא הופסקה רק לקראת סופה."

פוליטיקאים בחושים

קרב משולש ומוזר מתנהל בימים אלה בצמרת רשות-השידור. הוא נקרא כפי כמה מעובדי-הטלוויזיה הבכירים "הקרב על הי עוגה". מדובר בחלוקת התקציב של הרשות. קבוצה של חברי הוועד-המנהל, בסיועו של המישנה-למנכ"ל הרשות, שלמה עבאדי, גיבשו עמדה שטוענת שיש לצמצם את תקציבי חטיבת-החדשות בטלוויזיה, ולהעביר תקציבים אלה למחלקת-התוכניות. התוצאה המיידית של מגמה זו מתבטאת בהורדת מהדורת כמעט חצות, ובכוננות של כמה מחברי הוועד-המנהל לצמצם את מהדורת חבט לכדי רבע שעה של שידור. מגמה זו, הנראית מבחוץ כמגמת-חי חיסכון, היא למעשה מגמה לפוליטי-זעיתית של הטלוויזיה, מאחר והחברי הוועד-המנהל ומליאת רשות-השידור אין שליטה על חטיבת-החדשות, בעוד שהוועד דות השונות שולטות על תכנון התוכניות. העברת תקציבי חטיבת החדשות למחלקת התוכניות תעקור בהדרגה את החופש היחסי שבחדשות, ותביא חלק גדול יותר מעוגת-התקציב של הרשות לשליטתם של הפוליטיקאים, היושבים בוועד-המנהל, ובעיקר: לסירוס חמור עוד יותר של המידע הנמסר על המרחש.

פסקול

שחיטת גוש-אמונים

מנהלה המתפטר של הטלוויזיה, יצחק (צחי) שימעיני, חזר לבניין הטלוויזיה אחרי חופשתו הארוכה, למרות מיכתב ועדה-עובדים שהודיע כי לא יאפשר לשמי עוני להמשיך ולתפקד בטלוויזיה בשל דברים שאמר על העובדים עם התפטרותו, אלא ששימעיני לא מוקסם בבניין הטלוויזיה, ונמצא לו חדר צדדי בבניין חוטי ירושלים, הסמוך לבניין הטלוויזיה. שימעיני הודיע לממונים החדשים עליו שיש בכוננותו לעבוד כמפיק של חידון מוסיקאלי. על רצון זה אמר אחד מבכירי העובדים בטלוויזיה: "אם שימעיני חוזר לחידון המוסיקאלי שבו החל את דרכו, אולי מוטב להחזיר מגרמניה את שותפו מוליטון המוסיקאלי ברדיו בשנות ה-50, המוסיקאי אלון שמוקלר" ● סידרת סימני-שאלה אופפת בימים האחרונים את התנהגותו של ראש שולחן המרחש, אהוד יערי. עם ראשית המהומות בגדה המערבית סירב יערי לצאת לשטחים לכתבות סיקור, מבלי לפרט את הסיבות לכך. בשבת חזר יערי למירקע כמדווח על מאור רעות כשם — אך בצורה שהדגימה את מי שהכירוהו ככתב אחראי. הקריינות שלו, שליוותה את הצילומים, היתה תרומה ישי רה ומבישה לשטיפת-המוח המילסונית.

עלידי צוות הטלוויזיה הישראלית, אלא עלידי צלם ישראלי של רשת זרה, וגלי קה מהלויין.

שטרן נגד שטרן

רק לעיתים נדירות עלול עורך-חדשות בטלוויזיה להגיע לדילמה שאלה נקלע עורך מבט, יאיר שטרן, בשבוע שעבר, בשעה 10, אחרי תום תוכנית-הצרכנות כולבוטק, הוחל בשידור-חוזר של התוכנית חיים שכאלה עם אמו של שטרן, רוני שטרן-זמיר, אלמנתו של אברהם ("יאיר") שטרן, מייסד לחי. ליאיר שטרן הבן היה ברור שהצבעת-התיקו בכנסת, וצוותי הר טלוויזיה המתוגבגב, שהוא שיגר לבניין

עורך שטרן וגבורת "חיים שכאלה" רוני שטרן-זמיר. זה בסדר גמור!

הכנסת, עשויים להסיר מהמירקע את הי תוכנית על אמו. על הדילמה שבה עמד, סיפר שטרן לי-העולם הזה: "לא היתה לי בעייה מיקר צועית, נכון שזאת היתה תוכנית על הי אמת שלי — אבל לא היה לי ספק, ולוא הקטן ביותר, שהגורם החדשותי באותו זמן היה חזק מהשיקול האישי-המישי-פחתי...". על שעבר עליו בסופו של אותו ליל-דיווח מהכנסת מוסיף שטרן: "הדבר שי-הכי מרגיע אותי הוא, שבשעה 12.30, אחי רי שכמעט כולם עזבו את בניין הטל-וויזיה, התיישתי בחדרי והתקשרתי בטל-פון לאמא שלי, תוך כוונה להתנצל לפניה. אבל אמא אמרה לי שזה בסדר גמור, ושהיא מבינה את השיקולים שעמדו לפני.

זיה, שלא הועילו. אנשי הטלוויזיה העבירו את הקטע לצנזורה, שלא מצאה פגם בשידורו. אלא שמילסון לא ויתר, והגיש עירעור על ההיתר לפירסום הידיעה. הקטע לא שודר.

הדיווח בהשבע יומן-אירוטי היה עלוב, וחסר אומץ-לב מינימלי. היה לו רק קשר קלוש עם המציאות החמורה בשטחים הכבושים. לא היה לו דמיון עם הדיווח האמיץ של כתבי הטלוויזיה האמריקאים, שתרמו תרומה מכרעת להתעוררות דעת-הקהל בארצות-הברית בעיצומה של מלחמת ויאט-נאם.

הקטע החשוב היחידי ששודר, שבו נראו שני מתנחלים יורים במפגינים אף שלא נשקפה להם כל סכנה, לא צולם

נתה יערי שטיפת-מוח

שחים הכבושים את אנשי גוש-אמונים ותשחטו אותם! ● יציאתו של יו"ר רשות-השידור, פרופסור ראובן ירון, לביקור במדינות רויס-אמריקה הותיר את סגנו, עורך-הדין מייכה ירון, המייצג את המפד"ל, כממלא-מקומו. ירון מיצה את תפקידו עד תום, ואפילו ערך כמה מישיבות ועדות-הרשות בתל-אביב בבית הפרק"ל, מוקם-עבודתו האחר שלו.

יום רביעי

31. 3

סידרה רומנטית:
ספינת האהבה (8.03) —
שידור בצבע, מדבר אנגי
 (לית). פרק נוסף המספר על
 עלילות אהבה הנרקמות בשיט-
 נופש של ספינה בים הקא-
 ריבי.
סרט קולנוע: דן
קרב ארוך (10.00) — שי
דור בצבע, מדבר אנגי
 (לית). השחקנים יול ברינר
 וטורור האורד מופיעים בתפ-
 קידים הראשיים בסרטו של
 קן אנאקין. העלילה מתרחשת
 במאה ה-19 בתת-היבשת של
 הודו. כאשר בריטניה ביססה
 שם את קיסרותה. היא מתארת
 מאבק קשה בין השולטים
 והנשלטים, תוך הצגת סממנים
 אופייניים לתרבות ההודית.

יום חמישי

1. 4

סידרה לנוער: עץ
טעם ועץ ריח (5.30) —
שידור בצבע, מדבר אנגי

קי ודונאנד (3.00) — שי
 דור בצבע, מדבר אנגי
 (לית). סרטים מצויירים ב-
 צבעים עם הדמויות האהובות
 של מעבדות וולט דיסני.
סרט ערבי: גברי
תי הנאוזה (5.32) — שי
דור בצבע, מדבר ערבית
 מצרית). סרט המבוסס על
 מחזהו הנודע של ג'ורג' ברי-
 נרד שאו, פיגמליון. גירסתו
 המוסיקלית האנגלית. גיבורת
 הסרט היא בולבול בת למישי-
 פחת נובלים מהמעמד הנמוך,
 שנתקלת בפרופסור צעיר. הי-
 מתכוון לבצע עבודת-מחקר על
 בני המעמד הנמוך. הוא נוטל
 את בולבול תחת חסותו ומנסה
 לשנות את אורח חייה. סיג-
 נון דיבורה והתנהגותה, ובכך
 להעלותה למעמד השווה לשלו.
 משתתפים: מחמוד יאסי, ניי-
 לי עמאד המדי ועמר ח'רשי.
סרט קולנוע: חופי
הכרך (9.15) — שחורי
לבן מדבר אנגלית). סיר
 טו של איליה קאזאן בליכובם
 של מארלון ברנדו וקארל מול-
 דן. העלילה מספרת על חוקי-
 הג'ונגל במל ניו-יורק. בסרט
 צגינות מפורטות של מאבקים
 ואלימות. משתתפים כמו כן
 אוה-מאריה (אכסודוס) סינט,
 ווד שטייגר ולי ג'יי קוב.
קונצרט ברהמס
(11.00) — שידור בצבע,
כותרות באנגלית). במפי

תוכניות מומלצות בטלוויזיה הישראלית

יום רביעי 31. 3

עד המדינה. מאגי יקירתי עם ג'יין פונדה, וסיפור
 חיי עם סופיה לורן.
יום שישי 2. 4
סידרה לנוער: ג'יין והנץ האדום
(12.55) — שני הערצים — שידור בצבע,
מדבר אנגלית). סיפור הרפתקאותיהם של שני
נערים צעירים, אמריקאי והודי, בג'ונגל. מראות
נוף מרהיבים ובעלי-חיים נדירים. ידירות אמיצה
בין שני הנערים, וביום ובין בעלי-חיים שונים.

יום שבת 3. 4
בירור: המופע של מוצאי-שבת
(9.20) — ערוץ 6 — שידור בצבע, מדבר
אנגלית). תוכנית הבידור השבועית של הטל-
וויזיה הישראלית. שירה, זמרה וריקודים בהשתת-
פותם של אמנים ידועים.

פרסוי: חיות מופלאות
 יום רביעי, שעה 6.30

יום ראשון 4. 4
סידרה לנוער: מר מרזין (6.30) —
ערוץ 3 — שידור בצבע, מדבר אנגלית).
 סידרה אודות נער צעיר, תלמיד תיכון (השחקן
 קלארק בראנדין) הקושר קשרי רעות עם אדם
 מבוגר (ברנרד בוגוס) הגר בשכנות ועוסק בקסמים
 כתחביב. הוא לומד ממנו את מעשי הקסמים והופך
 להיות כוכב הכיתה.

סידרה פופולרית: דאלאס (10.15)
ערוץ 6 — שידור בצבע, מדבר אנגי
 (לית). בעיצומה של מסיבת ברביקו הנערכת
 בחוותם של היואניגים. בהשתתפות מאות מוזמנים,
 לכבוד שובו הצפוי של ג'וק מדרום-אמריקה.
 מקבלת מיס אלי שיחת הנושאת בשורת-
 איוב. ג'וק נהרג בעת התרסקות המסוק שעמד
 להביאו מנמל-התעופה אל החווה. סדר-חייה של
 מישפחת יואניג משתנה מן הקצה אל הקצה...

יום שני 5. 4
סידרה מדעית: עולם המחיר
(7.45) — ערוץ 6 — שידור בצבע, מדבר
אנגלית). סידרה אנגלית המציגה המצאות חדשות
וגילויים מדעיים בכל תחומי החיים, עם דגש מיוחד
בנושאי רפואה. בכל תוכנית מוצגות 2-3 המצאות
וניתנים דברי הסבר מקסיים.

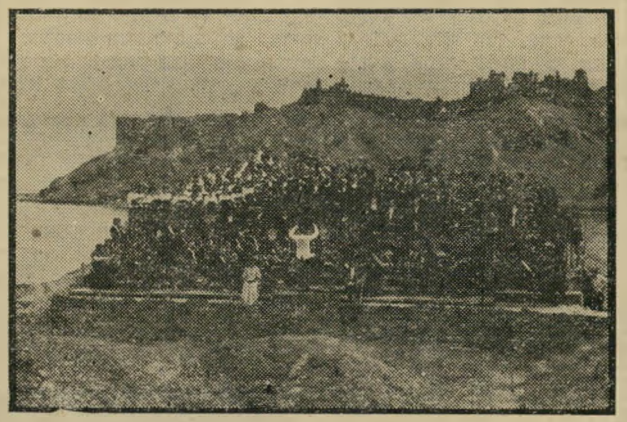
יום חמישי 1. 4

יום שלישי 6. 4
קומדיה: המעביד (8.30) — ערוץ
6 — שידור בצבע, מדבר אנגלית).
 סידרה העוסקת במאבק עתיק-היומין בין פועלים
 ומעבידים. העלילה מתרחשת בבית-חרושת קטן
 באנגליה. המעביד, ישיש נשוא-אפים (ראסל הנטר),
 הוא אדם סימפטי ופיקח. הוא יודע כיצד לתמרן,
 ולפעמים אף לסכסך, בין ועדה-עובדים בבית-
 החרושת ובין האיגוד המיקצועי, העושים שניהם
 בסופו של דבר את רצונותיהם...

סידרת אנימציה: הרפתקאות
סינבר (4.50) — שני הערצים — שידור
בצבע, מדבר אנגלית). אחד הסיפורים הקלאי
סיים מאגדות אלף לילה ולינה כפי שובדו כסידרת
אנימציה עליידי היפאנים. סינבר, נער עני וטוב-לב
מבגדאד, זוכה בהגשמת מישאלתו בחיים: שטיח
מופץ. הוא נישא על כנפי השטיח לכל אתר
ואתר, עוזר לילדים חלשים ועניים, ונאבק נגד
רשעים ונוכלים. והפעם סינבר על אי בודד.
סרט קולנוע: (10.15) — ערוץ 6
שידור בצבע, מדבר אנגלית). מדי שבוע
בשעה זו, מגישה הטלוויזיה הישראלית בערוץ
הלועזי סרט קולנוע חדיש יחסית, אך פרטיו נש-
מרים בסוד עד סמוך למועד ההקרנה. בין הסרטים
שהוקרנו במסגרת זו לאחרונה: קיט וקסדי,

לקראת שידור: ישראל במצריים מאת הנדל

בחג הפסח (8.4 ו-14.4) יקרו בשני המשכים קונצרט מיוחד של האורטוריה ישראל במצריים מאת הנדל, שצולם לחוף ים-סוף

"ישראל במצריים" בחוף סיני (8.4 ו-14.4) בחג הפסח

מול אי האלמוגים, בחשתתפות מקהלת פסטיבל אדינבורג, מקהלת התזמורת הלאומית הסקוטית ותזמורת רשות-השידור.

לית). ויליס וארנולד כמהים לחזור לגינונים שהיו מקובלים אצל התושבים השחורים של הארלם. הטיפול בפסיכודרמה מבהיר לכול את הבעיות והר-גישות.

שבת

3. 4

סידרה לנוער: בוי
מר (6.02) — שידור בי
צבע, מדבר אנגלית).
 כתוצאה מטעות מצערת נתפס
 בומר ונכלא במיכלאת-כלבים.
בירור: עור דהיט
(8.30) — שידור בצבע,
מזמר עברית). מבחר להי-
טים עבריים.

מותחן: המיקצועי
נים (10.30) — שידור
בצבע, מדבר אנגלית).
 אל המסך שבים אנשי יחידת
 מ-5, שירות ביטחון-הפנים הבר-
 ריטי, בעלילות מרתקות. מכור
 ניות מהירות ומפקד קשוח

סיפור ירדים: פי
פור ראש (5.55) — שחורי
לבן, מדבר עברית). התוכ
 נית עוסקת בספרים רוח נור-
 שבת על הירח של אריק לינק
 לייטר, סבתא סורגת של אורי
 אורלב, ידיד עמואל ואני
 של יצחק בן-נר ועוד.
בירור: קדם אירי
וויון 1982 (9.30) — שי
דור בצבע, מדבר ומזמר
עברית). תחרות פומבית לב-
חירת השיר שייצג את ישראל
בתחרות איגוד השידור האיר-
פי. שתתקיים ב-14 באפריל
1982 בלונדון.

יום שישי

2. 4

סירטי הנפשה: מי

הטלוויזיה הישראלית, בהנחיית
 דניאל פאר או רפי גינת. **אשת**
דראמה: (10.00) — שידור
בצבע, מדבר אנגלית).
 דראמה מאת אלזבת ג'יין
 הווארד, המספרת על נערה אנ-
 גליה החיה בפאריס עם מאהב

בעלה. היא מאמינה שבחתול
 נתגלגלה ושמתו של המלחין
 פרנץ ליסט. הקסם שמהלך עליה
 החתול הופך לדיבוק ממש,
 ובעלה חש איום לנוכח השפעי-
 תו הרבה של החתול עליה.

יום שני

5. 4

סידרה לנוער: עוף
החול והשטיח (5.50) —
שידור בצבע, מדבר אנגי
(לית). בפרק המקדש של עוף
החול מטיילים עוף החול
והילדים בעיר. הם מגיעים ל-
בניין שעוף החול רואה בו את
מיקדשו. תגובת הפקידים למר-
אה הציפור מפתיעה את כולם.
שעשועון: צא מזה
(8.03) — שידור בצבע,
מדבר עברית עידגת).
סידרה בריטית:
חמדת ימים (10.20) —
שידור בצבע, מדבר אנגי
לית (אוכספורדית). לורד
מארצמיין החולה חוזר למר-
לדתו ומחליט להוריש את הי-
אחוזה לג'וליה ולצ'ארלס. עם
מות אביה, נודרת ג'וליה נדר,
המביא לבסוף לפרידתה מי-
צ'ארלס.

יום שלישי

6. 4

צרכנות כולכומק
(9.30) — שחורי-לבן:
מדבר לעיתים עברית
מעודה ולעיתים משוי
בשבת). שבועון הצרכנות של

שבקשוחים. הפרק הראשון תוא
 עבר משותף.
סידרה קומית:
האציות מחויבת (11.20)
— שידור בצבע, מדבר
אנגלית אוכספורדית). קר
 מדיה מטורפת בה מתנהל מאי-
 בק בין בעלת אחוזה שהתרוו-
 ששה ובין רוכש האחוזה.

יום ראשון

4. 4

סידרה: דאלאס
(9.30) — שידור בצבע,
מדבר אנגלית טכסאסית).
 הפרק טעמה של הצלחה מספר
 על בובי, הנשיא החדש של
 חברת-הנפט יואניג, המגלה
 שלכות יש השפעה משכרת. הי-
 דבר מעלה חששות בלב פא-
 מלה וגם בלב ג'ייאר. בובי
 משקיע מאמצים רבים כדי לקי-
 נות בתיוקוק שגוק רצה בהם
 מאז ומתמיד, וג'ייאר לא הצ-
 ליה להשיגם.

תעודה: צאצה
מוטה וג'י שטרנברך
(10.20) — שידור בצבע,
מדבר עברית). עוד סרט
 ארכיון של הטלוויזיה בסידרת
 הקרנות הסרטים לרגל פינוי
 סיני. סרטי של הכתב שמעון
 יקותיאל.

מותחן: דא יואמן
כי יוספר (11.05) — שי
דור בצבע, מדבר אנגי
(לית). השחקן ההוליוודי ג'וזף
(דוקרבר לאור השמש) קוטן
מבצע כאן הופעת-יכורו-בטל-
וויוה הבריטית מול השחקנית
הבריטית דיים ונדי הילר, הי-
משחקת בתפקיד לואיזה, האר-
ספת לביהה תחול חרף רצון

גרשום שגום עד עגנון יום שלישי, שעה 10.55

המבוגר ממנה. פגישה של
 הנערה עם צעיר אנגלי מחוללת
 מיפנה בחייה.

תעודה: גרשום
שגום על שי עגנון
(10.55) — שידור בצבע,
מדבר עברית). המבקר דן
מירון מראיין את פרופסור גרי-
שום שלום ז'ל, על הסופר שי-
עגנון. השיחה התקיימה חר-
דשים מיספר לפני פטירתו של
שלום. שלום דיבר על היכרו-
תו הקרובה עם הסופר, יצירו-
תיו, השקפת עולמו, יחסו לדת,
ליהדות, לקבלה וכן סיפורים
אישיים מחיי עגנון.

העסק
הנבחר
של
82

רעים

לאילו שאינם מתפשרים

רעים - הכריות ברמה גבוהה למטרות נישואין.

בואו להכיר אנשים שנחמד ונעים לשהות במחיצתם. אתם עשויים לפגוש את בן/בת הזוג אותו חפשתם כל ימי חייכם!!

אילו ידעתם כמה אנשים מעוניינים ליצור אתכם קשר ברגע זה - לא הייתם מהססים לפנות למשרדנו!

20 שנות נסיון

חיפה
שד' מוריה 15
טל. 04-84316
פתוח 10.00 - 20.00
תל-אביב טל. 03-282932
03-285991

דמיין

במדינה

באר שבע

כיסאו של נאווי

אחרי 19 שנים כראשי עיריית באר-שבע, עזב אליהו נאווי להישאר בחוץ, אם לא יצטרף לתמ"י.

כשיתקיימו הבחירות המוניציפלי ליום, בנובמבר הקרוב, ימלאו 19 שנה לכהונתו של נאווי כראש עיריית באר-שבע. מי שהיה עד לבחירות האחרונות איש המערך, והצליח שוב לזכות בתפקיד, בראש רשימה עצמאית, אש"ל, עלול הפעם להישאר בחוץ, גם אם ירוץ בבחירות אישיות, כשהמערך תומך בו.

כדי להבין כיצד יתחולל המהלך, יש לבחון מי הם הגורמים העילים בנושא בבירת הנגב.

נאווי, שרץ לפני חמש שנים ברשימה עצמאית, משום שחשש שמערך לא יבחר בו כמועמדו, עדיין לא הודיע סופית אם ירוץ ועם מי. מה שברור הוא, שמי שרץ במקומו מטעם המערך, בבחירות הקודמות, בן-ציון ("בנץ") כרמל, שהיה סגנו, לא יהיה הפעם מועמד המערך, אחרי התבוסה הצורבת שספג בעבר.

נאווי יכול היה לרוץ באיפן עצמו, או עם המערך (ראה, "תשקיף" העולם הזה - 2324) או עם הרשימה החדשים שלו, שיעת תמ"י, שעשתה לפני חודשים אחדים נפשות למען בחירת נאווי לתפקיד מבקר המדינה.

צעד נואש. אנשי תמ"י החליטו שראשות של עירייה שבה רבים בני עדות-המזרח, חשובה להם, ולכן הם לא מסתפקים במועמד הרשמי שלהם, הד"ר אלי ברחוק, איש תנועת עוודד לשעבר, אלא פוזלים לעבר הד"ר אהוד אביבי, מדען מהקריה למחקר גרעיני. אביבי הוא בן עדות-המזרח, איש תרבות נעים-הליכות, ומקובל על חוגים רחבים בעיר.

ההובי:

בית

המישפט

ב מישפט בצלאל מיוזרחי נגד הארץ ישב באלום המישפט גבר קשיש, בעל סבר פנים נעים. הוא חזר והופיע שם מדי יום, ויש איש לא הכירו. השערות פרחו בין המישפטים - האם האיש המיס"ת תורי הוא נציג העולם-התחתון? אולי הוא מאנשי המישפטה הסמוך? יה ואולי נציג מס'הכנסה? עורכי-כתיבה ערכו התערבויות על זהו תו של המבקר השקדן.

לבסוף ניגש אליו עורך-הדין גבריאל כהן, שיצג את מיוזרחי, ושאל אותו: "מי אתה ואת מי אתה מייצג במישפט? מה הסיבה להתעניינותך הרבה?" הקשיש חיך בטוב לב, ובעברית רהוטה במבטא בולגרי אמר: "אני פנסיונר, והובי שלי הוא בית-המישפט. ניכר היה כי תשובה תמימה זו רק הגרי בירה את חשדותיהם של כל עורכי-הדין. אבל זאת היתה האמת. הדלתות נפתחות. השוטרים העובדים בכתי-המישפט בתל-אביב מכירים ומחבבים אותו. הם מכבי דים את אדיבותו ואת נימוסיו הר טובים, את חביבותו הרבה אל כור לם, והם מתירים לו להיכנס ל" מישפטים השמורים ביותר במדינה. שום אדם אחר מבאי בית-המישפט לא הצליח אפילו להתקרב לדלת

בחירות האחרונות, עורך-הדין אבי מרש לא יהיה מועמד הפעם, וכך גם אין סיכוי רב לעורך-הדין אבי יהב, מאנשי ח"כ חירות מיכה רייזר. כך נראה שהדרך להעמדת אביבי בראש הרשימה סולחה. הגורמים הדתיים בעיר סיבכו עוד יותר את המצב. הם הודיעו שהם לא יציגו מועמד משלהם אם

תל-אביב

מעגל סגור
בשכונת החיקוה

צעירה, שבעה נרצח
בשכונת התל-אביבית,

מבקשת לעקור
ממקום האירוע.

יעל סלמן יצאה לדלת ביתה, ושם מצאה את בעלה, סלמן סלמן, מת בוסס בדמו. הרצח, שבוצע בשכונת החיקוה לפני כשנה, ושמוצעו לא אותרו עד היום, העמיד את האלמנה הצעירה המטופלת בשני ילדים קטנים לפני בעיות חדשות. יעל סלמן (25) התגוררה עם בעלה בדירה קטנה והרוסה. כשפגו השניים לחברת חלמיש, לקבלת דיוור, הם נעצו לדבריה של יעל, שאין הם זכאים לדירת קבע.

אחרי הרצח היא עזבה את ביתה ועברה להתגורר בבית הוריה, ור כרגע מתגוררים בו יעל ושני ילדיה ושמונה נפשות נוספות - 11 איש בשניים וחצי חדרים.

האלמנה הצעירה פנתה שוב ל"חלמיש", וביקשה עזרה בדיוור. היא טענה שלא רק הצפיפות מפריעה לה, אלא העובדה שהיא מתגוררת בשכונה שבה נרצח בעלה. היא טענה שזה משפיע עליה ועל ילדיה, ושהיא חוששת גם לחייה שלה.

הוצעה לה עזרה בדיוור בשכר חודשי ומענק חד פעמי, אך יעל דחתה אותו: "אני לא מסוגלת להתרצון כל עזרתה חודשים בין כל מיני מתווכי-דירות, ובכל פעם לגור במקום אחר. אני רוצה דירה שלי, וכמו שהם נותנים לאחריים, הם יכולים לתת גם לי. לא איכפת לי איפה שיתנו לי, אני רק רוצה שזה לא יהיה בהחיקוה". כרגע עובדת יעל פעמיים ברבע שנה. היא היתה רוצה לעבוד יור

ראש-עירייה נאווי ואשתו ברוריה ירוץ עם תמ"י?

אך גם הליכוד עורך מצוד על אביבי. בליכוד מניחים שמועמד חירות לתפקיד, ישראל בן-אמית, אחיו של שר-התיקשרות מרדכי ציפורי, לא ירוץ, כי הוא יפסיד מכך כסף רב. בן-אמית, סגן נשיא אוניברסיטת באר-שבע ו"מנכ"ל האוניברסיטה, זכאי לשנת שבתון. אם הוא ייבחר ולא ייצא לחו"ל, יהיה עליו לשלם מס על דמי שנת השבתון שלו, שמגיעים לגובה של 6.8 מיליון לירות.

מס' 1 ברשימת הליכוד מאז ה"ר

האולם במישפט הרצח הכפול, או במישפט המפוצצים מיפו, אפילו עורכי-דין לבושי גלימה שניסו להיכנס למישפטים מרתקים אלה, נדדו חופשיים רבות על-ידי השוטרים והשומרים שבפתח. אבל כאשר הגיע פנחס ניסים והיך את חיובו שובה-הלב, נפתחו כל הדלתות. כאשר אחד מאנשי מישפטי הגבול, ששמרו בפתח האולם ב"מישפט הרצח הכפול, רצה לערוך חיפוש בכליו, נופץ קצין-המישפטה משה טוב בידו, ואמר לשוטר: "הוא צריך, אצלו לא צריך לחפש, הוא אינו מסוגל להחזיק אקדה", וניסים נכנס למישפט ללא חיפוש. גם שופטים אחדים כבר מכירים את החושב הקבוע, ולפעמים מניחים חים לו להישאר באולם גם כאשר הדין הוא בדתיים סגורות. במשך השבוע הוא מבלה כשלוש-ארבעה בקרים בבית-המישפט. הוא בא מ"ביתו ביפו, לבוש בקפידה, נוסע את כל הדרך באוטובוס, עולה ב"מדרגות לקומה השלישית של בית-המישפט ושואל את השוטרים, מכ"ר, או את העיתונאים, חבריו, "איפה יש פלנסה היום?" במשך השנים פתח לו עדיפרי יות מיוזרחי. אם יש מישפט חשוב ומעניין מבחינה ציבורית, הוא ה"ראשון המתניב באולם. אולם גם אם אין מישפט המושך תשומת-לב מיוחדת, הוא יודע לאן ללכת. יש לו כמה "פייבוריטים" בין השופטיים. מאז מישפט הארץ-מיוזרחי, הוא מחבב מאוד את השופטת שר-למית ולנשטיין, הוא מעריך את סכלנותה הרבה, את נועם הליכוד תיה, והוא מוכן לשבת שעות של-מות ולהאזין למישפטים ארוכים משעממים, רק כדי לשמוע אותה. הוא מעריך גם את השופטים יעקב קדמי, דוד וולך ואורי שטרומן. הוא אומר עליהם כי הם נולדו להיות שופטים. הם תמיד חביבים

תל-אביב

מעגל סגור
בשכונת החיקוה

צעירה, שבעה נרצח
בשכונת התל-אביבית,

מבקשת לעקור
ממקום האירוע.

יעל סלמן יצאה לדלת ביתה, ושם מצאה את בעלה, סלמן סלמן, מת בוסס בדמו. הרצח, שבוצע בשכונת החיקוה לפני כשנה, ושמוצעו לא אותרו עד היום, העמיד את האלמנה הצעירה המטופלת בשני ילדים קטנים לפני בעיות חדשות. יעל סלמן (25) התגוררה עם בעלה בדירה קטנה והרוסה. כשפגו השניים לחברת חלמיש, לקבלת דיוור, הם נעצו לדבריה של יעל, שאין הם זכאים לדירת קבע.

אחרי הרצח היא עזבה את ביתה ועברה להתגורר בבית הוריה, ור כרגע מתגוררים בו יעל ושני ילדיה ושמונה נפשות נוספות - 11 איש בשניים וחצי חדרים.

האלמנה הצעירה פנתה שוב ל"חלמיש", וביקשה עזרה בדיוור. היא טענה שלא רק הצפיפות מפריעה לה, אלא העובדה שהיא מתגוררת בשכונה שבה נרצח בעלה. היא טענה שזה משפיע עליה ועל ילדיה, ושהיא חוששת גם לחייה שלה.

הוצעה לה עזרה בדיוור בשכר חודשי ומענק חד פעמי, אך יעל דחתה אותו: "אני לא מסוגלת להתרצון כל עזרתה חודשים בין כל מיני מתווכי-דירות, ובכל פעם לגור במקום אחר. אני רוצה דירה שלי, וכמו שהם נותנים לאחריים, הם יכולים לתת גם לי. לא איכפת לי איפה שיתנו לי, אני רק רוצה שזה לא יהיה בהחיקוה". כרגע עובדת יעל פעמיים ברבע שנה. היא היתה רוצה לעבוד יור

חובב ניסים

לא נציג העולם התחתון

לכל אדיבים ואינם מרימים קול. הם מוכנים להאזין גם לפושע הר אחרון. אינם מתפוצצים על עורכי הדין או הקהל. כאשר הוא מתחיל לשמוע מישפט, ומפסיד המשך אחד, הוא משתדל לבוא למיכר מים או לפסקהדין, כדי לשמור על רציפות.

מפעם לפעם הוא פוגש מכרים בבית-המישפט. בעת מישפטם של המפוצצים מיפו, הכיר היטב את כל הנפשות הפועלות. הוא עצמו תושב יפו כבר שנים רבות, וניהל שם סניף-בנק, שרוב לקוחותיו היו ערבים. ליבו כאב עליו כאשר ראה את אבי מישפחת כחיל, שאותו היא מכיר משנות ה-50 ביפו. אז היה האב כחיל גבר חזק וחסון, שניהל מגהצה למדים של שוטרים ואגשר צבא ביפו. אחרי כל הצרות שהיו לו עם בניו הפך שבר-כלי. הוא הרוס היום, זה כבר לא אותו גבר, מצויין בעצב פנחה ניסים.

נאשמים ומישפחותיהם, הרואים את האיש לבן-השיער מבקר יום יום במישפטם, ניגשים אליו לפי

ציקים. כחלני לא ענה על המיכתר בים, ואת מאתיים השקל שהגיעו אליו הסב על של אביו והכניסם לחשבון הבנק שלו. מישור מכותבי המיכתרים היה סקרן כאשר לגרושה שאליה כתב, וחפיש אותה. בעזרת חשבון הבנק שבו נפדה הצ'ק אותה הנאשם, והוא הועמד לדין פלילי. מכיוון שלא היה לו עבר פלילי והוא מתפקד כראוי בחברה ובמישפחה, לא רצה השופט אורי גלין להטיל בנאשם אות קלון של עבריו. חז"ק, כתב, שיוכב. הסניגור רית, לידיה תמיר, הציעה לפני השופט את המעשה כתעלול שר בב, שהסתיים בעבירה ללא מחשבה ותיכנון. היא הסבירה כי כל הכסף הוחזר לשולחים, יביקשה מבית-המישפט לא להטיל על הנאשם שם מאסר על-תנאי, אלא פיקוח של קצין-מיבחן בלבד, אולם קצין נתי-המיבחן שהוזמנה לבית-המישפט התנגדה. לדבריה, תהיה זו סטיגמה חמורה יותר אם יועמד במיבחן, ויחד עם עבריניגים מובי הקים יאלץ להתייצב במשטרה פעם בשבועיים.

תר, אך לדבריה היא נמצאת ב- מתח, ואינה מסוגלת לתפקד. כא- שר היא קיבלה תשובה שלילית מחלמיש, היא פנתה במיכתרים ל-

אזמנה סדמן לא בהתקווה!

ראשה-המטווח מנחם בגין, ולשר- השיכון, דוד לוי. היא טוענת שאם לא ימצא לה פתרון דירור הולם, יהיה זה גור דין מוות בשבילה.

דרכי חיים

רוח שמות

מתעווד תמים לעבירה ועונש.

מעשה קונדס הפך העניין לעי בירה פלילית. אבי כחלני התערב עם חבריו במילואים, ובעיקבות זו פירסם מודעה בעיתון. במודעה נאמר כי גרושה בת 29 מעוניינת להכיר גברים, והיא מבקשת ש- ישלחו לה 15 שקל לכיסוי ההוצאות. הגיעו תשובות רבות, וכמה

בניו על המישפטים ששמע שם. בי- ערב, בחברה שלו ביפו, הוא מספר על המישפטים המסעירים שאותם ראה במו עיניו. לפעמים, כאשר הטלוויזיה מכסה את המישפט ו- מצלמת את האולם והקהל, אפשר לראות לרגע את פניו המחיכים של ניסים.

הוא אינו יכול לבוא לבית- המישפט מדי יום ביומו, מכיוון שהוא גם לומד באוניברסיטה. כי שומע חופשי, הוא לומד היסטוריה וגיאוגרפיה באוניברסיטת תל- אביב, ויום אחד בשבוע הוא מקדיש בהתנדבות ליעוץ לקשישים במיט- גרת ביטוח לאומי. הוא מסביר ל- שואלים בענייני מסים, פיננסים ו- מישפטים. סבלנותו הרבה וידיעת השפות הרחבה שלו עושים אותו פופולרי גם שם.

הוא רואה עצמו כאידיבידואל ליסט, אך מכיר את יתר החברים בחוגו - חוג הסקרנים הקבועים של בית המישפט. אחד מהם הוא גבר בגיל העמידה, יליד תורכיה, סנדלר לשעבר, שמבקר באורח קבוע באולמות-המישפט.

חבר נוסף בחוג זה הוא גבר בולגרי, תושב בתיים, שבנו ניס- פה בתאונת-דרכים טראגית. הוא החל מבקר בבית-המישפט כאשר החבר מישפטם של הבחורים ש- דרסו את בנו. הוא היה כל-יך מעורב במישפט, עד כי השופט פנה אליו בדברים בפסקהדין. מאז הפך גם הוא אורח קבוע בבית-המיש- פט. פניו, המביעים תמיד עצב ו- רוך, מרכיכים גם את לבו של הר שוטר הקשוח ביותר, וגם הוא זוכה להיכנס למישפטים השמורים ביותר. ניסים טוען כי גם אביו של עורך- הדין אהרון פאפו, מרשות השי- דור, שהיה עורך-דין בבולגריה הוא אחד מחברי החוג, וכי כיום, כשהוא בגימלאות, הוא בא להאזין למישפטים. אילנה אלון

אמנם מכר סם, מכיוון ששלוש פעמים נפרדות מכר כדורי לסידי ל- לטוטר מוסווה ברחוב הירקון. הוא נתפס על חם, ובפעם השלישית נעצר מייד. יחד עימו נעצר גם יבואן-הסם, שישב במכונית ברחוב צדדי.

כאשר נתפס, נמצא על גופו של הנער פינקס, שבו רשימה ארוכה של שמות קונים, הסתבר כי הצעיר רצה להוכיח למעבידו כמה סחורה מכר, ורשם הכל בפינקס, כמו מגה-ליספרים קפדן. אולם מכיוון שרשם רק שמות פרטיים, וגם אלה לפעמים בצופן, לא הצליחו אנשי המישטרה לפענח אותם. סניגורו של גרון, עורך-הדין הר- אדמוני רפאל אריה, הסכים למי- סור למישטרה את שמות הקונים והותם. בתנאי שהם לא יועמדו לדין ולא יפתחו נגדם תיקים פליליים. הוא הביא זאת לידיעת בית- המישפט, שלפניו ביקשה התביעה לעצור את גרון עד תום ההלי- כים, והשופט החליט לשחרר את גרון, ולתת לו הזדמנות לסיים את בחינות-הבגרות שלו.

מדים פוטרם מעונש. ל- מישפטו התייצב גרון כשהוא לבוש במדי-צה"ל, ואחרי שסיים בהצלחה את בחינות הבגרות. סניגורו הסי- ביר לבית-המישפט כי היתה זו מעידה הר-פעמית של נער שחיפש הכרה בחברה על-ידי מכירת הסם, וכי גיוסו לצה"ל נתן לו מטרה בחיים.

השופט שאול אלוני שוכנע כי כנותו של הנאשם, והחליט שלא לגזור עליו עונש מאסר. אני סר לך מסוחר סמים, כתב השר פט, וידועה לי מדיניותו של בית- המישפט העליון המטיל מאסר ב- פועל על עבירות אלה. אולם ב- מיקרה זה אני מאמין כי יהיה אפס זודה חולפת בחייו של הנאשם, הוא גור עליו עונש של ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, הוסיף כי הוא מקווה שההרשעה לא תזיק לקידומו הצבאי של החייל.

POMPADOUR

תה-צמחים בשקיקים טבעי, טעים, מבריא-מרעון

הידעת שתה צמחים, פומפדור ידוע בארץ ובעולם כולו בטעמו הנפלא ובתכונותיו החיוביות? תה, פומפדור מגיש מגוון עשיר של 12 סוגים טעמים של תה צמחים ופירות, וכל אחד יוכל למצוא את סוג התה המתאים לדרישותיו ולטעמו. לבריאותך ולהנאתך - שנה את הרגלי השתיה שלך, שתה פחות קפה ותה המכילים קופאין ותאין, ועבור לתה צמחים טבעי, פומפדור.

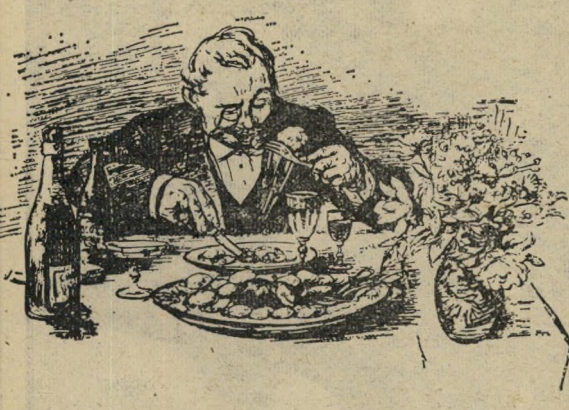
הפתיעי את אורחך והגישי להם מגוון סוגי תה צמחים, פומפדור - וחכי למח- מאות. להשיג בסופרמרקטים, שקס, בתי-טבע, בתי-מרקחת ומע- דניות. עבור פרוספקט ודוגמא חי- נם - נא לכתוב לתד. 46 רמת השרון.

Advertisement for 'Mirtaf Lirak' (מרתף ליריק) featuring a stylized logo and text: 'ספרים • תקליטים • ציורים', 'בתוח יום יום (כולל מוצייש)', 'נד 11.00 בנילה'.

אוכלים ב-

THE VILLAGE

גריל

כמו בימים הטובים! "הוילאג" בית הגריל. טל' 475550 תחנת הרלק פז, ליד הכפר הירוק.

להקות בפאריס

חולצת זהב
דקה עם וולנים, שרוולים רחבים ומנטי מכוון. המראה המבריק והנוצץ עלה 149 פרנק. חצאית שכבות מיני בצבע שחור, מבד טאפטה, ב-200 פרנק. הנעליים, אלגנטיות בטגנון סירה — 180 פרנק. כדאי, וגם אפשר, לנסוע לפאריס פעמיים בשנה, בזמן מכירות סוף העונה המשוגעות.

למרות הכל, עדיין זול בהרבה לקנות בפאריס מאשר בתל-אביב

שכר, ביום השבת, במחיר סביר של 299 דולר.

- להתחיל להתאמן בצרפתית מדוברת ו/או לקנות מילון שימושי עברי-צרפתי.
- לברר עם עצמך אם יש לך חברה שאת רוצה לחלוק עימה חוויית קניות מסוג זה, ושאת מסוגלת לשהות במחיצתה 24 שעות כפול שבעה ימים כולל מצבירוח. יש לקחת בחשבון את העובד'ה המעציבה שאולי לא תחזרו חברות. או יש לעשות חושבים.
- עצה ידידותית נוספת. רצוי למצוא חברה שלא רק שומעת צרפתית אלא גם דוברת אותה: לא חובה בצורה שוטפת, אלא שתהיה מה, מסתדרות". אם כבר חברות, או שיביאו תועלת בשטח השפות. ועכשיו, אחרי כל ההוראות, אתן מוכי נות לצאת לדרך, כשבידיכן 6000 פרנק מינוס מחיר הטסה.

במיבטא

"סרפתי"

ה שבת המיוחלת הגיעה. יש להניח שבעל, או החבר יואיל בטובו להביא אתכן לנמליהתעופה (כך חסכתן מאה שקל לפחות). בידיכן שתי מיוזדות ריי קות. המראתן נחתתן ואתן בנמליהתעופה אורלי, או שרל דהיגול. שימו פעמיכן לתחנת המוניות הקרובה. לא לחשוש, שם לא מתנפלים נהגי המוניות על הלוקחות, שם יש תור מסודר. ניקבו בשם המלון ו- בכתובתו. נסו לאמץ מיבטא הכי "סרפתי" שאפשר, כדי לגרום לנהג קורתי רוח. הם, הצרפתים אוהבים שמדברים איתם בשפתם, או לפחות משתדלים. תוך זמן קצר אתן במרכז פאריס. אני ממליצה להתמקם באזור האופרה, במלון בעל כוכב אחד — קטן, מישפחתי נקי

"ס נובית, משוגעת, טירוף מושלם!" יאמרו חברותיכן, ולא דווקא מאחורי גבכן, כשישמעו שאתן בדרך ל- מסעיקניות בפאריס.

"מי קונה היום בפאריס? המחירים שם מסמרישעיר!" הן יוסיפו. "מילא לונדון, רומא, אבל פאריס?"

עשיתי לי הרגל (ולא מגונה). לנסוע פעמיים בשנה לפאריס, ולחרוש במשך שבוע את רחובותיה, על חנויותיה וחלונות הראווה מאירי העיניים, ולקנות, לקינות, לכל העונה.

מה קונים? הכל! מכף רגל ועד ראש. גרביים, תחתונים, חזיות, חולצות, סוודרים, חצאיות, מכנסיים, שמלות, נעליים, תיקים, זקטים, כובעים צעפים ועוד ו- עוד.

אבל כיצד ואיפה קונים בפאריס בגדים ופריטים אופנתיים עם משכורת חודשית? ● שלב ראשון — החלטיות. להיות החלטית ולא לקנות אף פריט לבוש בר-ארץ. לא מברשת לשיער, ואפילו לא ארנק לכסף, במשך שישה חודשים.

● שלב שני — לחסוך! והפעם ברצינות. כל חודש, כמו שעון, לשים בצד סכום כסף. רצוי 1000 פרנק לחודש, שהם כ-3200 שקל (כשהשער 3.2 שקל ל- פרנק). מי שיכולה יותר, שתבורך. מי ש- פחות, גם טוב. כמובן, אין לשכוח לקנות מיד פרנקים צרפתיים ולשים בכספת, רחוק מהעין.

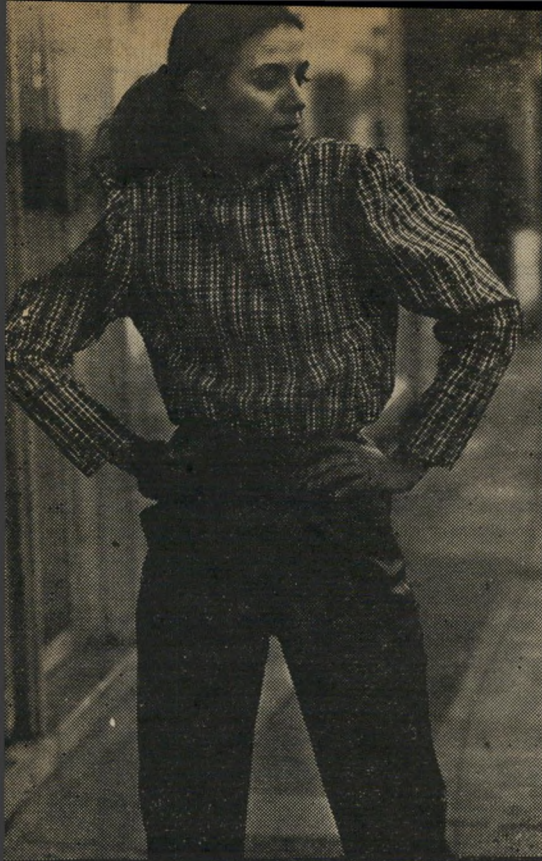
● לתכנן את מועד הנסיעה מראש. לקחת שבוע חופש מהעבודה, מהחבר ו/או הבעל והילדים, לקראת תחילת מכירת סוף-העונה, המתקיימות בינואר ו- בינוני.

● להזמין מקום מראש במלון קטן, נקי וזול, שמחירו ליחיד כ-100 פרנק ל- לילה, במרכז אזור הקניות המיועד.

● לא לשכוח להזמין מקום בטיסת

פיירו וזיקרד
משמאל שולי, בחולצת הליצן הבוכה פיירו, עשויה כותנה והרבה וולנים ב-149 פרנק. המכנסיים באורך שלושת-רבעי עלו 100 פרנק. נעלי הלאק השחורות החוזרות לאופנה — עלו 90 פרנק.

שאל

הוא הלהיט האחרון. זהו צעיף צמר מרובע וגדול הנכרך מסביב לתפיים או על המותניים, או על הראש. מחירו 35 פרנקים בלבד.

טוויז

חליפת צמר מחוייטת. חצאית צרה עם קפלים בחלק התחתון וכפתורים בצד. הוקט בסיגנון בלייזר. החליפה מתאימה לכל עת — לעבודה, לבוקר ולבילוי.

פאכטה

חולצה משובצת באדום-שחור-לבן מבד טאפטה. סגירת הכפתורים ב-צד, והצווארון מוגבה. המחיר — לא יותר מ-149 פרנק.

וול, העונה בפאריס לשם מלון הוסטון. בעלי המלון, זוג נחמד בגיל העמידה, יגישו לכן (אם תתעצלו לרדת לחדר האוכל) כל בוקר ארוחת בוקר טעימה למיטה — קרואסון פריך וחם, חמאה טהור רה ומשמינה, בגט ארוך וטרי, ריבת מישמר שים או אוכמניות וקנקן גדול של קפה או תה. מה יכול להיות יותר טוב?

סיור היכרות

ראשון

יום הראשון רצוי לערוך סיור היכרות באזור האופרה, החל ברחוב שוסה דנטון, המשך ברחוב קומרטיה וכלה באזור תחנת סאן-לור. להביט בחלונות הראווה, להיכנס לחנויות, לראות מקרוב מה אופנת, אילו צבעים, למשש את ה-

בדים ולבדוק את המחירים. בקיצור — להיכנס לעניינים.

ראיתן בגד או כל פריט אחר שמוצא חן בעיניכן? בקשו כרטיס-ביקור של ה-חנות, ו/או רשמו לכן הכתובת וציינו לעצמכן מה ראיתן ומה המחיר.

הגיעה שעת הצהריים. עיפיתן? היכנסו לאחד מבתי הקפה-מיסעדה, והזמינו קרוק מטייה — שזה מין טוסט, או איזה סנד" וויץ ז'מבון (לא לאוכלי כשר), או פיצה איטלקית חמימה בסיגנון צרפתי, בצירוף של משקה דיאבולו מונט מרענן, שי נשמע מאוד אכזוטי, אך אינו אלא תרכוז מנטה עם סודה. אתן שבעות ומרוצות, שילמתן, לא שכחתן להשאיר טיפ למלצר, ואפשר להמשיך בסיור.

לקראת ערב, כשאתן תשושות מהסיור, חיוורו לחדר ועשו חושבים: מה ראיתן ומה אתן רוצות לקנות.

הקניות

הרציניות

מחרת, התחילו במסע הקניות ביצורה יסודית. אין צורך להתנפל. הי מיבחר גדול, והשלטים זועקים סולד:

זיבו וג'ינס
החידוש שבאופנה הוא תוספת צווארון מתחרה לבנה, שמחירו 50 פרנק. חצאית מיני בשכבות ג'ינס — 129 פרנק. מגפי רובינון קרוזו — 100 פרנק. תיק-מזוודה לנשים, בצבעים שונים — 100 פרנק.

סולד! משמע, מכירת. החנויות מתחרות ביניהן על מחירי סוף העונה. המוריד יותר, מוכר יותר. והם יודעים להוריד מחירים. ההנחה היא בין 30 ו-50 אחוז. וזהו הנחה אמיתית, כי פאריס לא מעלים את המחירים לקראת סוף העונה. כדי ולהוריד אותם אחרי-כך, "כאילו" ב-20%. שם, במכירות סוף העונה קונים בחצי מהמחיר הרגיל ובשליש מ-מחיר המוצר בארץ.

רוצים דוגמות? בבקשה: מיבחר חולצות מבדים רכים ומלטפים, בשלל צבעים אופנתיים, עם הרבה וולנים מבד ללא גיהוץ — 99 פרנק בלבד.

סוודרים ב-30 פרנק. חצאיות מיני ב-50 פרנק. מכנסיים כחיקוי לעור ב-149 פרנק. מכנסי ניקרס מצמר משובצת ב-60 פרנק. נעלים אופנתיות — שטוחות ועל עקב — המתחילים ב-70 פרנק.

גאולה לוי, חברתי, שעליה הימרתי כי נסיעתי האחרונה לפאריס, חיפשה לפני הנסיעה זוג נעליים נוחות וספורטיביות. חיפשה, חיפשה, חיפשה, ובסוף מצאה זוג נעליים במחיר אסטרונומי של 1700 שקל. בפאריס, ברחוב שוסה דנטון, מצאנו ארבי-עה זוגות יפים יותר ואופנתיים יותר, כי מחירי הוה. והמוכרות רוצות כלי-כך לי-מכור, כל כך משתדלות, שמשש תענוג לקנות, או אפילו רק למדוד ולחפש. הצרפתיות הקוקטיות, הממהרות לעבודת תן, נראות רעננות, מטופחות, ולבושות בטוב-טעם. והן גם מריחות טוב. הסיפור על הצרפתיות והבושם מוכר?

אפשר

ללמוד

לוי ולי טקו, שאותה פגשתי במטוס. משכה את תשומת-ליבי בצורת לבני שה. שולי היא רק בת 21. היילת משוחרר רת. היא שהתה בפאריס במשך שלושה חודשים, עבדה בסלון לכלות, חסכה את כספה, ולפני שובה לארץ עשתה מסע קניות.

"הבגדים בפאריס משגעים. המיבחר עצום ולא ידעתי כמה לבחור. יש בגדים נועזים ויש בגדים סולדיים. והמחירים ממש מצחיקים. האופנה האחרונה פוזרה לנגד עינייך, והבחירה קשה. לצרפתים יש שיק וגיוזרות מעולות, מוסיפה גאולה. "זה מה ישחסר בארץ," היא מקוננת. אפשר ללמוד הרבה מהנ שים הצרפתיות. איך להתאסר בצורה עדיי נה ואיך להתלבש בצורה אופנתית."

לכמה מחברותי שראו את המלחמה שי הבאתי ושמעו על המחירים הזולים, קל יהיה יותר לחסוך בחודשים הקרובים, לי קראת סיבוב הקניות הבא. שיערך בסוף קיץ. אורנה גלזן יוני.

חדש מבית סיטיזן

ADEC

BY CITIZEN

ש'1590

ש'1590

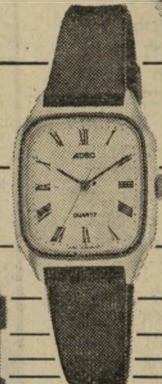

שעוני קוורץ
לכל יד - לכל כיס.

ש'699

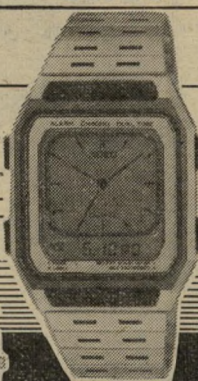
ש'1690

ש'1690

ש'1750

ש'1890

ש'699

המחירים בשקלים וכוללים מעמ.

יואל אביטל

שעון שיש לו אבא

ADEC

BY CITIZEN

איכות סיטיזן
שרות סיטיזן

טלי גולדברג מופיעה בערב בלבוש

נועז כדוגמנית - ומקדישה את הבוקר

לתפילה ול"לימוד מחשבת ישראל"

תפקיד פשוט שיכולתי להודות איתו, בלי סצינת עירום אחת. בשבילי זה היה היי-דוש מרענן, לעומת הסרטים הקודמים שעשיתי."

טלי לא מוכנה להתפשט לפני המצלמות, למרות שאיפתה להיות שחקנית. את נטייתה לבימה ירשה מהוריה. אביה, מאיר גולדברג, איש תיאטרון חיפה לשעבר, היה שחקן-רקדן ומר והפך אחר-כך למורה, ואמה היתה מורה לדראמה יוצרת ורקדנית-זמרת חובבת. טלי מספרת על הוריה: "ספגתי הרבה מהורי, שהיו בעלי נפש של אמנים. אחרי שאבי פרש מן התיאטרון, למדתי שהתיאטרון והבימה אי-

שם היא מתגוררת מזה כשנה עם כלבתה שרה'לה, בשקט ובשלווה. "אינני מתברר דדת, תמיד חלמתי לעבור לכפר, וכולם אמרו לי שאלה סתם חלומות. אז הנה אני בכפר, מה שמוכיח שלא תמיד צריך להפסיק לחלום."

טלי טוענת שהדת לא מפריעה לה לעשות כל מה שהיא רוצה בחיים. היא אובדת את הדוגמנות, ולא מוכנה להחליף את מיקצועה בשום עבודת-מישרד אחרת. מאז היתה ילדה, היא רצתה להיות שחקנית. בשנה האחרונה השתתפה טלי בסרט שיגעון של אבא, שבו גילמה את מזכירתו הסכסית של גבי עמרני: "מצאתי

אלוהים ובייקיני

מדי בוקר היא מתפללת את תפילת השחרית לאלוהים שבשמיים. בערב היא מפגינה את גופה הנאה על המסלול, מול עיניהם הקרועות לרווחה של צופים.

זוהי טליה ("טלי") גולדברג, הדוגמנית המתולתלת, המציצה בנו מדי פעם מעל עמודי מודעות הפירסומת בעיתונים.

כבר שנים מנסה טלי להוכיח שאפשר להיות אדם מאמין ורציני, מבלי לוותר על שפע הדברים שהם נחלתם של אנשים חילוניים. היא אינה רואה סתירה בין שני העולמות. להיפך, היא שומרת שבת, ובו בזמן מרשה לעצמה להצטלם עבור ירי-חון אופנה בבגדיים חדיש ולוהט - המגלה יותר מטפחיים.

הדוגמנית הבלוודית הפכה דתית. לטענתה היא עושה זאת באהבה ובשימחה. היא מספרת שלא חל אצלה מהפך בן יום. בחוגים פרטיים, "קטנים ולא מחייבים", היא התחילה ללמוד תנ"ך, תורה ומחשבת ישראל, והחליטה שיש בדת דברי רים הראויים לתשומת-לב.

תוך כדי כך התחילה לשמור על חלק מהמיצרות, לפי הבנתה האישית. שמירת מיצרות לצד דיגמון לבנים, מסתדרים אצלם טוב. היא נהנית, כהגדרתה, מהחלק היפה שבדת, מההוכחה שבה ומהשימחה שהיא מולידה. מאידך, אין הבלונדית גבוהת-הקומה רוצה לוותר על החלק הטוב שבחיים החילוניים: להתלבש כפי שהיא

לא

להתפשט

כדי לתת דרוור לאורה החיים הלא שיגרת, החליטה טלי לעזוב את העיר לטובת פינה שקטה וירוקה בלב השרון.

סנסית על האסלול

חושפת טלי גולדברג זוג רגליים ארוכות וחטובות. בלי שום קשר לאמונתה הדתית ממשיכה טלי את עבודתה - האהובה עליה - כדוגמנית וכשחקנית, גם חברה לא החלפו בעקבות השינוי שחל בה. הכל כרגיל, זולת השימחה עם גילוי החוכמה שבדת.

(המשך מעמוד 57)

גם דברים שחייבים להיות אותם בכל מחיר.

„כמו מדיטציה“

ה שאיפות בתחום הבידור לא מפריעות לטלי לבנות לעצמה פילוסופיית חיים מקורית: „להתפלל זה כמו מדיטציה, במובן הפשוט שלה. פירושו לעצור את החיים לרגע, ולתת להם את הכבוד ש מגיע להם.“ היא אומרת בשינוע רב. „תפילה יכולה להיעשות גם בשדה פתוח, עם הרבה פרחים, באווירה של טבע. אנשים פוחדים מהדת, זה מעורר בהם אטוציאציות של דברים נושנים שאבד

לדעת טלי גולדברג הכל מתאים: מחשופים ודת יהודית, יוגה ומדיטציה

עליהם הכלה, או של דברים פנאטיים. „אני מבינה את הפחד של האנשים. עוד לא נולדה קבוצה ששילבה את התורה וגם את הטבע. משהו שיתאים למצוינות שלנו. כל זמן שזה לא יתאים, יפחדו האנשים לגשת לזה. הם יישארו ציניים ואדישים כלפי עולם שלם שכולו אור. „אין לי טיפת מרידות, לא על אנשים ולא על החיים. חבל לי רק שאנשים לא מחפשים את הטוב שבחיים, ומשקיעים את כל חייהם כדי להשיג וילת-פאר וגשרים עם הלשון בחוץ, כשהם נוכחים שלמרות הוילת לא קורה להם כלום. „יש אנשים שהתמזל מזלם וגילו את

צילום אופנה הוא חלק בלתי נפרד מחייה של הדוגמנית הדתית. גם תפילות ושמירת השבת השתלבו בחייה. מה שטלי גולדברג מקבלת מהדת מעניק לחייה, לטענתה, הרבה יותר משמעות משהיו להם קודם.

זה מוקדם. אני לא חושבת שבעיקבות גרות כפייתיות אחרות. אפשר להיות את גילויים רוחניים צריך להיעלם לתוך מיסות החיים, עם אותם האנשים ואותה

מהקל אל הכבד טלי מדגימה הכל בתצוגות בגדים תחתונים מינימליים לצד שמלות סרוגות זוהרות. למרות אמונתה אין היא מסרבת לדגמן כל מה שנדרש ממנה. טלי שאפה להיות שחקנית, אבל לא בכל מחיר. עירום בסרטים אינו לרוחה, אך לא דברים אחרים, שהם מוקצה מחמת מיאוס ביהדות: עור חשוף, שיער גלוי.

הסביבה, בתוספת פילוסופיית-חיים דתית. נראה לי שהצירוף האידיאלי הוא קבוצה של אנשים דתיים שחיים בתוך הטבע, עם הרבה מוסיקה.

להטיף לאחרים

אני כטוחה שאורי זוהר נמצא במקום טוב ובידיים טובות. ראיתי את מישפחתו וראיתי כזה אור בעיניים! האנשים האלה שמחים כי הגיעו למצב של שימחה מתוך איכות חייהם. לא איכפת לי איך אנשים מגיעים לזה, דרך האסט או היוגה או כל דבר אחר בעולם. יש

ריקוד הוא אחד מבילוייה האהובים, כנה לוותר, גם לא לטובת הדת, שכה מוצאת חן בעיני הדוגמנית טלי גולדברג.

עכשיו כלייך הרבה דברים כאלה, וזה סימן שחסר משהו. „בגלל שזה דבר אינדיבידואלי אין טעם לדבר עליו. לא אגיד לאנשים שכדאי להם לנסות ושווה מקור לאושר. הם צריכים להגיע לתשובה דרך נסיון החיים שלהם. „אני לומדת הרבה לבד. אם היה לי זמן, הייתי יושבת וקוראת בלי הפסקה. אם ארגיש אייפעם בטוחה מספיק כדי לעמוד על בימה ולהטיף או להסביר את סיגנון החיים כמו שאני רואה אותו, אעשה זאת. אלא שעכשיו אני עדיין חשה בורה בנושאי דת. אני בסך הכל „פשיטת“ שלוי מדת לבד. הלוואי שיכולתי ללמוד יותר ביסודיות. כל מה שכתוב בספרי הקודש — זה עולם ומלואו.“ דינה ונון

מוכנים לחג? כתר פלסטיק מוכן.

1.

2.

5.

3.

4.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

1. סדרנית

עגלת מגירות על גלגלים בעלת 3 או 4 קומות הסלסלות נשלפות. הסדרנית קלה להרכבה עצמית ושימושית רבים - לירקות ופירות, לצעצועים, לאביזרי תינוק ולמשרד. הסדרנית ארוזה באריזה חדשנית הנוחה לנשיאה.

2. טרופיסל

הציידנית היחידה המיוצרת בישראל עם בידוד פוליאיוריטן המבטיח שמירת קור מעולה ידית מיוחדת מותאמת לנשיאה גם עיי שני אנשים מיוצרת בגדלים, 33 ליטר, 26 ליטר ו-20 ליטר.

3. טרופיקל

מיכל רב תכליתי לשתייה חמה וקרה בידוד פוליאיוריטן חדשני, עיצוב מודרני, כולל סט כוסות. בקיבולת של 5 ו-8 ליטר.

4. רביעיית קערות

מערכת קערות ב-4 גדלים, לשימושים מגוונים בבית ולכל מטרה. במבחר צבעים עשיר.

5. ארגז לחם

לאחסנת לחם ודברי מאפה מיוצר מחומרים פלסטיים מעולים בשלל צבעים

6. אוגר פרורים

מגש יעיל ונוח המאפשר אגירת פרורים בזמן פריסת הלחם. האוגר נשלף בקלות לניקוי.

7. מערכת כוסות

מערכת אלגנטית של 4 כוסות, מחומרים מעולים בלתי שבירים, לשתייה קרה.

8. קנקן מדידה

קנקן למדידה מדוייקת של חומרים לאפיה על הקנקן מסומנות סקלות של ליטרים, אונקיות, גרמים, גרם סוכר, וגרם קמח. מכיל 1.4 ליטר.

9. המוצניק

שולף זיתים מבלי להרטיב את הידיים. הקופסא, המשמשת גם לשמירת מוון, בעל מכסה פטנט אטום לנוזלים.

10. מקצפת

מיקסר יד מתאים לכל הקצפה. מהיר ונוח לשימוש. הקערית נצמדת למשטח השיש.

11. מכסה ומגש לעוגה

מיוצר בשני גדלים - גובה 9 ס"מ / וקוטר 26 ס"מ, ו-גובה 8 ס"מ / קוטר 30 ס"מ.

12. מלחיה ופלפליה

עיצוב חדשני למוצר שימושי, המערכת עשויה מחומר אקרילי בעל גוון מבריק.

לרשותכם מוצרים רבים נוספים כולם באיכות הנודעת של כתר-פלסטיק.

החברה המובילה במיגוון מוצרי פלסטיק

ניתן מערכות הדמיה

שתי נקודות

לשיטת הבידוד היבש שהותאמה במיוחד לאקלים הישראלי.

שתי נקודות

לתא ההקפאה הענק (נפח 140 ליטר) בשיטת ה"No Frost" הפוטר אותך מהצורך במקפואון נפרד.

שתי נקודות

לשרות המעולה - שרות תדיראן.

עכשיו, עם מקרר תדיראן 82- את זוכה בכל הנקודות.

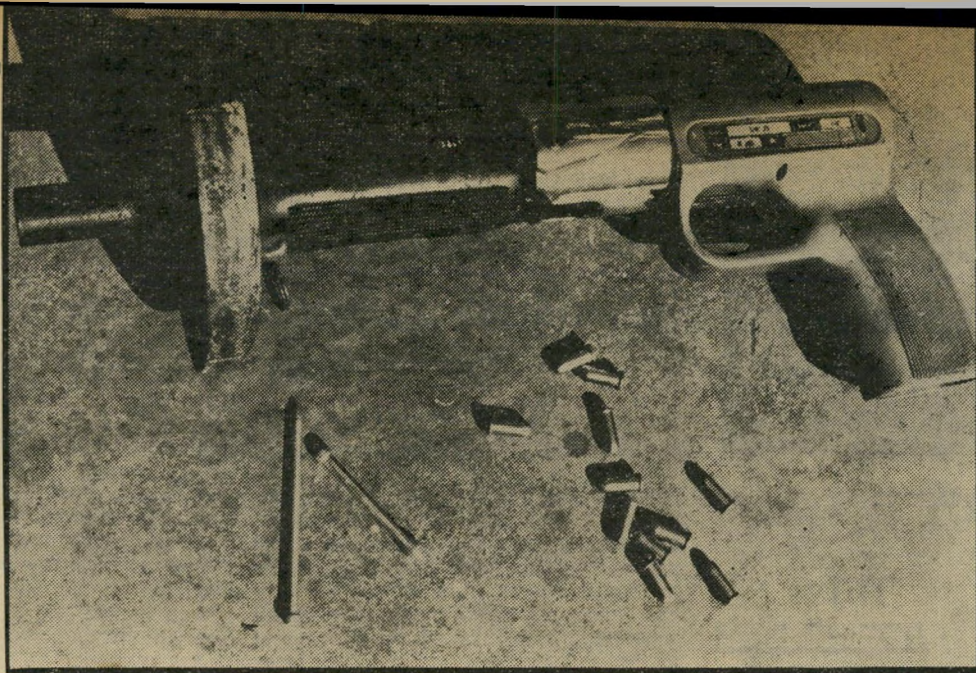
שגני נקודות

שגני נקודות

המקרר החדש שלך

תדיראן 82

בית ה'מי שפ'ט
קבע שהאהובה
נרצחה. הנאשם
שהורשע טוען:
"אני אהבתי
אותה ועדיין
אוהב אותה!"

רפי פרי (פריינטה) מסר טיוטת מודעת אבל לעורך הדין צבי לידסקי, וביקש מנו לדאוג כי המודעה תתפרסם ביום-השנה למותה של "היקרה מכל — אפרת". דקות ספורות אחר-כך הרשיעו שלושת שופטי בית-המישפט הי מחוזי בתל-אביב את פרי באשמת רציחתה של אפרת גינגולד. היא היתה יפה, צעירה ומשכילה, וכאשר פגש בה פרי ב-1979, בי מיפעל שבו עבדו שניהם, התאהב בה עד מעל לראש. היא היתה גרויה שה טרייה, ועדיין כאבה את כאב הפרידה והכישלון. הגבר הנאה, שהקדיש לה כל רגע מזמנו והעריץ אותה כאלילה יוונית, היה מזור ל-נפשה (העולם הזה 2278).

הרומן ביניהם נמשך שנה תמימה, ואז החליט פרי כי הוא חייב לקשור את עתידו באפרת. לשם כך ביקש גט מאשת-נעוריו ואם שני ילדיו. הוא עבר לגור בדירה שכו-

נשק הרצח: אקדח המסמרים והתחמושת שלו

לא איתה ולא בלעדיה

ידי תוספת קלה. אקדח היורה בכל מצב. רפי גם דאג כי הכלי יהיה תמיד חמוש במסמר ודרוך. היה צורך רק בלחיצה קלה על ההדק כדי להפעיל את האקדח. כאשר לא חזרה אפרת לביהוריה ב-14 באפריל '81, דאגו בני-מישפחה, אך לא חשדו כי קרתה טרגדיה נוראה. באותו זמן שכבה אפרת בבית-החולים איכ"ר לוב, במצב אנוש. היא נמצאה שוכבת על הכביש, פצועה ובלתי מוזהה, ולדעת המישטרה היתה קורבן של תאונת-דרכים. את קורות אותה פגישה גורלית ואחרונה גילה רפי, זמן רב אחרי מעצרו. לראשונה היה כאחוז הלם וטען כי נתקף באמנויה, ואינו זוכר דבר על קורות איתו ערב. אחר-כך מסר גירסה לפיה יצאו שניהם ברכב למיסעדה הנמלה ביפו, כדי לאכול ארוחת-ערב ולשוחח עם בעיותיהם. הוא קיווה כי אפרת תחזור אליו, ואף קנה לה לאחרונה מתנה יקרה — שעון שעלה שלושים אלף לירות, ליום-הולדתה. שיחתם הפכה לוויכוח קולני, והיהותם במכונית, ליד השעון ביפו החליט לעשות מעשה: הוא שלף את אקדח-המיסמור ואיים כי יהיה רוג עצמו בנוכחותה, כדי לגרום לה סבל: "כיוון שהמצפון יציק לה על שגרמה למותי, וזה יותר נורא ממותי!"

אפרת נבהלה, פתחה בידה אחת את הדלת ובשניה תפסה את אקדחה. כדי למנוע מרפי לבצע את זממו, אולם אז כאשר לחץ על דווית המעצור, נעלמה אפרת מעיניו דרך הדלת הפתוחה, הוא היה בטוח כי היא הצליחה להתיחמק. על כן המשיך בנסיעתו. אולם הראיות שהפריכו את גירסתו של רפי באו מפיו של ד"ר בצלאל בלוך, הפאתולוג שערך את ניתוח-הגופה. בחקירה שערכה תובעת שולמית אמיר, סיפר הרופא כי כאשר נפטרה אפרת, כשבוע אחרי הפגיעה, ערך ניתוח ומצא-

נרצחת גינגולד
ניסתה להרחיקו בעדינות

יצא בחברת נשים אחרות — כאשר טילפנה לדירתו יום אחד ולא מצאה אותו בבית, היתה בטוחה כי הוא מצא בחברת אחרת. ל-אמיתו של דבר היה אז באמבטיה ולא הצליח להרים את הטלפון בזמן.

איים שיתאבד וירה בתיקרה

כאשר ראה רפי כי הפגישות מתעטות ואפרת מתרחקת ממנו, חיפש אותה בבית-הוריה, שם התגוררה. אך היא אמרה לו באינטרוקום כי לא יעלה, מכיוון שהוריה שבעו את מריבותיהם ה-תמידיות, וכי היא תרד אליו. הוא נעלב מתשובתה והסתלק. כאשר טילפן אליה שנית, ענתה לו אחר-תה, וטענה כי אפרת אינה בבית והיא אינה יודעת את מקום המצאה. הוא עשה אז דבר נואש. בפברואר 1981, בעודו משוחח עם אפרת בטלפון, נטל את האקדח שהחזיק ברשיון, איים כי יתאבד, ירה בתיקרה, ולא החזיר את השפופרת למקומה. אפרת המודאגת מיהרה להזעיק מישטרה ו-אמבולנס. כאשר פרצו את דלת דירתו של רפי, לא מצאוהו שם. הוא היה בביתה של אפרת. הציג עצמו כשומר, וערך חיפוש מדוקדק אחריה בכל החדרים. הוא גם איים כי ירצח אותה. המישטרה עצרה אותו והוא נאשם בהתחזות לשוטר, יריה ואיומים על אפרת. רפי הודה בכל, ונידון לשלושה חודשי מאסר על-תנאי ואקדחו ניטל ממנו. אחרי מיקרה זה עזבה אפרת את מקום-עבודתם המשותף ומצאה לה עבודה אחרת. רפי המיואש ניסה לגלות את מקום-עבודתה, והשתמש לשם כך בשירותיו של מגלי-עתי-דות — שיח' ידוע ורב. שוב-לא יכול היה לראותה כרצונו ולהתקשר אליה בכל עת. היא פיקחה על מועדי הפגישות, וניסתה להר-

מורשע פרי
"יותר נורא ממותי!"

חיקו ממנה בעדינות, וללא יצירת מצבים קיצוניים. התנהגותה של אפרת, אשר מצד אחד טענה לפניו כי היא רוצה להיפרד ממנו ומצד שני המשיכה להיפגש איתו, עירערו את מצבו הנפשי של רפי. תחת אקדחו, שנלקח ממנו, הכיר את אקדח-המסמרים שהיה ב-רשותו לפעול ככלי-נשק קטלני. אקדח זה, היורה רק כאשר קנהו לחוץ לעבר גוף קשיח, הפך, על-

ולשיגושג כלכלי, ולעזור גם לאחיו המרובים. כל עוד היו אפרת ורפי בגדר נאהבים בסתר, היתה לרומן הילה של מיסתורין ומתק של מים גנובים. אבל כאשר נפתחה הדרך ל-עתידי משותף והרומן הפך גלוי ושיגרתי, הלך וקטן העיין של אפרת בפרשת-האהבים. באוני חבריים טען רפי כי סיבת ההתרחקות ביניהם היא קינאתה של אפרת, אשר חשדה בו כי הוא

רה ברחוב רמב"ם בגבעתיים. רפי ואפרת המשיכו לעבוד ב-מיפעל האחים פולק, שם היה רפי חשמלאי ואפרת מזכירה. הרקע של השניים היה שונה לחלוטין. אפרת היתה ילדה מבית כורגני אשכנזי במרכז הארץ, משיכילה ואוהבת קונצרטים, באלטר-תיאטרון, ואילו רפי נולד למישל פחת מהגרים יוצאי מארוקו באי-זור-פיתוח. רפי הצליח בכישרונו ובחריצותו להגיע לעמדה אחראית

עסקים

מילחמת המרתונים

המחוז האירובי מנוע

לישראל - וחדירתו מזוהה

במאבק עיקש בין בעלי

מועדונים מתחרים.

להיט השנה בספורט הישראלי החופשי הוא המחול האירובי. מכר ניביריאות המעריכים את עצמם, אימצו את השיטה האמריקאית במוניחים. השיטה הפעלה כללית של הגוף מתבצעת בליווי מוסיקת דיסקו ורוק סוערת ורועמת. בארצות הברית זהו כבר להיט ישן נושן, אך פה כולם עדיין מתרגשים מהחדוש ונהנים. גם הרוכשים את השיטה וגם אותם המוכרים ארצה. שלושה מכוני בריאות בתל-אביב מנהלים בחודש האחרון קרב

סמוי על ליבות המתעמלים. המאבק החל כשצץ בראשו של אבי פאנק, בעל סטודיו למחול ו-בריאות. הרעיון לקיים מפע ענק - מרתוני - של מחול אירובי מתמשך ומפוצץ, בסגנון הסרט הם יורים גם בטוטים. המופע יכלול פרסים וקרי-ערך, כמו בטרט.

גניבה נבזית. פאנק שיתף ברעיונו את עמיתיו, בעלי מכוני הספורט כדי שהאירוע יקבל מימד מסוים. ורד ציבעון, המנהלת מכון להתעמלות ולריקוד, והסוענת לזכות ראשונים למחול האירובי, נמרוד דרייפוס, בעל מכון הבריאות במלון הילטון, התלהבו מהרעיון. דרייפוס מיהר לבשר לחברי מועדונו על הגיגה-מרתונית פרטית שלו. באווירה מפוארת, עם כיבוד קל, הסתערו המזומנים על החגיגה האירובית. עדה ינקלוביץ, ה-מרקיזה בריאת הגוף בת ה-20, הקפיצה את הקהל המזוע על ה-

שטיח מקיר לקיר, לקול צלילי מוסיקה קיצבית. אבי פאנק, שהגיע באמצע הריצה חיוור ותוהה, אמר בכעס: "זוהי גניבה נבזית. זה לא פייר מה שקורה פה. מה שאני תוכנתי שנעשה ביחד, עשה דרייפוס מתחת לאפיי. כנב".

כל צידוקיו של דרייפוס שזה לא מרתון ולא תחרות, רק חגיגה קטנה של מחול אירובי מתמשך, לא הרגיעה את פאנק הנסער. גם ה' שותפה השלישית, רתחה מזעם: "זה לא יפה מבחינה אישית. הרעיון היה של אבי פאנק. דרייפוס התנהג כסוחר שגנב את הרעיון מאבי פאנק. אני אומנם מאושרת שהמחול האירובי תפס בארץ, אבל אני משוכנעת שמה שעשה דרייפוס לא יגיע לקרסוליים של מה שיהיה במרתון שלנו, שיתקיים ב-מאי".

בעדי-מועדונים דרייפוס ופאנק לא יגיע לקרסוליים

משמצאו עמוס לביא, בן ה-11 וחבריו, תלמידי כיתות ה' ויו"ב בבית-ספר יסודי, חורבה נטושה בהרצליה, בקירבת בית סבו של עמוס, לא היה גבול לשימיהם. החורבה הציתה את המיונם של הילדים. היא שימשה מקום מיי-גש אידיאלי לתעלוליהם ולמישיח-קיהם.

החבורה, שמנתה שלושה ילדים ושתי ילדות, קראה למקום "בית הגמדים". הם נהגו להתכנס בו אחרי שעות-הלימודים.

המטומטמת. לפני כשנה הם מצאו רימון ולידו כמה כדורים. כיאה לחבורה סודית, הם טמנו את המציאה באדמה, ליד החיר-בה הנטושה.

הזמן חלף והילדים שכחו את העניין. לפני כחודש, כשהמורה הסבירה בכיתה עד כמה מסוכן לשחק ברימון, נזכרו הילדים במה שהטמינו ליד החורבה שלהם. אחרי רי התייעצות שקיימו ביניהם, הם סיפרו זאת לאם אחד הילדים. זו ניגשה מייד למיטרה, ששלחה למקום חבלן. החבלן סילק את הרימון ואת הכדורים.

חוקרי-הנוער במיטרה הסבירו לעמוס, שהתמנה דובר החבורה, עד כמה מסוכן הדבר, ומה עלול היה לקרות להם. הילדים הבטיחו שהפרשה תמה. לפני שבוע, ביום השלישי, קיבל עמוס לביא מיכתב ממחלקת האבירות של המיטרה. לתדה-מתו, ביקשו ממנו לבוא לקחת את החפצים שמצא. כי לא נמצא להם דורש. תגובת הילד: המיטרה מטומטמת.

מישפט

הגנב מגוב - נעדר

הזקן ראה את מקום המחבוא, הוציא את המטמון, הוכה ונשרד. מאיר כליפה וחברו, שאלתיאל ערוסי, עשו "מכה" גדולה. לדברי כתבי-האיש הם פרצו לביתה של לונה חיים וגנבו משם תכשיטים, שעוניה ושרשרת בשווי של עשר רת אלפים שקל. את התכשיטים הסתירו בחצר בית-הספר גאולים בבתיים, וחשבו לחזור כאשר יציבור זעם.

מבית הסמוך הבחין בצעירים גרגורי רובינשטיין (70). כאשר התרחקו מהמקום ירד לחצר ונטל את המטמון. את התכשיטים היקרים הסתיר תחת המיזרון, יחד עם חסכונו ובו בסך אלפיים שקל במיזמן.

עומד להתגייס. לא עבר זמן רב, ושני הצעירים גילו מי נטל את שללם ומיהרו לדרוש את תכשיטים מרובינשטיין. הוא הכחיש בתוקף כל קשר לגניבה. אך הם לא הירפו, היכוהו וחיפשו בדירה. מתחת למיזרונו מצאו השניים את השלל וגם את חסכונו של הזקן.

המיטרה עצרה את השניים והוגש כתבי-אישום. השופט אריה אבן יהודה ציווה לעצורם.

בעיקבות העליה מארץ אפריקאית מסויימת:

המלריה והשחפת חוזרות לישראל!

אחת, במצב חמור, הועברה לבית-החולים בצפת, שם יש מחלקה מיוחדת למחלות-ריאה. אחרים קיבלו מייד טיפול תרופתי. גילוי מחלה, שבמצב מסויים יכולה להיות מידבקת, עורר סערה בבית-החולים הכרמל. עובדי הצוות הרפואי סיפרו, שהנהלה הורתה לערוך תבחין מנסו - בדיקה לגילוי התנגדות הגוף לשחפת - לכל צוות-העובדים. אך הנהלת בית-החולים הכחישה ידיעה זו.

הד"ר יעקב נחמיאס, רופא פנימי בכרמל, שמונה אחראי לזיהוי המחלות הזיהומיות בקבוצת מהגרים זו והטיפול בהן, התעקש: "אלינו הגיעו רק כמה מיקרים בודדים".

מחלה חברתית

מחלת השחפת הוא חיידק, הגורם לנמק באיבר הפנימי שבו הוא מתיישב. המחלה, שבעולם המערבי היא הודברה, יכולה לגרום אף למות. בישראל מתגלים מדי שנה כמאה חולים - חלקם אנשים שנשארו את החיידק בגופם מאז ילדות, והיא התגלתה בשנות הבגרות.

ישראל, שהיא ארץ קולטת הגירה, נאלצת לקלוט גם מחלות. שחפת הובאה לישראל לא רק בעליה שהגיעה מתימן, אלא גם התגלתה בקרב מהגרים שבאו מאירופה אחרי מילחמת העולם השנייה. רוב החולים במחלה הם אנשים החיים באזורים נחשלים או בתנאים ירודים - צפיפות-דיוור, סטנדרטים נמוכים של תברואה ציבורית והיגיינה אישית מעלים את שכיחות מיקריה-שחפת. תזונה ומחלות מתישות הן קרקע פורייה, שעליה משגשים החיידקים הקטלניים. התפשטות הזיהום בתנאים כאלה היא מהירה יותר, ויכולה ליהפך בקלות לבעיית חברתית.

עליה ניכרת במספר חולי המלריה והשחפת נרשמה בשנתיים האחרונות במחלקה לאפידמיולוגיה שבמישרד-הבריאות. מבדיקת שמות החולים, שלקו במחלות, ניתן להוציא מסקנה ברורה אחת: המחלות פגעו ביושבי כמה מרכזי-הקליטה בארץ.

כבר במחצית הראשונה של 1980, למשל, נרשמו 26 מיקרי-מלריה בישראל, בעוד שבכל 1979 נרשמו רק 16 מיקרי-מלריה.

15 מבין 26 החולים באותה מחצית השנה היו מהגרים מאותה ארץ. ארבעה מיקרים אחרים נתגלו אצל תירות הולנדיות, שיצאו מישראל לטיול במצרים. הן ביקרו שם באזורי לוקסור ואסוואן. כך שאותה תקופה רק שיבעה מיקרים היו תוצאה של הידבקות בישראל - נתון המתאים לתפוצת המחלה בשנים קודמות.

מספר מיקריה-שחפת הפעילה ב-1981 עלה לכ-250, לעומת ממוצע של כ-100 מיקרים בכל אחת מהשנים הקודמות.

כל גילוי של מחלה זיהומית מידבקת מחייב דיווח ללישכת הבריאות. רופאי-משפחה, המאתר את המחלה, יכול בדרך-כלל לתת לחולה את הטיפול המתאים. אך כשעולה מספר הדיווחים על סוג מסויים של מחלה, התופעה דורשת התייחסות מיוחדת של מישרד-הבריאות, כדי למנוע בעוד מועד התפשטות מגיפה. החשש, אז, אינו דווקא לחולים שלקו במחלה, אלא לאלה שעלולים להידבק בה - תינוקות, זקנים וחולים כרוניים.

מישרד-הבריאות של כל חברות האו"ם נוהגים להעביר נתונים על ממדי המחלות המידבקות לאירגון הבריאות העולמי, כי הווירוסים והחיידקים טרם שמעו, כידוע, על הגבולות המדיניים.

חשש מחשיפה

כדי לתיי, המסייר בעולם והעובר בארץ שבה פשתה המחלה, יכול להעביר אותה לארץ אחרת. לכן אדם הבא מארץ "נקיה", חייב לדעת שהוא יכול לפגוש בארץ אחרת במוקד מחלה. כך שלשיל-טונות-התיירות בכל מדינה יש עניין ששילטונות-הבריאות באותה הארץ ידאגו לבער מחלות היכולות להרתיע תיירים.

העובדה, שבשנתיים האחרונות עולה שיעור החולים במלריה ושחפת, אינה נוחה למישרדים הממשלתיים המוסקדים על עניינים אלה בישראל.

מי שהופתעו מדיווח זה, היו דווקא אנשי-הסוכנות. הם סומכים על מישרד-הבריאות שביכולתו לדאוג לטיפול בחולים שהתגלו בקרב מההגרים, המהווים היום כשליש מאוכלוסיית מרכזי-הקליטה בישראל.

הדיווח לאירגון הבריאות העולמי עלול לחשוף את ארץ-המוצא, ממרכזי-הקליטה בעתליהת הגיעו בחודש האחרון כמה חולים כאלה לבית-החולים הכרמל שבחיפה.

הם התקבלו עם תלונה על הרגשת תשישות, חום, חוסר-תיאבון וירידה במשקל. בעיות ההידברות עם העולים החדשים, שאינם שולטים עדיין בעברית, הקשו על הרופאים לדלות מהם פרטים, הנחוצים לשם זיהוי המחלה. חלק מהחולים אושפו במחלקות הפנימיות, ושתי נשים הרות אושפו במחלקה הגינקולוגית.

אחרי כמה ימי בדיקות היתה המסקנה חד-משמעית: שחפת. חולה

חיי המין של הצמחים * הגבעות הירוקות של

אפריקה והרוצחים התמימים * היום בו קפא כדור הארץ

פתיח

דארווין

תהליך מעניין עובר על הרגליה הקריאה של תושבי ישראל. המילים שמו ליבם אליו, והתחילו לפרסם ספרים רבים ומרעולים, התואמים הרגליה הקריאה מתחדשים אלה.

המדובר בספרים העוסקים בהיבטים שונים של האבולוציה הדארווינית — צמחים, בעלי-חיים, קופים והמעבר לבני-

ארנסט דארווין היבטים שונים של האבולוציה

האדם, מינהגיהאדם הצדים את בעלי- החיים, ולבסוף: עתידו של המין האנושי. בין עשרות הספרים בנושאים אלה שראויאר בעשור האחרון, בולטים ספרים כמו החיים המיסטוריים של הצמחיים מאת טומקלינס, כל היצורים גדולים כקטנים מאת ג'יימס הרויט, ספרם של אוריאן דגלאס בין הפילים, וספריו של רסמונד מוריס הקוף העירוט וגן החיות האנושי.

אין לשכוח את הרע לכאורה מאת קונ"ר ד' לורנץ, ואת סיפורו של אישה-טל- ווינה והזואולוג דיוויד אטנבורג, של פיו הוכנה סידרת-הטלוויזיה המעולה החיים עלי אדמות. גם הספר על התוקפנות האנושית מאת אשלי מונטגרו, המעמידה את תוקפנות האדם בצד תוקפנות בעלי- החיים שייך לסידרה זו.

ספרים נוספים הם אלה של רוברט ארדרי הציוני הטריטוריאלי ובראשית היתה אפריקה, וזה של אלן גודול בעיקר בות הנוריות והאריות הלבינים מטימבאר אטי של בריס מקברייר. ספרים אלה הינם אך קצה קצהו של קרחון הספרים, שראויאר במהלך העשור האחרון.

בשנה האחרונה ראויאר עוד ספרים בנושאים אלה, ולהם מוקדש מדור זה של נמר של נייר.

צמחים

בריסטאו

נושא החיים הריגשיים של הצמחים, בא כבר לידי ביטוי במילות העברית

בספר החיים המסתוריים של הצמחים- ביטוי נוסף למערכת ריגשית זו. מצוי בספר חיי המין של הצמחים מאת אלק בריסטאו*, המתאר את מחקריו של הביולוגים, העוקבים מזה 300 שנה אחר התהליכים המיניים המתרחשים בצמחים, שלעני המתבונן מבחוץ, הם נראים הדמי יוניים ביותר.

פרקי הספר נפתחים בתהליך גילוי המין, ובעקבותיו הפרחים והדבורים, בחינת אבר- ריהמין של הצמחים, הטאבואים המיניים שביניהם ומגיע עד לטכניקות מין, שבו מבהיר בריסטאו מעט מתהליך זה: "פרח מייצר אבקה חושף את אברי המין שלו בצורה שכיולוגים מכנים אותה, מתי- רנית"; וזה פרח בצורת קערית, בדרך כלל מטיפוס פרומיטיבו למדי, ולו עלי כותרת מפורדים. מבקריו אינם זקוקים לשום תקופת התודעת כדי להכירו וללמוד את אותותיו..."

נושא האקסהיביציונים אינו נעלם מחיי המין של הצמחים, כתיאור פיטריית הפאי- לוס (פיטריה זיקפתית): "הפיטריה ה" ואת דומה עד להפליא, בצורתה וכממדיה, לכין מפורש של אדם, השריו בויקפה. היא צומחת בשלהי הקיץ כבלוטה בתוך הקרקע ותופחת עד מהרה לממדי ביצה. בשלב זה בוקע הקצה מתוך הקרוב החי- צוני ובתוך שעות אחדות הוא מתארך למי- לוא מיימרו... הפיטריה הזאת מושכת אליה את המבקרים הדרושים לה לא כי אמצעות המראה הפלי, אלא באמצעות הריח, שכניאדם עשויים לחשוד אותו לי- מחליא... וזו ריח נחות הנודף מתוך קריש רירי, ירוק כהה, המכסה את הגולה המחודרת..."

פרקים נוספים בספר זה נושאים כותרות כמו שיעבוד וסאדיזם; הריון בצמחים; רביית בתולים ועוד כותרות — ההופכות את חיי המין של הצמחים לתעורבת של ספר עיון מרתק וספר לימוד — העשוי לתרום למעיין בו, מושגים על חיינו הוא וחיי סביבתו הקרובה.

אלון

מדור מיוחד של ספרים הרואים-אור באחרונה, הוא מדור ספרי הפרחים של ארץ-ישראל. אחד מספרים אלה הוא סיפ- רו של עזריאל אלון פרחים יפים בנגב. הספר מופה את פרחי הנגב, בהתאם לאזורי המישינה שלהם (דרום הנגב, הר הנגב, צפון הנגב, מדבר יהודה ועוד).

בסיפורו של אלון מצויים תצלומים מרי- היכים בלוזית העלות על פרחים מופ- לאים, ביניהם: יחזוק המדבר; תמי- ריר מרוקאי; צמרורה אפריקאית; זהבית אישונה; באשן שלשת העורקים; אהרונסונית פקטורובס- קי; בצלצלה ארצישראלית; צפרנית מקופחת; פעמונית ירו- שלים; יקינטונית מעורקת ועוד.

דפני

ספר צמחים ישראלי מעולה הוא סיפורו של ד"ר אמוץ דפני הסחלבים בישר- אל... ספר זה מביא את מיכלול עולם הסחלבים בארץ, החל בפרק סחלבים ושיקויי אהבה וכלה בתהליך ההזדווגות המדומה של בני צמח זה. מי שרואה

* אלק בריסטאו — חיי המין של הצמי- חים; עברית: נעמי כרמל; הוצאת כתר; 207 עמודים (כריכה קשה).

** עזריאל אלון — פרחים יפים בנגב; הוצאת עס-עובד; החברה להגנת הטבע; 139 עמודים (כריכה קשה, מתכונת לא אלבומית).

*** אמוץ דפני — הסחלבים בישראל; סידרת חצב; הוצאת מסדה; 83 עמודים (מתכונת אלבומית).

במוצאיישבתות בטלוויזיה את הסידרה הבלשית נרו וולף, ואת אוסף הסחלבים הנדיר, שמחזיק הבלש הגניורוק בהמתו — עשוי להתרגש ממראה 28 מיני הסח- לבים הגדלים בישראל (מתוך כ-30.000 סוגים בעולם כולו).

בין סוגי הסחלבים הגדלים בישראל בול- טים ביופיים ובתפוצתם דבורנית דינ- סמור, שפתן מצוי, כפיסחלב צרי- פי, סחלב שלושי-שיניים, הסחלב המנוקד ובני-החורש הגדול.

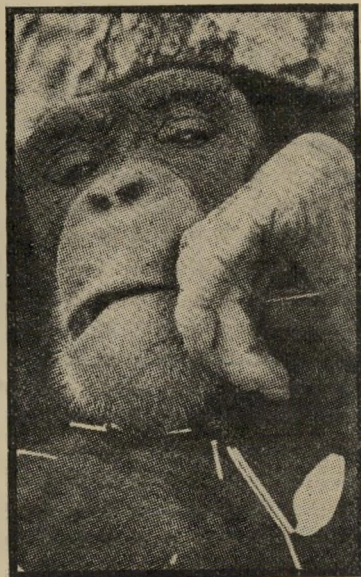
בעלי-חיים

ברייאר

שמורות-הטבע הגדולות ביותר בעולם שוכנות בגבעות הירוקות של אפריקה, שדומה כי הפכו לגן-חיות ענק, המזכיר למין האנושי את מוצאו, ולעיתים קר- וות את בני-דודיו הקופים.

שאר-יבשים הקרובים ביותר של בני- אנוש אלה קופי-האדם, שלרובם נשקפת כיום סכנת כלייה, הרג, הטיפה והרס סבי- בתם הטיבעית. יום אחד מחליטה חוקרת טבע צעירה, לאמץ אסופים ויתומים מבין השימפנזים של מערב-אפריקה ולהחזירם אל הטבע באזור של שמורת-טבע. היא מקווה לתקן בכך מעט מנוקי הציווילי- זציה המערבית לבעלי-חיים אלה, החור- קרת, סטלה ברייאר מספרת בספרה שוכני היערות * על הקורות אותה ואת קופיה.

בפרקים הראשונים של סיפורה מספרת ברייאר על הקע שלה, ועל משיכתה לבעלי-החיים. בפרקים אלה היא מספרת על ראשית פועלה — ליקוט הקופים. על גיבור ספר זה, הקוף ויליאם, כותבת ברייאר, "גזרנו והחזקנו ממנו את החיות האחרות כל עוד היה חולה וביישן. ברנע שהחליט לעזוב את הארגו שלו, הפך

קוף ויליאם שחה מעט פרפין

הטיפול בו למלאכה בת עשרי-יארבע שעות ביממה..."

* סטלה ברייאר — שוכני היערות; עברית: עמוס פארן; הוצאת מסדה; 237 עמודים (כריכה קשה + תצלומים בשחור-לבן, מתכונת אלבומית).

על אחד ממעשי השוכבות של הקוף ויליאם, כותבת ברייאר: "הגעתי למיטתה וגילית שויליאם שחה מעט פרפין..." ברייאר מלווה את התפתחות שמורת הקוף פים שלה, בתיאורים מרתקים, אנושיים ביותר, הבוחנים את מעשיהם בעיניהם של בני-אדם, שהשלימו כבר את הפרק הנה של האבולוציה הדארווינית. יש בי שוכני היערות גם פרקים של הרפתקות, מתוכן ניתן ללמוד אילו הן המדינות האפ- ריקאיות בעלות התודעה לשימור זני קוף פים ובעלי-חיים המצויים על סף הכחדה, והמדינות הציוניות — שנושא זה אינו מצוי על סדר יומן. מצויים בספר ניסוחים בהחלט שימפנזות שהיו בשבי בגני-חיות לחיק-הטבע, וחיותם במחיצתם של בני- האדם, הדואגים לשימור בעלי החיים בי אפריקה.

מקינן

ג'ון מקינן הוא נכדו של ראש-ממ- שלת בריטניה לשעבר, רמזי מקדונלד. הוא נולד בלידס, ב-1947, ועסק באפריקה במחקר-רשדה בהתנהגותם של חרקים ו- שימפנזים. אחריכך השלים את לימודיו באוקספורד, והחל את מחקרו בקופי ה- אורנג. השלמת עבודת הדוקטוראט שלו נעשתה בהדרכתם של הפרופסור ג'קן מ'וינברגן (התן פרס נובל) והד"ר רס- מונד מוריס (הקוף העירוט).

סיפורו של ג'ון מקינן בעקבות הקוף האדם * עוסק אף הוא בבני-דודיו של האדם, העליקופים (או קופי-האדם) שעליהם מחפפת סכנת הכחדה. הסכנה המוחשית ביותר נישקפת לאורנג-אוטאן, בסיפורו מביא מקינן דין וחשבון על אופני ההתי- נהגות של בעלי-חיים מרתק זה, ומתאר את חיינו ברגישות ובפיוט. מחקרו של מקינן הוא אחד היסודיים והבהירים ש- יכתבו אודות קוף-אדם זה.

כבר בפרקי הפתיחה מביא מקינן סי- פורי רקע על האורנג-אוטאן; "אגדה נפוי- צה מספרת על אורנג-אוטאן שהחף נענה צעירה בת-ילדים, כלא איתה במערה שבין העצים והוינה בפירות. לימים נולד לה תינוק שחציו אדם וחציו קוף. יום אחד היא השתלשלה מן העץ בעזרת חבל שקלעה מסיבי קוקוס וברדה. הנערה רצה במעבה היער, מאמצת אל גופה את תי- נוקה, אך האורנג-אוטאן דלק אחריה, מוז- נק בין צמרות העצים. היא הגיעה לשפת הנהר וראתה סירה העומדת להפליג מן הגדה. האורנג-אוטאן כמעט הדביק או- תה, אך האיש שבסירה קרא אליה לחש- ליק מצדיה את התינוק. היא עשתה כן והקיף עצר כדי להרים את התינוק, וכך ניתנה לה שהות להגיע אל הסירה ולהי- מלט. בזעמו קרע הקוף את התינוק ל- שניים והשליך את המחצית האנושית ל- עבר הסירה המתרחקת ואת המחצית הקו- פית לעבר היער. קריאותיו הרמות של האורנג-אוטאן הן, לפי האגדה, זעקות השכר המלוות את חיפושיו המתכזרים אחר בהירת-ליבו האבודה..."

סיפורו של מקינן מספר על מחקריו ובדיקותיו באיי בורניאו, תוך בחינת הר- גליהם השונים של קופי-האדם, כאשר התבוננותו העיקרית היא באופיו המתבודד של האורנג-אוטאן, יחסיו עם שותפו, ובעיקר הצורך להציל קוף זה מהכחדה.

ואן-לאוויק וגודול

הוגו ואן-לאוויק, צלם-הטלוויזיה ש- צילם רבות מסדרות הסרטים על אפריקה וחיותיה, חבר עם חוקרת השימפנזים

* ג'ון מקינן — בעיקבות הקוף הא- דום; עברית: יורם טדה; הוצאת מסדה; 181 עמודים (כריכה קשה + תצלומים צבעוניים, מתכונת אלבומית).

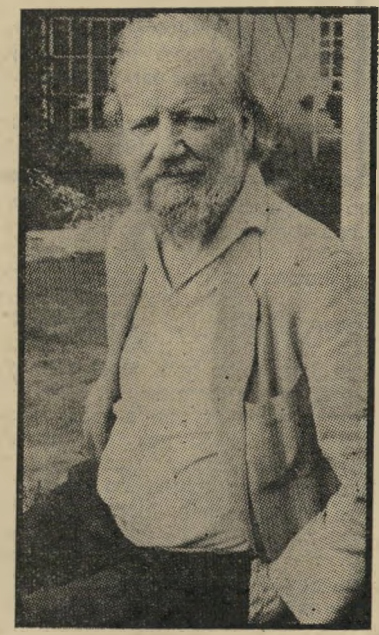
ג'ן גודול בספר הרופאים התמימים... ספר מחקרי מצולם, העוסק ברצח התמימים של חיות אפריקה. הספר נפתח בתיאור של צבועים בשעת ציד-לילה שלהם: "אז נחרנו בראותנו כיצד הם אוכלים את טרפם בעודם בחיים..." והמשך בבעלי-חיים אחרים הצדים וטורפים את טרפם. הרופאים התמימים הינו ספר-שדה המר תאר באופן מרתק את מינהגי הציד של בעלי-חיים שונים, כפי שניצפו בידי ואן לאוויק וגודול. פרק מרתק הוא הפרק צבועים מנומרים, שבו מתוארים מירדפיהם אחרי עגלים ושאר בעלי-חיים נחותים מהם.

הספר הוא בבחינת יומן רשמים מרתק, שבצד מסקנות מדעיות מספר על אורחות החיים של חיות אפריקה הטורפות והאינר דיבדואליסטיות. הלשון מרתקת. התיאור רים מרהיבים וההרפתקאות אינן נופלות מהם.

בני-אדם

גולדינג

ויליאם גולדינג, מחבר האליגוריה בעל זבוב. ספר המעמיד בספק את ההנר זה שטבע האדם טוב מעורו, ומשווה את חברת הילדים לחברה של טורפי-אדם. אינו מן הסופרים המתורגמים לעברית. בימים אלה ראה-אור בתירגום לעברית ספר נוסף של **ויליאם גולדינג**, תחת הכותרת היורשים. ספר שבו בוחן את תודעת הגיבור ותודעת הקורבן. גולדינג בוחן בהיורשים (יורשי הקופים) קביר עה של ה. ג' וולם בסיפרו מהלך ההיסטוריה, שם כותב וולם: "מעט מאוד יודעים אנו על מראשו של האדם הניאנר

סופר גולדינג מהסכין הדאשונה לפצצת-האטום

דרתאלי, אולם עובדה זו... מרמזת, כנר אה, על שיערות עצומה, כיעור, או מר זרות מסלירה במראהו, נוסף על מצחו הנמוך, נכותיו הבולטות, צוואר-הקוף שלו וקומתו הנחותה... כותב סר הארי ג'ונסטון במקורה על עלייתו של האדם החדש, כסיפר 'Views and Reviews' וזכרונות-הנעז המעורפלים על מפלצות

• הוגו וארלאוויק + ג'יין גודול — הרופאים התמימים; עברית: נעמי כרמל; מל: הוצאת מסדה; 198 עמודים (כריכה קשה) + תצלומים שחור-לבן, מתכונת אלבומית).
• ויליאם גולדינג — בעל זבוב; עברית: איתמר כספי; הוצאת עם עובד; 191 עמודים (כריכה רכה).
• ויליאם גולדינג — היורשים; עברית: א. נימרוד; הוצאת אליוש; 198 עמודים (כריכה רכה).

דמויות-גורילה שכאלה, בעלות מוח ער-מחמי, הילוך שורכני, גוף שעיר, שיניים חזקות, ואולי גם נטיות קאניבליסטיות, עשירות להיות מקורו של אוכלי-האדם ש"כפולקלור...". גולדינג שם ללעג ולקלס את האמונה בדבר הטוב שבאופי האדם, תוך שהוא חוזר לבחון את האדם הניאנדרטאלי, מתאר ילידה שנחטפה למטרות קניבאליות, בוחן את מאבק האדם בחייה, והי חייה שבאדם מול האנוש שבאדם. גולדינג מתאר בהיורשים את אותו עולם חושם פרימיטיווי, תוך שהוא מנצל את כל כלי התיאור הספרותיים, על-מנת לרדת להקר שורשי החייה-שבאדם, שלדעתו הם הם השולטים בנו עד עצם היום הזה.

מקטע הפתיחה של הספר: "לוק רץ מהר ככל שיוכל. ראשו היה מורכן והוא נשא את שיח-הקוצים שלו בצורה אופיינית, לטם שיווי-משקל, ובמסירות ירו החופשית היטב את חשורת הנירגים הרעניים. ליוק רכבה עליו, צחקת, ידה אצורה כתלתלים הערמוניים שהשתרעו על צווארו ולאורך עמוד השדרה שלו, השנייה מחזיקה את איאה הקטנה כשהיא תחובה מתחת לפנטרו... שב גולדינג אל הקורא העברי באלגוריה מרגשת, המתארת מחדלי אנוש כתצלום תשליל של בהווה הנוכחי. סיפורו של גולדינג מולך מהנאיביות הראשונית של האדם שירד מעל העצים, ועד לתהליך שבו הוא מייצר לעצמו את הסכין: "מאמני ויתר על שיפשוף האבן בעצם. הוא חש תרבת ירו את הגוש הסרי-צורה שיהיה ניצבו של הסכין כשהיה נמור. שיום מוח לא היה בידי וישום תמונה לא היתה כראוי. הן הלהב והן הניצב לא היו חשוכים בימים אלה. לוק התפתה לזרוק את החפץ מעבר לזרוע... אלא שהאדם לא רוק, והדרך מהסכין הראשונה אל פצצת ה"אטום היתה קצרה יותר בשעון התפתחות האנושות, משלב הירידה מהעצים, המר עבר מקור-אדם לאדם. היורשים שב ומציג עד תום, את טבע האדם כרע מעורו, רע משחר נעוריו.

ארדרי

הקורא הישראלי הספיק להתוודע לספריו של **רוברט ארדרי**, ובעיקר לסיפרו הציוני הטריטוריאלי (פחות ידוע, סיפרו בראשית היתה אפריקה*). שני ספרים נר-סמים פרי עטו של ארדרי, שראוי-אדם באחרונה בתירגום עברי, חושפים היבטים נוספים, למסכת בחינתו של ארדרי את המין האנושי, באמצעות יחסו לחיות, והשתקפות יחסיהם יותר החיות בחייו הוא. שני הספרים, ציידים כבני אדם והאמנה החברתית** משלימים את מסכת תורתו של ארדרי, המשליכה כיום רבות מהשקפותיה על שטחי אמנות ותרבות שונים.

בניגוד לעמדות עקרוניות שליליות על המין-האנושי, שאותן מייצג גולדינג, הרי שארדרי מאמין בהנחתו של ז'אן-ז'אק רוסו שהאדם נולד מאושר וטוב, שה ערכים ה"אנושיים" שלו נוסדו במהלך תקופת קטל החיות שלו, וכי האדם יצא מעיר-העדה במטרה שלא לשוב אליו. ארי דרי בוחן את התשתית האנושית, כמק בילה לשינוי התשתית הגופנית של האדם (נשירת השיער והחלשת השיניים). ארדרי מבסס את השקפתו על מחקרי קודמים לו בזואולוגיה, ביולוגיה ואתר לוגיה, תוך שהוא בדרך בדרך מקורית את תרבות הנשק של האדם. יחד עם זאת, לקראת סיום הספר, מגיעים הפרקים הפסימיים של תורת ארדרי, המאמין כי על המין האנושי מתרגשת וכבה שואה קרחונית, שתקטין את מיספרם של בני-אנוש, ושוב תגביר את יצר הקטל בין בני-האדם.

האמנה החברתית, נפתח בפרק בג'ודלן בלא שנהבים, וממשיך בפרק התקרית של הילה, שבו הוא בוחן את חומר הגלם של האבולוציה, תוך ביקורת תהליך טישי

• שניהם וראור בהוצאת זמורה ביתן מודן.
• רוברט ארדרי — ציידים כבני אדם; עברית: נעמי כרמל; הוצאת זמורה ביתן מודן; 210 עמודים (כריכה קשה).
• רוברט ארדרי, האמנה החברתית; עברית: נעמי כרמל; הוצאת זמורה ביתן מודן; 365 עמודים (כריכה קשה).

טוש חותמה של הזהות האינדיבידואלית של הפרט בחברת בני-האדם.

ארדרי משווה דיעות שונות של פילוסופים ואנתרופולוגים על התהליכים הר-עוברים על המין האנושי, כאשר הוא מציין בפירוט, "ממשות הפילוסופיה של רוסו ממונה כפסימיות שלה..." מהפסימיות נוסח רוסו, שב ארדרי לבעלי-החיים, הפעם אל דג האלפא, ובוחן שוב את

חוקר זורניק מקופים לגושי-אמנים

תורת הטריטוריות שלו: תורה אשר הנחת היסוד שלו היא פיתוח של רפלקס סים מותנים של כל בעל חיים לטריטוריות הטבעיות שלו.

בכתבי רוברט ארדרי בולטת תלות רבה במחקרו של **קונראד לורנץ** וחוקרים אחרים, שבעזרת מסקנותיהם המדעיות, נרא מבסס את בחינתו שלו על המין האנושי, כמו קביעתו של **קארל סונררם**: "במאבק הממדי בין קבוצות פמכות, יהיה תמיד יתרון לאותו קבוצת הערשות שימוש במנהגים המתקדמים ביותר לעומת אלה המחויקים במנהגים פחות יעילים..." קביעה, שאותה ניתן להסמיק אפילו לחברה הישראלית שהחלה בשנים האחרונות לעבור לשרשרת של מינהגים חומייניסטיים.

בפרק המחוב והאורח מגיע ארדרי לבחינת "המפגשים של האדם העירוני..." כאשר מתכונת הייעור ניתנת להשוואה עם מתכונת החיים ביער-העדה. ארדרי בוחן מינהגים של דינמיקת אוכלוסיה, תוך המשך לקיחת הדוגמות מתוך בעלי החיים באפריקה ובארצות אחרות. היא מגיע לבסוף למסקנה: "העיר איננה מחנה-ריכוז. כולנו פרט למוכרי-גורל מע-סיום הצטרפנו אל תושביה החולקים ורכיב ולא פעדרים, לא כאסירים, אלא כמת-נדבים. בריוק כשם שהחולדות של קאלר הון כחר מרצונן החופשי לאכול בתוך הדירים האמצעיים וליצור על ידי כך כיב-התנהגות...".

בפרק הדרך האלימה בוחן ארדרי את התגברות האלימות בתרבות המערבית, ומוא שוב את דרכו אל השקפתו של **קונראד לורנץ** על היותם "החפידים הפלעתיים של ההשקפה בדבר היות ה"תיקפנות תכונה מולדת בכל הייצורים החיים..." בפרק קוף-האדם העולה, מנסה ארדרי לפענח את תהליך התפתחותו של המוח האנושי, תוך שהוא מניח כי הסיבה היא השתררותו של הפרט מתוך המיסגרת של הסדר החברתי שימכפה עליו מכוונה של חברת הצייד השיתופית. במצב זה נוסדה מיסגרת המישפחה, כיחידה אנושית.

באחד מקטעי הסיום מציג ארדרי בספר קנות את אהבתו למין-האנושי, והוא כו"תב: "ארדרי קפטלר קבע ברוח קודרת כי יש מן הסתם כמות האנושי ה"מרה שאינו כשורה. אני ממהר לקום כדי לתי מוך ברעיון, כפי שיעשה מן הסתם כל

מי שקורא את עיתוני-הבוקר כפידרם. קוף-האדם העולה מראה לעיתים תדירות יתר על המידה סימנים של מבוכה ככל הנגע לדרך שפניו מועדות אליה, למעלה או למטה. כפי שקונראד לורנץ העיר פעם, "המרי-אפיאנס" עריון גותר בבחינת ה"כית בחצי-הדרך בין קוף-האדם לבין ה"ייצור האנושי. אבל אני איני מה מדויק כמו קפטלר..." ומוליך למסקנתו, הטרי-ענת: "הפרט הוא שהביא לנו את הערב-רב הדינאמי הנקרא ציוויליזציה אנושית" הפרט הוא המקור האחד והיחיד של ההגשמה האנושית...".

דעותיו של רוברט ארדרי עומדות בי-ביקורת הזמן מאו-ראור והופצו ברבים בראשית שנות ה-60: ויש בהן מימד ההתעוררות למחשבה אינדיבידואלית של המעיין בהן. שני ספריו מומלצים לקריאה. הם עשויים להעניק השלכות קיר-מיות על בעיותיה של ישראל, בימים טרו-פים אלה, שבהם מנסים אנשי גוש אמו-נים להחזיר את החברה הישראלית אל השלבים הפרה-היסטוריים שלה.

עתיד

החורף השישי

אשליה בת 15 אלף שנה של מזג-אוויר סביר עומדת להסתיים, ועידן חדש של קרח עומד לכסות את פני כדור הארץ, ולהסל את תושביו. סיטואציה זו, העתידה להתרחש אישם בנבכי העתיד, עמדה לנגד עיניהם של **דאגלס אורגיל** וד"ר **ג'ון גרייבן**, שניהם חברי החברה הגיאוגרפית המלכותית הבריטית, כאשר חיברו את סיפרם החורף השישי* שראה אור בתייר-גום לעברית.

הספר הוא ספק פסבדומדעי עם גיבור ספרותי, וספק מדעי-בידיוני. גיבורו של החורף השישי **ויליאם סטובין**, מדען המבנא את התהליך למראה סימניו ה"ראשונים, מגלה עד מהרה כי אכן צדק, ותהליך הקרחתה של העולם, יש לפנות במהירות את שיקגו ואת ניו-יורק ואזורים נרחבים נוספים של כדור-הארץ באמצעות עמודי קרח ענקיים.

החורף השישי הינו ספר תיאורי מרתק ופשוט, שמחבריו אינם טורחים אפילו לטסוק בתיאורים אלגוריים ובמסווים ספי-לוחיים מעמיקים — אלא מנבאים דברים צפויים כהווייתם. ראשוני הפרטים אודות עידן הקרח החדש נאספים תחילה בליווי-נים המקיפים את כדור הארץ.

בפרקי הסיום, היוצאים מתוך הנחה שמתוך חורבות העולם המתועש והאטומי שנהרס בקרח יקום עולם חדש, משררים המחברים אשלות כמו: "האם נגיע למצב שבו מעצמות-העל של העבר הקרוב, המי-ציוויות ככלי נשק בעלי עוצמת הרס אדירה, תסתכנה במאבקים בדרום-אפריקה או תתמודדו לפני מחטנות של מדינות משוונות? "

בציניות וביקורת עצמית על מיצוי אור-תה תקופה ארוכה, קובעים המחברים: "הגיעה התקופה הבינקר-הנית... רחפה בלתי-צפויה, שהביאה לנו 15,000 שנים של חוב. נעשה תם ותר. פיתחנו קולי-אות, יישבי קבע, ערים, מדינות, רכוש, פצצות וציים כדי להגן עליהם, פוליטיקה בינלאומית כדי לקיים אותם. בנינו את פאריס ולונדון, ומספקה ולוס-אנג'לס. ובסופו של דבר בנינו את פצצת המימן... ופיתחנו פוג מסייים של ציוויליזציה — המג הרומי, הייתי קורא לה — אצטטיות, הפקה מרכזית, דלק מהאדמה, מכשירים חשמלי זמני. בזנו את כדור הארץ כדי להציל את כתינו, ליצור נייר, להניע את מכתינותינו. הכטנו לאהר אל תקופת-האבן וכיכרנו את עצמנו על שהתקרמנו מאז..."

שאלות אלה הן השאלות הנשאלות למעשה ברובם של הספרים שניסקרו במדור זה, שאלות המעמידות את האדם באפסותו, ובחיסר-האונים שלו אל מול יצריו, ובראשם יצר הכלייה העצמית.

* דאגלס אורגיל ג'ון גריבן — החורף השישי; עברית: דויד ברוב; הוצאת כתר; 264 עמודים (כריכה רכה).

לפני 25 שנה

וונגה, בעוד מדור הפרטים סיקר את הפרט, גם גיבורים נופלים.
כשער הגליון: שייקה ירקוני, מגיבורי פרשת עמוס כן-גוריון.

בעיותיה של מערכת פועלים * קלושארל בתל-אביב

* יגאל אלון על מנחם בגין, החרשתנים והפועלים

"העולם הזה" 1916
תאריך: 3.4.1957

אלהקים אסורים

האידאליסט

הוא הקריב את חייו עד תום. זאת איש לא יכחיש. הוא לא בנה לו בית. לא נשא אשה, לא הוליד ילדים. צדיק תמים היה האיש.

הוא אכל רק מרק. שתה רק חלב ואף פעם לא מצץ סוכריות. לא היה לו פנאי, הוא היה תמיד בעניינים, תמיד נכון להקרבה.

הוא לא הלך להתרחץ בים, לרקוד או לראות התחרות כדורגל. בגיל 30 קיבל אולקוס. בגיל 40 אבן במרה ושתיים בכליות. את ריאותיו אכל סרטן-הריאה, כי הוא הירבה בעישון בגלל שטף העניינים. בגיל 45 קיבל סוף-סוף הכנסות.

הוא שימש דוגמה ומופת לכלל, כי על כן היה אידאליסט. מעולם לא דרש מאחרים מה שלא דרש מעצמו, ובעניין זה היה צנוע להפליא. הוא דרש מאחרים לא יותר מאולקוס, אבן במרה, שתי אבנים בכליות, שחפת העצמות וצלחת מרק ליום, כי העניינים קודמים לכל. במסירותו העקשנית הצליח לחנך דור של חולי-אולקוס, הנכונים לכל הקרבה ובזים לאור השמש. סוף-סוף מת. עתה הוא נח בשלום על מישכבו, וחיוך מאושר על שפתיו.

העירייה החליטה להקים מיבנים לא מן המשוכללים ביותר, עשויים מלוחות בטון, שהקמת כל אחד מהם תעלה כאלפיים לירות, והעשויים לפתור כמה צרכים דחויים של אזרחים מתרועעים.

במיסדרונות ועד הקיר. לתושבי כיכר מסריק המהוגנים לא היה דבר נגד בית-הכבוד בתור מוסד מכובד בפני עצי מן. אולם הם התנגדו להקמת דווקא אצלם. "מה פיתאום מתחילים אצלנו" שאל מהנדס מיושב בדעתו, "למה אין בתשימוש בכיכר מוגרבי ובכיכר דינז-גוף, ודווקא בסביבתנו השקטה כן? הקמת בית-שימוש במקום זה תעלה סילחון בכלל האיוור הנמצא על גיבעה, תסכן את בריאות ילדינו."

לאזרחים פחות מיושבים בדעתם היו טענות אחרות: "אם העירייה רוצה לעשות משהו, שתעשה מיקלט, או ארגון חול לילדים. למה דווקא בית-שימוש? לכולנו יש בתי-שימוש בבית."

ביום הראשון להקמת המיבנה התנפלו עליו האזרחים הממורמרים והרסוהו. הם לא הניחו למכונת הומרי-בניין לפרוק את מטענה, אפילו בחסות המיטרה. אגד רבים מהם נפתחו תיקים פליליים, אבל זה לא הפריע בעדם: "גוש במאסר או נחליף את הדירות!"

במשך השבוע שחלף מאז נרגעו הרורי חות החליטו אזרחי כיכר מסריק לנקוט באמצעים דמוקרטיים יותר. בסוף השבוע, כשהחלו קבלני-המישנה להקים מחדש את גדרות הסימון ללא התנגדות, הגיש פרקי-ליטם של האזרחים, עורכי-הדין ראובן נר-חימובסקי צו על תנאי נגד העירייה.

חליאביב

אין כבוד לבית-הכבוד

"על גופותינו תעברו! לא ניתן להרוס את חיינו וחיי ילדינו!" צעקו הנשים בקול דקיק. "גילחם עד הריגה האחרון!" החרו אחויהם הר גברים. הגורם שליכד סביבו את 150 תושבי כיכר מסריק, היו כמה קורות-עץ לסימון בניין שהקימו פור עלי העירייה בקצה הכיכר.

תחילה לא שמו תושבי הכיכר לב לקבוצת הפועלים שגדעה עץ והחלה להקים מיבנה על הדשא. כשניגשו לקבלן ושאלו מה עומד להיבנות בי כיכר זכו לתשובות: קיוסק, שדה-תעופה, תחנה מרכזית, חוש האינטו-איציק, המבורך של האזרחים לא רימה אותם. לפי גדול הסימון הבחינו מייד בסכנה: "עומדים לבנות בכיכר בית שימוש ציבורי, לא עלינו."

היה זה אחד מ-16 בתי-הכבוד הציבוריים שעיריית תל-אביב תכננה את הקמתם בשנה זו. כי בעיית ההתאפקות הציבורית של אזרחי תל-אביב היא חמורה למדי.

אנשים

ח"כ אחדות-העבודה יגאל אלון, בפולמוס עם ח"כ חרות מנחם בגין: "מר בגין מתנהג בכל פעם לפי צורכי המקום והשעה. היום הוא מגן על חרש-תנים, למחרת הוא מדבר על ליבות הפור-עלים, ולפני המארוקאים הוא מדבר כמא-רוקאי."

פוזיציה המשמיעה מדי פעם קולות כמעט-קואליציוניים.

לה היה מתאים המושג — "אוקוליציה". בכל הישיבות האחרונות של הממשלה דובר על המשמעת הקואליציונית. למעשה, איים בן-גוריון בגלוי בגירוש מפ"ם מן הממשלה, אם לא תחדל ממעשיה הרעים. לפי כל הסימנים, לא יהיה לו כל היסוס לבצע את איומו. כי השתתפות מפ"ם בממשלה היתה אומנם רצויה מאוד בימי מילחמה, כאשר אוקוליציה בהתיישבות הערבית ובמערכת הביטחון היו חשובים, אולם בימי שלום (וההישענות על מעצמות הי-מערב) נוחים הצינונים הכלליים הרבה יותר.

חוק

השופטת התקיפה

עורכי-הדין החיפאיים אינם מסתירים את חרדתם מפניה של שופטת השלום הרא-שית מרים שטרקמן, הידועה בהחלטותיה הקשות ובצויה התקיפים, שכל נסיון הסבר או עירעור עליהם עולה לרוב בתוהו.

משום כך ידע עורכי-הדין מאיר וקסמן כי יהיה עליו להזדקק למידה רבה של אורגרוח וסבלנות בהופיעו לפני השופטת כנציגו של מוחמד חוסיין חמה, ערבי חיי-פאי שתבע לדין תושב יהודי באותה עיר. אולם מה שאירע ביום המישפט עבר על כל מה שווקסמן יכול היה להעלות בדמיונו. השופטת פתחה את התיק, העיפה מבט אל גליון האישום, סגרה את התיק ואמרה: "התיק הבא בבקשה".

וקסמן קם ממקומו. הוא רצה לדעת על

הממשלה

קופוציה או אוקוליציה

בשפה העברית חסר מונח חשוב מאוד לגבי הפוליטיקה הישראלית — ההגדרה של מיפלהגה שהיא גם בקואליציה וגם באופוזיציה.

ייתכן כי המונח הנכון יהיה — "קופו-יציה".

המיפלהגה המתאימה ביותר למושג זה היא מפ"ם. מנהיגיה שללו בנאומים פומי-ביים את מיבצע סיני, סניפיה אירגנו אסי-פות של ועדי-פועלים נגד המצע הכלכלי של הממשלה. אותה שעה היא ממשיכה לשבת בממשלה, וכמה ממנהיגיה טוענים בנאומיהם כי ישיבה זו חיונית לטובת מעמד הפועלים.

למעשה, גובר במפ"ם החשש כי הישי-בה בממשלה, בשעה שמצב הפועלים הולך וקשה בגלל זיופי מדד יוקר המחיה, על-י-לה להתנסק בבוא היום במיפלהגה. מול המחייבים את הישיבה בממשלה — יעקב חזן, מרדכי בנטוב ומרדכי אורן — מת-ייצבים כמה מנהיגים המשמיעים פיקפור-קים רציניים — ובראשם מאיר יערי עצמו.

בחוק ובפנים. אם מפ"ם עומדת לפני ביררה קשה — לשקול את ההווה הנוח בממשלה לעומת העתיד בבחירות הבאות — הרי מצבו של דויד בן-גוריון קל הרבה יותר. כמה שותפים אפשריים כבר מתדפ-קים על דלתות הקואליציה. בראש התור-עומדים הצינונים-הכלליים, מיפלהגת אר-

• מאוחר יותר: הליברלים.

הנאשם השלישי

צלום ראשון של הנאשם השלישי מבין שלושת נאשמי רצח ד"ר ישראל קסטנר. הנאשם דן שמר, בן ה-22, הודה לדברי המישטרה בביצוע הרצח. בהסבירו: "חברים אילצו אותי. איימו עלי ולא היתה לי ברירה." בתצלום נראה שמר מובל בידי שוטרים לאולם בית-המישפט להארכת מעצרו.

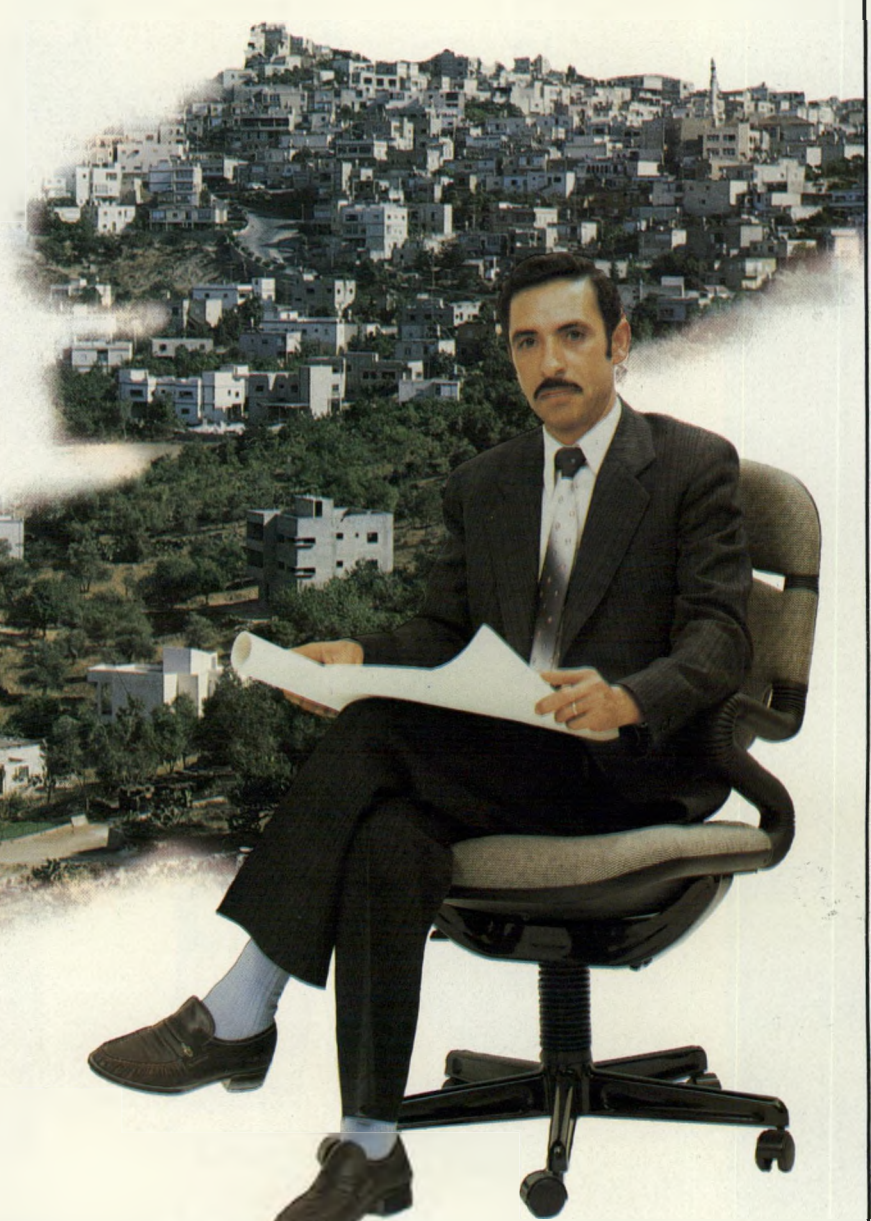
انت قلوب بالنسبة لمستقبلك وتريد أن تضمنه منذ اليوم؟ ادخل الى جوارك

انما تزوج وأب لي 4 بنين و 2 بنات .

بدأت عملي ك موظف في البنك وترقيت حتى أصبحت مديرا ..
تخرجت من دورة الادارة المتقدمة في الصيرفة في جامعة حيفا
واستكملت دراستي في الدورات الخاصة التي يعقدها بنك لنوي -
اكبر مصرف في البلاد .

عندنا ، الجميع يعرفون الجميع : يحضرون الى للتحدث عن
المستقبل . وعندئذ اذكّرهم بصدايق المكافآت في البنك : عوتسما ،
تغوز ، تسور ، ريمون ، سيثوت ، وسجي .
ان من يوفر فيها اليوم يضمن غده !
هل انت معني بضمان مستقبلك ؟ اذن تفضل اني اوالى
احد جيرانك في فروع البنك .

البنك العربي الإسرائيلي هو جارك

اني نشوي واب ل-4 بنين و 2 بنات، يليل اوس آل-فحس. התחלתי דרכי
כפקיד בבנק ועליתי בכל שלבי הסולם.
אני בוגר הקורס לניהול מתקדם בבנקאות באוניברסיטת חיפה והשתלמתי בכל
הקורסים המיוחדים של הבנק הגדול ביותר במדינה - בנק לאומי.
אצלנו כולם מכירים את כולם. באים אלי לשוחח על המחר ואז אני מספר
על קופות הגמל של הבנק: "עצמה", "שיאון", "תעוז", "צור" ו"רימון" -
משקיעים בהן היום ומבטיחים כך את המחר.
אתה רוצה לשמוע על כך? היכנס אלי ונדבר.

בנק ערבי ישראלי - השכן שלך.

توفيق اغباريه
مدير الفرع - ام الفحم
תאופיק אגבארייה
מנהל סניף אום-אל-פחם

בנק ערבי ישראלי البنك العربي الإسرائيلي

מפגש

אתם בודאי מכירים את המבחר

עכשיו תדעו גם היכן המקור

החברה הסקוטית למסחר (1964) בע"מ

רח' גרוזנברג 26, ת"א 65811 טל. 622891
יבואנים בלעדיים של יינות, ליקרים ו"משקאות כבדים"

מנהל המכירות שלנו לרשותכם

נמנה על קבוצת כלל

רחל מרחלת על כל העולם

אריה נאור ועד בירכיו רחל גבירץ-רוטר יש לחץ על אריה

פן נפשי. זה שאנחנו ביחד בערבים, בי מיסעדות או בבארים, זה לא אומר כלום. אריה סומך עליי. טוב שיש על מי לסמוך.

החיים האלה, וגם אריה כזה. בייחוד עכ" שיה, כשהוא במשבר, יש לו צורך לבלות ולתמוך בבית כל כך הרבה. "אני פשוט עוזרת לו באור ועוד אמרה: "אני פשוט עוזרת לו באור

אריה נאור סומך על רחל

בירושלים היא מוכרת היטב כבת הלוויה של מוכיר הממשלה היוצא, אריה נאור, זה ששרה-האוצר רוצה למנותו כי מנהל בנק. היא חתכה בלונדון נאה בעלת עיני-תכלת, גרושה ואם לשלושה. זוהי רחל גבירץ-רוטר, העובדת בעסקי-הביטוח ומתמחה בהתקנת מנגנוני-ניאזעקה. בדרך-כלל היא נראית עם אריה נאור במסעדה קטני כשהם משוחחים בניי חתה לאור הנרות המהבהבים. אמרה רחל: "אייאפשר לקרוא ליהסיים שביני ובין אריה, רומן. אנחנו אומנם קשורים מאוד, ואני נמצאת איתו בימים הקשים שלו, עכשיו. עד האחד באפריל יהיה עוד לחץ על אריה, ואני חייבת לעזור לו לעבור את התקופה הזאת." המשכה רחל וסיפרה: "הכרנו דרך אשתו של אריה, מרים, שהיא שופטת. אחד הילדים שלי הלך לאותו גן שבו נמצא בנו של נאור, וכך התחברנו. זו אחת הגירסות. מאוחר יותר ידעה רחל לספר שההיכרות התחילה בדרך אחרת: דרך חבר משותף ושמו ג'ימי. הסבירה רחל: "מרים לא אוהבת לבלות בערבים. אני טיפוס חופשי שאוהב את

בן האופה והעוזרת

הרומן המפתיע שבין אישה-עסקים אמנון אנג'ל ובין שרה דרעי, ש- היתה עוזרת-הבית שלו ושל גרושתו, ברוריה, שהיא מזכירת בטאון צה"ל במחנה, הסתיים בהפיאנד אמיתי. אמנון, שהוא בן לענף החיפאי של מיש- פחת האופים הידועה, התחתן השבוע עם העוזרת ברבנות בירושלים — באותו מור סד עצמו, שבו התגרש לפני חודש מי אשתו.

החתונה נערכה הרחק מעינה הבוחנת של מישפחת החתן. לטקס לא הוזמן אף

אמנון אנג'ל איך נודע למישפחה

אחד מקרוביו, שאפילו לא ידעו מה עיר מד להתרחש. רק קרובי-מישפחתה של שרה היו שם.

רק יומיים אחרי נישואיו טילפן אמנון אנג'ל אל הוריו הנדהמים, וסיפר להם על מצבו המישפחתי החדש. בדרך זו נודע הדבר גם לאחיו של החתן: אבי, העובד בטלוויזיה ואורי, בעלה של יואל רחל, בתו של יולי עופר.

בינתיים ממשיכה ברוריה אנג'ל, גרוי שתו של אמנון, להיראות בחברת ידידה, טייס אריעל אהרון חמר.

האהבה והשוקולד של סביון

סביון לסורו והתחיל לטרוף שוב. אלא שהפעם, מפחדה של מרגלית, התחיל לאכול בסתר.

והנה, השבוע, הפתיעה מרגלית את סבי יון בביקור שערכה אצלו אחרי-הצהריים, ומצאה אותו בשעת מעשה — בוגד בה כשהוא מוקף בערימת מעדנים נאה, בחבר רת ופלות, עוגיות ושוקולד לרוב.

מרגלית נתקפה בחמת-זעם, אספה את הממתקים והשליכה אותם דרך חלון הקיר מה השלישית על ראשם של העוברים ושבים, המיבצע היה מלווה בזעקות איו מות כל-יך, שהשכנים התאספו ליד הדלת. רותחת מכעס יצאה מרגלית מביתו של סביון, והודיעה שהפעם הם נפרדים לי- תמיד. סביון עשה "חושבים", והחליט

מריים לסעוד במסעדות היקרות בתל-אביב. במשך שנות ידידותם הבטיח סביון ל- מרגלית לא פעם ולא פעמיים כי א-י-ט-ו-ט-ו הוא נכנס למישטר דיאטה חמור שבחמור-רים, כי 120 קילוגרם זה באמת קצת יותר מדי. ואילו מרגלית, מצידה, הציבה לפניו תנאי ברור: או שהוא יפרד מהקילוגר-מים המיותרים — או שיהיה עליו להי-פרד ממנה.

ואכן, לפני כמה חודשים נרשם סביון למועדון ספורט עם מעסה צמוד, ותחת המעדנים החביבים עליו התחיל ללעוס מלפפונים ולקנח בלבן, המיסכן. התוצאה: מסביון נשרו 25 קילוגרם ומרגלית שמחה מאוד. אבל, אבל, לפני שבועיים חזר

סביון צבר הוא ילד פלא. רק בן 19, וכבר אמרגן מצליח מאוד. סביון השמנמן מנהל מזה שנתיים רומן סוער עם מר-ג'יט בת-אדם, המבוגרת ממנו בשמו-נה שנים תמימות. מרגלית היא אשת-מכירת במועדון תל-אביבי ידוע. בעבר בים מלווה אותה סביון לעבודתה, והם

אורנה שחר בקבוק שמפניה

נה את השפופרת, שמעה את קולו של הפסיכיאטר שלה, וזה נשמע לה קרוב-קרוב.

ואכן, הד"ר ליברמן רצה להפתיע אורנה וטילפן אליה, לשם שינוי, מתל-אביב. הם טיילו יחדיו בארץ במשך שבוע תמים, ואורנה עשתה חיים משוגעים. הרופא הר אמריקאי גם לא שכן לקנות לה אייאלו מתנות יקרות לפני שחזר ללונדון.

בימים אלה אורות אורנה את הפציה, עומדת לנסוע ללונדון כדי להצטרף לד"ר ליברמן, ומשם להפליג לעיר בוסטון שב-

מרגלית בת-אדם זעקות איומות

שאם אין אהבה, לפחות שיהיה אוכל. הוא מיהר לרוץ לרחוב, אך לא אחריה, אלא כדי לאסוף את הוופלות והשוקולד האהובים כל-יך.

הדוגמנית והפסיכיאטר

אורנה שחר, אחת הדוגמניות היפות, עומדת לעזוב את תל-אביב ולהצטרף אל ידידה, הפסיכיאטר האמריקאי ד"ר מר-טין ליברמן, המתגורר עכשיו בלונדון באופן זמני לגמרי.

הם הכירו איש את רעותו בירח אוגוסט האחרון, כשאורנה נסעה לדיסלדורף ולי- לונדון במיסגרת שבועי-האופנה הישראלית. שם, בלונדון המעטירה, כמועדון טרנס ידוע, נשלח לפתע בקבוק שמפניה לכל יושבי השולחן שלידי שבה גם אורנה. מייד בעקבותיו בא גם שולח הבקבוק — חתך אמריקאי אמיתי וגם דוקטור לעני-ייני-הנפש. הוא הזמין את אורנה לבוא למחרת היום אל המכון שבו הוא מרצה על ענייני פסיכיאטריה לילדים, ואחרי הבי-קור היתה בפיו הזמנה נוספת: לארצות-הברית של אמריקה.

אבל אורנה, מה לעשות, היתה חייבת לחזור לתל-אביב, שם חיכה לה החבר הי-צמוד שלה באותם ימים, רמי פלר, ילד חפלא של עולם-העסקים הישראלי, הדוקטור מלונדון לא התייאש. הוא טילפן מדי פעם לבית הוריה של אורנה, והזכיר לה שוב ושוב שההזמנה בעינה עומדת.

ואז — לפני שבועיים — הרימה אורי-

(המשך מעמוד 8)

לימים יוריים, להילחם באבנים ברובים ובי תת-מקלעים; ללכת להפגנה. לראות חברי רים מהרגים ונפצעים. נעצרים ומוכים — ולחזור להפגנה הבאה. רק מי שהתנסה בכך בעצמו יודע כי זוהי חוויה מהשלת ומשחררת. היא נופעת בעליה תחושה של כוח והתרוממות הרוח. יתכן כי אריאל שרון ומנחם מילסון לא עברו אותה מעולם — אחרת היו גזרהים מאור. כל מפגין פלסטיני הרג מוסיף כוח לחבריו, דור חדש שלא יהיה דומה לי קודמו.

ביותר — לא השיג יעד זה. התוצאה היתה תמיד הפוכה. (ואפשר להוסיף: אילו הצליח שרון ב- תוכניתו, והעם הפלסטיני היה מתפרק ל- ארבעה מיליון פרטים טעוני-שינאה המפוי זרים ברחבי המרחב, היה הדבר גורם במקדם או במאוחר למפולת בכל המדי- נות הערביות, להתפוצצות שהיתה מט- ביעה את המרחב כולו בים של תהור ובוהו. התוצאות היו משנות את ההיס- טוריה של העולם, פותחות את ארצות- הנפט לפני ברית-המועצות וגורמות לי- שקיעת המערב).

מה יקרה במהלכה של מילחמה זו — להם ולנו?

להם, לפלסטינים, קורה דבר שירשם בתולדות עם תקופת סער ופרץ. העם הפלסטיני מתגבש עתה כפי שלא התי- גבש מעולם. מתאחד כפי שלא התאחד מעולם. סביההרדמה של ימי דיין פג. הדור פק הלאומי שלו פועם בחוזקה. אם ינצח העם הפלסטיני במיב- חן-כוח זה — והדבר כמעט ודאי — הוא יהיה עם חדש, צעיר, מגוי- בש. הוא יהיה מוכן למדינה משלו. ואילו, לנו, לישראלים, יקרה משהו נורא.

השפעת המילחמה הזאת לא תהיה מוגר- בלת לשטחים הכבושים. אין זאת מילת-

ממשלה זו מורכבת עתה משני אנשים — אריאל שרון, המצביא של מילחמה זו, ומנחם בגין השבוי, ההולך אחריו כעיוור, כשהוא מוכה סגורים עלידי אוריהתע- תועים של ארץ-ישראל השלמה והיהודית. שאר חברי-הממשלה הם חבורה של אומי- רייהו.

אין גם טעם לפנות אל תבונתם ומצי- פונם של ראשי-המערך. עסקנים אלה, ש- שינאתם ההדדית מעבירה אותם על שא- רית דעתם, אין בהם תועלת.

בשעה זו יש תפקיד חיוני לכוי- חותיהשולם הישראליים, למחנה- הדאומי ההומאניסטי, השפוי והמורי- סרי.

עליו רובצת עתה אחריות היסטור- רית כבירה. רק הוא מסוגל להיאבק על נפש האור- מה, למען לא תושחת ללא-תקנה במאבק עכור זה.

רק הוא יכול לעצור את מסע-הטירוף לפני שיהיה מאוחר מדי, ולמנוע מעשים אשר יכתימו את שמנו הלאומי לדורות.

רק הוא יכול להוות ברגע זה קשר אחרון של שדים ושפיות בין שני העמים, ולמנוע את התהוותה של תהום לדאיגשר.

דבריו נשמעים בגדה וברצועה. התקומ- מותו המוסרית מהדהדת בעולם. נוכחותה

שכם: פתיחת חנות בכוח תקום לדורות. מילחמה לנצח

של כל מישלחת ישראלית שוחרת-שולם בערים המוכות, גילויים של סולידריות ומחאה, מגעים אישיים בין ישראלים בעי- ליי-מצפון ובין האוכלוסיה הכבושה ומגד- היגיה — כל אלה מהווים עתה מילוי חובה פטריוטית ישראלית. למען עתידה של מדינת-ישראל.

כאשר הפל יעבור, ייזכרו הקוי- לות האלה — הקול הצלול והטהור של ישראל האחרת, שהיא — כך אנו מקווים — ישראל האמיתית.

מה הנהיג השלום אינו ערוך למשימה היסטורית זו. יש קבוצות, תנועות, אנשים, ועדות ומועצות, כולם בעלי רצון טוב, כולם חשים במועקה עמוקה. כל מעשה שהם עושים, כל דבר הנאמר עלי- ידי משהו, מונח על כף-המאזניים. עלינו להיות „הבעיה היהודית“ של אריק שרון.

מה שדרוש עתה הוא תיאום כל הכור- חות, כדי שיקום מחנה שיהיה מסוגל לה- רים את המעשה הכבירה אשר הגורל הלאומי הטיל עליו. כל דבר שהוא פחות מזה — הוא מחדל נורא, עריקה, בגידה באנושיותנו, בעמנו ובארצנו.

וכשיבוא היום, והבן ישאל: „אבא ואמא, איפה הייתם?“ — שתהיה תשובה פניכם.

(המשך מעמוד 9)

הכוח הכלכליים שלו, ולהפוך את המערך של שנות ה-80 לחרות של שנות ה-50.

אך הכוח המכריע, הניצב נגד כינון הממשלה הרחבה, היה זה של אריאל שרון ותומכיו. שרון הבין כי האיום העיקרי, במיקרה של כינון ממשלה רחבה, הוא על כיסאו שלו כשר-הביטחון, שלמערך תהיה זכות לדרשו.

לשרון אין אשליות. הוא יודע שבתוך תנועת-החרות יתמכו בדרישה זאת כל מי שאינם רוצים לראות בו יורש לבגין כי מנהיג חרות וזכראש-הממשלה.

משום כך היה זה אריאל שרון שחידד ככל האפשר את הוויכוח עם המערך בדיון בהצעת אייהאמון שהועלה בכנסת. שרון אינו יודע לנאום, ואינו יודע להתי- וכת, אך הוא יודע כיצד לעורר מדגים ולהרחיב את הבקעים הקיימים כבר בין שתי המיפלגות הגדולות. שימעון פרס ו- חבריו לא התאפקו מול פני הפרובוקציות הגלויות, ואיבדו את עשתונותיהם. שרון היה יכול רק לחייך, כשהוא מגסה להסתיר קצת את החיוך בכף ידו. התרגיל שלו הצליח.

שרון אינו רוצה במערך גם מטעמים ענייניים. הוא מעדיף ממשלה ציה יותר, בשיתוף התחיה בלבד, שלא תעמוד למיכ- שול על דרכו, ושלא תפריע להגשמת תוכניותיו מרחיקות-הלכת (ראה הנדון). גם בליברלים יש מתנגדים לממשלה רחבה. שימחה ארליך רוצה להקדים ככל האפשר את הבחירות, כדי להפריע למהלך החדש של השרים יצחק ברמן וגידעון פת, המתנגדים ביחד עם כמה חברי-כנסת ל- מהלך של „ליכוד הליכוד“, והעשויים לפלג את המיפלגה הליברלית. הקדמת הבחירות לא תותיר להם די זמן לכך.

השר בליתיק יצחק מודעי רוצה גם- הוא בהקדמת הבחירות, מטעמים אחרים. כשהוקמה הממשלה נגזל ממנו תיקי- האנרגיה, בגין לא הסכים להצטרף לקנוניה של שרי הליברלים נגד פת, ולא מסר למודעי את תיק-התעשייה-המיסחר. מודעי נשאר קרה מכאן ומכאן, וללא בחירות מוקדמות לא יוכל לקבל תיק המתאים ל- שאיפותיו.

יש שרים אחרים בליברלים ובחרות המתנגדים להקמת ממשלה רחבה, מחשש שמא ילקחו מהם תיקיהם, ויימסרו לשרי- מערך.

בגין: מקום בהיסטוריה

ול כל אלה עמדה עד לאחרונה עוצמתו המחלטת-כימעט של מנחם בגין בתוך מיפלגתו.

הנסיבות השתנו מאז התיקו הגורלי בכנסת. בגין היה מוכן להסכים למהלך של בחירות מוקדמות — אך למעשה נכנע לוטו שהטילה המפד"ל. מנהיגי המיפלגה הדתית הבהירו לבגין, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי הם מעדיפים אמנם ממשלה עם הליכוד על פני ממשלה עם המערך, אך הם מעדיפים ממשלה עם המערך על-פני בחירות מוקדמות. בגין, שאינו חלש בחשבונות קואליציוניים, ידע לעשות את החשבון — וזכנע.

זה אינו אומר שלא יתקיימו בחירות מוקדמות. תחילה דובר על חודש נובמבר השנה, התאריך שבו אמורות היו להתקיים הבחירות לרשימת המקומות, אך גם תאריך זה אינו נוח למפד"ל, והיא תבקש תאריך מאוחר יותר, כאשר יסתיים שיקום המיפלגה.

שיקום זה יכלול הפעם, ככל הנראה, גם את סילוקו של הרב חיים דרוקמן מכל עמדה. אפילו צעירי המפד"ל כבר אינם מוכנים להבליג. אם יטיל בגין וטו על צירוף מחדש של דרוקמן לממשלה, הוא לא ימצא מתנגדים רבים במפד"ל.

ההצבעה בכנסת, והתגברות המתח בין המיפלגות הגדולות, עלולים למנוע את מה שנראה כימעט הכרחי-המציאות — הקמת ממשלת ליכוד-מערך, את מתחיות מסוג זה סופן לחלוף, ואחרי ה-26 באפריל יכיר לים לגבור הנימוקים הכבדים והמכריעים: חשבון האינטרסים של המערך, וחשבון המיקום הנכון בהיסטוריה של מנחם בגין. שלמה פרנקל

בוד. השוטרים הערביים החלו מתפטרים בסיוטנות. החרם על „המינהל האזרחי“ בגדה הוא מושלם. כל המוסדות והאיר- גונים הציבוריים סרים למרות ההנהגה הלאומית, שהוצאה „מחוק לחוק“. החרם החברתי על הקוויזילינגים התמושים הוא מושלם, וכבר גרם להתאבדות בקרב משפחותיהם מוכות-הבושה. אף אחת מן החנויות לא נפתחה מרצון בימי השביתה, וכאשר נפתחו בכוח — אף קונה אחד לא נכנס אליהן.

ההמשך מוכתח מראש. הוא בני- תינמנע: מאסרים המוניים, פעוי- לות-ימחתרת אדומות, הריגת בוגי- דים, שבתות, הפגנות, מרי.

מה תהיה התוצאה? בתחום-השליטון של ישראל נמצאים עתה כשני מיליון פלסטינים, מהם 600 אלף ערבים (ובכללם דרוזים) שהם אזרי- חיי-ישראל. עליהם מונף האגרוף הקמוץ של השלטון הישראלי. אפשר לאמר: זוהי התנגשות בין כוח שאינו-ניתן-לעצירה ובין גוש שאינו-ניתן-לחזזה.

זוהי התנגשות בין שני רצונות לאור- זיים, בין שתי מאסות אנושיות — כמו בכל מילחמה. ינצח מי שכוח הרצון שלו חזק יותר.

אין טעם לפנות בשעה זו אל תבונ- תם ומצפונם של חברי ממשלת- ישראל.

השחקן מישא אשורוב *

ר עוד שבועיים ידון בית-המישפט המחוזי בתל-אביב בתביעה שהגישה ילדה בת 12 נגד שחקנית תיאטרון הבימה, דליה פרידלנד. התובעת היא בתה של פרידלנד, אילה-נעמי, המתגוררת יחד עם האם בביתה של השחקנית בתל-אביב. למרות שהתביעה נגד דליה פרידלנד הוגשה לבית-המישפט בשמה של אילה הנעמי, אין לה על מה להתלונן, והיא לא תופיע בכלל בבית-המישפט. מאחורי צעד מישפטי חסרת-תקדים זה בעולם הבהמה הישראלית, עומד שחקן תיאטרון הבימה מישא אשורוב, אביה של אילה, המבקש מדליה מוזנות עבור בתם המשותפת.

פיליפינית

כן או לא?

ד ליה פרידלנד ומישא אשורוב עלו לראשונה על בימת בית-המישפט לפני שמונה שנים, כשהשחקנית הצהירה לפני השופט כי בעלה זנח אותה ואת בתו, עזב את הבית ועבר לגור בדירה נפרדת, בחברת שחקנית אחרת, בילה מס. בית-המישפט ציווה על אשורוב לשלם מוזנות לבת אילה, באמצעותה של דליה. זמן קצר אחרי-כך נפרדו בני-הזוג, מישא התחתן עם בילה, והוליד בת.

או פנתה דליה לבית-המישפט ור טענה שלמרות פניותיה החוזרות ונישנות, חדל מישא אשורוב לתמוך באילה הקטנה. היא, האם, נאלצת לשאת בעול ההוצאות בכוחות עצמה. פרידלנד תבעה מאשורוב לשלם מוזנות עבור אילה. לעצמה לא ביקשה דבר. בית-המישפט נענה לביקשתה, והטיל על אשורוב לשלם את דמי המוזנות בסך 400 לירות לחודש. דמי המוזנות המשולמים היום, אחרי שצמחו בעיקבות האינפלציה, הם בסך 1500 שקל. בתחילת השנה ביקשה אילה נעמי אשורוב, באמצעות אמה, שהיא האפוטרופוס שלה, הגדלת דמי-המוזנות שנקבעו על-ידי

לסכום של 4000 שקל, שהאם טוענת כי הוא נחוץ לפרנסת הילדה. האם מנהלת רמת-חיים גבוהה ביותר, מצהיר אשורוב, והיא אשה אמידה. היא מתגוררת בבניין בן שלושה חדרים שינה וסלון, שמעליו קומה נוספת השייכת לתובעת (אילה אשורוב) ולה עצמה. כמו כן מחזיקה היא בכל הקומה של קומת הכניסה.

● פרידלנד רכשה לאחרונה, מהוריו, את דירתם במחיר 55 אלף דולר.

● דליה פרידלנד נסעה בשנה האחרונה

דליה פרידלנד השיבה מיד לתביעת המוזנות של מישא אשורוב בכתב-ההגנה, שהוגש בימים אלה באמצעותו של עורך-הדין אברהם קיבוקוביץ'. טוענת דליה: התובעת הקטינה אילה נעמי אשורוב, נמצאת בהחזקת הנתבעת אמה — אשר דואגת לכל צרכיה. לפיכך אין כל עילה לחייב את האם לשלם לתובעת הוצאות החזקה, כי זה נוגד את השכל הישר וגובל באבסורד. ועוד מדגישה פרידלנד: אילה מתגוררת איתה ושתייהן חיות באותה רמת-

תובע

מזונות

מגרושתו, דליה פרידלנד *

חיים, לכן התביעה תמוהה, אם לנקוט בלשון המעטה. לגבי הדירה, שכאילו רכשה תמורת 55 אלף דולר: דירה כזו אמנם נקנתה אולם הממון לא היה שלה בלבד. השנה נסעה פעמיים לחו"ל, ושתי הנסיעות יכולה לשאת בנקל במוזנות ובשאר צורכיה-התובעת (הבת), העולים על הסך שאביה משלם לה על פי פסק-הדין.

בלבד שלוש פעמים לחו"ל. זה עתה נסעה ל-10 ימים ללונדון, אחרי שהיתה בשנה האחרונה פעמיים בארצות-הברית.

● לדליה פרידלנד הכנסות ממחצית הסטודיו שברח' פרוג 29, תל-אביב, מסיים מישא אשורוב את התביעה שלו: הנתבעת יכולה לשאת בנקל במוזנות ובשאר צורכיה-התובעת (הבת), העולים על הסך שאביה משלם לה על פי פסק-הדין.

עם אשתו הנוכחית, בילהה מס, בי-הצגה יום העצמאות של מר ישראל שפי.

הכדורסלנים בתבוסה

תמי ברעמי, ידידתו של אולסי פרי, לא נשארה בארץ. הברותיה סיפרו שהיא נסעה לקלן.

מיכל סילבר, אשתו של הקפטן לו, ישבה מול המירקע בבית הוריה באפקה, לו קולע, ניסתה אמה לעודד את מיכל, שישבה מאופקת ומכוננת בתוך הכורסה. "אני לא מתרגשת", היא ניסתה לשכנע את שאר האורחים בסלון. אך כשהטלפון צילצל ואביה הודיע שהקול מעברו השני של הקו מבקש רק את מיכל, היא הורידה: "אני לא כאן".

מיכל היתה שקועה במישחק. היא לא התייחסה אל הבוטנים שהציעה לה אמה, ולא אל כוסית המשקה. ברגעיה המתח היא לא הוציאה הגה מפיה. היא כוססה את ציפורניה אטיאט, ולא הבחינה שהשמיכה, שאמורה היתה לכסות אותה בערב הקריי, נשמטה ממנה.

הכרוז
רפי גינת נסע לקלן, וגיי סתו, גאולה לוי, מטרבת להאמין שמכבי תחזור לארץ בלי הגביע.

מה אתם עושים!?

מטיח בזעם רון אבידן, כנגד מיקי, ארל ואולסי, ששבו למישחק אחרי המחצית.

אביו - יושבראש הוועדה המיקצועית של מכבי - עוד ישמע מהפרשן הצעיר הערות נוקבות על מישחק הקבוצה, כשהשחקנים יחזרו מקלן. אמו, שלומית, הקפידה לרשום הערות בפנקסה.

שלומית אבידן, אשתו של יושבראש הוועדה המקצועית של מכבי תל-אביב, ישבה בסלון ביתה וליבה ניבא לה רעות. בשנה שעברה ישבו איתה שתי חברות, ואז היתה גם האווירה שונה. אחת מהחברות היתה אשתו של טדי פינקלשטיין, רופא הקבוצה. מאז נפרדו השניים, וד"ר נורית פינקלשטיין, שאיבדה את עניינה במכבי, לא באה לצפות במישחק יחד עם שלומית.

ארל ויליאמס הירבה להחטיא. ככל שהחטיא יותר, ניסה להשקיע יותר כוח במישחק ונכשל במבצעי ההתקפה שלו. ידידתו, מריון טיילור, שישבה בסלון חברים בשיכון בבלי, התעניינה לדעת אם נשות שחקנים אחרות נסעו לקלן. כמו נערת-עידוד מיומנת היא קראה ב"קצב": "קדימה מכבי!" כשגופה חולצת טריקו צהובה, שעליה רשום שם הקבוצה. כלב-הזאב הענק של ארל, הומני, קפץ בסלון והפריע לשרון מרטל, אשתו של לבון, שחקן הפועל תל-אביב, לצפות במישחק.

מריון טיילור לא התייאשה, למרות ה"תוצאות המאכזבות שנרשמו על הלוח בקלן. היא ניסתה להצחיק את היושבים

מה קרה לברודי?

שאל בדאגה אורי לוי, חותנו של עוזר המאמן, שהתקשה לבלוע מהמשקה שבכוס. רונית ברודי עודדה את כדורסלני מכבי, בעוד קרן ורו כבר התגעגעו אל אבא ושאלו מתי ישוב הביתה.

בסלון, אך רק היא המשיכה להתמוגג מצחק. "ארל גדול, מכבי תנצח", היא הצהירה בביטחון, והבטיחה שבסוף המישחק עוד ישתו כולם מבקבוק השמפניה השמור במקרר.

45 שניות לפני סיום המישחק הצהירה גאולה לוי, גינתו של רפי גינת, הכרוזת הקבוע של מכבי: "הכל עוד פתוח". היא צעקה, בכתה, צחקה והבטיחה כמומחית: "מכבי עוד יכולה לנצח". כשארואסטי הצליח לחטוף כדור, נראתה גאולה כבוי-לעת את לשונה מרוב התרגשות. הוא מסר את הכדור לברקוביץ, שהעבירו ללו סילבר, שהחטיא. המארכת, שהתפתה באותו רגע מהכנת הג'חנן במטבח, באה במרוצה לסלון ועוד הספיקה לנוף בר שופטים.

רלף קליין נראה כמי שעולמו חרב עליו. עוזרו, טל ברודי, ניגש שוב כדי לבדוק את הרישום במזכירות. אמנון אבידן חסס את ארל, שניסה לפרוץ לעבר שולחן-המזכירות. ג'ק צימרמן החטיא מקרה-העונשין. ארואסטי צימצם ההפרש, אך ריווה השיב מייד בשתי זריקות עונשין.

יורם ארבל בישר על סיום המישחק. הרחובות היו ריקים. מסביב לכיכר מל-כיישראל החשוכה חנו המש מכונניות טרנוזיט של המישטרה, כעשרה אופנועים ועוד שתי משאיות של מישמר-הגבול. לפתע הופיעו מאישם עשרות רבות של לובשי-מדים, עלו על כלי-ריכבם והסתל-קו מהמקום. אף אחד לא בא לחגוג. "זה ממש אסון", פלט האישי שפירק את הרמקולים, כשנתר לבדו. **גילה רזין**

ללכת לישון בשעת הלילה המאוחרת. "אבא כן משחק", קראה נורית כעבור כמה דקות, אך למרות זאת, איתי לא התעניין כלל במישחק. הילד בן ה-3, דרש בתוקף שיקריאו לו מסיפורי וולט דיסני.

הודיע איתי ארואסטי, בנו של רכז קבוצת מכבי תל-אביב, הוא רצה שאמו תקריא לו עוד סיפור, ולא הראה כל רצון

אבא לא משחק

אביב, הוא רצה שאמו תקריא לו עוד סיפור, ולא הראה כל רצון

הפקודה המדינה אותי מתפקידי הפקודה היתה כתובה בעברית ובערבית. קראתי אותה ואמרתי: תודה רבה. אחד הקצינים אמר לי: יאללה, למה אתה מחכה? שניים מהם ליוו אותי במדרגות. כשהגעתי לרחוב ראיתי שאני מוקף חיילים. אחד הקצינים אמר לי: למה אתה עומד כאן? לך הביתה!

זו היתה דרך גרועה מאוד להדיח אותי מתפקידי. יכול לשלוח לי את הפקודה בידי שוטר. אבל לא. הם ניתקו את כל הרחובות. הקיפו אותנו בחיילים, ממש כמו הפיכה צבאית.

התחלתי ללכת הביתה ברגל. במיקרה עבר חבר במכוניתו. הסיע אותי. כעת אני יושב פה עם אנשי המועצה ואנשי-הציבור.

באופן עקרוני לא ניעור בשירותי-העירייה. כל זמן שישב שם פקיד של מילסון נאסוף את האשפה לבדנו. נשתדל להסתדר. ברור שבאופן טבעי נילאץ להפסיק את בניית הכבישים והמדרגות. נילאץ להפסיק את הבנייה מליון שרשינות הבנייה צריכים להינתן עליידי העירייה. אנשים לא יבקשו רשינות ותעודות. ה' אנשים אמורים: לעולם לא נדרוך על מדרגות העירייה, כל זמן שהצבא שם. באלי-בירה יש 25 אלף תושבים, רובם מוסלמים. אורי אברני אמר לטאויל כי מילסון העלה את אלי-בירה על המפה. טאויל איש עדין בעל מבט עצוב משיב: "אלי-בירה הייתה תמיד על המפה, אבל בשקט. עיריית אלי-בירה הייתה העירייה ה' טובה ביותר בגדה המערבית. העירייה היחידה שלא לקחה אגורה אחת מהישרא' לים. הישראלים עצמם אמרו לי לא-אחת שעיריית אלי-בירה היא עירייה למופת.

מה שחשוב כעת הוא שכולנו, כל ראשי-הערים, נהיה בעלי החלטה אחת, ללא כל חילוקי-דעות. אם יחליטו ראשי הערים להתפטר — שתהיה זאת החלטה משותפת. אם יחליטו לא להתפטר — שגם זאת תהיה החלטה משותפת. שלא יתגלעו בינינו חילוקי-דעות."

אני שואלת לדעתו על אליאס פרייג, ראש עיריית בית-לחם, המביע לא אחת דיעות השונות מדעת יתר ראשי-הערים, והוא משיב: "אליאס פרייג היה חבר שלנו. עד היום הוא שותף להלך-המחשבה שלנו, לעקרונות שלנו, אך הוא נוקט בטקטיקות שונות."

האם פרייג מבודד? אני לא חושב שהוא מבודד. אנחנו לא יכולים כעת לבקר אחד את השני. כל הקשר בינינו הוא טלפוני. פרייג מעדיף לחשוב בדרך, ויש לו דרך-חשיבה שונה, דרך-פעולה ש' נה. אבל בסך הכל הוא מאמין באותם הדברים שכולנו מאמינים בהם."

כמו אל

בהמות

אחד האורחים בחדר מספר כי יש לו חנות ברמאללה. נוצר מצב אבי-סורדי עם הטלת ההסגר על רמאללה ואלי-בירה, אין האיש רשאי לעזוב את אלי-בירה, ויחד עם זאת דורש ממנו הצבא לפתוח את חנותו ברמאללה. טאויל, שהוא רוקח במיקצועו, מספר כי הטלפון היחיד הפועל באזור-מגוריו הוא הטלפון שלו. כל הטלפונים האחרים מנות' קים כבר מזה שבוע, ואנשי משרד-התיקשרות טוענים כי אחד הכבלים נקרע. לאיברהים טאויל יש דיעה שונה: "הם ניתקו את הטלפונים במכוון שנתנו לטלפון היחיד, הפועל באזור הוא עכשיו הטלפון שלי, שיש בו האזנה."

הבעיה של הישראלים היא שנתגים בנו כאילו היינו בהמות, שצריכות לה' שיב על כל דבר. יש סר! אני ראש-עיר, הם קראו לי שלושה-ארבעה פעמים, רק כדי לתת לי הוראות ופקודות. מעולם לא קראו לי לשיחה בבעיות-העיר. מתייח' סים אלינו כאילו לא היינו בני-אדם. כאי' לו היינו חיות שלא צריכים להתחשב ב' רגשותיהן."

אנחנו נפרדים מאיברהים טאויל ונוס' עם חזרה לתל-אביב. שענה אחת בלבד מרמאללה — עולם אחר לגמרי. בתי-המלון שלאורך רחוב-הירקון מוארים. יש פקק-תנועה ליד רחוב יורדי-הסירה. במלון הילטון בתל-אביב נערכת מסיבת-קוקטייל לכבודו של האופנאי האמריקאי רוי האל-סטון. בחוטיאון תל-אביב מתקיים מפע' הכוונה של להקת-הרוק בניו.

שכעה אחת של נסיעה. שני עולמות. איזה אבסורד! שרית ישי צלום: ענת סרגוסטי

יומיים לפני

שנתגלחה גופתה,

נעצר סוטה-מין

שנמפל אל ילדה,

באיזור שבו נעלמה

נאוזה אלמליח

עקב זרח (60), שבבוקר יום השני יצא, כהרגלו, לריצת-בוקר לא תיאר לעצמו את הזוועה שתגלה לעיניו. כשר חלף ליד חוף-היצוק בקירבת הקאנטרי-קלב, נתקלה רגלו לפתע בחבילה. "חבר שלי, שרץ איתי, אמי לי שזה ליכלוך שמישהו זרק, אבל היתה לי הרגשה שזה משהו אחר." סיפר בהתרגשות. הוא הת' כוסף, פתח את שקית-הניילון, ובתוכה ראה דבר מה עטוף בנייר עיתון. סקר' נותו התעוררה, הוא הסיר את הנייר, ואז קפא על מקומו. לעיניו התגלה מחזה אימים. "ראיתי

דגל איש המעבדה לזיהוי פלילי נושא בשקית-הניילון חלק מרגל הילדה, שנמצא בחוף-הנכים.

גבות, ראיתי עיניים, ראיתי שיניים. זה היה נורא. לפני העיניים שלי היה מונח ראש של ילדה יפה. רק ראש בלי גוף." זרח ראה כבר דברים נוראיים בימי חייו. בימי מלחמת העולם השנייה נשא על גבו גברים פצועים וגם גוויות. אך מחזה שכזה עוד לא ראה מימיו.

נערה

או ילדה

כבר 20 שנה שהוא יוצא מביתו בגיב' צעתיים לחוף-הים לריצת-בוקר ושחיה. את הבוקר הספורטיבי הוא מסיים במשי' חק מטקות או טניס עם חבר. "זיהיתי מייד שאלה הפנים של היל' דה מבתיים שהלכה לאיבוד. ראיתי תצ' לום שלה, שהתפרסם בעיתונים." הוא מיהר עם חברו אל הטלפון הציבורי הר' קרוב ביותר והזעיק את המישטרה. תוך עשר דקות הופיעה בחוף ניידת מישטרה. שני שוטרים מיהרו לרדת ל' מקום, שעליו הציב הספורטאי הקשיש. הם הציצו בשקית ונרתעו. גם הם טרם ראו כמראה הזו. הפאתולוג המשטרה' שבא מייד אחריהם, שמר, לעומת-זאת, על קורירות. הוא אסף את החבילה ולק' חה עימו למכון לרפואה משפטית באביר

נעדרת:

נאוזה אלמליח

ראבס 15 בת-ים

תאורה: גיל 11 שנה

גובה 1.35 מ'

לבשה: מכנס קורדרוי בורדו חולצה קטיפה אדומה נעליים לבנות עם עטורי זהב

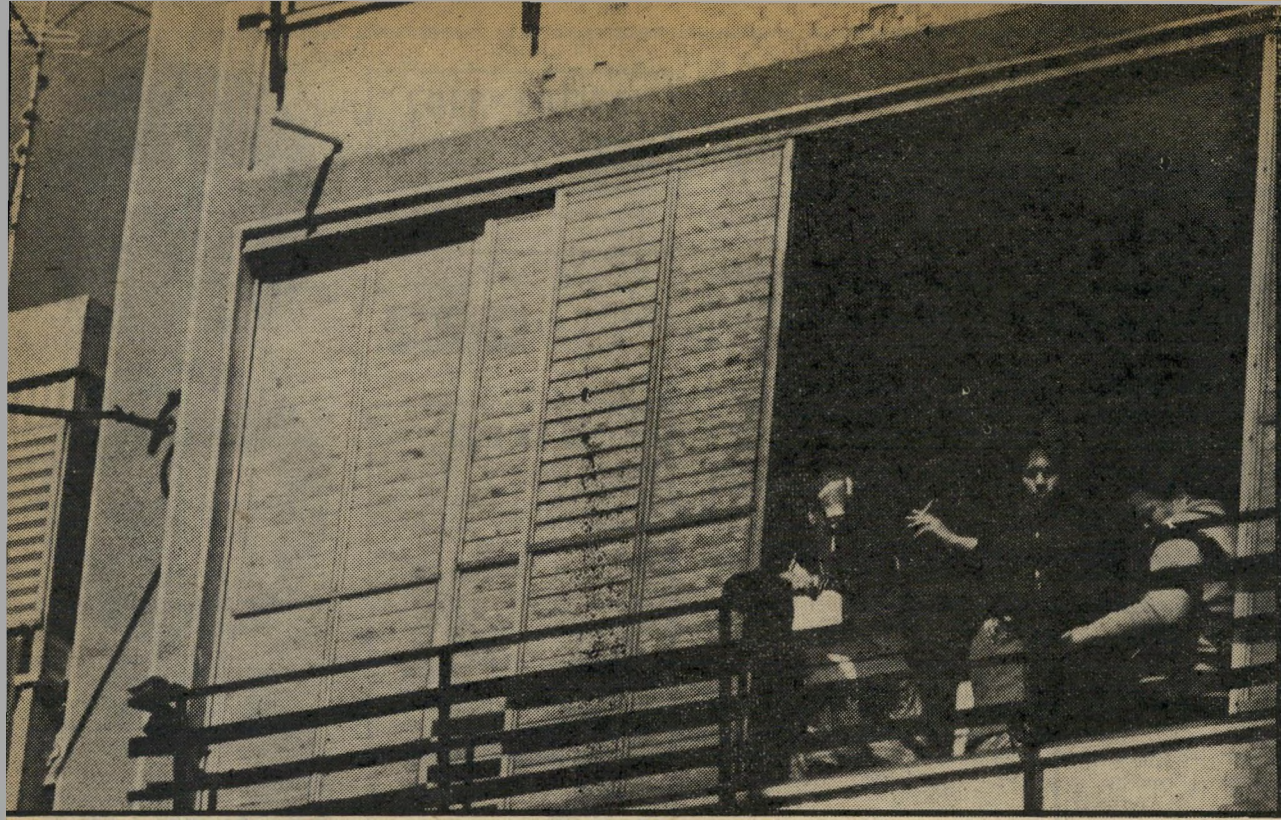
ראת

הילדה

המורה

סופי מאיר, מחנכת הכיתה שבה למדה נאוזה, משוחחח עם תל' מידיה אחרי שנודעה להם הבשורה המרה. היא פגשה את הילדים, שהמתינו סמוך לבית-המישפחה, אחרי ששבה מביקורי-תנחומים אצל הוריה של נאוזה.

כביר. שם נקבע: הראש נכרת מהגוף בעזרת מסור השמלי.
 בשעה 9.00, שעתיים וחצי אחרי שנמצאה שקית הניילון בעלת התכור לה המזועזעת. הגיעו השוטרים לביתה של מי שפחה אלמליח בבתיים. בני-מישפחה של נאוה אלמליח בת ה-11 ציפו כבר שורה ימים לסימני-חיים כלשהו מבתם. הם ציפו לרגע שתימצא, עדיין האמינו בכל ליבם שהיא תחזור בריאה ושלמה. האחים הבוגרים, יוסי (29) ויעקב (27), הצטרפו לחיפושים הנרחבים שערכה המישרה במרחב יפו ובתיים. האב, מחלוף, נסע כמה פעמים לבני-ברק ולירושלים כדי לשמוע עצת-רבינים. הבית עצמו הפך מור-ומשונים, פאראפסיכולוגים ורמאים וגוני-בידעת אחרים. כל אחד מהם הבטיח ש-הוא זה שימצא את הילדה האובדת. ה-מישפחה התייחסה לכולם בסבלנות ובני-מוס. האם, מזל, והאחות, אפרת (19) איר-חו את כל הבאים — הקרואים והלא-קרואים. קשה היה לוותר על כל תיקווה, גם אם נראתה בלתי-מצאוית.

אך כפי השוטרים שהתייצבו בבית-המישפחה בבוקר היום השני לא היתה בשורה מעודדת. הם באו לבקש שמישהו מבני-הבית יצטרף אליהם כדי לזהות חלק של גופת נערה או ילדה, שמצאו באותו הבוקר. האח הבכור, יוסי, נבהל. הוא אמר שאינו מסוגל לכך. יעקב, הצעיר ממנו, האב ועוד קרוב, שהיה עימם באותה עת בבית, הצטרפו לשוטרים.

במכון הפאנתולוגי זיהו השלושה בווד-אות את העגילים שהיו לאזניה של נא-וה. הנורא מכל, שמפניו חששו, נתקיים. כשהוחזרו מארכיב, נתלוה אליהם

אמא בלידנסת

מזל אלמליח (מצד שמאל) בחברת שכנותיה, מביטה מחזרה שרליבה, שוחחה ודאגה לכל המבקרים שבאו לעודדה.

תברותיה בכיתה ו' בבית-הספר גורדון בבתיים קינאו בה תמיד. ילדה כמו נאוה, סיכמו לעצמם החוקי-רים, לא רק שלא תברח מהבית, היא גם תחשוש מפני אנשים זרים ברחוב. לכן, כבר למן היום הראשון הם גיבשו השערה שנראתה להם בעלת הסבירות הגבוהה ביותר: הילדה נפלה קורבן למעשה פלני-לי של חטיפה כבוח. כנראה עלידי סו-טהימן.

בשבת האחרונה, יומיים לפני שנמצאו חלקי הגוויה המבוררת על שפת-הים, עצי-רה המישרה סוטה שנטפל לילדה בת גילה של נאוה, באותו איזור שבו היא נעלמה. האיש הכחיש בתוקף כל קשר להיעלמות, אך נותר בינתיים במעצר. גילוי הגופה אישר את חששותיהם ה-כבדים ביותר של החוקרים, אך טרם הור-ביל אותם אל תשוד כלשהו במעשה-הזוועה. אם יתפס האשם, יוכלו לרשום לזכותם הצלחה מקצועית גדולה, ומעל-יל-די גושדון תוסר אימת המטרף. אך לבני-מישפחה לא תמצא נחמה. גילה ריזין

בון. הוא הזעיק למקום את אנשי המח-לקה לזיהוי פלילי. מייד עם היעלמה של נאוה, הוקם צוות חיפושים וצוות חקירה מיוחד, בפיקודו של אלברט מוספייה, מפקד מר-חביפו. היה זה הצוות הגדול והמגוון ב-יותר שהוקם בעקבות מקרים דומים. אנ-שיהצוות לא היו אופטימיים. הם יזרו את פרטי החקירות הקודמות, בעניינם של הנערה שלומית, שנעלמה לפני שנה ואר-בעה חודשים מבית-החולים אינונים וילד יואל כרמלי מגביעת-שמאל, שנעלם לפי-גי ארבעה חודשים. המכנה הפשוט, ה-יחידי בשלב זה, בין השלושה, הוא שה-מדובר בילדים, שאינם מסוגלים לדאוג לעצמם. במישרת רמת-גן עדיין פועל צוות-חקירה העוסק בתעלומת יזל כר-מלי, אך אין בידו אף קצה-חוט שיוביל לפיענוח.

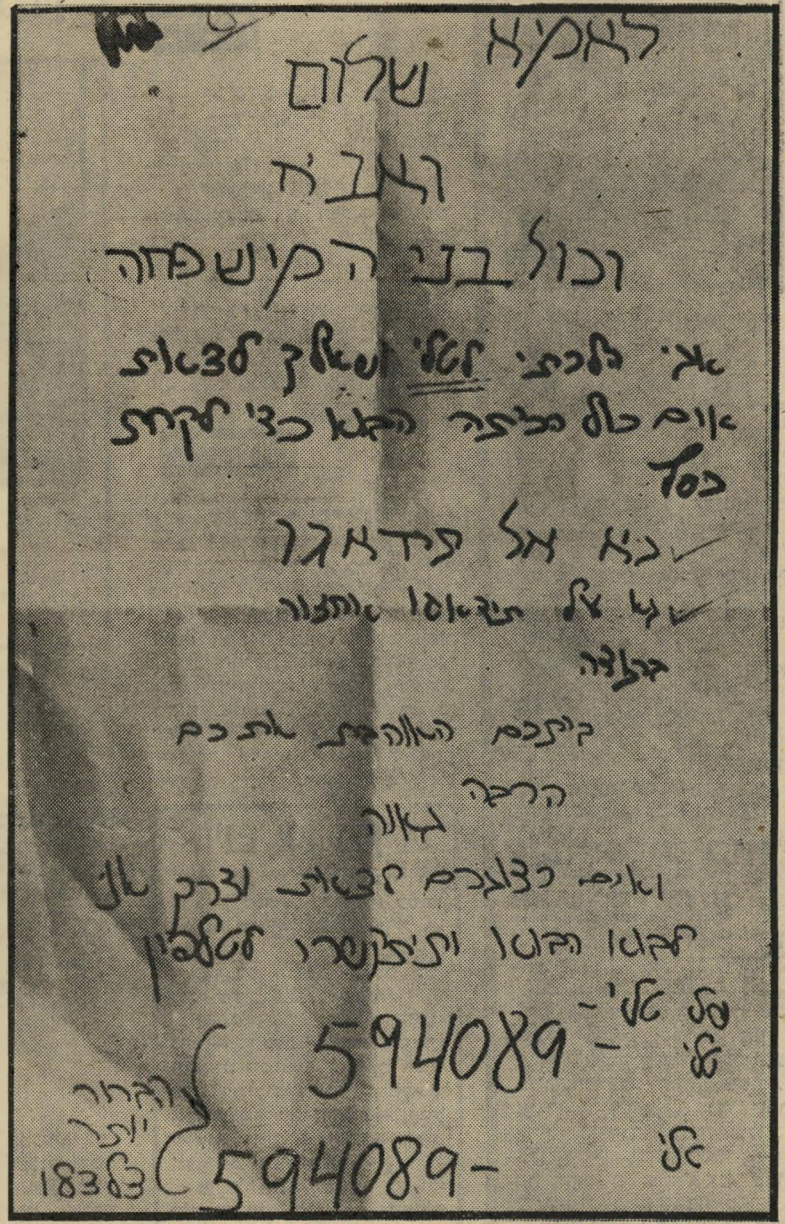
דף מחברת

בידי הצוות מבתיים היה, לכאורה, חוט כזה, בטרם צאתה מהבית, ב-שעות-הצהריים של ה-20 במאוס, השאי-רה נאוה פתק להוריה, שנמו באותו הזמן את שנת-הצהריים.

הדף, שנחלש ממחברת משובצת, שעליו נכתבו בכתיב-יד ילדותי 49 מילים, בחמי-שה צבעים שונים, שימש את החוקרים בראשית דרכם. פסיכולוג המישרה, צבי ידין, שנעזר בפסיכולוגיילדים ובשני גר-פולוגים, יכול היה לקבוע מייד: הילדה לא כתבה את המכתב תחת לחץ נפשי, ולא ניכרים בכתיבה סימני חרדה יוצ-את-דופן. לכן, למרות שיכלו להתרשם מקריאה ראשונה שלפניהם מיכתב-פרידה, שללו המומחים מייד את האפשרות שה-ילדה נמלטה מביתה. הילדה נהגה לפור-בביתה פתקים שהפנתה במיוחד אל אמם, וגם את השורות החוזרות הם הסבירו ב-נקל: האם, מזל, היא קיצרת-ראייה, ו-נאוה חששה כי היא תתקשה לקרוא את כתבידה.

אילו היתה הילדה מתכוונת להודיע להוריה על בריחה, היא היתה משאירה מסר הרבה יותר ברור, ובוודאי גם היתה מתארגנת לכך. ילדה אינטליגנטית כמוה היתה לוקחת עימה בעת בריחה לפחות כמה חפצים. אך בחדרה לא חסר דבר. בדיקה לעומק של כתב-היד ותוכנו איפ-שרו לחוקרים להכיר את הפרופיל הנפשי של נאוה. ניכר היה שילדה יש חרדת-עויבה גבוהה, ושהיא טרחה לאמת כל הזמן אהבתאם. הפתקים שנהגה להשי-איר להוריה, וביחוד לאמה, היו חלק מ-מסר מתמיד: אני לידכם, רוצה אתכם כל הזמן, תואהבו אותי.

האם ושאר בני-המישפחה אכן סיפקו את רצונה של בת-הזקונים באהבה. היא נהנתה מכל טוב, מפינוק ומתשומת-לב.

הבכור במישפחה אלמליח, יוסי, ליד תחנת המישרה בבתיים. היה מסוגל להיכנס פנימה.

הנתן היחיד

שהיה בידי החוקרים הוא הפתק שהשאירה נאוה לפני שיצאה מהבית. אחרי בדיקתו על-ידי מומחים היה ברור לצוות החוקרים שהילדה לא ברחה מתבית, אלא נפלה קורבן למעשה פלילי של סוטהימים.

הים מתל-ברוך ועד הרצליה. בים פיטרלה סירה של מישרה-החופים. סמל המישרה שמואל לוי, שצעד רגלי לאורך החוף, גילה בחוף-הנכים, הסמוך למלון אכדיה, חלק נוסף של הגווייה: שוק במצב ריק-אמבולנס של מגן דוד אדום. רופא וחור-בש הזריקו להוריה של נאוה זריקות אר-געה, ונשארו בתברתם כל היום.

בינתיים המשיכו שוטרים, אנשי המיש-מר האזרחי ומתנדבים לטרוק את חוף-

במדינה

בתי סוהר

מאסר סודי

בסדרות מוחלטת ביטחה
הוועדה לעיון בעונש
את שיחרורו של
אהרון אביטן מהכלא.

הדיון הזכיר לסניגור, דוד יפתח, את הליכי ה"סטאר צ'מבר" ה" ידוע לשמצה — בית המישפט ה" אנגלי, שהיה דן לפני מאות בשנים את הגאשמים בפניהם, ובלי להביא לידיעתם את חומר הראיות. הוועדה לדיון בעונש, שרק לפני כחודש שיים הפחיתה שלישי ממאסרו של אהרון אביטן בגלל התנהגות טובה, החליטה לבטל את השיחרור, התובעת, טוני איתן, ביקשה מהוועדה לכלוא את אביטן למשך 15 החודשים אשר נותרו לו ל" השלמת ארבע שנות המאסר ש" הטיל עליו בית המישפט המחוזי

עבריון הרצל אביטן
האח לא שוחרר

על העזרה שהגיש לאחיו, הרצל, אחרי ביצוע שוד בליל המפורסם. כדי לשכנע את הוועדה, הביאה התובעת אנשי-מישטרה בלתי מזוהים, וביקשה כי אביטן וסניגורו יוצאו מאולם הישיבות, או נמסר לוועדה מידע סודי על-ידי אנשים סודיים. בתום חמש דקות, החזירו אביטן ויפתח לאולם, ואז ניתב לסניגור להתגונן כנגד האש" מות שאותן לא שמע. הוועדה לעיון בעונש היא אומ" גם בעלת סמכות מלאה ושיקול דעת מוחלט. אולם זוהי ועדה ש" בראשה עומד שופט, ושבידיה נתונה אחריות כבדה. פרוצדורה סודית אינה מתאימה לוועדה ש" בידיה נתונות סמכויות כאלה.

ישראלים בחו"ל

אנו שרים ויורדים

מיטב זמרי ישראל
באו לשיר בגזרת ניויורק.
האחים פימנטה, יואל שרעבי, איציק בן-מלך, איתמר כהן, יוסי בנאי, שימי תבורי, גלי עטרי, בעז שרעבי, איתן מסורי, רן אלירן, גיזי כ"ץ, סנדי שומאלי, חיים בן-מלך, עטיה טל, חוה אלברשטיין ומתי כספי — אלה הם האמנים הישראלים שהופיעו בניו-יורק בשבוע פורים. האמרגנים, בתי"ק, המיסע" דות, אירגוני "ישראלים בניו יורק", "אקדמאים ישראלים ב" ארצות-הברית", הוועד נגד הני סגיה (שמבטיח "אמני צמרת") ו" צוותא" (כך יש מועדון לזה ב" ניו-יורק) מבטיחים אמנים נוספים לחג הפסח. ברוכים הבאים, יורדים ושרים

וידאו

בהזדמנות מערכת שלמה
לצילומי וידאו: גיירויסי
נייד + ספק + מצלמה פנ"ו
סוניק 3200 + הצובה תאורה
+ אביזרים + אריזה מיוחדת.
04-245521

מפחנה. מסחנת-בשר חד'
שה באריזה — 100 שקל. טלפון
03-779575

ברכות

לגנוש שלי, "אני אוהב
אותך מאוד. מאחל לך מזל טוב
ליום ההולדת ה-20. אוהב אותך.
מושמש שלך.
לשרה, ליני והרצל.
ברוך בואכם מן הדרום הרחוק,
שזופים וחמים על לילות העיר
הזאת. אלה שנשארו.
לאהרון, אם אתה רוצה
לשמור על המולדת, זו זכותך.
אל לשמור על עצמך זו חובתך.
אל תדאג. כל מה שהשארתי במצב
טוב ושימי. צרפתי.

שיקוצים

למסעדה ברזונג'ה. מה
שיש לכם למכור זה לא חלום
אמריקאי, זה חלום בלהות, ועל
המחירים אני לא חולם אפילו. גני.
לנהג הטקסי. זה שנסע
ביום חמישי מגורדון למישטרה
ברחוב הרכבת, וחשב כנראה ש"
אנחנו תיירים יא חתיכת... במקום
לקחת אותנו בבן-יהודה ואלנבי
עשית לנו סיבוב בכל העיר, ועוד
היו לך הערות על גברת אחת
שעשתה רוורס. שרה ופרן.

חיום אין כסף!

אז אם יש לך מה להודיע,
לחציע, לבקש, לברך, לספר
בדיחה טובה, ואפילו לקלל —
קדימה!
● כל הודעה יכולה לכ"ל
לול עד 20 מילים.
● מי שרוצה לצרף תמו"נה
— הכלב האבוד, עגלת-
הילדים המוצעת, הדירה המו"צעת
לחילופין, הרווק המציע
את עצמו להיכרות — יכול
לעשות זאת. במידת היכולת,
תפורסם גם התמונה.
● ההודעה תכתב על גבי
גלויות-דואר, למערכת, "העולם
הזה", ת"ד 136, תל-אביב
(אלא אם כן מוצרפת לה
תמונה. במיקרה זה יש להש"תמש
במעטפה). לא התקבל"נה שום
הודעות בעל-פה, ב"טלפון
או בביקור אישי.
● הגלויה תכלול את
שמו, כתובתו ומיספר הטלפון
של בעל-ההודעה.

לציין טלפון. ת"ד 26429 תל-אביב.

מכל גיל ופונה. מבוקשת
אשה מכל גיל וסוג לאינטימיות
בשעות הבוקר, ואפשר גם בשעות
אחרות. המבקש: צעיר נאה וגבוה
בן 24. ת"ד 1393 תל-אביב. מי"קוד
61013.

דוהר במרחב

לא רווק הנני, ואיני עמוס
בשנים ובמזומנים. אבל —
זמני עימי, רעיונותי וקסמי עוד
עלי, ורוחי עוד דוהר במר"חב.
בת'אדם — התרצי בי
זמנית? ת"ד 337, רמת-הש"ר
רון. מיקוד 47103.

נשמה בוחמית. מוכן
להלין בביתי היילת שמשרתת
בשלישות וגרה רחוק. רצוי חי"י
לת בעלת נשמה בוחמית שאוהבת
שירי משוררים ורוק מתקדם כדי
שנהיה בראש בראש. ת"ד 2834
רמת-גן.

או בזוג. גברי ונאה 178/26
מעוניין במלאה וחמה (עד 35) או
בזוג. טלפון 03-225658 לבקש
את ברוך.

ידידות דיסקרטית.
מעוניין באשה חושנית או ב"
זוג לידידות דיסקרטית. סודיות

לעבוד בעבודה

הייתי כאן הייתי שם ואס"ר
פר לכם מה ההבדל: בישראל
הולכים בכל בוקר לעבודה.
באמריקה הולכים כל בוקר
לעבוד. אמיר.

מה הולך

קוסם

מארגן ימי הולדת ובת'בר"
מיצוה. בידור והנחיה לכל
גיל ולכל אירוע. תוכניות
מגוונות במחירים הגיוניים.
טלפון 03-459895

לעשות סיפתח. בת 32

לחברה הז... מחולון

אם שכחתם את הכתובת של דוויקו, החשמלאי מחולון, להזכירכם:
David Agami
Ferme Kisanga — B.P. 2925
Lubumbashi, Zaire.

ותקבלו גלויות יפות כמו זאת. דוויקו, זאיר.

מוחלטת (לציין טלפון). ת"ד 565
גוריים.

החלאפות

בגדים קוקטיים. שטיח
ערבי במצב מצויין בצבע חום עם
פס עדין בצבע כחום 80x30. ר"ש
שבריייה מנחשת כבדה ומסוגנת
באורך 50 סנטימטר תמורת ברי
דים קוקטיים או שוה-ערך. מחפ"ש
שת גם עגלת תינוק מעץ משנות
ה'40. ג'ודי, טלפון 03-793623.

מיד-ליד

עגלת תינוק. למכירה במ"ח
חיר הזדמנותי עגלת תינוק שכי"ב
בה + ישיבה ומיטת תינוק תמ"ר
רת 1000 שקל בלבד. טלפון
03-311546.
* מחפש שחמתאי. מחשב
שחמת בעל שבע דרגות חשיבה
ופיתרון בעיות מחפש שחמתאי.
למכירה במחיר 100 דולר. טלפון
04-253781.
* מתנה לא רצויה. קי"
בלתי וקמן טוני חדש במתנה.
לא מעוניין בו. אם אתה מעוניין,
טלפן 03-310301.

נוגע ללב

יציאה מהשיגרה. צעיר
ביישן בן 22. נאה וגבוה. מעוניין
להכיר אשה נאה לאינטימיות ו"
יציאה מהשיגרה. ת"ד 36165 תל-אביב.
* חיים משותפים. צעיר
24/189. אקדמאי נאה + דירה
מעוניין ביפה ואינטליגנטית לחיים
משותפים. לכתוב לת"ד 31698
תל-אביב. מיקוד 61316.

אתלטי

די: כבר לא אוהב את אמא.
בן 29, אתלטי, בעל דירה +
מכונית מחפש מחליפה צעיר
רה. שופעת תבונה ואברים.
ת"ד 1294 רמת-השרון.

קשר. צעיר נחמד בעל חוש
הומור, גרוש ובעל רכב. מעוניין
בקשר עם בנות המין היפה, עד
24. ת"ד 30214 תל-אביב. למני

ככל גיל. צעיר ביישן 22,
מעוניין בבעלת ניסיון בכל גיל
לאינטימיות. ת"ד 1009 בתים.
* דירה בצרפת. גבר בן
34 בעל דירה בצרפת מעוניין
באשה לחיים משותפים. לכתוב
לת"ד 144. חיפה.

נדיר

רווק בן 28, יפה ומשכיל —
וזה נדיר — מתקשה למצוא
מתאימה למטרה רצינית. ת"ד
44409 חיפה.

צירופים אפשריים

* שוכב. אריה שובב 39/180
מחפש פרטנרית לשעשועי בוקר
וערב. ת"ד 6458 חיפה.

קיבלה קופסה

מקסימה ומתולתלת בשם אר"
מנה הופיעה בתוכנית הטלוויזיה
צא מה בקבלה קופסה מידי
יהודה ברקן. היא היתה כמעט
בת 18. אנה כתבי לת"ד 28360,
חולון.

לעשות חיים. גבר בן 26
מעוניין להכיר ליחסים אינטימיים
אשה או נערה חמודה האוהבת
לעשות חיים. סודיות מובטחת.

אורינטל
האשׂי.
הזייה
חושנית

אורינטל האשׂי: בֶּשֶׁם, מִי-בֶּשֶׁם, דִּיאֹדֹרְנֵט. גַּם בֶּאֱרִיזוֹת שֵׁי מֵרֵהִיבוֹת.

העוול

זוועה

בתור

תל

בדור

נאוה אלמליח